VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 79. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. OKTÓBER 2.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	26-án Tény	26-án +	26-án %	27-én Tény	27-én +	27-én %	28-án Tény	28-án +	28-án %	Havi %
Mázа	290	323	33	111.5	309	19	106.6	347	57	119.7	110.1
Anna-akna	420	423	3	100.8	484	64	115.3	395	—25	94·0	106.5
Béta-akna	800	794	—6	99.2	758	—42	94.8	741	—59	92.6	104.6
III-as akna	620	750	130	120.9	704	84	113.5	867	247	139.7	104.2
Szászvár	210	224	14	106.4	210	—	100.0	211	1	100.3	103.9
N.-mányok	270	320	50	118.6	316	46	117.1	317	47	117.4	100.0
Kossuth-b.	1350	1354	4	100.3	1375	25	101·8	1266	—84	93.8	93.6
Összesen:	3960	4188	228	105.8	4156	196	104.9	4144	184	104.6	101.0

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Anna-akna távlati fejlődése

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei közül Anna-akna termelése — hosszabb idő óta — az előírt mennyiség felett van. Túlzás nélkül elmondhatjuk, hogy erre az aknára mindenkor lehet számítani, mert úgy a dolgozók, mint a műszaki vezetőség mindent megtesznek annak érdekében, hogy minél több szenet termeljenek.

A fentiekre jellemző, hogy 1 produktív dolgozónak a tervben előírt 2.090 tonnás havi termelést 2.264 tonnára teljesítették. Összüzemi viszonylatban közel járnak a havi 1 tonnás fejteljesítményhez.

A perspektivikus bányaművelés érdekében — amely szorosan összefügg a magasabb termeléssel — a tröszt vezetői elhatározták, hogy a közeljövőben — Komlón először — Anna-aknát kísérleti üzemmé teszik.

A kísérleti üzemnek az lesz a célja, hogy az 1 főre vonatkozó havi termelést 1 tonna fölé emeljék. Ennek érdekében a fejtéseket koncentrálják — ami a szállítószemélyzet csökkentését és a termeléssel foglalkozók számának a növekedését eredményezi. Ezután az egész termelési folyamatot két szakaszra bontják.

Az első szakasz közvetlenül a szénterméssel, a második pedig a fejtések előkészítésével foglalkozik. Ezzel a módszerrel egyenletesebbé válik a munka. A kísérleti üzem előkészítési munkálatai folyamatban vannak és az eddigi eredmények máris azt mutatják, hogy valamennyi üzem részére igen hasznos lesz — tapasztalatcsere céljából — az Anna-aknai kísérlet.

Az alapvágatok korszerűbb biztosítása érdekében az akna vezetőségének az a terve, hogy lehetőleg minden szenes elővájást TH-gyűrűkkel ácsolnak, amely kevesebb fenntartási műszakot követel és a nagy nyomásnak is sokkal jobban ellenáll, mint a faácsolat. TH-gyűrűvel el vannak látva és a bányászok szívesen dolgoznak ezzel a módszerrel.

Tervezik továbbá gumi és kaparószalag beállítását, amely a szállító vágatig — vagyis a mozdonyig — szállítja a szenet. Ennek az lesz az eredménye, hogy a kézi csillézés megszűnik.

Az egyik nagyon jó elgondolás — ami rövidesen megvalósításra kerül, hogy a szállító vágatokban kötélpálya helyett mozdonyszállítással oldják meg a csillék továbbítását. Ez a módszer 27 ember munkáját teszi feleslegessé.

A bánya vezetője Weisz József elvtárs és Rajnai József főmérnök nagy szeretettel beszél az akna eredményeiről. Örömmel mondják, hogy a bányászok számíthatnak az évi nyereségrészesedésre, mert már eddig 1 főre 1 126 forintnyi összeg jut részesedés címén. Ennek azonban az az alapja, hogy az önköltséget még jobban csökkentsék.

Anna-akna ez év januárjában 1 tonna szenet 312 forintért termelt. A tervük 339 forint volt. Márciusban már 265 forintra és augusztusban 259 forintra csökkent a tonnánkenti önköltség. Ebben az összegben azonban már benne van a beruházás költsége, ami elég nagy összeg.

Nagyon érdekes a teljesített műszakok és a termelés összehasonlítása. 1957 januárjában 11.714 műszak 7.488 tonna szenet termelt. Augusztusban már 12.666 műszak 11,521 tonnát szállított. A termelés tehát erősen megnőtt. Amíg januárban 288 tonna szén hagyta el naponta az aknát, addig augusztusban már 443 tonna.

Az eddigi eredményeket a javuló munkafegyelemmel, a nagyobb fizetéssel, a fejtések koncentrálásával, haladó módszerek alkalmazásával — mint pl. a TH-gyűrű — magyarázhatjuk. 1958. évben — szeptember 1-ig — 1.200 métert TH-val biztosítottak és ez a művelet tovább terjed.

A közelmúltban megtartott munkavédelmi szemle azonban megmutatta, hogy mi a hiba. Amíg januárban 1.297 betegműszak volt, addig augusztusban 1.571. Ez bizony nagyon sok. Gaál Sándor dolgozó például 17 esetben volt „beteg", ami 77 betegműszakot jelent.

Sürgősen meg kell szüntetni a szemle során feltárt hiányosságokat. A notórius bumlizókat erélyes rendszabályokkal kell a rendes munkára szoktatni. A balesetekben — pedig erre nincs kifogás — az akna nagyon rosszul áll. Ebben közrejátszik, hogy a dolgozók sok esetben nem az előírásoknak megfelelően végzik munkájukat. Nem törődnek a főte deszkázásával, az oldal biztosításával, stb. A műszaki vezetők és a dolgozók feladata, hogy biztonságosabbá tegyék a termelést, mert ez szoros tartozéka a jó eredményeknek.

A dolgozók keresetéről csak annyit, hogy az augusztusi földalatti átlag mintegy 3 ezer forint, amivel bányászaink elégedettek lehetnek.

Továbbra is figyelemmel kísérjük Anna-akna eredményeit és reméljük, hogy a kísérleti üzem beváltja a reményeket.

Javul a Bács megyei építők munkája

Utoljára néhány héttel ezelőtt jártunk a Bács megyei Állami Építőipari Vállalatnál, amely a Somág-tetői bányászlakások építésén dolgozik. A tervteljesítésre vonatkozólag már akkor is kedvező képet kaptunk, azonban a vállalat nyereséges gazdálkodásáról nem beszélhettünk. Az építésvezetőség szerint ennek több oka volt. Legsúlyosabbnak a fölvonulás időszakát jelölték meg, amely nagy összegeket — ezek mögött nem volt produktív termelés — emésztett fel.

Elemezték továbbá, hogy eddig az Alföld sík területein építkeztek, s most egyszerre hegyes terepre kerültek. A helyzet jelenlegi állására vonatkozóan Gedai Antal főépítésvezető az alábbiakban válaszolt:

— Örömmel mondhatom, hogy terveljesítésünk jónak mondható. Az építkezésen dolgozó különböző brigádok megértették, hogy a vállalatunk léte — a bányászlakások határidő előtti átadásával együtt — kizárólag rajtunk múlik.

Ez évi költségvetési előirányzatunk — az alvállalkozókkal együtt — 24,3 millió forint. Ez év III. negyedévében az előirányzott 6 millió forint összegű munkálatból 2 és fél millió forintot teljesítettünk. Évi viszonylatban tervünket már a III. negyedévben 83 százalékra teljesítettük. Munkánk üteme tehát úgy forint értékben, mint százalékos arányban megfelelőnek mondható.

— Mikor és mennyi lakást kíván a vállalat átadni?

— A vállalat szerződése szerint az év végéig 188 lakást ad át a tröszt részére. Az építésvezetőség terve az, hogy november 1-én 34, 15-én 64, december 1-én 48, végül december 15-én 47 lakást biztosít. A felsoroltak alapján az előírtnál 4 lakással több kerül átadásra és a határidőket is jóval lerövidítjük.

Arra a kérdésre, hogy az elmúlt hetekben közölt hiányosságokat, — amely a dolgozók részéről hangzott el — hogyan szüntették meg, Gedai elvtárs az alábbiakban válaszolt:

— Igaz az, hogy a dolgozók elszállásolása ezideig nem volt kielégítően megoldva. A sportvölgyben felépítettük a 120 ember befogadására alkalmas épületet, amely megszüntette ezt a problémát. A szállások tiszták, kényelmesek, és otthoniasak.

— Biztosítottuk a szükséges felszerelést, — szekrényeket, asztalokat — stb. Megjavítottuk a szűkös vízhiányt, mert a vízművek közreműködésével szálláshelyeinkre is bekapcsolták a vízhálózatot.

Iztézkedés történt a hiányzó székek beszerzéséről is, — mondotta Gedai elvtárs, majd azzal fejezte be, hogy helyes volt a dolgozók jogos panasza, amelyet a vezetőség a jövőben is orvosolni fog. Ezzel mi is egyetértünk, és a látottak alapján bízunk a vállalat további jó munkájában.

Nagyméretű konyhát terveztek
a jövőre felépülő bányászlakásokba

Szépek, lakájosak az idén épülő bányászházak, de akad rajtuk hiányolnivaló. A bányászok leginkább a kisméretű konyhát kifogásolják.

A jövő évben épülő ötezer új bányászlakás tervezésénél megszívlelték ezt a kritikát és az ideinél olcsóbb, jobb terveket készítettek. A Lakóépülettervező Vállalat típustervező irodájának most elkészült terveit katalógusokba foglalták és megküldik a bányászati trösztöknek, hogy a dolgozók meghallgatása után kiválaszthassák a kívánt lakástípust. A katalógusban nyolcféle terv szerepel: földszintes sorház, másfélszobás, kétszobás, két és félszobás lakásokkal, továbbá két és háromemeletes ház többféle változatban, egyszoba-konyhás, egyszoba-hálófülkés, kétszobás lakásokkal.

Mindegyik lakáshoz nagyméretű lakókonyhát terveztek, amely nemcsak főzésre, hanem étkezésre és a család nappali ott-tartózkodására is alkalmas.

A konyhák 10—12—17 négyzetméter alapterületűek és két részre oszlanak: lakórészre és külön főzőrészre. A lakórészek parkettások vagy hajópadlósok lesznek.

A lakásokat az idén rendszerint az drágította meg, hogy a sík terepre tervezett házakat lejtős terepre építették és ez több földmunkát igényelt a szokásosnál. Tekintettel arra, hogy bányavidékeink többnyire domborzatos tájakon vannak, most elkészítették a lejtős terepre alkalmas házterveket.

Sajnos arról még nincs semmi hír, hogy mi lesz a sorsa a „Cs"-típusú lakások további építésének. Már eddig is jónéhány kifogás hangzott el a mosdófülkés lakásokat illetően és ezzel a bírálattal még az építők is egyetértenek. Reméljük, hogy a jövő évben már nem építenek „CS" lakásokat, mert ezekben bizony a tisztálkodás lehetősége — a szűk méretek miatt — alig lehetséges, s a dolgozók azt kérik, hogy normális, fürdőszobás lakások készüljenek. Bízunk állami szerveink megértésében és a „CS" típusú házak építésének megszüntetésében.

ÚJÍTÓKIÁLLÍTÁS SZÁSZVÁRON

Szeptember 22-én Szászváron újítókiállítás nyílt. A bemutatón résztvettek a bányaüzem újítói, s modellek formájában tárták a látogatók elé sikeres munkájuk gyümölcsét. Sokan érdeklődnek a dolgozók szorgalma és leleményessége után, amit a kiállítás nagyszerűen jelképez.

Egyike a legtermékenyebb újítóknak Rendes Ferenc villanyszerelő, aki ezideig sok ötlettel és megvalósított elgondolással járult hozzá a jobb és terményebb munkához. Különösen kiemelkedő a minden irányban forgatható motorállórész tekercselő asztala. A motortekercselés megkönnyítése érdekében egy köralakú — görgőkkel ellátott — formát készítettek, amelybe belehelyezik a motor állórészét, s így egy ember is könnyen elvégzi azt a munkát, amit azelőtt többen készítettek el.

Kiállításra került Till János esztergályos kombinált famegmunkáló gépe, aztán Pados István elvtárs lánghegesztő asztala következik. Ez az asztal közepén ráccsal van ellátva. A rács alatt motorikus szívóberendezés távolítja el az egészségre ártalmas gázt. Az újítás egészségvédelem szempontjából is jelentős.

Valamennyi kiállított mintadarab, vagy kész szerszám számottevően résztvesz a bányaüzem termelésének a fokozásában. Ezt a célt szolgálja az a készülék, amely az iszapoláshoz szükséges vízmennyiséget tároló víztartály vízellátását méri. Eddig a szivattyúkezelő nem látta a tartályt, most pedig a készülék kivilágított számlapja messze láthatóan mutatja a vízállást és így többé nem fordul elő, hogy vagy kevés a víz, vagy pedig kicsorog a tartályból.

A szászvári újítások mellett kiállították — tapasztalatcsere céljából — azokat az ésszerűsítéseket is, amelyeket más üzemek készítettek el. A kiállítás nagyon sok érdekes és hasznos dolgot mutatott az érdeklődők részére és azt igazolta, hogy ott, ahol törődnek vele, milyen nagy sikereket lehet elérni.

Takács elvtárssal — az üzem újítási felelősével — együtt, valamennyi ötlettel és elgondolással rendelkező dolgozó nagyon szép példáját adta az elgondolások kivitelezésének, a modellek elkészítésének, amelyből valamennyi bányaüzemünk tanulhat.

A dolgozók részéről kezdeményezett kiállítás megmutatta, hogy a munkásokban rejlő elgondolásokat valóra lehet váltani és ehhez olyan segítség szükséges, mint Szászváron, ahol felkarolják és anyagilag is támogatják az újításokkal foglalkozó dolgozókat.

Zabányi Alajos:

Arany emlékezete

Mennyi név kopott el, hervadt el azóta
hazug, kócos költőt vert agyon a nóta.
Bizony agyonverte a sok hazugság,
Más volt gondolata ... más volt kívánsága.

Előbb és igazabb, frissebb vagy ma nékünk,
mint azok, kik nem rég árultak a népünk.
Homokhoz, zsindelyhez nőtt
a termő lelked,
szilaj, paraszt néped félre nem vezetted.

Az úri világgal alkura nem állt a puszta népével együtt haladt s a gyilkos királynak tudtára adtad:
a bárdok meghaltak, Te sem adod magad.

Toldi: a nép nyelve, a nép nagy ereje!
Megosztodtad terhét minden bajban vele.
Minden vívódásod tükröződött dallá,
nem siettél lopva idegen ég alá.

Jövőt tártál elénk, hogy remélni tudjunk,
lássuk, mily küzdelmes volt a magyar múltunk;
hogy ne legyünk rongy nép, ne ragadjon sár ránk,
éljünk becsülettel, míg a sírba szállnánk.

A mi életünk is sok-sok év avarján
épült, bizonyt épült sok tetemhívásán.
Más a világ képe ott lent Nagykörösön,
tudja a volt jobbágy, mit oldjon, mit kössön ...

Készül a budafai szivattyúház

Ismét állandóan visszatérő problémával, Komló vízellátásával foglalkozunk. A jelenlegi munkálatok alapján nyugodtan elmondhatjuk: az illetékes szervek mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a dolgozók vízellátása kielégítő legyen.

A fenti cél érdekében — 1958 december 31-ig — felépítik és üzemképes lesz a budafai szivattyúház, amelynek a működése sokban hozzájárul a jelenlegi helyzet megjavításához.

Ez a szivattyúház összegyűjti a környező kutak vizét és a modern szűrőberendezés segítségével elsősorban minőségi javulást eredményez. Naponta 6.000 köbméter vizet tisztítanak meg az ásványi sóktól és az egyéb szennyeződésektől (kovasav, vasoxid, stb.), tehát a komlói víz élvezhetőbb lesz.

A szivattyúház gépi berendezései 1 millió 650 ezer forintba kerülnek és ebből 600 ezer forint értékű felszerelés már beépítésre került, s még további 400 ezer forint értékben pedig — az év végéig — újabb gépi berendezéseket szerelnek fel.

Az épület építészeti munkálatai elkészültek és most már a sok munkát kívánó szerelések vannak hátra, amelyek — mint már említettük — jövő évre nyernek befejezést.

Örömmel várjuk a szivattyúház elkészülését, mert ezzel megjavul a komlói víz minősége. A több millió forintos beruházás — amely szerepel Komló városfejlesztési tervében — a jövő év végére meghozza gyümölcsét és teljesíti a régi kívánságot, a több és jobb vízszolgáltatást.

Mit tettek eddig?

Intézkedést kérünk címmel cikket közöltünk az augusztus 14-i számunkban a Ságvári Endre utca 8, 10 és 12 számú ház lakóinak kérelméről. Mit tettek eddig az említett hibák, hiányosságok megszüntetése érdekében? Ezt kérdeztük meg Kádár elvtárstól, a Karbantartó Vállalat dolgozójától. A válasz a következő volt:

A 12. számú házban Huszáréknál a fürdőszoba vízmelegítő hengerét megjavították már. A vízelzáró csapokat, amelyeket levagdostak, részben pótoltuk. Egy alkalommal 30 darab elzáró csapot kaptunk, ezeket fel is szereltük. A még hiányzó csapokat megrendeltük, ezeknek a beszerzése azonban nehézségekbe ütközik, mivel az ilyen fajta csapokat már nem gyártják. Ha a rendelés megérkezik, a hibát megszüntetjük. A lépcsőházak meszelését nem tudja elvégezni a vállalat, mivel csak kevés számú festővel rendelkezik, s ezek az új falazások festését végzik. A lakók azonban már kimeszelték az említett lépcsőházakat, s ezért dicséretet érdemelnek.

A rollóvásznak kicserélésére sajnos nem kerülhet sor, mivel a megfelelő pénzfedezet és a rollóvászon is hiányzik. Kenderföldön pedig több olyan lakás van, ahol még egyáltalán nem volt rollóvászon. Ezeken a helyeken kell tehát pótolnunk először. Havonta csak 10—12 rossz, már használhatatlan rollót tudunk kicserélni.

A Ságvári Endre utca 12. számú ház mosókonyhájának kazánháza használhatatlan, ki kellene cserélni. Új kazánházakat már rendelt a vállalatnál Szegő elvtárs, s ha ezek megérkeznek, a kicserélés megtörténik.

A cserépkályhák építéséhez történt kökönyösi lakásoknál az egyik szobában a kéménynyílás befalazása. A kályhák csak ott füstölnek, ahol ezeket a falazásokat kibontották, s ide állítottak kályhát. A falazásnál minőségi átvétel volt, ha bontás miatt füstöl a kályha, akkor ezt a hibát nem tudjuk megszüntetni.

*

A szeméttartállyal és a lejárati lépcsővel kapcsolatos kérésre még visszatérünk.

Bem utca 2 és 15

Alacsony, sötét épület oldalára tették a Bem utcában a 2-es házszámot. Ezekben a nedves, kicsi ablakokkal ellátott helyiségekben volt eddig a TBC Gondozó Intézet. Itt vizsgálták azokat az embereket, akik panasszal fordultak az intézethez és itt gyógyították a betegeket is. Már amennyire ilyen körülmények között, ilyen környezetben gyógyítani lehet.

Naponta 80—100 ember keresi fel az intézet orvosát. Németh doktort, hogy a véleményét, tanácsát kérjék ilyen vagy olyan panasz esetében. S aki még most is a Bem utca 2. számú házban keresi az intézetet, az csak egy táblát talál, melyre ezt írták: „A TBC Gondozó Intézet átköltözött a Bem utca 15. számú házba.

Igen, átköltözött egy nagy ablakokkal ellátott, világos, tágas épületbe, ahol most már valóban lehet gyógyítani is.

Panasznapokat tart

a komlói Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága, a dolgozók panaszainak gyors intézésére. A panasznapokat a tröszt épület földszint 14-es számú szobájában tartják meg. Október 1-én Bánusz János; október 4-én Szabó Jenő, 7-én S. Nagy János; 11-én Bánusz János; 16-án Szabó Jenő, 23-án S. Nagy Antal, 28-án pedig Czéder János fogadja a panaszosokat. SZTK és nyugdíj ügyekkel minden szombaton Kovács Árpád és Várhegyi Imréné foglalkozik. A felsorolt többi napokon pedig a bérezéssel, termeléssel, norma és szakmány ügyekkel, társadalom biztosítással, segély ügyekkel, öregségi, rokkantsági és egyéb panaszokkal foglalkoznak.

A szeptemberi *taggyűlések tapasztalatai*

A város pártalapszervezeteinek többségénél már megtartották a rendes havi taggyűléseket.

Az eddig megtartott taggyűlések tapasztalatairól a városi pártbizottság az alábbi tájékoztatót adta:

— Az országos pártértekezlet komoly elemző munka során rögzítette azokat a változásokat, melyek hazánkban a gazdasági és pártélet területén végbementek, s a gazdasági és pártéletben jelentkező új módszerek segítését, felkarolását, valamint széles területre való alkalmazását tűzte ki célul. Legfontosabb feladatként jelentkezett, hogy a párt politikáját egész népünkkel megismertessük, megértessük, s mozgósítsuk arra, hogy a gazdasági, állami és politikai feladatokat egész dolgozó népünk összefogásával lehessen végrehajtani.

E feladat meghatározása a reális helyzet elemzéséből következett. A pártnak, kormányunknak intézkedései nyomán az elmúlt időszakban mindinkább nőtt a dolgozók bizalma. A párt különböző rendezvényeit (május 1., augusztus 20. stb.) nagy tömegek figyelték és helyeselték a tett és javasolt intézkedéseket, a párt és állami élet fejlesztése iránt. Számtalan jelzés érkezett egyszerű hazafiakról, pártonkívüliektől, amely arra hívta fel a párt figyelmét, hogy a széles néprétegek várják a párt nyilatkozatát, véleményét a nemzetközi és belpolitikai kérdésekben. A dolgozóknak egyre szélesebben jelentkező aktivizálódása tükröződött a társadalmi tulajdon herdálóinak leleplezésénél, és mutatta, hogy a széles tömegek készek a megfelelő, egészséges fejlődést eredményező intézkedések megvalósításában segíteni a párt munkáját.

Mindezeket ismerve és figyelembevéve határozott úgy a párt városi végrehajtó bizottsága, hogy alapszervezeteinkben a párt és tömegek kapcsolatát, elvi politikai, gyakorlati kérdéseinek megtárgyalását tűzi napirendre.

Mit mutatnak az eddigi tapasztalatok?

Időszerű és szükséges volt e fontos kérdés megtárgyalása a párttagság széles plénuma előtt. A tapasztalatok sokasága azt mutatja, hogy olyan kérdés felvetése és megoldása került ezzel napirendre, amely évek óta elhanyagolt volt, s melynek megvalósítása rendkívül hosszadalmas, türelmes munkát kíván.

Alapszervezeteink egy része a párt és tömegek közötti kapcsolat bonyolult kérdéseit leegyszerűsíti, és esetenként a kapcsolat megteremtését elősegítő javaslatokat (a pártonkívüliek részéről történő közeledést) mereven visszautasítja, illetve a megoldást elodázza.

Alapszervezeteink másik részénél a kérdés lényegét megtalálták. Ez abban mutatkozik meg, hogy a párt politikájáról meggyőzően, érthetően tudnak a pártonkívüliek számára válaszokat adni a felvetődő kérdésekben. Ezeken a helyeken a gazdasági problémákat a dolgozók szempontjából is megvizsgálják. Figyelembe véve és egyben ügyesen alakítva is a közhangulatot — állapítanak meg feladatokat.

Rendkívül jól támogatják ezen alapszervezetek a gazdasági vezetőket azzal, hogy az általuk hozott gazdasági intézkedések kihatásait és azok politikai jelentőségét gyorsan és helyesen magyarázzák meg a dolgozóknak.

Elmondható tehát, hogy a párt és tömegek kapcsolata, erősítésének fontos feladatát felismerték. Sok helyen már meg is kezdték a munkát a feladat megoldására, helyenként jól, másutt döcögve.

A feladat megoldásához az első lépést a leglényegesebb eredményt e taggyűléseken már többségében elértük azzal, hogy a párt tömegkapcsolatának fontosságát felismerték.

A pártunk tagjai jól tudják, hogy a párttagsággal együtt fontos kötelezettséget is vállaltak magukra. E fontos kötelességek egyike, amely párttagjaink munkájában elengedhetetlen, hogy teljes tudásukkal fáradhatatlanul segítsék erősíteni, szélesíteni a párt és a tömegek közötti kapcsolatokat.

Ez a taggyűléseink tanulsága is. A taggyűlések után most az a faladat, hogy párttagjaink hallgassák meg a széles tömegek, dolgozó társaik, a pártonkívüliek szavát, javaslatát és egészséges segítő bírálatát. Dolgozzanak úgy párttagjaink, hogy rajtuk keresztül a pártonkívüliek is mind jobban és mind gyakrabban hallhassák, megértsék és elfogadják a párt szavát. Ezek után érthető, hogy a tömegkapcsolatok erősítésének faladata — mindennapi — igazi kommunista munkát kíván.

Megalakult November 7. ünnepségének előkészítő bizottsága

Hétfőn délután alakult meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára az ünnepségeket előkészítő bizottság. A bizottság pártonkívüliekből, valamint a Hazafias Népfront, Nőtanács, KISZ és egyéb társadalmi szervek megbizottaiból áll. A küldöttek elhatározták, hogy részletes programot dolgoznak ki az ünnepségre. Az előzetes tervek szerint november 7-ét megelőzően az egyes tömegszervezetek előadásokat tartanak, rétegenként külön, az érdeklődési köröket figyelembevéve a szakszervezet, továbbá a nők és az ifjak részére.

A város számos helyén még október hónapban élménybeszámolókat tartanak az üzemekben, nőszervezeteknél, valamint a VIT-en járt fiatalok bevonásával élménybeszámolókat a KISZ-szervezetekben.

Filmszínházaink az Októberi Szocialista Forradalomról és Szovjetunió népeinek életéről szóló filmeket mutatnak be.

Előreláthatólag ezidő alatt kerül sor a Komló KISZ-fiatalok és a Komszomol ifjak találkozójára, továbbá ezen ünnepségek keretében kerül megrendezésre a nőtanács szervezésében a város asszonyainak és a szovjet édesanyáknak találkozója.

Akik rosszul választottak

Sokszor kerül az ember élete során választút elé, amikor fejével és szívével kell gondolkoznia, tudását és bölcsességét jól felhasználva kell döntenie, hogyan tovább, merre tovább. Melyik a helyes út? Népünk milliói ilyen választút előtt álltak az elmúlt ősszel, s legtöbbnek feje és szíve helyes, bölcs, okos tanácsot adott. S itthon maradtak. Itthon a hazában, ahol bölcsőik ringott és édesanyjuk dúdolta az altatódalt. Itthon a hazában, ahol egy évtizede otthonra talált a munkás, a paraszt, az értelmiségi. Voltak, akik másként választottak. Feledték a családot, rokonokat, ismerősöket, de még azt is könnyű szívvel itthagyták, amit ők szabad, alkotó munkával megteremtettek. Szegény volt nekik a haza, s ahelyett, hogy segítettek volna gazdagabbá tenni, ahelyett, hogy segítették volna itt e honban a bőség kosarát megteremteni, új hazát kerestek. Olyat, ahol tíz- és százezrek nyomorán és vérén ők is könnyen gazdagodhatnak, ahol nem baj, ha nincs egyenlőség, nem baj, ha a gyarmati páriák megfeszített munkával teremtik meg a jólétet, melyből csak egyeseknek jut, ha azok közé az egyesek közé ők is odatartozhatnak.

Komlón is volt, aki így választott. Anna-bánya egyik dolgozója. Most barátjának írott levelében keserves szájízzel kívánt boldog ünnepeket augusztus 20-ra és a bányásznap hűségjutalmához. Mennyivel keservesebb lenne, ha tudná, hogy régi munkatársai, Anna-akna dolgozói nemcsak a hűségjutalmat vették fel, de mert hűek maradtak hazájukhoz, népükhöz, munkájukhoz, jobb munkával épp ezekben a napokban, hónapokban teremtik meg az évvégi boldog ünnepet. Mert a nyereségrészesedésből is juttat a haza érdem szerint becsületes munkás fiainak.

Anna-akna dolgozói ezt az életet választották és helyesen. Az idegen hazát választó X. Tibor és felesége Veronka hogyan készül az évvégi számadásra, arról beszéljenek ők maguk 1957. VIII. hó 6-án kelt levelükkel. Ezt írják:

— Drága jó Barátom, Elluska és kis Szilárdka... Köszönjük, hogy oly sok mindenről írtok nekünk, a mi drága szeretett hazánkból, ahol a mi legnagyobb kincsünk van. Legfontosabb az életben az egészség és a jólét, a családi boldogság, ami nálunk sajnos nincs, s amíg újra otthon nem leszünk, nem is lesz. Ez itt nem élet. Ma, amikor már a kilencedik hónapot tiprom a Nyugat szennyes talaján, te és apám levele után rádöbbentem arra, hogy nem itt van az élet, hanem ott, ahol ti éltek, ahol családok ezrei és százezrei munkát kaptak, a biztos megélhetés körülményei között, ami itt nincs. Itt Kanadában még rosszabb, mint Angliában, vagy talán nem is jó a kifejezés, mert itt sincs munka, Angliában sem volt. Az angol bányászok sztrájkba léptek, amikor mi munkát kértünk. Kanadában meg kilóra és magasságra veszik fel az embert, s ott, ahol már két-három magyar dolgozik, a negyedik már fölösleg. Bármerre megyünk munkát kérni, azt a választ kapjuk: nagyon sajnálom, de munkát nem tudok adni. S ha mégis felvesznek, igérnek 1.30, 1.40 órabért, de csak 50—60 centtel fizetnek ki. Régi magyar telepesek 30—40 centért 1000—1500 mérföldre erdőgazdaságba szerződtetnek, mert tudják, hogy ott egyhamar nem keres annyit, hogy visszautazhasson a családhoz. Az utazás nagyon drága, ugyanígy a szórakozás is. Egy megoldás lehet, restauranteba mosogató állást napi 12 órával, heti 12 dollárért vállalni. Igy láthatod, kedves barátom, milyen itt az élet Kanadában, az igéret földjén. Hála az égnek, hogy a kislány nincs itt, így nem kellett átküzdenie és szenvednie azt, amit nekünk kellett. S így könnyebb a mi hazatérésünk is. Érdeklődd meg az üzem vezetőinél, hogy dolgozhatnék-e újra Anna-aknán, ha hazaérek...

TIBOR és VERONKA

*

Ugy gondoljuk, Anna-bányai olvasóinknak nem kell kommentárt fűzni e levélhez. Megértik ők azon túl is, amit a szégyenérzet nem enged volt munkatársuknak a levélben leírni. Megértik és válaszolnak rá. Nem volt munkatársuknak és nem levélben, hanem még nagyobb hűséggel e haza és népünk iránt, még keményebben markolva a csákány nyelét, teremtik meg mindannyiunk számára a még szebb hazai életet.

Az egyén a közösségért

Ugyis mondhatnánk: a közösség az egyénért. Mert végeredményben mindkettő ugyanazt jelenti a mi társadalmunkban. Ahhoz, hogy az egyén, a család szebben, boldogabban élhessen, nagyobb jólétben, ahhoz a sok-sok egyénnek, a sok-sok családnak, a nagy közösségnek kell az anyagi és kulturális javakat megteremteni. Nálunk nincsenek tőkések, hogyha a munkás, a tervező többet, jobban dolgozik, többet és olcsóbban termel, akkor az a tőkés zsebébe jutna. Nálunk minden megteremtett anyagi érték a közösség, az egész nemzet javát szolgálja. Nem kell különösebben bizonyítani, hisz a mi városunk talán a legnagyobb bizonyíték arra, hogy a dolgozók által megteremtett minden anyagi érték visszatérül oda, azok javára és hasznára, akik azt megteremtették. Néhány év alatt sorra épültek és épülnek a város szép városnegyedei, szépülnek utcái, létesülnek parkjai.

Ezzel együtt nőnek dolgozóink igényei, vágyai. Igényei a szebb bútor, rádió, lakás iránt, igényei a város kultúrája, kulturális intézményei iránt. Dolgozóink napról-napra szebben kívánnak öltözködni, gyorsabban és kultúráltabban utazni, stb., stb.

Helyes az, hogy nőnek dolgozóink igényei. És az is helyes, hogy ezzel együtt mindjobban megértik, hogy költeni abból a pénztárcából lehet csak, melybe először beletettünk. S mi az elmúlt év telén és az év első hónapjaiban az állam pénztárcájából, a nemzet, a nagy közösség kasszájából — s ezt mindenki tudja, — többet vettünk ki, mint amennyit elhelyeztünk benne.

Az elmúlt hónapokban ez szinte egész népünk előtt, Komló dolgozói előtt is nyilvánvalóvá vált. Ezért is indult meg egyre több munkahelyen: a bányákban és üzemeknél, az építkezéseknél és más munkahelyeken, a kezdeményezések egész sora, a munkaverseny, a gondosabb, a nagy közösség számára hasznot hajtó tevékenység. Ezért értünk el szép sikereket augusztus 20-a és a bányásznap előtt, s ezért erősödik, szélesedik a kezdeményezés most, napjainkban is ilyen irányban. Amikor az egyén a közösségért dolgozik, önmagára is gondol. S nemcsak általánosságban, hanem közvetlen formában is érezni kívánja jobb, eredményesebb munkájának hasznát. Ezért kifogásolják Kossuth-bányán a feltáróknál, — de elmondhatnánk a többi üzemről is —, hogy miért nem értékelik az elmúlt versenyidőszakokat. Dolgozóink megértik, hogy saját hasznukat is szolgálja a munkaverseny, s ezért konkrét célokat, munkájuk elismerését, anyagi és erkölcsi megbecsülést várnak érte cserébe.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXVII.

— Hallgatni fogok. De kérem, engedjék meg, hogy önökkel tartsak és segítsek. Szeretném, hogy kiderüljön az igazság. Most már elárulom, hogy a feljelentő levelet én írtam.

Az orvos melegen átölelte Lázár atyát.

— Jöjjön, szükségünk van magára.

A NAPLÓ

Grodzyski doktor lakása nem esett messze a karmelita kolostortól. Ide tartott a három férfi. Lázár páter már útközben elmondta, hogyan jutott Borbála titkának nyomára. — Őszintén beszélt mindenről, csak Máriáról hallgatott. Mária az övé volt, lelkének féltve őrzött titka.

Az orvos dolgozószobájába vezette vendégeit. Kényelmes bőrkarosszékekbe ültek. A breviárium, a füzet és a levélköteg ott feküdt előttük az asztalon. Az ügyész kezébe vette az elrongyolódott zsolozsmás könyvet. A címlap hátán kusza, régi írással a következő sorok álltak:

„Jézusnak szerető szíve legyen életutad minden kereszt viselésében segítséged, az egyedüllét magányos óráiban szerető vigasztalód. Ez adjon erőt és kitartást szent hivatásodban, tegyen igen boldoggá, tegyen szentté!

BORBÁLÁNAK emlékül gyámjától.

1841. május 23.”

— A breviáriumot Borbála a rendbe történt belépésekor kapta — mondta az ügyész. — Ez minden bizonnyal 1841. májusában történt.

A könyvben apró betűkkel írott mondatok sorakoztak egymás mellé, kitöltve minden helyet, amit a nyomtatás hagyott. A megsárgult füzetben naplószerű jegyzetek voltak. A dátumokból könnyű volt kitalálni, hogy időrendben ezt a naplót írták először. A levelek egy része az ismeretlen Dimitrijnek szólt, a másik része pedig Ágota nővérnek, aki Borbálával együtt lakott a zárdában.

— Azt hiszem, egyikünk sem kételkedik benne — mondta az ügyész —, hogy ez a gyűjtemény nem véletlenül került egy kézbe.

— Persze, hogy nem — mondta az orvos türelmetlenül. — De olvassa már, mi majd közben rendezzük a leveleket dátum szerint...

Az ügyész megigazította cvikkerét és hozzálátott a füzet olvasásához:

„Közeledik felavatásom perce. Boldog vagyok, hogy a világ szenvedéseitől megszabadultam. Itt csodálatos... Krisztus képe előtt imádkozom... Köröttem testvéreim, akikkel ezentúl életem minden percét megosztom.

Gyámatyámat most már nagyon sajnálom. Könnyezett, amikor ide jöttem. De inkább a zárda, mint az az ember, akit sohasem tudnék szeretni... Gazdag hozományt adtak velem. Zdziarska fejedelemasszonnyal sok csendes beszélgetésem volt, mielőtt idejöttem, s ez erőt adott a boldogságos szűzi életre, hogy az Ur menyasszonya legyek. Ugy szeretem őt, mintha anyám lenne... Most már valóban azzá lesz. Az Ő kezébe teszem le ma az esküt.

Itt van Gratianus atya is, régebbi gyóntatóatyám. Ő is hivott az Ur leányai közé. Ez a két ismerősöm elég támasz, hogy új életem szép és szent legyen. Nem vágyom többé mást látni a sűrű fátylon át, amit rámadtak, csak Krisztust...

Ó, de csodaszép volt felavatásom. Az orgona hangja a templom hűs boltívei alatt, s testvéreim imája felemelt az Ur közelébe. — Szép lehettem az új ruhában, mert mindenki nézett... Sok ember volt, aki látta, mint leszek Krisztus arája. Virágfüzérek közt haladtunk az oltárhoz. Én elől, mögöttem a sűrű tömeg. Szent áhitat, ne hagyj el sohasem!

Ám az első áldozatot meg kellett hoznom — hajam lenyírták! Ó, szép hajam, mely éke volt fejemnek. A sarkamig ért, ha kibontottam... Ézsajás szavaira gondoltam: „Mivel Sion leányai felfuvalkodottak, és felemelt nyakkal, és kacsingató szemekkel járnak, tombolnak és gyermekileg lépdelnek, láncot aggatván lábaikra, az Ur megkopasztja Sion leányainak fejök tetejét, az Ur megmezteleníti szemérmöket...”

Bánkódni fognak, jövendöli Ézsajás: „sírnak és ő megfosztatva ülni fog a földön.”

Az ünnepély véget ért. Az egyházfi kioltotta a gyertyákat, s én cellámba tértem.

*

VÉGE A NYÁRNAK, AZ ELSŐ ŐSZÖM ITT, A ZÁRDÁBAN

Kezeim gyengék a vizhordáshoz, a kemény nyelű seprű feltöri tenyeremet, s a kőkockák mosása felmarja bőrömet. Ó, Uram! Ezt kívánod gyermekedtől? A Te arádtól?

Imazsámolyomon térdelve töltöttem az éjt. Innen a vasrácsos ablakon át kilátni a kertbe... Ó, a mi régi kertünk, melyben anyámmal sétálgattam..., S te régi ház,,,

Bocsásd meg, mennyei Atyám, könnyeimet, melyeket az emlékezés csal szememre, vagy szabadíts meg mindentől, ami voltam, csak azt tudjam, ami vagyok!

*

1842. JÚNIUS

Elmúlnak felettem a hetek és kifáraszt a munka. Uram, bocsáss, az imádkozás is nehéz! Kinn újra nyár van, de bennem az őszi köd borúja tanyáz... Pedig vannak itt is vigasságok. Összejönnek lenn a szépteremben testvéreim, és eljönnek vendégségbe szerzetes bátyáink az Urban! Van bőven étel, ital. Én azonban sohasem érzem jól magam ott, ahol vigság van... csak fenn cellámban. Kinézek az ablakon, és nyugtatom szemem a zöld fákon és a tarka virágokon.

A többiek szívesen vesznek részt a kellemes esti szórakozásokban. Én Ágota testvérrel hamar eljövök és beszélgetünk. Ágota fiatalabb nálam néhány évvel. Szeretetre méltó és szomorú lélek. Olyan, mint a hóvirág, fehér és tiszta, szerény és alázatos. Ezért áll annyira közel hozzám. Szegény Ágota, hiába imádkozik, nem nyugtatja meg az Ur. Életének valami nagy titka van, melyet azonban még előlem is szive mélyére zár.

Egymás mellett térdeplünk a misén, együtt étkezünk, és szabad időnket is együtt töltjük. Nagyon szeretek Ágotával lenni.

Zdziarska fejedelemasszony szelíd lélek, de nagyon hallgat Zita nővérre, aki ingerlékeny teremtés. Könnyen megharagszik és ilyenkor kiabál. Ágotával és velem is szokott veszekedni. Sokat sirunk, amikor senki sem látja. Zita nővér fiatal és szép. Villognak a szemei, amikor haragszik... Láttam, amikor az idős Teréz nénét megverte valamiért,, Nem szép tőle... Zita nővér tanácsolta Zdziarska fejedelemasszonynak, hogy a hanyagokat és vétkezőket szeges korbáccsal korbácsoltassa! Azt mondta, hogy ez is hozzátartozik a Szűzanya tiszteletéhez.

A minap Zita nővér magához hivatott. Nagyon kedves volt hozzám. Elmondta, hogy gyámatyám elköltözött e bűnös világból. Sirva fakadtam. Zita nővér vigasztalt, simogatta a fejem. Mikor letöröltem könnyeimet, elmondta, hogy gyámatyám halála után reám száll az a hagyaték, amit atyám nagykorúságomig reá bizott. A mi életünkben mindez csupán földi hiúság — mondta, — amire nincs szükség. A hozomány, amit belépésemkor adtak velem, úgyis csekély volt, alig fedezte eltartásom költségeit, most legalább meghálálhatom rendünknek, amit értem tett.

— Ird alá leányom ezt a meghatalmazást — mondta Zita nővér —, melyben szent egyházunk karmelita rendjére bizod e világi javak kezelését. A mi rendünk gondoskodik róla, élted végéig. Teljesül régi vágyad, a rácok közt, a kertész nővér mellett fogsz dolgozni.

Hálás szívvel tettem eleget Zita nővér kérésének és boldog voltam, hogy a kertbe mehetek dolgozni.

(Folytatjuk)

Milyen feltételek alapján fizetik a nyereségrészesedést a szénbányászati trösztnél

Szeptember 24-én délután a tröszt tanácstermében a tröszt főmérnöke, az üzemek vezetői, valamint a városi pártbizottság és a tröszt szakszervezeti bizottságának képviselői megtárgyalták az 1957. II. IV. negyedévi eredmények alapján kifizetendő nyereségrészesedés feltételeit.

Az üzemek a tröszt által rendelkezésre bocsátandó nyereségrészesedés összegét a munkabér arányában, valamnit az összüzemi teljesítmény, minőség és önköltség figyelembevételével, az alábbiak szerint osszák fel:

1. Az üzemek a rendelkezésre bocsátott nyereségrészesedési összeg 10 százalékát jutalmazásra tartják vissza. Ebből a visszatartott összegből kell a szakma kiváló dolgozóinak jutalmazását biztosítani.

2. A nyereségrészesedésnek 10 százalékkal kisebbített összegét, az üzemek a dolgozók részére kifizetett munkabér arányában osszák szét.

3. A nyereségrészesedés elosztásában az üzem valamennyi dolgozója részt vett és így az egyes állománycsoportok között a nyereségrészesedés elosztásánál különbséget nem szabad tenni.

4. Az üzemek függetlenített funkcionáriusai kétségtelenül az eredmények elérésénél komoly tevékenységet fejtettek ki és így az évvégi nyereségrészesedésből az üzemeknél visszatartott 10 százalékos alapból részesülhetnek jutalmazás formájában .A funkcionáriusok részére folyósítandó nyereségrészesedés összege nem haladhatja meg saját fizetésükre vonatkoztatott üzemi átlagnyereségrészesedés összegét.

5. Üzemi baleset következtében betegséget szenvedő dolgozónak a betegség időtartamára járó táppénz 50 százaléka a nyereségrészesedés kifizetésének alapját képező átlagkeresetbe beszámítandó. Egyéb táppénz figyelmen kívül hagyandó.

6. Igazolatlan műszakmulasztók fegyelmezetlenségükkel nem az eredmény javításához, hanem annak csökkentéséhez járulnak hozzá és így ezekkel szemben az alábbi szankciókat kell alkalmazni:

Azt a dolgozót, aki 1957. október 1. és december hó 31-e közötti időpontban 1 műszakot mulasztott igazolatlanul, 50 százalékos, aki pedig 2 műszakot mulasztott igazolatlanul, teljes elvonásban kell részesíteni.

A táppénzcsalóknak nyereségrészesedés nem fizethető, tekintet nélkül arra, hogy esetleg igazolatlan műszakmulasztásuk nincs.

7. Az a dolgozó, akinek munkaviszonya bármily módon megszűnik — kivéve az áthelyezést — nyereségrészesedésben nem részesülhet. Az áthelyezett dolgozónak, ha az áthelyezés igparágon kívül történik, nyereségrészesedés nem fizethető. Ha az áthelyezés iparágon belül történik:

a) Trösztön belüli áthelyezés esetén, ha a dolgozó új munkahelyét 3 munkanapon belül elfoglalta és régi, valamint új munkahelyén igazolatlan műszakmulasztásai nincsenek, nyereségrészesedésben részesülhet,

b) Ha a dolgozónak akár új, akár régi munkahelyén 1, illetve 2 műszakmulasztása volt, úgy az új, mint a régi munkahelynek a 6. pont szerinti szankciót kell alkalmaznia.

Az így áthelyezett dolgozók nyereségrészesedését a hűségjutalomhoz hasonlóan annyi időre és azon üzemeknél kell folyósítani, ahol munkaviszonyban állottak.

A trösztön kívüli, de iparágon belül áthelyezett dolgozónak — amennyiben munkahelyét 8 munkanapon belül elfoglalja — a nyereségrészesedést az áthelyezés napjáig kell folyósítani, amennyiben új munkahelyéről igazolást hoz, hogy ott nincs igazolatlan műszakmulasztása.

8. Nyugdíjasok a nyugdíjbamenés napjáig a fent említett elvek alapján teljes nyereségrészesedésben részesítendők.

Az üzemi baleset következtében elhúnytak törvényes hozzátartozói — az elhúnyt átlagkeresete alapján — megkapják a teljes 9 hónapra szóló nyereségrészesedést.

9. Nyereségrészesedést csak az a dolgozó kaphat, aki nyereségrészesedés kifizetésének napján iparágon belül állományban van.

A különböző szankciók alkalmazásával az üzem vezetője saját hatáskörében rendelkezik. E célból a termelés növelése, a minőség javítása, valamint az önköltség csökkentése érdekében tűzzön ki célfeladatokat. Az elért eredmények alapján kifizetésre kerülő összegek a szabályos bizonylatolási elv alapján kerülnek elszámolásra.

Kormányunknak a nyereségrészesedésre vonatkozó rendelkezése, amit második hűségjutalomnak is nevezhetünk, azt mutatja, hogy népi demokráciánkban a dolgozók munkájának a megbecsülése és anyagi támogatása az egyik legfontosabb feladat. Ezt minden munkáját szerető dolgozónak látni és érezni kell, s ennek alapján további eredményeket vár bányászainktól az ország valamennyi dolgozója és üzeme.

Mibe kerülnek a bányász kislakások?

Nagyon sok dolgozó várja annak a rendeletnek a megjelenését, amely meghatározza a már felépült vagy elkészülő kislakások árait.

A tröszt illetékes szervei — a minisztériummal karöltve — kidolgozták az árakat, amelyeket az alábbiakban ismertetünk.

Az Északi Üzemeknél (Nagymányok, Mánza, Szászvár) a 2 szobás — a továbbiakban is kétszobás lakásokról van szó — lakások ára 96.220 forint.

Dávid-földön egy ikerház fele 109.169 forint. A szóló családiházak pedig mintegy 115 ezer forintba kerülnek.

A bányában eltöltött szolgálati évek alapján bányászaink kedvezményben részesülnek. A kedvezmény fokozatai a következők:

15 év bányamunka után 7.000, 20 év után 10.000 és 25 év után pedig 12.000 forint.

Ezek az árak még tájékoztató jellegűek, azonban lényeges változás már nem lesz. Amikor az OTP komlói fiókja megkapja a véglegesen jóváhagyott árak összegét — reméljük rövidesen megtörténik — a dolgozók máris megkezdhetik a kislakások vásárlását.

Tájékoztatásul még közöljük, hogy a vásárláshoz a ház árának 10 százalékát, valamint a 3.000 forintos telekköltséget készpénzben az akció elején kell befizetni.

Aki házat akar venni, az üzeménél jelentkezzen, ahol a kérelmeket összegyűjtik és a trösztthöz továbbítják.

Bosszankodunk... bosszankodun...

Ha az ember munka után szórakozni akar, igénybe veszi a mozi adta lehetőséget is. Így van ez, csak meg ne bánja az ember. Igen, mert aki a kökönyösi filmszínházat látogatja, rendszerint nem szórakozik, hanem mérgelődik. Ha valaki nem hiszi, jöjjön velünk és szenvedje végig az előadást.

*

A csengő megszólal, megindul a bejárat felé. A küszöb felett magáll a lábunk, agyunkba belenyilal: azonnal vissza! Olyan büz és forróság csapja mellbe az embert, hogy ájulás környékezt.

De mi kökönyösiek vagyunk — „hozzászoktunk" már — és belépünk. A terem légmentesen el van zárva a külvilágtól. Még csak az kéne, hogy egy kis friss levegő hatoljon be! Vagy hogy a benti büz megfertőzze a nyárutói esteket: Erre különben a jegyszedők kifogástalanul vigyáznak.

Két lépést teszünk, s ki tudja, honnan a bátorságunk, megkerdezzük a jegyszedőt:

— Tessék mondani (szigorúan néz ránk, jaj nekünk!) nem lehetne egy csöppikét szellőztetni?

— Nekünk arra nincs időnk! — és megvetően elfordul.

Haja)! Leülünk. A zene itt „tiltva" van. Hogyne, hogy még valaki jól érezze magát a film előtt. Helyette egy „karcoló" hang tudatja velünk — rövid időn belül háromszor —, hogy már „alig" van jegy a „Mosoly országára".

Kis szünet azért van, miközben megtudjuk, hogy ha 4 éven aluli gyereket hozunk moziba, menten abbahagyják a vetítést. Igaz, kicsit fenyegető a hang, de bizunk, hogy este későn nem hoznak 4 éves gyereket az „előadásra".

Később kiderül, hogy az iskolásgyerekek vagy az első, vagy az utolsó előadást látogassák. Egymásra nézünk. Hát ez mi? De már recseg a hangszóró: „az utolsóra ne jöjjenek". Jó, beleegyezünk, csak akkor „látogassák a filmszínházat", amikor a mikrofonos bácsi akarja, csak már kezdjék el. „Kicsit" ingerült a hangulat a nézőtéren — s ez mégjobban fokozódik, amikor rázendít a „karcoló" hang: „A terem tűzveszélyes, ne dohányozzunk, mert..." Tudjuk, abbahagyják a vetítést, kiürítik a termet, sarokba állítanak bennünket stb. stb.

A gyufánkat közben még mélyebbre süllyesztjük, s remegünk a félelemtől. Mit tesznek velünk, ha a hőség miatt meggyullad? Huh, erre még csak gondolni se merünk.

Közben néhányan elájulnak, mások homlokukra teszik a hazulról hozott ecetes ruhát, a többiek remegve az idegességtől, várnak, vagy futni készülnek. Ilyen állapotban hallgatjuk a túl jól ismert, sokszor hallott „karcoló" hangot: „Előadásainkat pontosan kezdjük...; mindenki időben foglalja el a helyét". A „gyengébbek" kedvéért még azt is hozzáteszi, hogy „fél ötkor, fél hétkor és fél kilenckor"!

Nekünk kissé gúnyorosnak tűnik a hang, mintha viccelődni akarna velünk. Hát igen, amikor fél kilenc már több, mint tíz perccel elmúlt! Vagy a pontosság kedvéért holnap reggel fél kilencről van szó? Lehet. Ebben a mozlban minden lehetséges.

De nem! Micsoda szerencse, öröm és boldogság! Elkezdődik az előadás! Mögöttünk valaki elhaló hangon suttogja: „Ez nem lehet igaz". De igenis, hogy igaz! Ha nem hiszi el, nézze meg, már jön is a híradó! Hajaj, bár ne jött volna. Már harmadszor látjuk, kívülről tudjuk... Es milyen „friss"! Megtudjuk belőle, hogy a magyar fiatalok készülnek a VIT-re. (Ami ebben az évben volt. Na, de tehetnek itt arról, hogy ennyire siettek azzal a VIT-tel? Várták volna meg, míg „egynehányszor" lepörgetik Kökönyösben.)

Akármilyen hihetetlenül hangzik, vége lett a szenvedésnek és a „nagyfilm" is tetszett. Mögöttünk hagytuk a kétszeri filmszakadást é saz utcán lépkedve gyűjtjük az erőnket, nyugtatjuk az idegeinket, mert a jövő héten ismét el akarunk menni. Ha valaki kíváncsi rá, hogy mit tapasztaltunk, érdeklődjön nálunk.

*

U. i. Lichter elvtárs közben tudomást szerzett a dolgokról, de még nem kezdte meg a hibák megszüntetésére irányuló munkát. Vajon mire vár?

Számok hazánk életéből

A széntermelés tonnánkénti önköltsége — országos mértékben — az ez év januári 283,6 forintról 198,78 forintra csökkent júliusban. A szén júliusi önköltsége alapján értékelték a széntrösztök közötti verseny állását. Ennek alapján az első helyre a Mátravidéki Szénbányászati Tröszt került, második Komló, harmadik Borsod.

*

1957 első felében hazánkban összesen 14 ezer 719 új lakást építettek.

*

Júliusban 256 darab teherkocsit, 160 millió darab téglát, 108 ezer tonna cementet, 41 ezer tonna égetett meszet állítottunk elő. A ruházati iparunk 80 ezer férfiöltönyt, 526.000 férfiinget és 1 millió 122 ezer pár cipőt készített.

*

A munkabérek és a személyi jellegű kifizetések 1956. júliusához képest 21 százalékkal és a múlt évi januári—júliusi időszakához képest 16 százalékkal növekedett. A felvásárlás és a termelési előleg múlt év júliusához képest 13 százalékkal és január—júliushoz viszonyítva 24 százalékkal emelkedett.

*

Élelmiszeripari termékből — júliusban — 99.671 tonna liszt, 10 ezer 729 tonna nyershúst, 358 ezer hektóliter sört és 1436 millió darab cigarettát állítottunk elő.

*

Augusztus 10-ig 935.519 tonna búzát, 199 ezer 715 tonna rozsot, 229.174 tonna őszi és 244 ezer 276 tonna tavaszi árpát, valamint 95 ezer 770 tonna zabot csépeltek el. Ez a mennyiség búzából 6,4 őszi árpából 26,8, tavaszi árpából 58,8 és zabból 247,9 százalékkal több, mint az előző év azonos időszakában.

*

Az építőanyagiparon belül, a múlt év II. negyedévéhez képest, a betonelem gyártás 1,8 százalékkal, az épületgépgyártás 3,6, az épületasztalosipar 0,9 százalékkal magasabb üzemi eredményt ért el. Az építőanyagipar eredménytöbblete teljes mértékben fedezi az eddigi bérpolitikai intézkedések költségeit.

Pálinkás Károlyné:

ÖTÁGÚ, FÉNYLŐ CSILLAG

XIII.

1952. október 29-én, 28 éves távollét után viszont láttam a Keleti pályaudvart... És november 18-án már a komlói II-es számú legénységszállás lakója voltam. 5 hétig dolgoztam a szálláson, mint portás, s öt hét után, december 15-én a tröszt VI-os üzeméhez — a gépüzemhez — kerültem át. Itt eleinte segédművezető, majd később művezetőként dolgoztam. Mint a Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozója, nyugdíjazásom előtti időben, a kötélpálya lakatosa voltam. 1957. április 21-én innen nyugdíjaztak.

Feleségem nem velem együtt hagyta el Franciaországot. Miután nekem az ország területéről napok alatt kellett távoznom, nem maradt elegendő időm, ügyeim rendezésére. Így feleségem maradt ott, hogy elintézze a szilikózis miatti járandóságaimat. Sajnos azonban próbálkozásai nem jártak sikerrel. A bányavezetők nem voltak hajlandók igazolni betegségemet, bár már abban az időben 40, 50 százalékos szilikózisom volt. Így... egy év után ő is visszatért a magyar földre.

*

— Hát így történt, — fejezi be munkáséveinek felelevenítését Árpás Sándor elvtárs, hogy valamiképpen ki ne maradjon, még hozzáteszi:

— Amit tettem, sohasem bántam meg. És ha alkalmam lenne újra kezdeni, ugyan így, — talán a gyakorlati tapasztalatok felhasználásával még jobban — végezném proletár kötelességemet.

UTÓSZÓ

Ugyan mit is várhatna az ember, egy ilyen hosszúra nyúló beszélgetés befejezéseként? Minden bizonnyal csak ezeket a szavakat: — „Amit tettem sohasem bánom meg." Nem hangzik hihetetlennek, nem tűnik valószínűtlennek Árpás elvtárs elbeszélése. Hiszen mozgalmi tevékenységét, a párt melletti állandó harcot, a munkások jobbléténért való küzdelmet — bár élete javarészét francia honban élte le — a magyar kormány is elismerte. Átigazolása folytán nemrégiben megkapta a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa 1103 1954. XII. I. sz. határozatával alapított „Magyar Partizán Emlékérmet."

A kitüntetés, a magyar kormány meg becsülése jóleső érzéssel tölti el Árpás Sándort. Az emlékérmet kis dobozkában óvja, vigyázza és csak olyankor veszi elő, ha szóba kerül az ő mozgalmi harca.

„Fegyverrel a hazáért" — vésték a jelmondatot az emlékérembe, s ez méltán megilleti az érem viselőjét. Hiszen harcos volt ő, katona. A pártnak hű katonája. Egyetlen egyszer sem ingott meg hitében, s még csak pillanatokra sem tudták elszakítani a munkástömegektől, ahova maga is tartozott. Hirdelte és gyakorolta a párt politikáját, és nem hátrált meg az ellenség előtt. Elvei — mely a proletáriátus nagy ügyét szolgálta — nem adta fel sohasem. Az idegen földön, Franciaországban is becsülettel állta meg helyét. Annyi viszontagságon, nehézségen keresztül csak még jobban megedződött, megacélosodott.

Az idő már eljárt felette. A hajdani lelkes, politizáló ifjúból, az életerős bányászból — rokkant, beteges, őszhajú, idős ember lett. Ereje, egészsége — odavan. De az akarata, a lelkessége, az eszméhez való hűsége, még mindig ugyanaz. E téren — bármilyen sokat fordult is az idő kereke — ő nem változott. Az ellenforradalom ideje alatt, — amikor a reakciós elemek szövetkezve a börtönből kiszabadult huligánokkal, fegyverrel a kézben akarták megdönteni a nép hatalmát — Árpás Sándor betegágyából kelt fel. — „Nem tűrhetjük ezt a helyzetet. Segíteni kell. Adjanak fegyvert és én is harcolok a csőcselék ellen — mondotta s bizony családjának kellett megakadályozni, hogy heves elhatározását valóra ne váltsa.

Az ellenforradalom elmúlt. Az országon ütött sebek gyógyulnak már. És Árpás Sándor ezt a harcot — melyben ő már nem vehetett részt — a többi emlékeihez csatolja. Oda, ahova egész életének munkássága, küzdelme tartozik.

Nem felejti ezeket az emlékeket. De nem engedi, hogy ezentúl csak emlékei legyenek. Ahogy egészsége engedi, továbbra is részt vesz a mozgalmi munkában. Állandóan figyelemmel kíséri a politikai eseményeket, és megjelenik előadásokon, gyűléseken. Életének mind végig egyetlen célja van. Hűséges katonája lenni a dolgozó nép élcsapatának, a pártnak. Kommunista módon élni, cselekedni, gondolkozni. Ötvenegy esztendejének viharos, göröngyös útjain éppen ezért csak egy fény világít: a szocializmust, a békességet, az emberek közötti egyenlőséget jelképező — ötágú fénylő csillag.

(Vége)

A Berek utcai bölcsődéről

Itt találnak második otthonukra azok a kisfiúk, kislányok, akiknek édesanyjuk is termelő munkát végez. Féltik, vigyázzák itt a kicsiket, s a szülőknek nem kell rettegniök munkahelyükön gyermekükért.

Ahogy hűvösödik az idő, úgy készülnek a hidegebb napokra,hónapokra a bölcsődében is. Hiszen nagyon fontos az, hogy a bölcsőde minden kislakója valóban második otthonának érezze ezt az épületet. Meleg szobák várják őket télen, amikor a párperces levegőzés után átlépik édesanyjukkal a bölcsőde küszöbét. A meleg szobákat részben már biztosították. A szükséges tüzelő egy részét ugyanis már beszerezték, s a még hiányzó mennyiség pótlása is hamarosan megtörténik. Az épületen minden ablak jól zár, attól sem kell tehát félni, hogy a meleg a szabadba kerül ilyen hiba miatt.

Rugdalózóban, kis tipegő ruhában sincs hiány. Néhány hónapja egészítették ki a készletet új ruhákkal. Ötezer forintért vásároltak rugdalózókat, kis tipegő ruhákat és egyéb felszerelést, s már ismét ígéretet kapott a bölcsőde, hogy az új negyedévben újabb vásárlásra kerülhet sor.

A SZEFU dolgozóinak a panasza

Egyenes sorokban álló kordélyok fogadják a látogatót, amikor belép a szekérfuvarozó telep udvarára. Az istállókban lévő rend azt bizonyítja, hogy a lóellátók rendesen elvégzik feladatukat.

A telep udvarán foglal helyet a kovácsműhely, ahol műszakváltással 2—2 kovács dolgozik. Cseng az üllő, röppennek a szikrák s a kényszerkötésű mesterek munka közben elmondják, hogy igen gyenge az anyagellátás. Sok esetben olyan vastag vasat küldenek, amelyből csak nagy munkával és hosszú idő után lehet a szükséges patkót elkészíteni.

Van még más panasz is. Eddig a pécsi kirendeltség a telepre szállította az ebédet, most azonban ez megszűnt. Hogy miért? Ezt bizony nem tudják. Pedig egész héten hideg ételt enni, nem valami jó és egészséges dolog, de sajnos ezzel a vezetőség nem törődik.

A szerszámok sok esetben kopottak és hiányosak. Kiegészítésükről sürgősen gondoskodni kellene, mert a jelenlegi állapot — a szerszámokat illetően — elég rossz.

A dolgozók szállásának tisztasága nem kifogásolható, azonban az már igen, hogy 8—10 munkás egy mosdótálat használ, mert több nincs. A telep dolgozói méltán kifogásolják a tisztálkodási lehetőség hiányát. A szobák alapzata betonos és nem ártana, ha a kirendeltség az ágyak elé gyékényszőnyeget helyezne el, ami nemcsak olcsó, hanem védi az egészséget.

Kérjük a vezetőséget, hogy a felsorolt hiányosságokat szüntesse meg.

Második félidei gyenge játék után...

MTK—Komló 5:1 (1:0)

Budapest, Hungária körút, 6.000 néző. Vezette: Molnár II. (Bihari, Horváth J.)

MTK: Bártfai — Palicskó, Sipos, Lantos — Kovács I., Kovács III. — Sándor, Palotás, Hidegkuti, Molnár, Szimcsák I. Edző: Bukovi Márton.

KOMLÓ: Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Molnár II. — Grózdics, Korom, Cziráki, Kiss, Molnár I. Edző: Bodola Gyula.

Góllövők: Molnár, Palotás, Palotás, Cziráki, Sándor, Palotás.

A jóslat beteljesedett... Így mondhatják azok, akik nem látták a mérkőzést, s csak az újságból vagy vasárnap — a délutáni órákban — a rádión keresztül értesültek csapatunk súlyos vereségéről. „Mi volt az oka?" — Kérdezték tőlem sokan már hétfőn reggel. Hát igen... mi lehetett az oka... Nem más, mint az, hogy az MTK csatárok a II. félidőben Hidegkuti és Sándor révén felőrölték a mi védelmünket, kihasználták az adódó gólhelyzeteiket és az igen gyenge napot kifogó Krausznak öt gólt lőttek! Ebből az öt gólból kettőt Krausznak védeni kellett volna, ezért Ő a hibás. Egy gólért pedig — amely az első félidőben esett — Polgár hibáztatható. No és a másik kettő? Hát igen... akkor már a mi védelmünk teljesen sakk-matt volt...

*

Mint mindig, így most is csak 6.000 ember volt kíváncsi az MTK játékára. Ma is sokan úgy gondolták: az újonc komlói csapat könnyű falat lesz a nagynevű válogatott játékosokkal teletüzdelt MTK számára. Aki csak a II. félidőt látta valóban így is nyilatkozhatott:

De kezdjük az elején. Délelőtt negyed tízkor tartalékcsapatunk játszott mérkőzést az MTK tartalékcsapatával. Az I. félidőben derekasan küzd a tartalékcsapat és Szám nagyszerű játékával több szép támadást vezet az MTK kapuja ellen, de a góllövés nem sikerül, mert az MTK védelem jól zár. Az MTK-sok sem tudtak az első félidőben gólt lőni, mert a védelem mindig jó ézékkel nyúlt közbe. Így az első félidő gól nélkül telt el.

A szünet után már gyengébben játszik mind a két csapat. Lanyhult az iram és alacsony színvonalú lett a játék. Szám továbbra is jól játszott, szinte kimagaslott a mezőnyből. A tárgyilagos MTK nézők többször elismerően nyilatkoztak játékáról. Az első gólt az MTK-sok szerezték az 50. percben. 1:0 az MTK javára. A gól után mindkét oldalról megy a próbálkozás, láthattunk egy-két szép elhúzást is, de a befejezésben mindkét oldalról hiba csúszott. Kiegyenlítő gólt a 75. percben sikerült csak megszerezni. Pfefferman a szélen szépen elfut és egész a 11-es pontig viszi a labdát, de felvágják. A játékvezető megítélte a büntetőt. A megítélt büntetőrúgásnak Daum állt neki. lövése a hálóba kerül, 1:1. A gól után mindkét csapat erősen védekezett és többször próbálkozott, de teljesen eredménytelenül, a győztes gól megszerzésével. Így a két csapat megosztozott a pontokon.

A tartalékcsapatból Szám, Róth, Tatai, Mestyán, Prelóger és Magyar játéka tetszett a legjobban.

*

Hűvös, szeles időben, pontosan 11 órakor Major II. játékvezető sípjelére az MTK indít támadást, és már a 2. percben szögletet rúgnak ellenünk. de Kohlmann kifejeli a középre ívelt labdát. Az 5. percben Cziráki elfut, bead, de Grózdics az ötös tájékán elveszti a labdát. Oda az első kínálkozó gólhelyzet. Egy fél perc múlva Krausznak akad dolga, de fogni tudja Hidegkuti veszélyes labdáját. Ezután perceken belül adódnak a meleg helyzetek, úgy a mi, mint az MTK kapuja előtt. A 9. percben egy veszélyesen szálló labdát fog Krausz, kiejti, majd utána nyúl.

Ekkor még jól érvényesül a taktikai utasítás. Kripl Sándort igyekszik semlegesíteni, Molnár I. pedig Hidegkutit őrzi sikerrel. A csatársorban csak Kiss, Cziráki és Grózdics marad. Határozottan és jól játszik a komlói csapat. A közönség ekkor még így nyilatkozik:

— Jól játszik a Komló. Szép stílusa van. Örülünk, hogy ilyen csapat került az NB I-be.

Igen, ekkor még jól ment a játék, helyzetek is adódtak, de... sajnos ez a de ott volt, és a helyzetek kihasználatlanul maradtak... pedig ha mi lőjük az első gólt és érvényesítik csatáraink a kínálkozó helyzeteket, nem lett volna ilyen eredmény! Az első igazán nagyszerű helyzet az 21. percben kínálkozott. Szép akció fut végig a pályán. Kiss—Korom—Grózdics a labda útja, de Grózdics lövésébe Bártfai sikerrel nyúl bele. Egy perc múlva Molnár I. lő, de a mintegy 20 m-es bombája fölé száll. A 29. percben Grózdics elhúz Lantos mellett, Lantos utána nyargal és mintegy 25 méterrel a kaputól felvágja. A szabadrúgásnak Kohlmann áll neki, lő, de a sorfalról visszapattan a labda. Kohlmann újból rálövi, de Bártfai véd. (Hiába, nem megy a góllövés!)

A 30. percben újabb szöglet ellenünk, de a Sándor által jól beívelt labdát Kohlmann kifejeli. A 34. percben Grózdics ismét sikerrel csatázott Lantossal, de Lantos újból fellöki. A szabadrúgás ezúttal is fölé száll.

A 38. percben egy előrevágott labdát Polgár könnyelmüen akar levenni, a labda elpattan tőle és az elpattant labdával az MTK balösszekötője (Molnár) klugrik: teljesen szabadon elfut és gólt lő!

Polgár visszahúzhatta volna Molnárt, de nem tette, inkább Kohlmannal együtt a 16-oson belülre kísérte. Krausz kifutott kapujából, de a mintegy 12 méterről küldött lövés Krausz mellett a kapu közepébe pattant., 1:0 az MTK javára. Ez a gól súlyos védelmi hiba volt! S talán ez is döntötte el a mérkőzés sorsát. A középkezdés után Grózdicsnak sikerült újból megugrania, a középre befutó Korom elé tálal, Korom lő, de mellé. Majd Krausznak akad dolga. Sándor vezeti fel a labdát, a 16-os tájékáról lő, a kiugró Krausz a lövést a mezőnybe öklözi. A 41. percben újabb szögletet rúg Sándor, de Kripl jó érzékkel ment.

A szünet után

a 46. percben Kiss előtt kínálkozott gólhelyzet, de mellé lő. Az 50. percben Sándor vezeti fel a labdát, Hidegkútihoz játszik, Hidegkúti fejre kapja a labdát és Palotás elé csúsztatja. Palotás mintegy 11 méterről fordulásból a jobb alsó sarokba lő. 2:0. A labda érintette Krausz kezét. Egyre jobban visszaesik a komlói csapat, a védők is és a csatársor is és szinte értelmetlen a komlói csapat gyenge játéka. Molnár II. ide-oda szaladgál a pályán, nem semlegesíti Palotást, s így ez a munka is Kripl-re hárul. Kripl már nem tudja tartani Sándort, Kiss pedig képtelen lefogni és semlegesíteni Kidegkutit. (Ugyanis a II. félidőben Hidegkuti őrzésére Kiss kapott megbízást.) A sok támadás teljesen felőrli a védők idegeit, a csatársor is egyre kapkodóbban játszik, s így születik a harmadik, majd a negyedik, illetve az ötödik gól.

A csatársorból csupán csak Cziráki és Grózdics tud valamit csinálni, a többinek semmi sem sikerül. A védők is teljesen visszaesnek, s csak egyedül Kanizsai tudja jól semlegesíteni az utolsó percig Szimcsák I.-et. Krausz a 67. percben Sándor veszélyes labdáját kiejti, de ismét rávetődik. A 73. percben Hidegkuti labdájával Palotás jobbra sodródik és a 11-es pont tájékáról laposan kapura lő. A labda a hihetetlenül rosszul vetődő Krausz kezét érintve a hálóba pattan, 3:0. A gól után teljes nyomás alatt van a komlói kapu. De mintegy 10 percig tartani bírják, az egyre rohamozó Sándort és Hidegkutit és a gólra éhes Palotást. A 82. percben Kiss előtt kínálkozik helyzet, de fejese a kapufán csattan. Egy perc múlva Grózdicsnak sikerül Lantost átjátszania és a középre futó Cziráki elé pöccinti a labdát. Cziráki mintegy 3 méterről a léc alá lő. 3:1. A középkezdés után Hidegkuti elfut Polgár mellett, Sándor a középre sodródik és az ötös sarkáról — a baloldalról — gólt lő! 4:1. Addigra teljesen összeroppant a csapat, s így Hidegkuti révén Palotás 18 méteres lövése a későn vetődő Krausz hasa alatt újból a hálóba jut. 5:1. Utána már nem változott a játék, az MTK tovább támad s a komlói csapat nagynehezen meg tudta akadályozni a további gólszerzést.

Bíráló

Az első félidőben még egyenrangú fél volt a komlói csapat, jól alkalmazták a taktikai utasításokat, kikapcsolták a játékból Hidegkutit és Sándort, így csak védelmi hibából tudta megszerezni az MTK a vezetést. A II. félidőre azonban erősen visszaesett a komlói csapat, s a teljesen gyenge napot kifogó *Krausz* egymásután szedte be a gólokat. Bizonytalanul jött ki a kapuból, többször kiejtette kezéből a labdát. A hátvédhármas tagjai (Polgár hibájától eltekintve) az első félidőben derekasan helytálltak, a II. félidőben azonban erősen visszaestek, csak *Kanizsai* tudott uralkodni az igen jól játszó Szimcsák I. felett. Dicsérhető még *Kohlmann*; a csatársorból pedig *Grózdics, Kiss* és *Korom*, a többieknek sehogy sem ment a játék.

Nehéz feladata volt csapatunknak, hisz nem kisebb játékosokkal kellett felvenniök a küzdelmet, mint a válogatott Hidegkuti, Sándor, a nagyszerűen centerhalfoskodó Sipos és Lantos. Palotás játéka egyáltalán nem volt szép, viszont a gólokat mégis ő szerezte.

Mindebből leszűrve a tanulságot, továbbra is a gólszerzésekre kell törekedni csatárainknak, illetve az adódó helyzetek kihasználására. A nehezén már túl van csapatunk, hiszen az első négy nehéz mérkőzés — melyből három vidéken volt — már lejátszott tény, s csak egy pontot tudtunk szerezni. Reméljük, ebből a mérkőzésből sokat okultak csapatunk tagjai és a két hét múlva Komlón lejátszásra kerülő Komlói Bányász—Dorogi Bányász mérkőzésből a Komlói Bányász kerül ki győztesen.

Új KÖNYV

Hegedűs Géza: A MILÉTOSZI FIÚ

Illusztráció Hegedüs Géza: A miletoszi fiú című művéből

Az időszámításunk előtti V. század Athénjébe vezet el a történet a görög-perzsa háborúk korába. Mozgalmas, eleven mese keretében ismerjük meg ezt a dicső korszakot két miletoszi ifjú kalandos élményein keresztül.

Rodolfó arcképe. Most jelent meg a „Vigyázat, csalók" című könyve

ASSZONYOKNAK

Süssünk—főzzünk

A leggyakoribb levesek egyike tavasszal és ősszel is a zöldségleves. Mit használhatunk fel az elkészítéséhez, mik a kellékei? Ez igen sokféle lehet.

A zöldséglevesek készítéséhez használhatunk sárgarépát, petrezselyemgyökeret, karalábét, zöldborsót, zöldbabot, sóskát, parajt (spenótot), karfiolt, zellert, paradicsomot, spárgát, kelkáposztát és néhány szem gombát is.

Kitűnő levest kapunk vegyes zöldségből, ha minél több zöldség szerepel benne. Elkészítési módjuk lehet fedő alatt párolva és liszttel lehintve, rántással sűrítve, vagy megfőzve és áttörve krémleveseknek. Izesítő anyagaik lehetnek pirospaprika, zöldpaprika, paradicsom, zöldpetrezselyem apróra vágva, vízbenfőtt burgonya leve, tejfel, tojássárga, ecet és citromlé.

Hírek, közlemények

Pécsi Kinizsi—Béta-akna 2:1 (1:0)

Pécs, 150 néző.

A kevés számú nézők színvonalas mérkőzést láthattak. A bétai csapat a mezőnyben tetszetősebben játszott ellenfelénél, a pécsi védelem azonban kitűnően zárt az egész mérkőzés alatt. Bohus rossz öklözése révén a pécsiek vezetéshez jutottak. 1:0. Az egyenlítő gól csak a második félidőben született meg. Deák nagyszerűen ugrott ki két védő között és nyugodtan helyezte a kapu jobb oldalába a labdát. 1:1.

Ezután 25 percig nagy bétai fölény következett, de a csatárok nem találtak rést a Kinizsi védelmében. Nyolc perccel a befejezés előtt a tizenhatoson szabadrúgáshoz jutott a Kinizsi. Márics jól eltalált lövéssel hálóba küldte a Kinizsi győztes gólját. 2:1.

Váratlan vereség érte a bétai csapatot, bár 70 percig fölényben játszott. A bétai csapatból Ersek, Farkas, Szatler, Bocsor és Deák játékát lehet kiemelni.

Pécsi Kinizsi ifi—Béta-akna ifi 6:0 (0:0)

A tartalékos bétai ifjúsági csapat a második félidőben nem bírta erővel a nehéz talajú pályán játszott mérkőzést.

ÖKÖLVÍVÁS

Komlói Bányász—Kaposvári Dózsa 10:12

Az ifjúsági csapatbajnokság, melyet a kaposvári fiatalok keményküzdelem után megnyertek 12:10-es arányban végződött. A legszebb mérkőzést Oláh—Aczél vívta. Az eredmény — bár a komlói csapat részére vereséggel végződött — mégis szép. hiszen a Kaposvári Dózsa csapata országos viszonylatban az első helyen áll.

RÖPLABDA

A Komlói Petőfi csapata szeptember 28-án, szombaton délután fél 5 órakor Pécsett röplabdamérkőzést tartott a Pécsi Pénzügyőrség csapatával. Az újonnan alakult Petőfi csapat 3:1 arányban győzte le a pecsieket.

Lyukas a váróterem tetője

Akár tetszik, akár sem... itt az ősz. Megérkeztek a hideg napok; s ahogy tapasztaljuk — napirenden az eső is. Nem kellemes dolog hidegben, szélben, esőben járni az utcán és nem kellemes ugyanilyen körülmények között várni — mondjuk az autóbuszra.

A minap történt a kökönyösi Petőfi-téren. Reggel volt, esett az eső. A pécsi buszra várni kellett. Az utazók — tekintettel hogy várótermet létesítettek a gondos előrelátók — a tető alá húzódtak. Az ám! Odamenekültek a vízzuhatag elől, de csak egy-két pillanatra. A váróterem tetejéről ugyanis lassankénta nyakuk közé csepegett a hideg víz. Bezzeg a tető! S még hozzá nemcsak egy-két helyen, hanem mindenhol.

Mit tehettek tehát a buszra váró utasok? Egy ideig ott topogtak a talapzaton összegyülemlett víztócsa körül, majd kikényszerültek ismét a „szabad ég alá".

Nos, nem éppen kellemes dolog zuhogó esőben várakozni valamire. S a kellemetlenség mellett még bosszantó is, ha a közelben van egy váróterem — csak éppen használni nem lehet. Jó lenne ha a városi tanács ipari és műszaki osztálya mielőbb rendbehozatná a Petőfi téri váróterem tetőzetét. Mert ugyan ki tudja..., hátha hónapokig is eltart még ez a „csapadékos" időjárás?...

— **Megrendelések gyűjtéséért** 150 forintra birságolta Kövesdi László fényképészt a városi tanács v. b. igazgatási osztálya. Kövesdi László engedély nélkül kisipari munka végzésére vállalkozott.

— **Klubszobát** nyitnak az úttörők részére az Úttörőházban. Könyvtár, rádió, sakk és egyéb társasjáték szórakoztatja majd vasárnaponként a pajtásokat.

— **Hétvégi kétnapos** portyázást rendeznek az úttörőcsapatok rendszeresen az úttörő próbaanyag elsajátítása céljából. A portyázást a Hidas-völgyi turista házban tartják.

— **Gondatlanul őrizte** katonakönyvét Bayerle Sándor gépkocsivezető. Miután könyve elveszett, a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 100 forintra birságolta.

— **Ujabb külföldi áru** érkezett a Kossuth Lajos utcai 115-ös számú Textilboltba. Selyemballon anyag (150 cm széles) 280 forinttól 360 forintig, különböző színekben vásárolható.

— **50 ezer forintot** nyert a békekölcsön sorsolásakor Kepecz Béla Sallai Imre utcai lakos. A nagy nyereményt szeptember 26-án vette át az Országos Takarékpénztár Pécsi Fiókjánál.

— **Richter, a természetkutató** és festőművész, szaharai felfedező útjáról írt igen érdekes könyve „A felejthetetlen Szahara" a Gondolat kiadásában jelenik meg több színes festménnyel illusztrálva.

— **A totó 37. hetében** három darab komlói totószelvény ért el 10 találatot, harmincegy darab szelvény pedig 9 találatos lett. Az egyenkénti nyereményösszeg 386, illetve 58 forint.

— **Október 1-én** kezdődnek a szakköri foglalkozások az Úttörőházban. A pajtások a technikai szakkörök és a képzőművészeti körök munkájában tevékenykedhetnek ismét.

— **A Zrínyi Ilona Kultúrotthon** építkezése ügyében még e héten Budapestre utazik Czéder János elvtárs, a tröszt szakszervezeti bizottságának elnöke és Lichter Jenő elvtárs a Május 1 Kultúrotthon igazgatója. Az elvtársak a Bányász Szakszervezet és a SZOT segítségét kérik az építkezés befejezéséhez.

— **50 forint** pénzbírsággal sújtotta a városi tanács v. b. igazgatási osztálya Szilágyi János gépkezelőt azért, mert állatát őrizet nélkül hagyta. A kecske Petrovics József kukoricájában legelt és ott kárt okozott.

— **Töltőtollak** érkeztek a Kossuth Lajos utcai Papírboltba. A külföldi gyártmányú tollak minőségben és árban is változóak. Egy szovjet gyártmányú készlet ára például (toll és ceruza) 150 forint.

— **A magyar katona** alakját megelevenítő népmese gyűjtemény kiadására készül a Zrínyi Kiadó. A kötet címe „Sárkányölő vitéz" lesz.

— **Megváltozott** a lottó nyeremények kifizetése. Az új rendelkezés szerint a vidéken vásárolt szelvények bármelyik vidéki OTP fióknál beválthatók nyereményre. A Budapesten vásárolt szelvények nyereményeit azonban csak Budapesten fizetik ki.

MOZI MŰSOR

Május 1. Október 2—5-ig: Vágyakozás. Színes francia-mexikói film. Főszerepben: Gerard Philipe.

Szabadság. Október 2-án: Oké Néró. Olasz film. Október 4—7-ig: Tavasz a kisvárosban. Színes szovjet film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: A Komlói Szénbányászati Tröszt 50 csillést, 20 vájárt; a 7-es számú Kőbánya 25 bunkózó pakolót, 8 tármunkást; a 24-es Autóközlekedési Vállalat 20 kétéves gyakorlattal rendelkező gépkocsivezetőt, 15 autószerelőt, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 10 férfi kalauzt és 3 érettségizett fiatalt forgalmista gyakornoknak.

Apróhirdetések

TAKARITÓNŐT azonnali hatállyal felvesz az Úttörőház. (Esetleg lakáscserével).

TÖRÖTT és használt órákat, ékszereket, karórákat és zsebórákat veszek magas árban. Steiner Henrik, Komló, Pécsi út 11.

EGY kisebb családi ház Bodolyabéren eladó, esetleg komlói lakásért elcserélhető. Balogh István, Bodolyabér.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Egy korty bor mindig jó

Fizetés napján vajon gondolkodnak-e az emberek?

Nem! Egyik-másik ezen a napon boldogan dörzsöli össze a kezét, mert a Magyar Nemzeti Bank által kiadott 2 darab papírpénz, melyek B 283 és B 964-es számmal vannak jegyezve, rettenetesen tüzelnek a belső zsebben és elkívánkoznak a söntésbe. Mert ő általuk lesz a mulatság, a tréfa, rövid időre a gondtalanság, aztán jön a gorombaság és tántorgás hazafelé a házfalak mentén (mert ott biztosabb) csuklással; itt-ott a folyadék megszabadulásával, mert a csintalan gyomor kapusa, aki már sokallja ezt a sűrű terhelést, restellés nélkül kidobja magából az erőszakos löttyöt akkurátusan és hivatalból pontosan.

És a két darab százas, melyet az asszony van becsapva és a gyerekek megrövidítve, hasonlóképpen a többivel, gyülekeznek a söntés kasszájában. Minden oldalági pénzrokon oda vándorol illegális úton a fizetések napján családi gyülésre.

Igaz, a pénz forgalombahozására ez is egy út, bár az állam semmiféle paragrafussal és annak szakaszaival így nem léptette életbe a pénz forgalmát. De azért így is jól jár vele.

Lehet, a szeszpiócák nálunk gyülekeznek és itt ordítják rekedtté magukat. Ezek épp oly veszélyesek a keskeny főúton, mint a teherkocsik. Nem tehetnek róla, az örök szomjasság is születési hiba, így egyesek Noé eredeti bűnével teremtődtek e színes világra.

Ilyenkor, fizetés napján minden romlik. A kedély megvadul, a mókás ember goromba, az amúgy is goromba ember kötekedővé lesz; de különösen a hallás romlik, mert a csendes elbeszélgetésekből ordítás lesz, mindenki süketté válik, mert mindenki az életének mozzanatjából kiragad egy époszt, melyhősköltemenyben mindenki Herkules volt és Anteusz mindig a földön hevert.

Sajnos, záráskor a nyakolajtól sok-sok Anteusz érintkezik a földdel és a hősök nehezen találnak haza e paradicsomi állapotból.

Itt-ott a sötétben panaszosan hangzik egy-egy szó:

— Gyere édes... Csak gyere... látod, mit csináltál megint... pedig megígérted...

Ezeket sajnálom, mert itt még csak a kezdet van. A figyelmeztetés még használhat.

De egyesek családirtást ordítanak. A haladó agylágyulás jeleit az alkohol már megágyazta, s az értelmet a rozsda is kimarta.

Ezeket is sajnálom. Ezek az alkohol szörnyetegei, annyira átívódtak, lassan már veszélyesek sem lesznek. Öregségükre hagyateki tárgyalást sem kérnek, mert hangjuk elgyengül, a barátok elmaradnak és alig várják, hogy kinyújtózkodjanak a négy szál deszka között.

A lakók meg nem győzik reggel a járdáról a térképjelzéseket és a biológiai förmedvényeket eltakarítani.

Ezután jön a böjt. Az új fizetésig szellőződik a fej. Csendesebb lesz az utca, a pénztárca is szerényebb lesz, s az iszik, akinek az erszényéből még futja. S aki ennyire jutott, eressze meg a vízcsapot s a nagy vedelés után jusson eszébe, hogy egy korty bor mindig jó, de módjával, mert én is szeretem a földanya csodálatos termésének levét. Én is megismerkedtem vele. De oly annyira még nem, hogy Noé apánknak országosan szobrot javasoltam volna.

Ugy is tudom, hogy ezt a szokatlan, furcsa gondolatot joggal elvetné a felsőbbség s azt mondaná; hogy én is delirium tremensben szenvedek és nem a három és hat kortyosok, hanem az iszákosok delegáltak a Noé szobor megelevenítésére.

Higyje az, ki akarja.

— ZAKOS —

Vaniliás torta tojás nélkül

Hozzávalók: 15 dkg liszt, egy késhegynyi sütőpor, 7 és fél deka cukor, 1 csomag vaniliacukor, 15 dkg vaj. A behintéshez cukor és 7 és fél deka őrölt mandula.

Elkészítése: A fenti hozzávalókat jól eldolgozzuk, három egyforma nagy lapokra kisodorjuk és közepes tűznél 20—25 percig sütjük. Két lapot megkenünk kevés gyümölcsízzel, vagy más krémmel, egymásra tesszük, tetejére kerül a harmadik lap, amelyet felül cukorral és mandulával beszórunk. Az egészet újra porcukorral, amelyet vaniliacukorral kevertünk, meghintjük.

Esőzések idején

— Nem értem, hogy egyetlen gombát sem találok ennyi eső után...

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM. 80. SZÁM ARA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. OKT. 5.

Két találkozás — két búcsúztatás (2. oldal)

Építik a cserépkályhákat (3. oldal)

Nemcsak a komlói nők problémája (3. oldal)

A kenderföldi iskoláról (4. oldal)

A megértés szellemében

Népi demokráciánkban minden azért van — vagy kellene lennie —, hogy a lakosság jólétének emelkedését elősegítse, őrködjön a nyugodt, békés élet és alkotó munka felett, s megóvja hazánkat mindenféle bajtól, veszedelemtől.

Nagyon sok szerv vagy vállalat közvetve, mások közvetlen kapcsolattal a lakossággal végzik ezt a munkát. Semmi más feladatuk nincs, mint kielégíteni a lakosság szükségleteit, biztosítani a nyugodt életkörülményeket és az esetleges hibák előfordulása esetén pedig az igazság és a dolgozók érdekében rendet teremteni, orvosolni a bajt.

Egyszóval: törődni, gondját viselni a lakosságnak.

Sok nagyszerű eredményünk van ezen a téren. Teljes egészében csak akkor látjuk, ha összehasonlítjuk mai helyzetünket a Horthy idők állapotával. Eltüntek a nyomortanyák, tízezer számra építettünk lakásokat, olyan szerveket, vállalatokat hoztunk létre, melyek a lakossággal való foglalkozást kapták feladatul.

Sok jó és hasznos intézkedés történt és történik, de most nem erről kívánunk beszélni. Inkább azokról a dolgokról, melyek gyengítik, tompítják az elért eredményeink fényét. Arról, hogy sok esetben egyes szerveknél és vállalatoknál elfeledkeznek arról, hogy ők vannak a lakosságért és nem megfordítva.

Olyan dolgok keserítik meg a lakosság az egyszerű emberek életét, melyek az „illetékesek" szemében „csekélyke dolgok" melyekre „kár szót vesztegetni, nem éri meg a fáradságot" — de a mindennapi ember életét megnehezíti, rosszkedvűvé teszi.

Abban talán igazuk van az „illetékeseknek", hogy sok esetben valóban csekélyke, egyszerű dolgozókról van szó, mert ezek kijavítása szinte percek alatt lehetséges és nem igényelnek mást, csak becsületes munkát. De abban már nincs igazuk, hogy „kár a fáradságért" és nem tesznek intézkedést a hibák megszüntetésére!

Mert például nem nagy dolog az — a Vízmű részére — ha Kökönyösön pontosan vagy pontatlanul, a meghatározott időben nyitják meg a vízcsapokat. De nagy dolog a lakosság részére. Főleg azért, mert általában az előírtnál jóval később kap vizet a kökönyösi lakónegyed! Már mennyi panasz és kérelem történt ebben az ügyben és még mindig nincs megfelelő eredmény. Pedig a Vízmű vezetőségének az lenne a feladata, hogy a lakosság igényeit a lehetőségekhez mérten teljes egészében kielégítse.

Vagy egyszerű dolognak tűnik a postai dolgozónak, hogy nem udvariasan — sőt ingerülten — beszél az ügyfelekkel, hogy megvárakoztatja őket. De nagyon jelentős ez annak, aki sietne és mégis céltalan, indokolatlan várakozással kell eltölteni idejét. A mi postai alkalmazottunk pedig miközben gépiesen ismétli, hogy ő tudja a kötelességét, mégis egészen másként cselekszik. Arra pedig nem hajlandó gondolni, hogy ha ezek az ügyfelek nem jönnének, órá nem lenne szükség. S a helyett, hogy ezt elismerné, dühös azokra, akik az ő nyugalmát, pihenését megzavarják.

Ugyanígy egyszerűnek tűnik a mozgóüzem vezetőségének, hogy féléves híradókat vetítenek a kökönyösi Szabadság filmszínházban, hogy nem a műsorban meghatározott filmek kerülnek a nézők elé. De hallgassuk csak meg a véleményét és jogos felháborodását a többi száz egyszerű, szórakozni vágyó embernek és rájövünk, hogy nem is olyan „egyszerű dologról" van szó!

Száz szónak is egy a vége: nem megengedhető módon törődnek a lakossággal, életének széppé tételével. Ez megmutatkozik a vásárlásnál éppúgy, mint a szórakozásnál vagy az otthoni életnél.

Mindennek a kulcsa az, hogy ezek az emberek többet képzelnek be magukról, mint amennyit a társadalom szempontjából érnek. Úgy gondolják, hogy rájuk annyira szükség van, hogy bármit tehetnek — mindenféle visszahatás nélkül.

Pedig nagyon tévednek. Tudomásul kell venniök — akármilyen munkakört is töltenek be — hogy hazánkban az élet központjában az ember áll és minden ennek érdekében kell, hogy történjen.

Sokan megfeledkeznek erről, az élet minden területén. Az előbb említett példákat hosszan lehetne sorolni. Erre azonban nincs szükség, mert ezek a hibák könnyen felfedhetők és könnyen meg is szüntethetők.

Mi kell ehhez?

Az, hogy minden dolgozó egyszer és mindenkorra vegye ezt tudomásul és úgy dolgozzon, ahogy másokkal szemben ezt maga is elvárja.

Ez érthető is, hisz lehet, hogy ekitől ma én kapok valamit, akinek ma én intézem el valamennyi ügyes-bajos dolgát, holnap talán én leszek rászorulva. S ahhoz nem fér vita, hogy egyik félnek sem esik jól, ha nem megfelelő módon intéződik el az ügye.

Ez a dolog egyik oldala. A másik az, hogy a vásárlók az ügyfelek, a szórakozó emberek tiszteljék és becsüljék embertársaik munkáját. Ezen a téren is van hiba, de — az utóbbi időben — sokkal kevesebb, mint az előbb felsoroltak.

Életünk középpontjába a humanizmust kell állítani, az embertársakkal való törődést.

Nem oly nehéz dolog ennek a megvalósítása, de az eredménye óriási. Nyugodtabbak lesznek az emberek, jobban megértik egymást. Ilyen légkörben a jó jobbnak tűnik, a rosszat könnyebb megszüntetni.

Egyszóval így szebb az élet.

A cél pedig ez, és aki nem ennek szellemében tevékenykedik, az a humanizmus ellensége.

Mindannyiunk feladata az, hogy saját magunk munkaterületén nézzünk szét, hogy milyen hibákat követünk el, a társadalommal, az embertársainkkal szemben. Ilyet találunk. Kötelességünk ezeknek a hibáknak a megszüntetése. Kötelességünk megértést tanúsítani másokkal szemben. Kötelességünk a ránkbízott munkát becsülettel elvégezni még akkor is, ha ez zavarja a kényelmünket.

Ha ezt saját magunk csináljuk, nem jár komplikációkkal, de ha a társadalom kényszerít bennünket erre — akkor már nem!

Új feladatok előtt

Szeptemberrel ismét lezárult egy negyedév és az elvégzett munka tapasztalatai alapján most az a cél, hogy az 1957. év befejezését minél szebb eredményekkel, sikerrel teljesítsük.

A pécsi és komlói trösztök közötti verseny harmadik negyedévi szakaszában az utolsó hónapot a pécsiek nyerték. Pécs 102.2 százalékra, Komló 100.8 százalékra teljesítette a havi tervet. Igaz az, hogy a júliusi és augusztusi eredmények alapján a versenyben Komló került az első helyre, de a szeptemberi gyenge teljesítmény sok mindent mond.

Trösztünk valamennyi üzeme terven felül termelt. Kivétel csak Kossuth-akna, amely a múlt hónapban 92.9 százalékos eredményével nagy hatással volt a tröszt összesített termelési mutatójára. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy Kossuth-bánya volt az, amely eléggé visszavetette a termelésért vívott harc kifejezőjét, a havi százalékot.

Dr. Szabolcs Lajos elvtárs, a tröszt terv- és statisztikai osztályának a vezetője szerint Kossuth-aknánál sok mindennel lehet magyarázni a fentiekben elmondottakat. Objektív nehézségek is — mint például a létszámhiány — befolyásolták a jó munkát, azonban nem ez a döntő.

— Nagy hiba volt — mondotta Szabolcs elvtárs —, hogy a feltárásokat, az előkészítő munkálatokat tartalékidő nélkül végezték el. Nem számoltak azzal, hogy közbejött akadályok kitolják a határidőt, ami annyit jelentett, hogy több esetben nem volt előkészített fejtés. Ezek a hibák arra figyelmeztetik az akna vezetőségét, hogy a negyedik negyedévben többet foglalkozzanak az előmunkálatokkal.

A tröszt üzemvezetői és a pártszervezetek titkárai a hét elején megtárgyalták a komlói tröszt negyedik negyedévi feladatait. A mennyiségi termelésnél célul tűzték, hogy a szeptemberhez viszonyítva az év utolsó negyedévében a mennyiséget 6.5 százalékkal kell fokozni.

Ez pontosabban annyit jelent, hogy napi 24 vagonnal kell több szenet termelni. Nagy feladatok előtt áll Kossuth-akna, melynek napi 16 vagonnal, Bétának és az Északi Üzemeknek 4—4 vagonnal kell növelni a széntermelést.

Béta-aknánál és az Északi Üzemeknél ennek a mennyiségnek az elérése biztosítottnak látszik, azonban Kossuth-bányánál — október hónapban számíthatunk gyengébb eredményekre. A bánya vezetői azonban ígéretet tettek arra, hogy ha lesz is lemaradás, de ezt az év végéig behozzák. Bízunk az ígéretben és reméljük; hogy Kossuth-akna ismét eléri azt a termelési szintet, amit mindenki joggal vár — fejezte be dr. Szabolcs elvtárs.

Az év utolsó negyedének eredménye döntő fontosságú, nemcsak azért, mert a télen több szén kell, hanem a nyereségrészesedés szempontjából is. Bízunk bányászainkban és a műszaki vezetőkben, hogy legyűrve a nehézségeket, jól megállják helyüket.

40 évvel ezelőtt

1917 november 7-én Oroszországban világraszóló változás történt. Egy hatalmas nemzet lerázta magáról az elnyomást és kivívta a szabadságot. A szocialista forradalom történelmi ténye felrázta a világ valamennyi országának dolgozóit.

Magyarországra 1945-ben érkezett el a szabadság, amelynek kivívásában óriási jelentősége volt a szovjet hadsereg segítségének. Ezután nálunk is megindult a szocializmus felépítésének a munkája. Dolgozóink szocialista munkaversennyel zárkóztak fel az újjászületés mellé, s ez a mozgalom most is kibontakozóban van.

Kossuth-aknán dolgozik Magyar Béla KISZ-brigádja. Magyarék — november 7 tiszteletére — versenyre hívták Bertus Pál és Horffmannn János csapatát. Az alábbi versenypontok teljesítésével akarják ünnepelni a világ dolgozóinak nagy ünnepét:

1. 100 százalékos minőségi munka.
2. Mennyiségi tervüket 112 százalékra teljesítik.
3. Mindegyik csapat megszünteti a bumlizást, valamint a minimálisra csökkentik a baleseteket.

Bányászaink nagyobb termeléssel ünnepelik november 7-ét és reméljük, hogy addig még több csapat kezdeményezése gazdagítja bányászaink sikerét, ami igazolja, hogy rájuk mindig lehet számítani.

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	Tény	30-án +	30-án %	1-én Terv	1-én Tény	1-én %	2-án Tény	2-án +	2-án %	Havi %
Anna-akna	420	471	51	112,0	440	478	108,6	461	21	104,7	106,7
Máza	290	342	52	117,7	305	308	101,0	326	21	106,9	104,0
III-as akna	620	641	21	103,4	640	665	103,9	655	15	102,4	103,1
N.-mányok	270	273	3	101,0	275	283	102,7	267	—8	97,0	99,8
Béta-akna	800	802	2	100,3	870	843	96,9	803	—67	92,5	94,6
Szászvár	210	211	1	100,6	290	268	92,4	262	—28	90,5	91,4
Kossuth-b.	1350	1034	—316	76,6	1410	1205	85,5	1207	—203	85,6	85,5
összesen:	3960	3774	—186	95,3	4230	4050	95,7	3981	—249	94,1	94,9

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

ÚTTÖRŐK FÚVÓSZENEKARA

Tíz tagból áll az a fúvószenekar, mely a kenderföldi iskolában működik. Alakulásuknak még csak első évfordulóját ünnepelték, s már az egy év elteltével is igen szép eredményekről beszélhetnek az úttörők.

Ők nyitották meg az iskola évnyitó ünnepélyét, s nemrég a szülői munkaközösség gyűlésén értek el nagy sikert. A nőtanács dícséretét is kiérdemelték már. Ezekről a sikerekről bizony nem kis büszkeséggel beszélnek. Nagyszerűen játszottak szeptember 28-án a gimnáziumban a néphadsereg ünnepén is. Ezért is dícséret illeti őket. A siker pedig további tervezgetésre sarkallja a zenekar tagjait. Példaképül a bányászzenekart választották. Megfogadták, hogy az úttörő fúvósegyüttes a bányászzenekar méltó utódja lesz.

Ezek a zenét szerető úttörők járnak rendszeresen az úttörő ház zenei szakkörének foglalkozásaira is. Ha csak idejük engedi, hangszerükkel a kezükben játszanak. Ez azonban még nem elégíti ki őket. Azonkívül, hogy az iskolák ünnepélyeit hangulatosabbá szeretnék tenni, még más terveik is vannak. Szeretnének fellépni a városban tartandó ünnepélyeken is. Ez természetesen csak akkor lehetséges, ha már alkalmas lesz a zenekar az ilyen szereplésekre. A tanév végén zenés tornaünnepélyt terveznek a zenekar tagjai.

A gyakori szereplésekhez azonban még sok minden kellene. Rosszak a hangszerek, s ezt a problémát úgy kívánja megoldani a vezetőség, hogy Csehszlovákiában patronálót keresnek. Egyéb felszerelés is hiányzik, amit talán majd sikerül beszerezni. S ha mindez meglesz, bátran vállalkoznak majd a kenderföldi iskola és a gimnázium tanulói nagyobb szerepléssekre is. Megmutatják majd Schüszler Kálmánnak és a bányászzenekar karmesterének, a zenekar alakítóinak, hogy nem csalódnak bennük, s hogy méltó utódok lesznek.

Beruházások nyomában

Épül a 80 ágyas hasmányi kórház. Az eddigi építkezést a szakipari munka késleltette, azonban az EM intézkedése következtében rövidesen hozzákezdenek a csempézés és kályhamunkálatokhoz. Most már nincs akadály, s a kórház még ebben az évben a betegek rendelkezésére áll.

A kenderföldi Arany János utca rendezését már megkezdték. Ebben az évben csak az egyik oldal járdáját akarták elkészíteni, azonban most mindkét járdát és az úttestet végleges formában — az év végéig — elkészítik. Az útrendezés munkálata 600 ezer forintba kerül.

1—2 héten belül hozzálátnak a kenderföldi üzletház melletti lépcső felépítéséhez. Ez a lépcső kapcsolja össze a Zrinyi és Arany János utcákat. A régi helyett — amely főleg sáros időben veszélyessé tette a közlekedést — most 3 méter széles lépcsőt készítenek. A 42 ezer forintos építkezés még ebben az évben elkészül. A lakosság örömmel várja a felsorolt munkák befejezését, reméljük már semmi akadály nem gátolja ezt az örömet.

„A mozgalom nevelt embert belőlem"

Lakatos József elvtársnak, az Építő Vállalat igazgatójának életében meghatározó szerepe volt e mondatnak. 57 évvel ezelőtt Pécsett született. Nyolc éves korában meghalt az édesapja, aki szervezett vasmunkás volt. A kis Jóska diákévei után lakatos tanulónak ment és két év múltán felszabadult. 1929-et írtak, amikor belépett a Pécsi Vas- és Fémmunkások Szakszervezetébe.

Ennek az évnek a lombhullató ősze fordulópontot hozott a fiatal vasmunkásnak. A munkanélküliség hulláma átcsapott az ő feje felett is és hogy enyhítsen nyomasztó helyzetén, Franciaországba ment dolgozni.

Tagja lett a Francia Kommunista Pártnak. Az idegenbe szakadt magyar előtt feltárult a nagyvilág, de kalandok helyett a munkásmozgalmat tanulmányozta. Egy év alatt is sokat tanult. 1931-ben hazajött.

Az úri Magyarországon a megszokott és szomorú kép fogadta: munkanélküliség. Nem volt más választás, napszámosnak szegődött kőművesek mellé. Szakmáját megszerette, segéd lett és 1935-ben már mint a MÉMOSZ vezetőségi tagja dolgozott.

1938-ban fellángolt a pécsi építőmunkások sztrájkja. Szervezésében Lakatos elvtárs is részt vett. A sivár élet elleni tiltakozást a „több bért és több kenyeret" követeléssel lehetne összefoglalni. A kisemmizett munkások már nem birták megvívni kataszrofálisan nehéz mindennapi életük csatáját — hisz az órabér 60 fillér körül volt, s jobb megélhetést követeltek. Az eredmény majdnem semmi, 4 fillér volt.

Sztrájkok szervezése, a hitleri háború igazságtalan voltának a megmagyarázása, ezek jellemezték Lakatos elvtárs akkori életét. Mindig az volt a célja, hogy a dolgozókat úgy anyagi, mint öntudat terén felemelje, tanítsa.

Fáradhatatlan munkásságának 1945 után jött meg a gyümölcse. A dolgozók előtt is kitárultak a fejlődés kapui és most már teljes erejével kifejthette mozgalmi és szakmai tudását. Népi demokráciánk elismerte elvi szilárdságát, a munkásosztályhoz való hűségét és többek között olyan fontos munkával bízta meg, mint a Komlói Építőipari Vállalat vezetése. Munkatársai szeretik kommunista vezetőjüket és azt kívánjuk, hogy még nagyon sokáig dolgozzon a közösségért, a fejlődésért.

Megtartották a tanács negyedévi ülését

Tegnap, október 4-én délután 4 órakor tartották meg a városi tanács III. negyedévi ülését. A tanácsülést Simek Árpád elvtárs a végrehajtó bizottság elnöke nyitotta meg. Javaslatot tett a tanácsülés elnökségére. Ezután a megválasztott elnök, Gábor Balázs elvtárs, tett javaslatot az ülés napirendjére. Első napirendként a tanácsi vállalatok első félévi munkájáról szóló beszámolót, Vass István előadásában, második napirendként, Galabár Tibor elvtárs előadásában, a városi tanács rendeletét fogadta el a közterületek használatáról.

A napirendi pontok előtt Simek Árpád elvtárs a v. b. elnöke beszámolt az előző tanácsülés határozatainak végrehajtásáról és a két tanácsülés közti időszakban a v. b. által tett intézkedésekről.

Simek elvtárs elmondotta, hogy a legutóbbi tanácsülés megtárgyalta és határozatokat hozott a városi tanács tömegkapcsolatáról, továbbá a tanács önállóságáról és gazdasági megerősítésének kérdéséről, valamint az állattartási tanácsrendelet végrehajtásáról.

A tömegkapcsolatok erősítésének céljából a tanácsülés úgy határozott, hogy augusztus hó folyamán meg kell tartani a tanácstagok beszámolóit az elmúlt félév munkájáról. A határozata végrehajtásaként 62 tanácstag beszámolója került előkészítésre. 36 tanácstag tartotta meg beszámolóját. A beszámolókon 323 választópolgár vett részt, 114 hozzászóló volt, s ebből 62-en egyéni vagy közérdekű panaszt, illetve javaslatot tettek.

Egyes tanácstagok jogosan méltatlankodtak, mert a végrehajtó bizottság egyes szakigazgatási osztályai az általuk beadott kérdésekre csak késedelmesen intézkedtek, illetve adták meg a választ.

A tanácsi állandó bizottságok közül az elmúlt negyedévben kiemelkedő munkát végzett az ipari és városgazdálkodási, a terv és beruházási, illetve a kereskedelmi állandó bizottság.

Gyengén működött a mezőgazdasági állandó bizottság annak ellenére, hogy az aratás, cséplés erre az időszakra esett, ami különösképpen is szükségessé tette volna aktívabb tevékenységét.

Az állandó bizottságok további munkájához módszerként azt javasolta Simek elvtárs, hogy változtassanak a megszokott ülési formaságokon, s üléseiket, működésüket közvetlenül az általuk ellenőrzött területen végezzék. Példának említette az ipari és városgazdálkodási bizottságot, amely a közeljövőben vizsgálatot tart a kenyérgyárban, majd annak befejeztével a gyárban tartja meg bizottsági ülését is.

A városi tanács gazdasági megerősítésének területén előrelépés történt, amennyiben egyrészt a negyedik negyedév folyamán a megyei tanács városi kezelésbe adja a vendéglátó vállalat teljes működésének irányítását. Másrészt jelenleg foglalkozik a megyei tanács végrehajtó bizottsága és felsőbb kormányszerv azzal a javaslattal, hogy a komlói tanács kezelésében önálló kiskereskedelmi vállalatot létesítsenek.

Az állattartási szabályrendelet végrehajtását augusztus 31-ig életbeléptetni nem lehetett, mert késett a felsőbb szervek jóváhagyása, s közben a sertések hízásnak indultak, ezért megbolygatásuk már vágás előtt káros lenne. Felhatalmazást kért Simek elvtárs a tanácstól arra, hogy a v. b. február 28-ig hajtsa végre a szabályrendeletet, tehát a vágások befejezése után.

Lapzártakor a tanácsülés még tart, ezért a napirendi pontokról és vitájáról következő számunkban adunk tájékoztatást.

Két találkozás — két búcsúztatás

Eddigi életem során két esetben találkoztam össze a munkásélettől búcsúzó, nyugdíjba vonuló dolgozóval — akkor, amikor az utolsó „isten hozzád" után végképp elhagyták munkahelyüket.

Az első 1939-ben történt L. téglagyárban... Nekem, az új munkásnak, a szokatlan munkatempó láttán és minden munkás szinte megfeszített szorgoskodása közt, feltűnt két idősebb dolgozó félrehúzódása. Halkan beszélgettek.

— Hát elmégy, Jóska..; Lásd be, hogy tényleg nem bírod már. Nem neked való ez a nehéz munka... Majd valahogy azért csak meglesztek. A papi szőlőbe tán még felvesznek... Meg a kegydíj.., az is valami. Na, isten áldjon... hamarosan nekem is kiadják a „lauf pasz"-t... Majd akkor együtt keresünk valamit.

A búcsúzó öreg munkás szava nem jutott el fülemhez, de meghatódott arca, fáradt, kétségbeesett beletörődést tükröző pillantása most emlékezés közben ismét előttem van.

Még egy kézfogás, aztán lassan lépkedő alakját a szárítófészerek, lépteinek zaját a téglapréségép zöreje nyelte el. Soha nem láttam többé.

*

A másik találkozásom most szeptember végén az erőműben történt...

— Igyekezzetek fiúk, mert nem leszünk kész... — Ezt még az ajtón kívül hallottam. Bent a lakatosműhelyben por, szorgos takarítás, ünnep előtti, izgatott hangulat.

A műhely minden dolgozója egy ritka élmény előtti várakozás lázában ég. Röpgyűlést hívtak egybe. Legalább is így tudja Weigl János, a 67. évét taposó bádogos munkás, A műhely szeretett János bácsija.

Mert neki nem szabad tudni, hogy mire készülnek, mindenki tud róla, de ő nem. S ez érthető, mert ma érte van a szorgos takarítás, rátekintenek meghatott, gyengéd pillantásokkal, — ő az ünnepelt.

Az ő tiszteletére rejtegetik a láda sört, mellyel majd búcsúzáskor koccintanak, az üveg jóféle pálinkát, melyet majd otthonában fogyaszt el. A gyökérpipát, öngyújtót, patent cigarettatárcát s más kedves apróságokat, melynek az ad felbecsülhetetlen értéket, hogy bennük fejeződik ki az a sok-sok szeretet, melyet férfiember kifejezni ilyenkor másként úgy sem tud.

Aztán az üzem igazgatójának első szavai után teljesen feloldódik a feszültség. Az őszinte, kedves búcsúztatót meghatódottságukkal restelkedve küszködő férfiak hallgatták.

De ha már így elárultam őket, azt is, meg kell mondani, hogy az ajándékok átadásánál már erőt vettek magukon. S nyilván csak a dohányfüst okozta szemük különös csillogását.

Aztán sorra búcsúztak el János bácsitól idős, s fiatal munkatársai. Mindenkinek volt egy-két kedves szava hozzá. A sok-sok érzést kísérelte meg összesűríteni az a vers is, melyet ritkán hallott átérzéssel szavaltak el:

„... Mi nem fogjuk soha
elfeledni magát.
S szívünkben majd halljuk
mindig kedves szavát..."

A vers további soraiból az is kiderült, hogy munkatársai várják, látogasson mind gyakrabban közéjük, s mint jó édesapa, segítse, figyelje további munkájukat.

János bácsi csak nehezen találta meg a szavakat ennyi kedvesség láttán. De, hogy élménye még maradandóbb legyen, az üzem vezetősége az összes költségeket vállalva, kéthetes üdüléssel jutalmazza meg.

*

Két világ, két találkozás, két búcsúztatás.

GREGOR JÁNOS

Az Ön lelkiismeretéhez fordulunk

Igen, az Önéhez kedves olvasónk, Kossuth-bánya, Karbantartó, építővállalatok, stb. dolgozójához. Valamennyiőkéhez lelkiismeretéhez.

Vajon hányan vannak Önök között, akik nem láttak az üzemben olyat, hogy a közösség tulajdonát képező anyagot, árut elpocsékolnak, vagy magáncélra elhordanak. Vagy ha nem is látták — mert ilyesmit rendszerint titokban tesznek — tudomással bírnak róla.

Hallanak, tudnak róla, de szemet hunynak felette. Miért? Bizonyos, hogy azt gondolják, „hadd vigye, nem az enyémet lopja."

Itt van a tévedés. Minden deszka, csavar, cement, áru és szerszám, amely az üzem, vállalat munkájához szükséges, s nem ott kerül felhasználásra, az üzemnek is, dolgozóinak is megkárosítását jelenti.

Magas az önköltség, s ezért kevesebb lesz év végén a nyereségrészesedés, ehhez a kistolvajok is hozzájárulnak.

De nemcsak így lopnak meg bennünket. Úgy is, ahogy Kenderföldön tették. Piciny lyukra, melyre fél deka forrasztó ón kellett, negyed kilót „használtak" el, jó néhány más, a munkához nem szükséges anyaggal együtt. Tehát itt már nem a vállalatot lopták meg, hanem a fogyasztót, s lehet, hogy éppen Ön volt az kedves olvasónk.

Olyanok ezek a kis tolvajok, mint darazsak a méhek között. De a méhek, ha kaptárukba merészkednek, jól ellátják bajukat. Jó lenne nekünk is tanulni a méhektől, figyelni és időben rácsapni a mi darazsainkra!

Mozgalmi HIREK

PÁRTÉLET

Kelemen László elvtárs az MSZMP városi végrehajtó bizottságának titkára visszaérkezett rendes évi szabadságáról és újból megkezdte munkáját.

*

A gesztenyési pártszervezetben a tagság 90 százaléka jelentkezett pártoktatásra. A pártszervezet tagsága jórészt nyugdíjasokból és háziasszonyokból áll. A fenti eredmény eléréséhez nagyban közrejátszott, hogy a pártvezetőség és az aktivisták sorra felkeresték a párttagokat s közösen beszélték meg az oktatást.

*

NŐTANÁCS HÍREI

8-án, kedden délután 5 órakor a nőtanács végrehajtó bizottsági ülést tart. Napirenden a IV. negyedév munkatervének jóváhagyása és a városi nagyaktíva előkészítése lesz.

Még egyszer a tömegkapcsolatok kérdéséről

De sok szó, fogadkozás hangzott el, hogy másként, más, emberségesebb módszerekkel kell a kommunistáknak dolgozni. Másként, nem felülről meghatározni a feladatokat s csak a célt közölve a dolgozókkal, hanem velük együtt elemezve az adott helyzetet, véleményüket megkérdezve és meghallgatva a dolgozó kollektívák bölcsességét, melyet felhasználunk az élet minden területén.

Az ilyen munkastílus segíti közelebb a párthoz, kormányunk politikájának végrehajtásához a pártonkívüli dolgozókat.

Van ilyen értelmű változás munkánkban? Van, s e helyes változásnak helyenkint egyes üzemek és hivatalok területén jelentkezik is az eredménye. Az ilyen helyeken a kommunisták tekintélye megnőtt, a párt politikáját könnyebben megértik, mert annak kigondolásában, a helyi tennivalók meghatározásában benne érzik a saját segítő, alkotó gondolatikat, s ezért azt magukénak is tartják.

Nehéz az október előtti bürokratikus, sokszor helyenkint lélektelen munkamódszereken ilyen irányban változtatni? Nem könnyű, de az aki pártjának igazi munkása, ha nehezen is, de képes ilyen módon dolgozni. Hisz nem természetellenes dologról van szó, hanem arról, hogy a kommunisták munkastílusa — helyenkint — október előtt volt merev, természetellenes. A felszabadulás előtt, s az azt követő években a kommunisták voltak népünk legaktívabb, legáldozatkészebb, legszerényebb és közvetlenebb dolgozói. Ezt kell most is tenni, s csak ez a természetes!

Ezt kell tenni a Helyiipari Vállalat e kérdésben érintett kommunista vezetőjének is. Még akkor is, ha ez valakinek alaptermészete következtében rendkívül nehéz. Az érdekelteknek meg kell érteni, s ezt érteni kellett már a pártbalépéskor, hogy a párt tagjai csak vezethetik a népet, de nem uralhatják. S ez a vezetői tiszt egyben népünk szerény, áldozatkész szolgálatát is jelenti. S ha valaki a kommunisták közül egyben gazdasági vezető is, tízszeresen szerénynek, közvetlennek s más, kommunisták számára is példamutató magatartásúnak kell lennie.

Jó lenne ezt megtanulni végre a fenti vállalat érdekelt kommunistáinak. Azt is, hogy tűrhetetlen állapot, hogy a dolgozók jogos bírálatukat azért ne merjék elmondani, mert akkor „kirúgják" őket. A párt és egész népünk érdeke, hogy az ilyen s ma már ritka hibák is sürgősen megszűnjenek.

Gimnazisták, ne így tovább!

Örömmel töltött el a városban minden kommunista fiatalt, hogy a gimnáziumban is megalakult a fiatalok harcos szervezete, a KISZ.

Amint a taggyűlésen elhatározták, most munkálkodnak programjuk, tennivalóik meghatározásán. Nincsenek sokan, de mindenesetre vannak annyian, hogy megakadályozzák, hogy nevüket senki a jövőben illetéktelenül fel ne használhassa.

Mert ez történt az elmúlt hét szombatján. A negyedik fiú osztály 6,— forintos belépővel bált rendezett. Gondolva, hogy nyilvános bálok rendezése mégsem egészen az ő feladatuk, gondoltak egy mesterszet.

Miért ne használnák fel a KISZ-t cégérül? Hogy nem a KISZ pénztárába megy a bevétel? Ez mellékes.

De, hogy a KISZ Városi Bizottságát és a meghivottakat becsapták azzal, hogy a meghívóra a KISZ nevét írták, az már egyáltalán nem mellékes. Ez enyhén szólva nem szép dolog, s bizalmatlanság a hivatalos szervek iránt, s a meghivottak félrevezetése.

Ha történetesen a bál nem sikerül, az a KISZ szégyene, ugye „negyedikesek"? S ha netán verekedés vagy egyéb nem kívánatos esemény alakul ki, az is? Erre nem gondoltak az „érés" előtt állók? Tanuljanak az esetből, s máskor mondják az igazat, úgy ahogy ezt másoktól elvárják.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXVIII.

1844. ÁPRILIS

Tegnap megbetegedtem. Ég az arcom, láz emészt. Hideg volt a templom köve, melyeken órákon át térdepeltünk. Ágota ápol. — Olyan jó hozzám, mint egy igazi testvér... De hisz testvérem ő..,

Meglátogatott Gratianus atya. Jóságos hangon szólt hozzám. Vigasztalt, kezében tartva kezemet. Nézte, nem vagyok-e nagyon forró...

Ma újra itt volt Gratianus atya. Hosszan beszélgetett velem. Meggyóntatott. Nem is merem leírni, miket kérdezett... Borzasztó egy fiatal leánytól ilyen dolgokat kérdeni... Arcom még jobban tüzelt... Nem mertem válaszolni kérdéseire. Gratianus atya faggatott, hogy megértem-e, amit kérdezett. Én nem mertem megmondani neki, hogy értem... Hazudtam, mert már idejöttöm előtt is tudtam ezeket... Ágotának elmondtam, mit kérdezett Gratianus atya. Ágota nevetett. Azt mondta, figyeljem csak meg, hogyan udvarol Gratianus atya Zita nővérnek... Uram, segíts! Meg azt is mondta, hogy esténként bejár Zita szobájába... Nem hiszem, most először nem hiszem, amit Ágota mond.

Alig merem leírni, ami ma történt. Jobban éreztem magam, már nem kellett egész nap feküdnöm. Újra eljött Gratianus atya... Örült, hogy jobban vagyok, de intett, hogy még maradjak ágyban. „Az egészsége kívánja, gyermekem" — mondotta. Ellenkeztem, de ő átkarolt és az ágyra tett... Aztán még mást is próbált... De ezt le sem tudom írni. Ugy félek Gratianus atyától! Elmondtam Ágotának! Furcsa ez az Ágota. Azt mondta, hogyha Gratianus atya nem lenne ilyen pocakos, ő bizony nem bánná... Nem! Mentsen meg az Ur még a gondolattól is..,

Meggyógyultam! Tegnap már a kertben voltam, a virágok között. Nagyon jó volt!

De mégis történt valami borzasztó dolog. Estefelé a fal szélén öntöztem a virágokat, amikor lefelé jött Gratianus atya. Ludwina nővérrel sétált. Beszélgettek és nem vettek észre... Aztán Gratianus atya átfogta Ludwina derekát és.., nem is merem tovább írni... megcsókolta, majd bementek a kertészházba.., Ezt csak másnap mertem elmondani Ágotának, aki erre elmesélte, hogy ő tegnap éjjel látta Gratianus atyát kisurranni Zita szobájából... Borzasztó!

1844. JÚLIUS

Ebbe a füzetbe most szentségtelen dolgokat kell leírnom... dehát megtörténtek! Gratianus atya mindennap idejön hozzám a kertszetbe. Rá se néz már Ludwinára... Segít a munkában és beszélget velem. Tegnap este mellettem ült a szépteremben. Védszentünk névnapját ünnepeltük. Ettünk és ittunk. — Körbe jártak a poharak... Nem szabadulhattam! Gratianus atya tartóztatott.

Azt mondta, hogy ez az ünnep egyesíti az egyház fiait és leányait. Az asztal alatt megkereste a kezemet és megszorította... Fülembe súgta, hogy bár csak forró csók pecsételné meg az egyenlően érző lelkek szép szövetségét... Éjfél táján a tisztelendő atyák celláikba vezették a nővéreket.

Ágota azt mondta, hogy Zita nővér Soltysek atya karján távozott.

Engem Gratianus atya kisért el, és meg akart ölelni, de én beosontam a cellámba. Zita nővérnek rosszul esett, hogy Gratianus atya mellettem ült. Látszott, hogy haragszik. Mit tehetek én, a gyenge ellene... Talán félti tőlem Gratianus atyát? Pedig nem kell féltenie, én bizony nem kívánom a barátságát, és megvetem bűnös szerelmét!

Másnap Zita maga elé rendelt és megszidott, hogy elhanyagoltam a kertet. Azt kiáltotta, biztosan máson jár az eszem. Gratianus atyát említette... Tiltakoztam.., de hiába... Utána cellámban sírtam. Ágota vigasztalt. Jó, hogy legalább mi ketten összetartunk és szeretjük egymást.

Büntetésből meg kellett korbácsolnom magam. Zita nővér nézte, amint térdenállva zsolozsmát mondtam és közben saját hátamat korbácsoltam.

Ujabb büntetés. Ludwina nővér is megbüntet mindennap... Uram, irgalmazz! Nem szolgálok rá ennyi büntetésre! Rossz vagyok, tudom, de nem vagyok bűnös. Mégis engem büntetnek a legszigorúbban. Pedig ők jobban megérdemelnék... Én is láttam Zitát és Gratianus atyát a lugasban...

1846. AUGUSZTUS 24.

Régen nem irtam a naplómba, de itt nem történik semmi, múlnak a napok, egyik a másik után. Tegnap szomorú napunk volt. Meghalt Zdziarska fejedelemasszony. Mindenki megsiratta... Szegény, nem volt még olyan öreg, hogy meg kelljen halnia! Isten akarta! Bele kell nyugodni! Alig temették el, Zita nővér vette át a fejedelemasszony elhagyott birodalmát és nyáját. Ő lett Zdziarska helyett a kolostor fejedelemasszonya. Uram, irgalmazz bűnös lelkünknek!

1846. DECEMBER 10.

Mióta Zita fejedelemasszony lett, minden pénteken sanyargatjuk testünket... olykor Gratianus atya is jelen van..,"

Az ügyész itt egy pillanatra abbahagyta az olvasást. Lázár atya felé fordult:

— Lázár atya! Kérem, ha az ön érzékenységét bántja, ami a naplóban áll, ne hallgassa! Bizonyosan bántja...

Lázár páter nagyon sápadt volt.

— Szégyellem magam, uraim. De hallani akarom, hogy megtudjam, mi az igazság!

Az orvos közbeszólt:

— Nem tartja lehetetlennek azt, amit Borbála leír?

— Nem — felelte a pap — Július 21-ig lehetetlennek tartottam volna, de ma nem!

„A kápolnában gyűlünk össze mi, bűnösök, hogy imádkozzunk és szenvedjünk..." — folytatta az olvasást az ügyész. — Zita fejedelemasszony parancsára övig lemeztelenítjük magunkat, fejünkre hamut hintünk az alázat és megbánás, gyász és vezeklés hamuját, és zsolozsmázás közben korbácsoljuk testünket...

1847. MÁJUS 15.

Gratianus atya közbenjárására a patikába kerültem az öreg Emerencia mellé, aki nagyon kedves hozzám. Megmutatta a mérgeket, porokat, gyökereket, és megmagyarázta azok használatát. A zsirok keverésére is megtanított. A mi patikánkba a szomszéd kolostorból is jönnek, nemcsak testvéreink, hanem világiak is. Ez az egyetlen hely kolostorunkban, ahová bebocsátanak világi embert, hogy orvostól hozzon irást... A patikából egy kis ablak nyílik a várakozóba, azon adjuk ki a gyógyszereket. Szinte furcsa már látnom a világi embereket, mintha sohasem éltem volna közöttük...

(Folytatjuk)

Építik a cserépkályhákat

Az utóbbi időben mind több és több kökönyösi lakós érdeklődik, hogy lesz-e cserépkályha azokban a lakásokban, ahol eddig még nincs. Lapunk a közelmúltban tájékoztatta a közönséget, hogy a munkálatok rövidesen megindulnak.

A kályhák építésével az orosházi Vas- és Cserépkályhaépítő Vállalat lett megbízva. Somogyi István elvtárs, a Karbantartó üzem vezetője — a munka sürgetése miatt — Orosházára utazott és fáradsága eredménnyel járt. Október negyedikén 1 vagon cserépkályha érkezett Komlóra.

A kályhák beépítése tehát folyó hó 7-én megkezdődik. Már eddig is — a lakók részéről — sok olyan kívánság és kérelem érkezett a Karbantartó Üzemhez, hogy a cserépkályhák felépítését a kérelmezőnél kezdjék meg. Tekintettel arra, hogy egyéni kérelmek alapján a munkálatokat megkezdeni nem lehet, az illetékes szervekkel megbeszélve az alábbi sorrend alapján történik a lakások kályhával történő ellátása.

1. Mikszáth Kálmán utca 1, 3, 5, 6, 8, 10, 12. 2. Pécsi út 39, 41, 43, 45. 3. Móricz Zsigmond utca 1, 3, 5, 7, 9, 11 számú lakásokban. 4. Petőfi tér (üzletház) 1, 2, 3 számú épületekben. 5. Mikszáth Kálmán utca 2, 4 számú lakásokban (üzletház). 6. Ságvári Endre utca 2, 4, 6, 8, 10, 12. 7. Móricz Zsigmond utca 2, 4, 6, 8. 8. Pécsi út 37 és végül 9. Pécsi út 36, 38, 40 számú épületekben.

Az időrendi meghatározásnál figyelembe vették az épületek elkészítésének a sorrendjét. A fentiek alapján tehát mindenki tudja, hogy mikor kerül az Ő lakására a sor.

Ezen a sorrenden már nem lesz változtatás, mert kivételeket nem tesznek. A Karbantartó Üzem kéri az érdekelteket, hogy mindezeket sziveskedjenek tudomásul venni.

Tájékoztatásul közöljük, hogy 1957. évben 300 darab cserépkályha — havonta mintegy 100 darab — kerül beépítésre. Azokra a helyekre, ahova ebben az évben nem jut, ott 1958. év januárjától folyamatosan építik be.

Az igények kielégítése végett most csak lakásonként egy kályhát állítanak be, és a lakók szabadon választhatnak, hogy melyik szobában legyen ez a kályha.

A kályhák építésével egyidejűleg minden lakó kap egy használati utasítást, amelynek betartását nagyon kéri a Karbantartó Üzem. Erre azért is nagy szükség van, mert ha a lakó hanyagsága miatt a cserépkályha felrobban, azt bizony azt illetőnek kell rendbehozatni.

A lakásokban lévő vaskályhákat a cserépkályhák elkészülte után bevonják.

Ami tetszik

... hogy megkezdték a Helyiipari Vállalat asztalosműhelyének a padló javítását és ezzel a dolgozók munkája biztonságosabbá válik.

... hogy a Szénbányászati Tröszt szakmai filmfelelőse, Végvári Sándor nagyszerű munkát végez a trösztnél készülő szakmai film előkészítésében. Filmfelelősi teendőinek jó ellátásáért pénzjutalomban részesült. Az országban még négy tröszti filmfelelős kapott jutalmat.

Ami nem tetszik

... hogy a kenderföldi Zrínyi utcai üzletház előtti téren nincs világítás és sötétben úgy kell kitapogatni az utat. A környező lakók sürgősen kérik néhány villanykörte felszerelését.

... hogy városunk modern szállodájának neon betűi foghíjasok és esténkint csak a „loda" betűi világítanak. Azután van olyan reggel, amikor még 8 óra után sem kapcsolják le a néhány betű világítását. A neon a város szépségét fokozza, de csak úgy, ha az tökéletes.

... hogy Kökönyösön még mindig rendszertelenül, nem a meghatározott időben nyitják meg a vízcsapokat.

Mégegyszer szóvá teszem, mert...

Nemcsak a komlói nők problémája

Szóbeszéd, vita tárgyát képezi — szinte már évek óta: „... miért kell vidékről importálnunk női munkaerőt Komlóra, amikor itt is van belőle éppen elég..." Nem én mondom ezt, asszonyok mondják, s igazuk van.

Volt róla szó többször, a tanácsülésen is felvetődött már, a területi pártszervezetek is tárgyalták. A Nőtanács helyi szervei is foglalkoztak vele, s ez a beszédtéma ma is az asszonyok között, ha csak ketten is találkoznak: „... miért nem szerveznek már Komlón is valamilyen könnyűipari üzemet? Miért gondoskodnak arról, hogy a fiatal, iskolapadjai közül kikerült lányokat is eltudjuk helyezni valamilyen munkakörbe, illetve szakmát tanulni... stb."

Hát ez az ami most tollat adott a kezembe, hogy szót emeljek a komlói aszonyok, lányok, az elhelyezkedni akaró asszonyok és lányok érdekében. Szót is emelek, mert ez a probléma nemcsak a nők problémája, hanem a mi problémánk, a férfiak problémája is.

Valljuk be őszintén: mi, férfiak sokszor csak másod, vagy harmadrendű problémának tekintjük az asszonyok, lányok ügyeit, s sokszor csak legyintünk egyet, ha ilyen kéréssel jönnek: „... elvtársak tegyenek valamit, hogy eltudjak helyezkedni. Szükségünk van az én keresetemre is... Segítsenek elvtársak, hogy eltudjam valahova helyezni a lányomat. Most járta ki az iskolát... kellene a staférung... stb."

Bizony probléma ez Komlón, még pedig a javából való probléma, égetően fontos probléma. Tenni is kell ennek érdekében valamit még pedig a lehető legsürgősebben. Mit kell és mit lehet tenni?

Ugy gondolom sokat, s ezért teszek is néhány javaslatot. E javaslatokat egyszer már megtettem, de sajnos még ma sem tudom mi történt. Annyit tudok, hogy a tanács illetékes osztálya foglalkozik olyan gondolattal, hogy háziipari szövetkezés útján oldja meg a nők elhelyezkedési, illetve kereseti lehetőségeinek, foglalkoztatásának ügyét. Szép és nemes cselekedet ez is, de miért ne tehetnénk mi is azt, amit testvér városunk, Sztálinváros tett: fehérneműt és férfiruha-gyár fiókot létesítettek olyképpen, hogy egy budapesti gyár segített ebben. Ugy tudom, több mint 300 asszonyt és leányt foglalkoztatnak ebben a nemrégen létrehozott könnyűipari fióküzemben!

Felteszem a kérdést: miért ne csinálhatnánk ezt meg mi is? Miért ne fordulhatnánk ezzel a javaslattal a Minisztertanács, vagy éppen a zalaegerszegi, vagy a szombathelyi ruhagyárak felé — létesítsenek Komlón fióküzemet. Mi adnánk hozzá a munkaerőt. Van nálunk asszony és leány, aki elhelyezkedne, és semmi baj sem származna abból, ha belőlük konfekcióipari szakmunkás válna!

A másik javaslatom pedig ez: ne engedje a városi tanács, hogy amíg van Komlón elhelyezkedésre váró női munkaerő, asszony és leány, hogy a komlói kereskedelmi és vendéglátóipari üzemeink, vagy egyéb üzemeink vidékről importáljanak női munkaerőt!

*

Ezen írás azért született, mert Komló asszonyai és leányai kértek rá. Remélem nem hiába írtam le e problémát, s lesz benne változás, illetve végre meghallgatásra talál az ügy, s mondjuk rövidesen történik intézkedés.

— GÁBOR —

Becsüljék meg az újítókat!

Az októberi események után egyesek feleslegesnek nyilvánították az újítómozgalmat. Februárban összehívták az üzemek újítási előadóit és kiderült, hogy két személy kivételével az üzemeknél jelenleg is megvannak az október 23-a előtti időben vizsgázott újítási előadók és ezek intézik továbbra is az újításokat. Kiderült továbbá az is, hogy az összes üzemekben továbbra is nagy érdeklődés mutatkozik a dolgozók az újítók részéről a mozgalom iránt.

Ez év februárjában a tröszt főmérnöke az újítómozgalom szempontjából jelentős döntéseket hozott. Elsősorban elismerte az újítási műhely további fenntartásának szükségességét és úgy rendelkezett, hogy az újítómozgalom kérdését tisztázni kell. Ennek nyomán az újítási és kísérleti műhelyt a tröszt irányítása alá rendelték.

Azóta már sok kimagasló ésszerűsítés történt, de azt is el kell mondani, hogy az újításokat sok esetben nem úgy bírálják el, ahogy kellene. Az egyszerű munkások úgy is mondják, hogy talán „kivételek" is vannak. Ezek az egyszerű emberek — sok esetben nem is a jutalomtól lelkesedve — azt akarják, hogy helyes javaslatukkal elősegítsék a jobb termelést. Amikor azt látják, hogy a már alkalmazásra került javaslatukat — rövid idő után — sutba dobják, bizony fáj a szívük. Becsüljék meg jobban ezeket a dolgozókat, mert ők is a közös célt szolgálják, az ország gyors, gazdasági felemelkedését.

Influenza-járvány

A hűvös, szeles, esős idő ismét magával hozta ezt a gyakori járványt, az influenzát. Sok ember náthás, köhög, gyengélkedik.

A városban hamar elterjedt a járvány híre, s voltak olyan emberek is, akik rémhírt terjesztettek.

— Nemcsak egyszerű nátháról van szó. Az ázsiai nátha a jelenlegi járvány — mondogatták. S hogy szavuknak nagyobb hitelt adhassanak, még azt is hozzátették, hogy a vájáriskolában már 160 tanuló megkapta ezt a járványt, s jelenleg is magas lázzal fekszenek az otthonban.

Mi az igazság? Valóban ennyi beteg tanuló fekszik a vájáriskolában? Ezekiránt érdeklődtünk a város egészségügyi osztályánál, Halas és a kökönyösi orvosi rendelőben Szunyog doktornál. Kérdésünkre Halas elvtárs a következőket mondta:

— Az influenza járvány valóban fennáll Komlón is. Náthának ugyan nátha, de hogy nem ázsiai az bizonyos. Az ifluenzás betegek a megbetegedés első napjaiban 39 C fokos lázban vannak. Ez a magas hőmérséklet azonban néhány nap elteltével egyre inkább csökken. A betegség gyógyítását elősegíti, ha sok meleg italt fogyaszt a beteg, s néhány napig ágyban marad.

Ezek után már a vájáriskolai helyzetről érdeklődtünk. Szunyog doktor válasza így hangzott:

— A vájáriskolában valóban sok volt eddig a megbetegedés. A tanulók 80 százaléka már átesett az influenza járványon. Jelenleg — október 3-án reggel — 8 lázas beteg fekszik az intézetben, 12 tanuló pedig gyógyulófélben van. A megbetegedés nem veszélyes, eddig egyetlen súlyosabb eset sem fordult elő.

A rémhír tehát alaptalan.

HELYESBÍTÉS

Szeptember 25-i számunkban téves tájékoztatás alapján hibás szöveget közöltünk. A gyermekváros érdekében című cikkben. Helytelenül Takács István lakása helyett Takács Jánost, Varga Lajosné helyett pedig Brichter Ignácnét írtunk.

SZÓRAKOZZON

a nagyszabású szüreti mulatságon, melyet szombaton, október 5-én délután rendez meg a Komlói Állami Építőipari Vállalat a kenderföldi kultúrotthonában. A mulatságon szőlőlopás, szőlő tombola és amerikai árverés is szerepel. A vendégek mulatságának, a bálnak csak a hajnali 5 óra vet véget.

Helytelen módszerek!

Termelési értekezletet tartottak a napokban a Helyiipari Szolgáltató Vállalatnál. A megjelent dolgozók száma nagyon kicsi volt. A beszámoló nem kellő alapossággal foglalkozott a hibákkal, feladatokkal.

Bennünk felmerült a gondolat: vajon mi az oka, hogy ilyen kevesen jelentek meg az értekezleten? Vajon csak a dolgozók hibásak? Nem hinnénk! Legalábbis a hallottak alapján más hiba is van.

Már az értekezlet előtt sok szó esett arról, hogy „nem érdemes szólni, mert úgyis mi húzzuk a rövidebbet", „azért szóljak, hogy kirúgjanak? Pedig lenne mit mondani!" Egymás között viszont elmondták a véleményüket, sokszor még olyat is, ami nem fedi a valóságot.

Ezzel nem lehet egyetérteni! Annak semmi teteje, hogy nem hivatalos helyen beszélünk azokról a problémákról, melyek akadályozzák a vállalat fejlődését. Az pedig, hogy sok esetben még rágalmazástól sem riadnak vissza egyesek — csak a munka rovására megy!

Most lett volna alkalom, hogy minden problémát, melyek a vállalatvezetőség és a dolgozók között fennállanak — szemtől-szembe — tisztázzanak. Igaz, szóba került néhány dolog, de csak kis hányada annak, melyet a városban beszélnek.

Nem lehet egyet érteni a vállalat igazgatójának módszerével sem. A túl kemény hang, mely sokszor fenyegetéssé fajul, rendszerint indokolatlan, nem segít, hanem ront a helyzeten. Azt eredményezi, hogy tovább romlik a viszony a dolgozók és a vezetők között, ilymódon pedig a már elért eredmények is semmivé válnak!

Mindenkinek az az érdeke, hogy a hibákat minél előbb megszüntessék. Van hiba bőven, de vannak eredmények is. És ha az év végén nyereségrészesedést akarnak fizetni a vállalatnál, már most kell azt megalapozni. Ez viszont csak **úgy lehetséges, ha őszinte vi-**szony és légkör alakul ki, melynek talaján további eredmények lesznek elérhetők. Reméljük, hogy a vezetőség ennek érdekében mindent megtesz.

PIACI HELYZETKÉP

A rossz idő miatt sokkal kevesebb árusító foglalta el helyét a piactéren október 1-én, mint más piaci napokon. Áruból azonban nem volt hiány. Nagyobb választék gyümölcsből mutatkozott. Igen sok almát, körtét és szilvát árusítottak. Nagymennyiségű, 1.170 kg zöldpaprika került a piactérre ezen a napon. A paprika ára a minőségtől függően változó volt. Kilogrammját 1.20—1.50 forintért adták.

Paradicsomból csak kevés mennyiséget, 100 kg-ot hoztak. Igen sok szőlőt árusítottak, s bár már itt van a szüret ideje, mégis magas áron adták kilogrammját. Az egyik árusító 9 forintért kínálta a nagyszemű fürtöket. Zöldbabból sokkal több került piacra október 1-én, mint szeptember 24-én. Míg az utóbbi napon 410 kg került eladásra, addig egy héttel előbb csak 110 kg-ot hoztak piacra.

Azok a háziasszonyok is válogathattak az áruból, akik vöröshagymát, burgonyát, kelkáposztát, vagy karfiolt akartak vásárolni. Volt elegendő túró, tejfel és mák is. Élő libát és csirkét is megfelelő mennyiséget árusítottak, bár kissé drágán.

A városi tanács végrehajtó bizottsága

legutóbbi ülésén, október 2-án két fontos problémával foglalkozott. Az egyik: a bányász és építőipari munkásszállások közegészségügyi és szociális helyzete, a másik: a komlói kisiparosok helyzete és munkája.

Az előterjesztés, a lefolyt vita alapján a tanács v. b. megállapította, hogy a komlói munkásszállásokon az utóbbi hónapok során sok változás, fejlődés történt. Örvendetes az, hogy a bányász legényszállásokon a legnagyobb a fejlődés és kisebb hibáktól eltekintve itt már rend, tisztaság van, és a szállások megfelelnek az egészségügyi követelményeknek. Változást, illetve sürgős intézkedést kell még tenni a szénbányászati tröszt munkásellátási osztályának az Anna-aknai legényszállás tetőzetének megjavítására.

Nagyszerűen javult a Komlói Építőipari munkásszállások helyzete. Jók itt a szociális normák és a szállások egyre lakályosabbak. Annál több a probléma a Bács megyei Építőipari Vállalat munkásszállásain. Ezzel kapcsolatosan a tanács v. b. megtette a szükséges intézkedéseket. De intézkedett a végrehajtó bizottság arra is, hogy a közeljövőben a tanács egészségügyi osztálya felülvizsgálja az egyéb ipari vállalatok munkásszállásainak helyzetét is.

A tanács végrehajtó bizottsága megállapította, hogy a szállásokon elért eredményekben — az egészségügyi követelmények megteremtésében — nagy része van a tanács egészségügyi osztályán dolgozó elvtársaknak is. Éppen ezért, a végrehajtó bizottság elismerését fejezi ki az egészségügyi osztály dolgozóinak, vezető orvosainak.

A kisiparosok helyzetével foglalkozó előterjesztés ismeretében a tanács végrehajtó bizottsága intézkedést tett a kisipari árak nyilvános közzétételére és a komlói fuvarosok fuvardíjainak rendezésére. Intézkedés történt a városban egyre jobban elburjánzó kontármunkák felszámolására is.

RENDET a Bács megyei munkásszállásokon

Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága október 2-án v. b. ülésen tárgyalta a város területén lévő munkásszállások kérdését. Igen helyes volt a végrehajtó bizottság ezirányú kezdeményezése, mert sok hiányosságot vetett fel az egészségügyi osztály vizsgálata. A vizsgálat kiterjedt a Komlói Széntröszt, a Komlói Építőipari Vállalat, valamint a Bács megyei Építőipari Vállalat munkásszállásaira.

Súlyos hiányosságokat vetett fel az egészségügyi osztály a Bács megyei Állami Építőipari Vállalat munkásszállásainál. Nem tartják be a szociális normákat. Attól függetlenül, hogy rendelkezésére áll a vállalatnak üres helyiség, mégis egyes szobákban zsúfoltság tapasztalható, túlhaladják a megengedett légköbmétert. Legtöbb szobában hiányos a szekrény és az asztal, szék pedig egyáltalában nincs a termekben. Nem beszélve arról, hogy melegvízszolgáltatás is hiányos, hisz a Somág tetői szálláson még csak most építik a fürdőt.

Kifogásolták az egészségügyi szervek a tisztaságot, és a szellőztetés elhanyagolását. Találtak például olyan helyiséget — amely szállásnak nem nevezhető — ahol nemcsak hogy takarítás nincs, de még ivóvíz ellátás sincs. Ez az épület még nem került befejezésre, s a vezető szerint a dolgozók önkényesen költöztek be. Persze itt a vezetők gyengesége mutatkozik meg. Jól néznénk ki, ha mindenki azt csinálna amit akar!

Nem engedhető meg az sem, hogy egy barakban egy folyosóról nyíló bejárattal legyen a női szállás a férfiakéval. Ez igen sok helytelenséget szokott előidézni. Nem rendelkezik a Bács megyei vállalat a szükséges betegszobával, ahol a gyengélkedőket elhelyezhetnék.

A hiányosságok okát és a komlói vállalat (építők) közötti nagy különbséget abban látja az egészségügyi osztály, hogy amíg a komlóiaknál minden száz főre csak egy gondnok a Bács megyeieknél több mint 600 főre. A megjelölt egy gondnoknak is több funkciója van, és így a legfontosabb munkáját nem tudja ellátni. Ezenkívül nem egyeztethető össze, hogy mint ellenőrző és végrehajtó szerv egy személy legyen. Igy áll ez a Bács megyei építőknél, mert hisz Mészáros elvtárs szakszervezeti funkcionárius és egyben mint vállalati gondnok. Ebből következik, hogy a különböző elfoglaltság miatt nem jut kellő idő a szállások, illetve a takarító személyzet munkájának ellenőrzésére.

Mészáros elvtárs véleménye szerint már többször történt változó intézkedés. Azért változó, mert úgy a beruházó, mint az illetékes minisztérium a szállások építésének ügyét állandóan változtatta.

Mészáros elvtárs kérdésünkre, hogy elég-e a takarító személyzet létszáma, a következőket felelte: a takarítószemélyzet létszáma elég. A hiányosság ott mutatkozik, hogy a személyzet rosszul végzi munkáját. A székek hiányáról elmondja, hogy már több hónapja húzódik ez az ügy a vállalatnál. Sajnos ezideig még nem nyert megoldást.

A magunk részéről annyi megjegyezni valónk van a Bács megyei Építőipari Vállalat munkásszállásaihoz, hogy mi teljes mértékben egyetértünk az egészségügyi osztály és a tanács v. b. megállapításával. Mi is végigjártuk a nevezett szállásokat, és találkoztunk a felhozott hiányosságokkal. Bizony a dolgozóknak is rossz a véleménye az elhelyezésükről. Erről meg is győződtünk, mert beszélgettünk a dolgozókkal és a panaszt panasz érte.

Ugy gondoljuk, hogy a Bács megyei Építőipari Vállalatnál csak jelszó, hogy „Legfőbb érték az ember!" A jelszó már a múlté. Már itt az ideje, hogy a rossz elhelyezésből következő munkásvándorlás megszűnjön még a Bács megyeieknél is. Gondoljanak arra a vezetők, ha nekik kellene ilyen körülmények között hónapról-hónapra élni és dolgozni, mit szólnának hozzá! Sürgős és halasztást nem tűrő intézkedésre van szükség. Ezt tudomásul kell vennie a Bács megyei Építőipari Vállalatnak. De cselekedniök is kell a hiányosság érdekében.

KISLAKI JÓZSEF

Hirdessen az Új Komlóban!

Őszintén az igazat...

A kenderföldi iskoláról

Sokszor esik szó a kenderföldi iskoláról. Azt is mondhatnánk, hogy naponta. Szülői értekezletek, taggyűlés, Nőtanács ülése, a Hazafias Népfront ülése foglalkozott már ezzel nem is egyszer. Igy tett a városi pártbizottság és a tanácsülés vagy a tanács v. b.-je is. Nem is olyan régen, kb. ke'tő hónappal ezelőtt a tanács v. b. tárgyalta az oktatás beindítása előtti teendőket, mely megbeszélésen jelen voltak az iskolák igazgatói, s itt újból szóba került a kenderföldi iskola ügye. Ez az ügy tehát nem újkeletű, s éppen ezért eléggé ismert mindenki előtt. Azt is tudja már a város apraja-nagyja, hogy mi az oka annak, hogy nem készült el eddig az új 16 tantermes iskola, miért kell még ma is szükség iskolában megoldani a kenderföldi gyerekek tanítását. De mert újból felvetődött ez az ügy, s ma talán többet beszélnek róla, mint régebben, s talán hangosabban is, mint kellene, no meg sokszor indokolatlanul ferde beállítással, szükséges, hogy foglalkozzunk vele mi is; így nyilvánosan, a sajtón keresztül s megírjuk a tényállásról az igazat. De csakis az igazat, minden elkendőzés nélkül.

Talán **még olyan** ember is akad (egynéhány hang, illetve megnyilvánulás erre is utal), aki azt mondja: „Nem foglalkozik eleget a mi államunk az iskolák építésével". Nos, ez a dolog nem így áll. Aki azt állítja, hogy a mi államunk nem törődik az iskolák, illetve a tantermek szaporításával, itt Komlón is, az nem mond igazat, az a kákán is a csomót keresi.

Tavaly már hozzáfogtak az iskola kivitelezéséhez és az idei évben, a tanévnyitóra lett is volna belőle valami, ha nem jött volna közbe az ellenforradalom! Az ellenforradalom okozta súlyos károknak, az ellenforradalmárok dorbézolásainak köszönhetjük az iskola fel nem építését. Nem tudom emlékeznek-e rá a kenderföldi szülők: tavaly októberben folyt az iskolán az építkezés, de a kenderföldi legényszálláson lakó huligánok, akik részt vettek az ellenforradalomban, belelőttek azokba, akik az iskolán munkát mertek végezni. Ez az igazság. Meg az, hogy az ellenforradalom okozta súlyos károk nehéz helyzetbe rántották az országot, s ezeket a károkat máról holnapra nem lehet kiheverni. Ehhez idő és türelem, ehhez munka, s anyag kell"— pénz kell. Pénz kell az iskola építéséhez is. Addig pedig, amíg el nem készül az új iskola, a meglévővel kell megoldanunk a tanítást.

A kenderföldi iskola problémáját segíti megoldani a tanács azon intézkedése is, hogy az ottani óvodák, illetve napközi otthonok (iskola-napközi-otthon stb.) átszervezésével újabb termet bocsát az iskola rendelkezésére. Ez is enyhít a jelenlegi helyzeten, s enyhíteni tudnak ezen a kenderföldi szülők is! Úgy mint annak idején a gesztenyésiek tették! A gesztenyési szülők (az új iskola felépítése előtt) munkaközössége két tanteremben oldotta meg a problémát, s belátták, hogy rögtön nincs megoldás, hogy a jobbra várni kell. Tegyék ezt a kenderföldi szülők is. Igyekezzenek társadalmi munkával szebbé tenni a szükségiskolák környékét s magát az iskolát is.

Az állam pedig megteszi a maga területén az intézkedést, s a jövő esztendőben már az új iskolában tanulhatnak a kenderföldi tanulók is.

Ez tehát az igazság. Ez tehát a válasz annak az egynéhány hangoskodónak is, aki a legutóbbi nőgyűlésen azt kiabálta: „Elég volt a hazudozásból, az igérgetésből." Nos, mi nem hazudozunk, mi megmondjuk őszintén az igazat: az ellenforradalom okozta súlyos károk miatt ebben az esztendőben nem volt pénzünk a kenderföldi iskola megépítésére!

— góbé —

Ez nem csalás, *nem ámítás*

Jól öltözött cigányasszony járta a házakat, lakásokat augusztus 23-án. Tollat akart vásárolni. Közben pedig itt-ott elmondta, hogy jósolni is tud. S ahol megkérték erre, szívesen teljesítette a kérést. Ahogy bekopogtatott az egyik lakásba, fiatal, sovány asszonyka nyitott ajtót. A cigányasszony, Szrojka Rozália elkezdte a mondókáját. S ha egyszer ő beszélni kezd, nem egyhamar hagyja abba. Szívesen jósolt volna ennek a fiatalasszonynak is, hát könnyen rábeszélte a jóslásra.

Nagyon sovány a fiatalasszony, biztosan rontás van rajta, gyakran veszekednek a férjével, sok pénzre lenne szükségük, mindezen segít a jóslás. A cigányasszony jósolni kezdett.

Egy tojást az asszonyka hálóingébe csavart, s erre állította rá a fiatalasszonyt. Az eltört tojást megnézve megállapította, hogy a rontás valóban fennáll. A tenyérvonások ugyancsak erre mutattak. Igy aztán a tojást, meg a hálóinget becsavarta egy lepedőbe, s megkérte a háziasszonyt, engedje meg, hogy ezt mind magával vigye, s egy holdvilágos éjszakán az útkereszteződésnél megszüntesse a rontást. Két-három nap múlva majd visszajön s akkor megmondja az eredményt.

Pár nap múlva valóban visszajött, s közölte, hogy a rontás még mindig fennáll. Nagy hókusz-pókuszokkal párnába rejtett egy kis csomagot s ezt kerestette meg a háziasszony férjével. Miután a rontás okozóját — egy véres hajszálat, egy ötfillérest, no meg egy kacsatollat — megtalálták, a cigányasszony közölte, hogy a rontást 500 forintért végezték el, csak ennyiért lehet azt megszüntetni. A férj, miután neki is százezer forintot jósolt a cigányasszony, a rendőrségre ment és feljelentette a jóslás tudósát.

A cigányasszony pedig hiába állította azt, hogy ez nem csalás, nem ámítás, a feljelentés megtörtént. Az ügyet szeptember 30-án tárgyalta a bíróság. A cigányasszonyt 8 hónapi börtönre és 400 forint pénzbüntetésre ítélték.

Kifogásoljuk

A napokban betértem a kenderföldi üzletházban lévő KÖZERT-boltba. Pontosan szeptember 2-án délután történt az eset. Türelmesen várakoztam, amíg rámkerül a sor. Szeretek számolni, s amikor az előttem álló idős néni rendelésére az egyik férfi alkalmazott kiállította a blokkot, én is utána számoltam. Az idős asszony több mint egy forinttal többet fizetett — vagyis többet számoltak neki — mint a vásárolt áru értéke.

Gondoltam, hogy szólok neki: „Néni kérem többet fizet", de ezt megakadályozta az én blokkom összegének az eredménye. Nálam 3 forintot tévedett az eladó, ennyivel számolt többet.

A pénztáros elfogadta a reklamációmat és módosította a számla összegét. Tehát megmaradt 3 forintom, de az idős néni időközben már elment. Ő többet fizetett, de miért? Azért, mert egyes eladó, hogy mi okból azt talán Ő is és mi is tudjuk, megkárosította a vásárlót.

Ebből az a tanulság, hogy ellenőrizzük a fizetendő összeget, és az eladó ne tévedjen, mert ez becsapása a dolgozóknak.

— J. Gy. —

KALAPOS JANI *története*

Nem is kalapos az igazi neve. Valami más. Nem tudom, hogy hívják. A kalapos nevet az étkezdében kapta, mert szép fekete pörgekalapját még ebéd közben sem volt hajlandó felmenteni hivatásának gyakorlása alól. Hogy hogyan került Jani a komlói bányába, arról is talán a kalap tudna legtöbbet mondani. Annyit azonban Jani is elárult, hogy félig-meddig földiek vagyunk. Mert Fejér megyei parasztlegény volt ő 1953-ig. Egyéni gazda.

Annyira egyéni volt, hogy magán kívül nem is törődött senkivel. Kilátástalan volt előtte az egész élet. Azt is egyre mondogatták neki, hogy lépjen be a „közösbe", mert ott jobb lesz. Ő azonban egyiket sem tette. Inkább otthagyott mindent, s a sógora rábeszélésére Komlóra jött. Mert, hogy „itt jobb a kereset."

Szemeit jól kinyitotta a pörge kalap alatt, és mindent megnézett, de alaposan. Ha egyszer túllépett a faluja határán és egy idő múlva túl is látott azon.

A fürdőszobás lakás aztán, amit kapott, végleg eldöntötte Jani politikai állásfoglalását is. Igaz, hogy ebben az asszony is segített. Szélesre tárta a szép nagy, keletre tekintő ablakokat, s míg Rozál asszony a parkettát fényesítette, mint a többi lakó, addig Jani számot vetett életének két szakaszával. Az egyéni gazdálkodással, no meg a bányász életével is. Maga sem tudta, mikor cselekedett helyesen. Amikor a bányába jött, vagy amikor otthagyta az egyéni gazdálkodást. — Talán azt kellett volna tennie, hogy a „közös"-ben harcoljon mindazért, amit itt látott. A bölcsődéért, a napközi otthonért, hogy a csoport asszonyai is nyugodtan járhassanak munkára, mint az itteni nődolgozók. Csoportkonyhát, villanyt és kultúráltabb életet akart a saját falujában is. Visszavágyott, vissza a faluba. A Fejér megyei kis fehér házikók közé.

Az ellenforradalom idején pedig gyakran biztatták őt. Most vágj oda a tanácselnöknek! — mondogatták neki. Ő nem így tett, inkább magát biztatta, hogy csak tartsunk ki, nem lesz ez így sokáig! Nem hagynak cserben bennünket a barátaink! Hiszen mi lenne akkor Komlóval? A bányával? S ekkor ismét elindult Komlóra, mert már úgy érezte, hogy ide tartozik.

— Ekkor lettem igazán bányász és igazán szocialista munkás — mondta Kalapos Jani, amikor magáról mesélt. Azóta már nálunk is építettek kultúrházat, meg szülőotthont is — dicsekedett büszkén.

A minap újra láttam Kalapos Janit, azért jutott eszembe ez a történet.

A BELSPED nagy gumikerekű társzekere kapaszkodott fel Kökönyösre éppen, amikor megláttam Janit. Nem bírták az állatok a nehéz terhet. Nem vették a kaptatót a lovak.

— Tyű! Azt a megváltó!... Dirr-durr az ostorral a lovak közé! Hej, az anyád keserves... te dög, te... na, megállj! — kiabált a kocsis. De hiába.

Ekkor ért oda Jani. A lovak remegtek az erőlködéstől, a félelemtől és a veréstől. De Janiban is megmozdult valami. Remegett ő is, de igen csillapította magát. Aztán szó nélkül odament a lovak elé. Megsimogatta a pejkót, aztán a hajszást, valamit mondogatott is nekik, majd a kocsisra mordult:

— Adja ide azt a gyeplőt!

— No most, na kicsi... — megfeszültek az istrángok.

— No... no.., kicsi, hallod-é, kicsi te!

És a lovak nekidőltek a hevedernek, szikráztak a patkók... az emberfeletti nehéz súlyt felhúzták a dombra.

— Na, így kell ezt, nem ütlegge!! — szólt Jani a kocsishoz.

*

Hát ilyen ember Kalapos Jani. Egyszer csak bányásznak, máskor meg csak parasztnak, gazdának érzi magát. De most már végleg bányásznak.

Cs. F.

HÍREK, közlemények

Kötelező eboltás

A városi tanács v. b. mezőgazdasági osztálya értesíti a város lakosságát, hogy az alábbi ütemezés szerint kell eleget tenni a kötelező eboltásnak.

Az oltás helye és ideje: október 7-én reggel 7.30 órától 11 óráig a piactéren oltják a Kossuth Lajos utcából, a Petőfi, a Berek, a Kölcsey, a Jókai utcából, a Dózsa György, a Táncsics M., a Bem J., a Kis János, a Zrínyi Miklós, a Somogyi B., a Rákóczi, a Kisfaludi, a Madách utcából, a Pécsi út 1—34-ig. Imretelepről és Gadányból hozott ebeket.

Október 7-én 14 órakor a Béke-telep előtti téren oltják az Ujtelepről, a Béke-telepről, a Bajcsy Zs. utcából, a Sóstóról és a Majális térről hozott ebeket. Október 9-én reggel 7.30 órakor azok az ebek kerülnek oltásra, melyeket a Mikszáth Kálmán, a Móricz Zs., a Pécsi út 33—45-ig, a Vorosilov, a Malinovszki, a Sztahanov, a Sallay, a Fürst S., a Ságvári E. utcából és a Petőfi térről hoznak a Fürst Sándor utcai rendőrőrs elé. Ugyancsak október 9-én oltják a Kossuth-aknai bolt előtt a Kossuth-aknai és a cigánytelepi ebeket, délelőtt 11—12 óráig. Ezen a napon délután 16 órától 17.30 óráig kerülnek oltásra az Anna-aknai buszmegállónál az Ady E., a József A., a Csizmadia utcában, Anna-aknán és a Halastóban lévő ebek. Október 11-én reggel 7.30 órától 10 óráig az italbolt előtt oltják a Szabadság, a Zobáki út, a Szekfű, a Rozmaring, a Viola, a Fenyő, a Nefelejts és a Gyöngyvirág utcából hozott ebeket. Október 11-én 11—12.30 óráig a Somágtetői italbolt előtt a somágtetői, délután 14—16 óráig a Kenderföld felvonulási falui posta előtt a felvonulási falu, a Csőbarak, a Sportvölgy, az Arany J. és a Vörösmarty utcából hozott ebek kerülnek oltásra.

Az eboltás kötelező. Az ebadó befizetéséről szóló nyugtát mindenki hozza magával. Az ebadót a helyszínen is be lehet fizetni.

— **A városi tanács értesíti** a lakosságot, hogy a város határán áthaladó magasfeszültségű távvezeték szeptember 28-án feszültség alá került. A vezeték érintése halálos.

— **Magyar és külföldi** gyártmányú bútorárú érkezett októberben 1-én a Bútorüzletbe. A 12 darab nyers, háromajtós szekrényt 1 280 forintos áron, a 25 darab fényezett ugyancsak háromajtós szekrényt 3 093,69 forintos áron árusítják.

— **Figyelemre méltó** a Sport Kiadó nemzetközi terve. Az elkövetkező 3 esztendő folyamán a szovjet és a népi demokratikus sportkiadókkal közös kiadásban, művészi sportfotóalbum, sporttémájú, humoros történetekből és karcolatokból álló gyűjtemény, valamint egy sport-enciklopédia megjelenését tervezi.

— **Megszűnt** a Helyiipari Vállalat villanyszerelő, lakatos, vízvezetékszerelő, parkettás, ács és kőműves részlege. Az ezekhez a részlegekhez tartozó munkákat a vállalat október 1-től nem vállalja el.

— **Öt cipészt javítási** munkára azonnal felvesz a Helyiipari Vállalat. Jelentkezés a vállalat igazgatójánál.

— **Még e héten megkezdik** a Községgazdálkodási Vállalat dolgozói a gesztenyési útszakasz portalanítását. Az olajozást néhány nap alatt befejezik, ezzel is védik a lakásokat a szennyeződéstől.

— **Cseh gyártmányú** szelonok 1 600 forintért, gyermekrekamiék 1 168 forintért, kétszemélyes fa rekamié 3 900 forintért, kétszemélyes szelonok 1 308 forintért kaphatók a Bútorüzletben.

— **Arcbőre mindig üde** és fiatalos lesz, ha a Kossuth Lajos utcai Pálma kozmetikában kezelteti. Ingyenes tanácsadásra naponta lehet jelentkezni.

— **A beteges,** gyenge szervezetű, iskoláskorú gyermekeket tanulással egybekötött szanatóriumi üdülésre viszi a tröszt szakszervezeti bizottsága. A gyógyulás és a tanulás biztosítva lesz. A szanatóriumi üdülés ideje 2—3—4 hét. Jelentkezni szombaton, október 5-én déli 12 óráig lehet a szakszervezeti bizottságon Kiss János elvtársnál.

— **Felülvizsgálatra** kell jelentkezni azoknak a komlói lakósoknak, akik a Helyiipari Vállalatnál részfizetésre bútort, vagy asztalosmunkát rendeltek. Jelentkezni a vállalat igazgatójánál vagy főkönyvelőjénél lehet a legrövidebb időn belül. A jelentkezéskor a befizetett összeg nyugtáját vizsgálják felül, tehát a nyugtát mindenki hozza magával.

— **A még ez évben** kiadásra kerülő „Utikalauzok"-ban a Bakony, a Cserhát, a Vértes a Sátoros-hegyek, a Gerecse és a Mecsek turista útjaival ismerkedhetünk meg. Az „Utikalauzok" új kiadásai a turisták részére szolgálnak útmutatásul.

— **Francia, angol és belga** férfiszövetek minden színben, nagy választékban 600—650—720 forintos áron vásárolhatók a 115-ös számú méterárú boltban. Ugyanitt női kabátszövetek és francia velurok is kaphatók.

Az arany Ádám-alma

A legújabb díj, amelyet egy szépségverseny keretében Párisban el lehet nyerni — egy arany Ádám-alma. Ez persze csak az erős nemnek jár ki. Az arany Ádám-almát a francia főváros legelegánsabban és legjobban öltözött férfija nyeri majd el.

Kiesett egy csille

Szeptember 27-én 9 óra 20 perckor a Kossuth-aknai szögállomáson kiesett egy csille a vágányról. Nagy volt a súly, segítségre volt szükség, a pályalakatosokhoz fordultak, hogy a csillét ismét visszategyék a helyére. A segítséget a lakatosok nem tagadták meg. Micsutka János munkatársaival együtt nekilátott a csilleemeléshez.

Megfeszültek az izmok, teljes erővel megemelték a csillét, de jaj, mi történt... a csille megingott és eldőlt, egy embert maga alá temetett. Kétségbeesetten pillantottak egymásra az emberek, s a következő másodpercben már társukat igyekeztek kiszabadítani a csille alól. Amikor a sérült megszabadult a nehéz tehertől, ezt sóhajtotta:

— Jaj, meghalok.

Gyors intézkedés, nagy sürgés-forgás következett ezután. Mentőt hivattak. Míg a mentő a helyszínre érkezett, s míg a sérültet a rendelőintézetbe szállították, csak néhány perc telt el. Ez a néhány perc azonban a beteg számára nagyon hosszú volt. Ilyenkor, ha baj éri az embert, mindenre gondol. Egészen rövid idő alatt átgondolja életének minden jelentős eseményét, mozzanatát.

Micsutka János emlékezetében talán éppen egy iskolai kép, az első munkásnapok, vagy a komlói emlékek suhantak el, melyekről olyan sokat mesélt munkatársainak. Talán az idei nyárra, a házépítésre gondolt, vagy négy kicsi gyermekét, feleségét látta maga előtt...

Lehet, hogy egyiket sem. Lehet, hogy nem gondolt semmire, vagy talán kiáltani szeretett volna leginkább, hogy vigyázzatok emberek, sokkal jobban vigyázzatok a magatok és embertársaitok életére. Hiszen az ember élete a legdrágább!

Pár perc múlva azonban, a rendelőintézet asztalán megszünt egy ember élete. Szerencsétlenség, baleset vagy vigyázatlanság okozta-e a halálesetet, még nem tudjuk. Annyi azonban bizonyos, hogy nagy elővigyázattal meg lehetett volna akadályozni a balesetet. Ez az eset példa arra, hogy a biztonságot mindenkor szigorúan be kell tartani.

SPORTHÍREK

KOMLÓI BÁNYÁSZ—DOROG

NB I-es bajnoki labdarúgómérkőzésre az elővételi jegyek árusítását megkezdték. Elővételben jegyek kaphatók a Kossuth Lajos utcai Sport- és Játékboltban Grünvald Jánosnál, a kenderföldi férfi fodrászüzletben és Kökönyösön a Sport Klub gondnokánál.

Az elővételi jegy árusítását október 11-én, pénteken délután fejezik be. Később már csak a pénztároknál lehet vásárolni.

*

— **Edzőmérkőzést** tartott csütörtökön, október 3-án délután 3 órakor NB I-es csapatunk. A mérkőzés első felét Béta-aknával, a második felét a II. csapattal játszotta.

— **A Szegedi NB I-es** csapattal játszik edzőmérkőzést a Komlói Bányász szombaton délután 3 órakor Szegeden.

— **Ökölvívóink** Nagykanizsán vasárnap délelőtt fél 11 órakor területi bajnoki mérkőzést vívnak a Nagykanizsai Bányász ökölvívóival.

— **A Bányász Sportkör** ifjúsági csapata szombaton, október 5-én délután szerepel a pécsújhegyi pályán Pécsújhegy csapatával. Bajnoki mérkőzés lesz.

— **Az atléták** Pécsett szerepelnek az egyesületek bajnokságán szombaton délután.

— **Kézilabdázóink** Pesterzsébettel mérik össze erejüket vasárnap délelőtt 10 órakor. A mérkőzés NB II-es bajnoki mérkőzés lesz. Az eredménytől függ a két csapat I. I-be jutása.

Szerkesztői ÜZENET

A „Bányász csizma" jeligére szerkesztőségünkbe küldött levélre közöljük, hogy az üggyel a kökönyösi telepgondnok, Kádár elvtárs foglalkozik. A kivizsgálás után, az eredményről ugyancsak szerkesztői üzeneten keresztül értesítjük. Egyben arra kérjük, következő leveleire írja rá a nevét is.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 50 csillést, 20 vájárt, 7. számú Kőbánya 25 bunkozópalokolót, 8 termunkást, 24-es AKÖV 20 gépkocsivezetőt 2 éves gyakorlattal, 15 autószerelőt, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 10 férfi kalauzt és 3 érettségizett fiatalt forgalmista gyakornoknak keres.

MOZIMŰSOR

Május 1. Október 5—7-ig: Vágyakozás. Francia-mexikói közös produkció Gérard Philipe főszereplésével. (Csak 16 éven felülieknek). Október 8—9: Egy nyáron át táncolt. Szovjet film. (Csak 16 éven felülieknek).

Matiné. Október 6-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Senki nem tud semmit.

Szabadság. Október 5—6: Tavasz a kisvárosban. Szovjet film. Október 7—9: Bakaruhában. Magyar film.

Matiné. Október 6-án délelőtt 10 órakor: Vidám vasár.

Apróhirdetés

ELCSERÉLNÉM kettő szobás lakásom három szobásért, esetleg költségtérítéssel. Vorosilov 19. Somogyvári.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 81. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. OKT. 9.

МЫ ПОЗДРАВЛЯЕМ БОЛЬШЕВИКИ ВЕТЕРАНЫ ВО ИМЯ ТРУДЯЩИЙСЯМ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОГО ГОРОДА КОМЛА!

Üdvözöljük Komló, szocialista város dolgozóinak nevében a bolsevik veteránokat!

Kettőszázötvenezer forint többletnyereség

Október 4-én tárgyalta a tanács ülése a komlói tanácsi vállalatok első félévi munkájának eredményét. Ezen a tanácsülésen hangzott el a javaslat:

Az első félévben végzett sikeres munkájuk alapján nyilvános dicséretben részesítjük a Komlói Víz- és Csatornaművek, a Községgazdálkodási Vállalat, az Élelmiszeripari Vállalat, valamint a Helyiipari Vegyes- és Javító Vállalat vezetőit, dolgozóit azért a lelkes jó munkáért, melyet 1957. első félévében, majd azt követően a harmadik negyedévben komló lakosai érdekében munkájukkal kifejtettek.

Miért ezen elismerés, miért e nyilvános dicséret? Nem kevesebbről van szó itt, mint arról, hogy a tanácsi vállalatok az elmúlt évek sorozatos kudarcai veszteséges mivoltjuk után teljesítették, illetve túlteljesítették terveiket, s az ellenforradalom okozta súlyos károk ellenére is az első félév végére mintegy 250 ezer forint többletnyereséget szereztek. Örvendetes tény ez és feltétlen dicsérendő. Dicsérendő az a tény, hogy a Víz- és Csatornaművek vezetői, dolgozói az igen nehéz körülmények ellenére is minden erejükkel biztosítani igyekeztek a lakosság vízellátását. Pedig jelen pillanatban is Komló és környéke vízben igen szegény.

A Községgazdálkodási Vállalat egyre jobban végzi munkáját, s a város szemétgyűjtése mellett ma már kiváló munkát végeznek a vállalat útépítő munkásai. Ott láthatjuk az útépítőket a gesztenyési Fenyő és Rózsa utcában éppúgy, mint az Anna-aknai tereprendezésnél, vagy a Kossuth Lajos utcai aszfaltjavítási munkálatoknál. De ott láthatják majd ezeket a munkásokat Kenderföld lakosai az Arany János utca vagy a Zrinyi Miklós utca járdaépítésénél is.

Örvendetes az, hogy a hosszú éveken keresztül állandóan veszteséggel dolgozó Helyiipari Vállalat az első félévet már nyereséggel zárta és termelési tervét 106.3 százalékra teljesítette. Ez annak tudható be, hogy a vállalat volt bűnös vezetőit leváltották, a veszteséges üzemrészeket felszámolták, s a mostani üzemrészek dolgozói a helyes irányítás mellett lelkiismeretes jó munkát végeznek.

Nagyszerű és kiváló munkát végez a sütőipari és szikvízüzemi vállalatból alakult Komlói Élelmiszeripari Vállalat. E vállalatnak munkája abban is megmutatkozik, hogy az utóbbi hetekben már egyre kifogástalanabb a kenyér minősége. Tervbevette a városi tanács, hogy a közeljövőben a belvárosban és Kökönyösön speciális kenyér-szaküzletet nyit, mely szaküzletek a Komlói Élelmiszeripari Vállalat kezelésében valamennyi Komlón eddig ismeretlen kenyér vagy péksütemény fajtákat árusítani fogják.

Ezért volt helyes a tanácsülés azon javaslata, hogy a tanácsi vállalatokat az első félévben és a harmadik negyedévben végzett munkájuk alapján dicséretben részesítette. Minden reményünk meg van arra, hogy a tanácsi vállalatok eddig elért eredményeiket fokozni fogják és a város lakosságának kielégítésére továbbra is mindent megtesznek.

Október 15-én kezdődik a fűtés

A Magyar Távirati Iroda illetékes helyen nyert tájékoztatás alapján közli, hogy az 1957—58-as fűtési idény 1957. október hó 15-én kezdődik.

A fűtéssel kapcsolatos részletes szabályokat az illetékes miniszterek állapítják meg.

Szénbányáink negyedik negyedévi feladatáról

A Komlói Szénbányászati Tröszt befejezte harmadik negyedévi tervét és már hozzálátott a következő időszak feladatainak a megoldásához.

— Október-november és decemberben a napi terv — tröszti viszonylatban — 4250 tonna. Ennek a mennyiségnek a teljesítése nagy feladatot ró Kossuth-bányára, amelynek 14 vagonnal kell többet termelni, mint az előző negyedévben. A szén önköltségét tonnánként 350 forint 50 fillérben állapították meg.

A kitűzött terv megvalósításához nagy munkára van szükség. Bizonyára nagy segítséget ad a november 7-i munkaverseny, és a már hagyományossá vált komlói és pécsi trösztök közötti párosverseny. Felújításra vár még az üzemek közötti és a párosverseny, mert a termelési eredmények nemcsak a terv sikerét, hanem a nyereség visszatérítést is eredményezik.

Október első felében Kossuth-bányának még sok nehézséget kell legyűrni. A tanbánya egy részét — napi 4—5 vagon szén erejéig — a tröszt veszi át. Kossuth-bányának sürgősen elő kell készíteni a keleti nyolcas fejtést. Béta-akna legnagyobb feladata, a 10—13-as telep tűzmentesítése.

Nagymányoknak a terv által megszabott egyik feladata az, hogy Váraljánál szén után kutasson. A mázai üzem tennivalóit a koncentrált fejtések kialakításában lehet meghatározni.

A műszaki fejlesztés terén Kossuth-bányának — két új fejtésben — 1.2 méteres napi előrehaladást ír elő a terv. III-as aknán a 2 B 3—7—8 telepeken pedig 1 méteres haladást kell produkálni.

A koncentrált fejtések nagyobb termelést biztosítanak, és ezért Anna-aknának is rá kell térni a 7/A—B és 8-as telepek teljes koncentrálására. Ezzel a feladattal Béta-akna csak a tűzesetek teljes lokalizálása után foglalkozhat.

A terv nem feledkezik meg a korszerű biztosításról sem. Még ebben a hónapban TH-gyűrűk érkeznek és biztosítottnak látszik az előírt terv teljesítése.

Az eddigi hónapok termelési eredményeit nagymértékben befolyásolta az improduktív dolgozók magas létszáma. Ezt sürgősen felül kell vizsgálni és csökkenteni.

Gyors és hathatós intézkedéssel kell javítani — ez elsősorban a műszakiak feladata — a minőséget. Tűrhetetlen, hogy Anna- és III-as aknán egyes csapatok 20 százalékos meddőtartalmú szenet is szállítanak.

A feladat tehát adva van. Továbbra is számítunk a szénosztályozó dolgozóinak derék munkájára, bányászaink nagyobb termelésére, és a takarékosság szigorú betartására.

Az elmaradás okairól

A múlt hét közepén — minden műszak részére —a Kossuth-bánya vezetősége termelési értekezletet tartott. A bánya vezetőjének — Kovács elvtársnak — a beszámolójából kitűnt, hogy Kossuth-aknán szeptemberben 2381 tonna szénnel kevesebbett termeltek, mint az előirányzott mennyiség.

A beszámoló az elmaradást azzal indokolta, hogy a csapatvezetők és az aknászok nem tesznek meg mindent a terv teljesítés érdekében. A műszaki vezetők nem tartják szem előtt, hogy a fejtések hogyan vannak előkészítve, s mikor indulnak meg. Nem vizsgálják az elmaradás okait.

Az elmaradáshoz tevékenyen hozzájárult a notórius későnjövők és a műszakot korán abbahagyók magas száma. Néha rendszertelen az üres csille és faellátás. Ennek az az eredménye, hogy a fa akkor ér a munkahelyre, amikor legjobban jön a szén. A szállítási dolgozók hanyag munkája ellen — ami persze nem általános — a műszaki vezetők nem lépnek fel kellő erállyel.

Sokan azt gondolják, hogy fontos az, hogy a műszak teljeljen, majd osztozkodni eljövünk, még hozzá nagy hangon, hogy többet kapjunk annál, aki becsületesen dolgozott. Persze, ezek az emberek tévednek ha sürgősen nem változnak meg, csalódás éri őket.

Kossuth-bánya IV. negyedévi tervében naponta 14 vagonnal kell többet termelni, mint az előző negyedben. Ennek a feladatnak a megoldása nagy munkát kíván, de az eredmény sem marad el. Ennyire még soha nem látták bányászaink a nagyobb termelés hasznát, mint most, mert a nyereségvisszatérítés anyagi kifejezése lesz szorgalmas és becsületes munkájuknak.

Új jelzőberendezés...

A napokban felkerestük a Komlói Szénbányászati Tröszt Villamos Üzemét. Megnéztük az üzem tervteljesítését és érdeklődtünk távlati terveik felől. A villamos üzem látja el a széntröszthöz tartozó bányákat sűrített levegővel és villamosenergiával. Így igen nagy szerepe van ennek az üzemnek a tröszt életében. Nagymértékben elősegítheti, de gátolhatja a tervteljesítést vagy éppen a nyereségrészesedés fizetését.

Az üzem termelési tervét eddig teljesítette és a jelenlegi állapotok is azt mutatják, hogy a jövőben is megfelel a követelményeknek.

1956. második negyedévében 144,1 százalékos eredményt ért el. 1957 hasonló időszakában pedig 153 százalékot, vagyis 9 százalékkal múlta felül az egy év előtti kimagasló eredményt.

A mennyiségi mutatók mellett szép eredmények vannak az önköltség csökkentésénél is. Ez több okra vezethető vissza. Többek között arra, hogy a sűrített levegő előállítását gazdaságosabb módon oldják meg. Megszüntették az üres járatot a kompresszoroknál. Így a gépek kihasználási foka az eddigiekhez viszonyítva megnövekedett.

Egy másik okozója az önköltség kedvező alakulásának, hogy ésszerűbben osztották el, illetve csökkentették a létszámot. Ezzel a tavalyi létszámhoz viszonyítva megnövekedett a produktív munkát végzők aránya.

Nagymértékben hozzájárult még ehhez az elavult állóeszközök kiselejtezése, melyet az üzemvezetőség többszöri kérelmére végrehajtottak.

Amint a műhelyen haladtunk keresztül, feltűnt egy hatalmas, műszerekkel ellátott berendezés. Érdeklődésünkre Tarr Gyula főmérnök elmondotta, hogy ez egy újtípusú jelzőberendezés, melyhez hasonló jelenleg még nincs a magyar bányákban. Ennek segítségével meggyorsul a szállítás és a mostaninál kisebb lesz a baleset lehetősége is. A gép tervét a bányászati Tervező Intézet készítette el, majd a kivitelezést a villamos üzem dolgozói végezték el.

Az új jelzőberendezést még ebben az esztendőben üzembe helyezik Anna-aknán, s a tervek szerint a következő évben III-as akna is kap egyet.

A műhely dolgozóinak eredménye az is, hogy a turbókompresszornál fellépő óriási zaj csökkentésére olyan szerkezetet készítettek, hogy a meglévő zajt teljesen kiküszöbölik.

Még sok, ehhez hasonló eredményről tudnak számot adni a villamos üzemben, mely azt bizonyítja, hogy olyan kiváló dolgozóik vannak, mint Lelovics, Herber, Csanárosi és a többi kitűnő szakember, akik mindent megtesznek a siker érdekében.

Egy példás legénységi szálló

Az Erőmű kicsiny legénységi szállására belépve meghökken az ember. De nem azért, mert rendetlenség fogadja a látogatót, hanem azért, mert vakító rend és tisztaság van mindenütt.

Jelenleg 11 fő lakik a padlós, ragyogóan tiszta, szőnyeggel borított szobában. A fal mellett csillogó éjjeliszekrények és ruhaszekrények. Mindenkinek megvan a magáé. Az ágyak és a lepedők egyaránt hófehérek. Ilyen helyen öröm lakni!

Az előszobában dohányzóasztal és rádió. Műszak után vagyunk. A szálláson tartózkodó Joó László, aki nemrég jött ide lakni — örömmel mutatja a mosdót és a külön konyhát, ahol étkezni és főzni lehet. Mert itt ilyen is van. Dupla főzőlapos villanytűzhely áll a dolgozók rendelkezésére. Joó elvtárs még azt is elmondja, hogy a szállásra munkaruhában belépni nem szabad és ezt minden dolgozó meg is tartja.

Sehol egy porszem. A tiszta napfényben csillogó legénységi szállás Hercz Ignác és felesége munkáját is dícséri. Hercz elvtárs példáját követhetné valamennyi legénységi szállás gondnoka, de a lakók rendszeretete is nagyszerű példája a közösségi életnek.

Az ízlésesen berendezett, központi fűtéssel ellátott szobáért a dolgozók nem fizetnek, ingyen élvezik a szép otthont és emberhez méltóan meg is becsülik.

Fodrásznál

Különösen a hét végén nagy a forgalom. Az ünnepre, a vasárnapra minden nő szép akar lenni. S ha ez már másképp nem sikerül, hát legalább a hajunk legyen rendben.

A szombat délutánt a fodrásznál töltjük el. S mivel sokan vagyunk, hát eléggé sokáig kell várakozni, míg végre ránk is sor kerül. Hát igen, nehéz a várakozás, de még nehezebb a fodrászok munkája ilyenkor, a hét végén. Ezt a nagy forgalmat, a sürgést, forgást kellett megszokniok azoknak a lányoknak is, akik 1955 augusztusában fodrásztanulónak jelentkeztek. Azóta eltelt két év, s a lányok megtanulták minden frizura készítésének technikáját, módját. A sikert pedig minden esetben a vendégek döntik el.

A Kossuth Lajos utcai fodrászüzletben már régóta egyedül végzi munkáját Farkas Magdi, a fodrásztanuló. Eddig nem is volt a munkájával semmi baj, nem volt rá kifogás. A vendégek arcán általában meglátszik, hogy tetszik a hajviselet, a frizura, avagy sem. Igen, ez leolvasható a nők arcáról. S Magdi tud olvasni a ki nem mondott szavakból is. Eddig még csak jót olvashatott. S hogy jól olvasott-e, azt nemsokára a vizsgán döntik el. Egy hónap múlva ugyanis hivatalosan döntik el, hogy valóban elsajátította-e a fodrászat tudományát, művészetét. Mint minden vizsga előtt az emberek, egy kicsit Magdi is izgul. Bár a modellt maga választhatja ki, minden frizurát végig kell próbálnia. Így állapítják majd meg, megtanulta e mindazt, amit egy jó fodrásznak tudnia kell.

Fodrász legyen a talpán, aki a hét végi forgatagban megállja a helyét, s minden frizurát kifogástalanul készít el. Magdi itt megmutatta, hogy tud dolgozni, reméljük a vizsgán sem lesz különös baj.

— Szőke —

MEGÜT A GUTA...

Az esőcseppek sűrűn és egyhangúan csobbannak az utcai pocsolyában. Fázós emberek, esőköpenybe görnyedve sietnek dolgukra és dolguk végeztével. A délelőtt általában csendes a városban. Legalább is a külsőt látva. Az egymást köszönő emberek vagy a néha megszólaló autókürtök zavarják meg a mélázó hangtalanságot.

A zajló életben az emberek tapintatából fakadó nyugodságból azonban semmi sem tapasztalható néhány olyan helyen — mint a fodrász, a bolt, az álló büfék — ahol kiütköznek az emberi fogyatékosságok.

*

Reggeli két óra. Nyüzsgés, hangzavar, kiáltozás motával vegyítve hallatszik a piactér felől. Úgy tudjuk, mi emberek, hogy mióta emlékezetünk „beírja magát" ilyen volt mindig a kereskedelem „ősi szentélye". Ez jellemző reá. És még valami...

Tizenhat éve is van már, hogy egy hasonló októberi reggelen végignéztem a piacot. Akkor is olyan volt, mint a minap. Az egyik árusító (árut kináló) asszony körül többen csoportosultak. Mind asszony. De elütöttek egymástól. Jobban mondva, a soknak egyforma volt a ruhája s kettőnek különbözött a sokétől. A két „hölgy" elegánsan öltözötten kísérővel (cselédlánnyal), karjukra akasztott divatos piaci táskával jelentek meg.

— Mit árul még — szólalt meg az egyik —, amikor már tele rakta mindenféle jóval a „lány" kézikosarát. Fitymált, válogatott. Ez nem szép, ez nem jó. Ilyen nekem nem kell. És kesztyűs kezével összeturkálta a gomolyagokban felhalmozott különlegességeket.

A többiek hallgattak — és... és nyeltek nagyokat.

— Megüt a guta... megüt a guta — mondogatta a „hölgy". És a többiek hallgattak. Kevés volt az erszényben. Őket a félelem kerülgette — elég lesz-e ami az erszényben van.

Es változott az idő... hála, hogy változott. Avagy még sem?

Az árusító asszonyok sokasága lepi el manapság a piacot. Sok az árusító és még több a vásárló. Ez mind jó. De az örömben sincs elmaradás.

Az asszony kínálja a portékát. Sokan válogatják; dicsérve mindazok, akik körüllálják.

— Ez nem szép — ez nem jó — ez nem gusztusos — röppennek a szavak, fintorodnak el az arcok.

— Megüt a guta... megüt a guta — és ez megüti az én fülemet is.

Ismerős. Hol is hallottam? Itt — igen, itt a piacon. De sem a hang, sem a fitymálás, sem a fintorgatás nem változott.

Egy mégis!... az élet, de kevesen még, akik benne élnek.

— Hogy mennyit kell az embernek mérgelődni — szólal meg újabb vásárló — és mennyit kell mérgelődni. Száz forint sem elég, ha az ember a piacra jön. Egyszuszra mondja, látszik, sokat ismételte, jól megtanulta. Megtanulhatta, mert ahogy az erszény gyomrát feltárja és kutat benne, a százasok egymásba gyömöszölve lapulnak. Alig várták, hogy szóhoz jussanak és megmutassák „gazdájuknak" van miért háborogniuk.

Ez már nem szép emberek. A „hagyományok ne éljenek ilyen örök" életet.

*

Két barátnő beszélget. Fodrásznál voltak.

Megüt a guta... emígy az egyik. — Hogy mennyit kell várni? — így a másik. — Hát már ez is életszínvonal? — replikázik az első. Egész délelőttöt töltök el a fodrásznál — nem marad le a második sem.

S ki tudja meddig folytatnák még. Az egyik ránéz az órára...

— Hű! — de elbeszélgettük az időt. Majd máskor folytatjuk drágám.

— Még nekem sincs ebédem. Igazad van drágám, majd folytatjuk.

Az egyiket elkísértem Kenderföldi lakásáig. Megnéztem az ajtaján díszelgő réz névtáblát is.

Reggel héttől ültek ők ketten a fodrásznál. Sokan vannak. És mit látnak ők ketten, akiknek megélhetést, jómódot biztosított a demokrácia. Hogy életük tele van várakozással. Azt nem látják, hogy ma sokan úgy élnek, ahogy embernek élnie kell és igen sokan megbecsülik ezt a jó életet, mert nem oly természetes, ahogy ők elgondolják. Emberek segítsetek rajtuk!

Rádiós SZAKKÖR

Sokan a fiatal, de idősebb olvasónk sem tudja, hogy városunkban a Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség keretében rádiós szakkör működik. Hogy nem is rosszul, azt látogatásunkkor tapasztaltuk is.

Ez év májusában három fővel és négyszáz forint értékkel kezdték el a munkát. Jelenleg 20—25 ezer forintot érő felszereléssel rendelkeznek...

Szervezeti életük sem becsülendő le. Az állandó „klub" tagok száma eléri a 25—30 főt. Előadásokat és foglalkozásokat tartanak a hét minden napján délután 5 órától este 8 óráig. Itt történik a műsor-vevőkészülékek ismertetése és az amatőrökkel való foglalkozás. Jó az együttműködés a modellezőkkel is. Nemrég építettek két ultrarövid hullámú megfigyelőt, amelynek segítségével a repülő modelleket irányítják.

Jelenleg 10 fő sorköteles részvételével alapfokú rádiós tanfolyamot tartanak. A meglévő örömök mellett bánatuk is van. Helyiség hiánnyal küzdenek. Nem tudják elhelyezni az ultrarövidhullámú megfigyelőjüket.

Szeretnének egy amatőr adóvevő állomást is építeni, de helyiség hiányában ez is nehézségekbe ütközik. Több támogatást és megbecsülést kérnek különböző szervektől.

— KIJÓ —

Október 8-tól fűteni lehet az iskolákban

A művelődésügyi miniszter — a szokatlanul hűvös időjárás miatt — engedélyezte az oktatási intézményekben, hogy korábban kezdjék a fűtést. A rendelkezés értelmében október 8-tól fűteni lehet az óvodákban, az általános- és középiskolákban, a gyermek- és diákotthonokban, valamint az egyetemeken és főiskolákban abban az esetben, ha a tanterem hőmérséklete nem éri el a 15 fokot.

Fontos határozatokat hozott

a Komlói Városi Tanács

Legutóbbi lapszámunkban már beszámoltunk olvasóinknak a városi tanácsülés megnyitásáról és Simek Árpád elvtárs v. b.-elnök beszámolójából a legutóbbi tanácsülés határozatainak végrehajtásáról.

A v. b. elnöke ezután ismertette a két tanácsülés között a v. b. által tett intézkedéseket.

A v. b. júliusban tárgyalta a város beépítésének további programját és úgy határozott, hogy a további építkezéseket ott kell folytatni, ahol a közművesítés kiépítése már megtörtént. Ilyen terület Kenderföld keleti része, melynek beépítésével Kenderföld Somágtetővel összefüggő városrésszé alakul.

A kökönyösi területen a vájáriskolától keletre eső terület kerül a következő években beépítésre.

A negyedév során tárgyalta a v. b. a Helyiipari Vállalat gazdasági működését, s több olyan részleget, amely ráfizetéses volt okt. 1, illetve okt. 15-ével megszüntetett. Ilyenek a rádiós, órás, vízvezeték, villanyszerelő, szíjjártó, stb. részlegek. Ezen szakmákban, amennyiben a lakosság igénye azt szükségessé teszi, magánkisipari engedélyt adnak ki.

Ezidőben tárgyalta a v. b. a bányásznapi vásár előkészítését. A vásár gondos előkészítéséről és megszervezéséről a lakosság személyesen győződhetett meg. Az eredményét, s a bőséges árubiztosítást mutatja, hogy a vásár forgalma 5.5 millió forint volt.

A két tanácsülés közti időben vizsgálták meg a munkásszállások helyzetét. E kérdésben több azonnali intézkedés, s a szakszervezetek figyelmeztetése megtörtént.

Foglalkozott a v. b. a kisiparosság helyzetével is. Megállapította, hogy a kisiparosok többsége becsületes, jó munkát végez.

Szükségesnek mutatkozik azonban az árak egész városra kiterjedő rendezése. E feladatot a v. b. egy hónapon belül az árak meghatározásával és nyilvánosságra hozásával megoldja.

Ezután az áraktól a fogyasztók rovására történő eltérésért a tanács bünetet szab ki. Ezzel egyidőben felmérik a kisiparosok anyagigényét, s segítik a jobb anyagellátásat. Ugyanakkor megállapították, hogy több kisiparos hosszú ideje adóhátralékkal rendelkezik. Ilyenek pl. Czéder János villanyszerelő, Katona László fuvaros, Vida Tamás géplakatos, Regdon férfiszabó, stb.

A v. b. utasította a pénzügyi osztályt, hogy egy héten belül nevezettektől az adóhátralék behajtását megfelelő módon kísérelje meg. Ha ez nem vezetne eredményre, az állam bizalmával így visszaélő és jó anyagi helyzetben lévő kisiparosoktól vonja meg az engedélyt.

A tanácsülés elfogadta a v. b. elnökének beszámolóját s egyetértett az ismertetett intézkedésekkel.

Ezután került sor az írásban beterjesztett napirendi pontok vitájára.

A résztvevő tanácstagok örömmel vették tudomásul a tanácsi vállalatok javuló munkáját, mely a tanács gyors és meggondolt intézkedései következtében a második évnegyed végére 250 ezer Ft többlet nyereséget eredményezett.

A hozzászólók megállapították, hogy a tárgyalt időszakban igen pozitív volt a v. b. munkája.

Érdeklődtek, hogy a kőlyuki „Gyula" s több most bekapcsolásra kerülő forrás milyen változást jelent majd a város vízellátására? A válasz szerint

e források napi 1000 köbméterrel növelik a vízmennyiséget. Ez lakósonként napi 40—50 liter vizet jelent.

Bátai Jakab tanácstag javaslatára a Hazafias Népfront megvizsgálja a tanácstagok munkáját. Ugyszintén az Állandó Bizottságok az egyes tanácsi vállalatok munkáját.

Gábor Balázs tanácstag javaslatára határozatot hozott a tanács arra, hogy a v. b. lépjen érintkezésbe az ország nagy ruhagyáraival s érje el, hogy azok közül valamelyik létesítsen városunkban fióküzemet, hogy abban a munkát kereső komlói nők eltudjanak helyezkedni.

Határozatot hoztak arra is, hogy a város kezelésében lévő üzemek, üzletek, stb. női munkaerőnek csak komlói lakost vehetnek fel.

A tanácsülés elfogadta azt a javaslatot is, hogy városunk tanácsa Dombasz (szovjet) Kladnó (cseh), Petrozsény (román), Zwickau (német demokratikus) városokat fogadja testvér városnak.

Többek között még határozatot hozott a tanács a lakosság panaszainak gyorsabb elintézésére. A tanácsülés mindvégig aktív és igen eredményes volt.

Komlóra érkeznek

a szovjet veteránok

Kedves vendégek, öreg bolsevikok érkeznek ma délelőtt fél 10-kor városunkba. A szovjet kommunista veteránok hazánkban tartózkodó kilenctagú küldöttsége.

Örömmel üdvözöljük a dicső szocialista forradalom, a történelem alakításában részt vett ősz harcosokat.

Ők azok közül valók, akik negyven évvel ezelőtt az elsők között sorakoztak Lenin mögé. Azok közül valók, akik részesei voltak a Téli Palota ostromának. Ők üzték az intervenciós csapatokat, Kolcsak és Gyenikin csapatait. Küzdöttek Cáricinnál, Kronstadtban, mindenütt, ahol a szovjet hazát, a nép államát támadás érte.

Bennük tisztelhetjük azokat, akik a forradalom győzelmétől kezdve részesei voltak a világ első szocialista állama építésének, s kezdettől szemlélői és alkotói az új világ megvalósulásának.

Olyan gazdag élet áll a kilenc bolsevik harcos mögött, melyet mi, a fiatalabb nemzedék már csak könyvből, filmekből és elbeszélésekből ismerhetünk meg. S itt komlón sem érhet bennünket nagyobb élmény, mint látni Őket, a történelem küldötteit. Látni és beszélni velük.

Nem is készülhetnénk szebben és méltóbban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40-ik évfordulójára, mint, ha az Ő szájukból halljuk a nagy történelmi idők nagy eseményeit.

Forró szeretettel várjuk érkezésüket, s kívánjuk, hogy városunkban jól érezzék magukat.

*

A ma délelőtt Komlóra érkező idős bolsevikok küldöttségének tagjai a következők:

1. P. Bojcov, a küldöttség vezetője. 1917 óta tagja a Szovjetunió Kommunista Pártjának. Az SZKP Központi Bizottságának tagja, a Legfelső Tanács küldötte, az SZKP Központi Bizottsága mellett működő pártellenőrző bizottság elnökhelyettese, Pável Andrejevics Blahin író, a Szovjet Irók Szövetségének tagja, **Anna Nyikolajevna Bicskova,** a szverdlovszki kórház könyvtárának igazgatója, **Vaszilij Petrovics Vinogradov,** a leningrádi Rádiótechnikai Intézet igazgatója, **Grigorij Potapovics Jenakijev,** az „Októberi Forradalom nevét viselő vorosilovgrádi Diesel-mozdonygyár gazdasági osztályának vezetője, **Szergej Makszinovics Makszimov,** a Gorkij megyei pártbizottság tagja, **Fjodor Nyikolajevics Szizrankin,** a Technológiai és Gépipari Központi Tudományos Kutató Intézet műhely vezetője, **Pjotr Petrovics Pleszunsz,** a Lett KP Központi Bizottsága mellett működő pártellenőrző bizottság elnöke, **Szandro Euli-Kurdlidze** író, a Karl Marx nevét viselő tbiliszi állami nyilvános könyvtár igazgatója.

A vendégek programjában a fogadáson kívül beszélgetés szerepel Komló veteránjaival, majd városnézésre mennek.

Munkánk alapja

A TERVSZERŰSÉG

Ha nem vesszük helyesen számba tennivalónkat, ha nem keressük meg a sok tennivaló közül a legfontosabbakat, akkor rosszul gazdálkodunk az időnkkel, energiánkkal.

Ezért is helyeseljük azt, hogy az egyes pártszervezetek tervet készítenek a következő évnegyed tennivalóira.

Az anyagellátó üzem pártszervezete különösen gondos munkát végez a tervezés területén.

A negyedév végén megvizsgálja, hogy a tervezett feladatok közül mit, milyen eredménnyel végzett el, vagy mit, miért nem teljesítettek.

Felesleges ez az utólagos elemző munka? Nem, nem felesleges, sőt nélkülözhetetlenül szükséges a további feladatok helyes meghatározásához. Másként minden negyedév terve elszakítva készülne az előző eredményektől és hibáktól. Az ilyen elemző munka nélkül az előzőleg elkövetett hibák újból és újból ismétlődnek. A megtett út mély, elemző vizsgálata ezért is elengedhetetlen.

A következő teendőt is helyesen végezték el az anyagellátóknál, amikor meghatározták a negyedik negyedév legfőbb célkitűzéseit. Legfontosabb ilyen célkitűzésnek a pártépítésen kívül a párt tömegkapcsolatának erősítését, a termelés pártellenőrzésének javítását, s az oktatás eredményes megszervezését jelölték meg.

A célkitűzések meghatározása után megjelölték azokat a feladatokat, melyek teljesítésével valósul meg egy-egy célkitűzésük.

Illetve megvalósulna, ha az egyes feladatokat is gondosabban állapították volna meg. A pártdemokrácia, a kollektív vezetés erősítését azonban egyáltalán nem szolgálja az, hogy ezentúl nem havonta, hanem csak kéthónaponként tartanak taggyűlést. Ezt nem tudjuk helyeselni. Azt azonban annál inkább, hogy az oktatás beindítása előtt a tanulással kapcsolatban másodszor is felkeresik a jelentkezetteket.

Helyesnek látjuk azt is, hogy a tömegszervezeteknek, további segítségadást terveznek. A legényszállások életének fokozottabb figyelemmel kísérése is új és helyes teendőnként jelentkezik.

Azok a munkatervi pontok azonban, melyek a termelés pártellenőrzését kívánják megjavítani, úgy érezzük, kissé a gazdasági vezetés feladatainak s a felelősségnek átvételét jelenti. Erre azonban vigyázni kell, hogy ne elvégezzük, hanem csak segítsük a gazdasági vezetők munkáját.

Ha az anyagellátók és a többi pártszervezet a sajátos helyzetük ténylegesen legfontosabb feladatait tervezték meg, s ha azt jól végre is hajtják, a negyedév végére jelentős erősödésükről számolhatnak be.

Figyelmesség és öntudat

Nálunk már divatossá kezd válni az „öntudatra" való hivatkozás. Különösen hivatkoznak erre az emberek, ha valami igazi vagy vélt sérelem éri őket. Egyes fiatalok meg különösképp büszkék az ő úgynevezett „öntudatukra", amely nem egyszer nyegle szemtelenségben, az idősebbek köszöntésének és megtisztelésének elmulasztásában jelentkezik. Persze, sokat tanulnak a felnőttektől is. Erre nem is gondol az a kiszolgáló, aki nem köszön vissza a fiatalnak, ha az az üzletbe lépve udvariasan köszön, stb.

S így sokszor nem gondolunk arra, hogy mi magunk is okozói vagyunk egyes fiatalok elvadulásának, (Bocsánat: „öntudata" ilyen növekedésének), nyegle modora kialakításának.

Ennek voltunk szem és fültanúi a Kossuth L. utcai Állami fodrászüzletben. A hajvágásra várók között 8—10 év körüli tisztán öltözött fiúcska ült. Szembetűnő volt, hogy a jobb lába merev, s a másiknál kissé rövidebb. A borbély bácsi mégis segítség nélkül küldte fel a magasra állított székre. Közben megjegyezte — míg a gyerek nehezen mászott fel — „no, te se kapsz ötöst tornából, nagyon ügyetlen vagy ahhoz".

A fiú tejfehér arcát elöntötte a restelkedés pírja, miközben a tükrön keresztül a többi várakozóra pillantott, elítélik-e ők is hibájáért, melyről ő egyáltalán nem tehet.

Nem ítéltük el, s biztató pillantásaink megnyugtatták. De ez csak rövid ideig tartott, mert a székről lejutnia ismét nehezen sikerült, s a megjegyzés újból bekövetkezett. Most még sértőbben, mert a helyére felmászó egészséges kisgyermekkel összehasonlítva, s e gyerek által kikacagtatva kis hősünkre még fájdalmasabban hatott.

A gyerek orcája bíborpirban, fejét szégyenlősen lehajtva biccegett ki az üzletből.

Még köszönni is elfelejtett. Mi megértjük őt, s úgy gondoljuk nem neki van oka a szégyenkezésre.

Jó lenne, ha városunkban, utcán és üzletben figyelmesebbek lennének az emberek, s az „öntudatuk" ilyen megnyilvánulása válna hasznos divattá.

ÍGY TÖRTÉNT

Lassan egy éve már, hogy az árnyékvilág néhány napra visszatért kísérteni. Véres kísértés volt. Fiatal és idős honfitársaink, kommunisták és pártonkívüliek vére mutatta az ellenforradalmi terror útját. S aki kezükbe került, felkészülhetett a legrosszabbra.

Erre emlékeztet bennünket az „Így történt" c. dokumentfilm, mely csütörtökön este fél 9-kor kerül Komlón bemutatásra.

De erre emlékeztetnek azok is, akik a Köztársaság téri vérfürdőt maguk is átélték.

Somogyi Berta Lajos és K. Farkas. Ketten a fiatal sorkatonák közül, akik életben maradtak. Jól ismerjük őket a külföldi fotoriporterek képeiről, ahol társaikkal együtt felemelt kezekkel néznek az ellenforradalmárok kivégző osztagára. S a másik — a sortűz után — több golyóval testükben fekszenek meggyilkolt társaik között.

Életben maradtak. S hosszú szenvedés után felgyógyulva, csütörtök este láthatjuk őket. Láthatjuk és hallhatjuk tőlük, a legilletékesebbektől, amikor a vetítés után elmondják nekünk, hogy is történt.

Minden becsületes komlói dolgozó két fiatal hős vendége pénteken délelőtt a tanácson, délután a munkásőrségnél tesz látogatást.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXIX.

Tegnap egy fiatalember jött a patikába. Ez egymagában véve nem különös, hiszen sokan megfordulnak nálunk, de ez a fiatalember furcsán viselkedett. Hosszan állt a kis ablaknál... és engem nézett... olyan nagyon nézett, hogy talán más is észrevette... Uram, isten! Talán csak nem vették tényleg észre? Lesütött szemmel vettem át az orvos írását, ő meg csak állt az ablaknál és nézett, nézett... Nem tudom elfelejteni pillantását.

1847. MÁJUS 26.

Ma letteni huszonnégy éves. Megint itt volt a fiatalember... Amikor belépett és levette kucsmáját, szép barna haja a homlokába hullott. Mosolygós, kedves arca van, magas, délceg termete. Amíg a gyógyszerre várt, halkan dúdolni kezdett egy ismerős dalt.

Derülni kellene, s ború száll az égre,
A mi szerelmünknek szellő szárnyán vége,
Szellő elsöpörte, folyó elsodorta,
Mintha egymást soh'se szerettük volna.

Eltette a gyógyszert, köszönt és elment, de minden lépésnél visszafordult, amíg csak az ajtóhoz nem ért...

1847. JÚNIUS 16.

Ma alkonyatkor, olvasómmal kezemben, szokás szerint a lombos lugasban üldögéltem. Egyszerre csak a közelben felcsendült a dal:

Derülni kellene, s ború száll az égre...

Körülnéztem, de csak a másfél ölnyi magas falat láttam magam előtt. Ez ő, csak ő lehet, az az ifjú, akit a patikában láttam. A dal hol közelebbről hallatszott, elnémult, aztán újra felhangzott...

Közelebb léptem a falhoz, s im, egy kőre erősített levél repült keresztül rajta, éppen a lábaim elé esett.

A levélben örök szerelemről írt... (Irgalom! A sátán csábítása a földi élet üdve és boldogsága felé!) Dimitrijnek hívják... Nem lett volna szabad válaszolnom, mégis írtam. Leveleim ki is jutottak a falon túlra, ugyanúgy, ahogy az övé jött.

Hamarosan újabb dal csendült fel:
Látom, immár látom, isten rendelése,
Bárhova forduljak, reám akadsz végre.
Vidámabban szólt, mint az első, majd lassan elhalkult...

1847. JÚNIUS 20.

Az első levelet még számos követte — oda is, vissza is a magas kőfalon át...

Ma elmondtam Agotának mindent. Bevallottam, mennyire megszerettem Dimitrijt, akit jóformán nem is ismerek... Vége a nyugalmamnak... Éjjel-nappal rá gondolok, róla álmodom...

1847. DECEMBER 1.

Tegnap, november 30-án, ezen a számomra örökre emlékezetes napon, meglátogatott ő, Dimitrij. Átmászott a kőfalon, felkapaszkodott a zárdaépület melletti fára, s onnan az ablakpárkányra. Bekopogtatott az ablakon. A rémülettől és a boldogságtól remegve nyitottam ki és odaborultam a rács hideg vasára, mely elválasztott tőle... Odaborultam és... Uram, bocsásd meg bűnömet! — megcsókoltam őt a rácson át...

1847. DECEMBER 2.

Senki sem vette észre, hogy Dimitrij ablakomnál járt. Ezt még Agotának sem mondtam el. Nem szabad bíznom benne sem. Továbbra is írunk egymásnak a szokott módon. A levelek hívogatnak a világi életbe... Ó, de jó is lenne!... Ha lehetne!

Milyen boldog lennék vele, Dimitrijjel.

1847. DECEMBER 5.

Ma nagy baj történt! Tél van, senki sem megy a kertbe, csak én. Minden nap ott állok a szokott helyen. Agota őrködik és jelt ad, ha valaki közeledik. Ma mégis meglátták. Amikor a levelet keblembe rejtve cellámba osontam, Zita fejedelemasszony várt. Azt kérdezte, mit kerestem lenn a kertben. Sétára hivatkoztam, ő azonban nem hitt nekem. Pofonütött."

— Itt van Dimitrij levele — mondta az orvos. Donecki megnézte, aztán maga elé tette az asztalra, és folytatta a napló felolvasását.

„1847. DECEMBER 25.

Karácsony estéjén, a szeretet ünnepén írom e sorokat. Ma már jobban vagyok! Akkor este Zita fejedelemasszony megtalálta nálam a levelet. Levetkeztettek. Leszaggatták rólam ruháimat, és meztelen testem szeges korbáccsal ütötték, kínozták. Ludwina nővér papucsa sarkával rugdosta a fejemet. Kiáltottam, mire betömték a számat, hogy senki se hallja, mit tesznek velem. Zsákot húztak rám és rugdaltak... Végül elájultam. Talán három napig is a zsákban hagytak. Azután ápoltak, hogy meg ne lássék rajtam az ütések nyoma. O, az álszentek! Megeskettek az Úr Jézus Krisztusra, hogy senkinek sem szólok arról, amit velem tettek.

Ma azonban tudatom valakivel! Egyetlen emberrel. Vele! Neki tudnia kell, neki segítenie kell rajtam... nem bírom tovább! Betelt a mérték! Imádkozni sem tudok, csak az ő neve jön a számra: Dimitrij, szerelmem...

1847. DECEMBER 28.

Levelem eljutott hozzá, de a válasz újra Zita fejedelemasszony kezébe került. Figyelmeztetett és rámtört, amikor olvastam. Csak annyit tudtam elolvasni belőle, hogy értem jön... Éjjel elvisz innen az Ő házába, amely számomra a mennyország. Csak sikerüljön! A szobámba zártak. Szerencsére a füzetem itt van velem... Kettőt ütött az óra, amikor meghallottam a jelt, az éneket. Megjött a szabadító! Nem lesz semmi baj. Nem először járta meg az utat a falon keresztül a fára, s onnan a párkányra. Az ablak rácsával majd elbánik... csak eljusson ide hozzám, és vigyen... vigyen... Most kioltom a fényt, nehogy meglássa őt valaki..."

— Itt van ez a levél is — szólt az orvos, s a másik levél mellé tette az asztalra.

Az ügyész fel sem nézett, olvasott tovább.

„1847. DECEMBER 30.

Vége mindennek, mindennek! Leírom úgy, ahogy történt. A zsámolyon térdelve imádkozást színleltem. Csak akkor fordultam meg, amikor halkan kopogtatott az ablakon. Gyorsan kinyitottam. Dimitrij kis batyut tartott a kezében, melyet beadott a rácson át, és így szólt: — elhatároztad magad, szerelmem, hogy velem jössz?

— Igen! — feleltem. — Nem tudok tovább e komor falak közt élni, és nem tarthatom be fogadalmamat, mely meggondolatlanságfiatalkorom őrültsége volt. Irtózom itt! Dimitrij, vigyél, vigyél innen.

(Folytatjuk.)

A táppénzcsalók nyomában

A piros „Pannonia" szuszszanva áll meg Hosszúhetényben. M. elvtárs kitámasztja a motort és otthonosan lép be az egyik házba. Amikor kijön, elégedetten írja be a jegyzetfüzetébe: „a beteg otthon tartózkodik". Több más kázban is jár a beteglátogató, de az eredmény mindenütt ugyanaz.

Kis idő múlva már Pécsvárad utcáin robog a motor. Lackó Károly háza előtt áll meg. Az udvaron a háziasszony fogadja a látogató köszönését, majd amikor a férj után érdeklődik, zavartan siet az udvar végén álló épület mögé. M. elvtárs sem rest, ő is elkíséri.

Két férfi rakja itt le a kukoricát. Ez a munka nem könnyű, nem betegnek való. Mégis az egyik ember nem más, mint a „beteg" Lackó Károly. Hát bizony ez táppénzcsaláshoz hasonlít! Hiába hozza fel ezután az indokokat, hiába kínálja borral a látogatót — a jegyzetfüzetben már ott áll: „munkaközben találtam".

Ebben a községben még egy helyre kopogtat be a beteglátogató, de megnyugvással távozik. A beteg otthon tartózkodott, sőt nem is dolgozott.

A következő állomás Izmény. A 144-es ház előtt a megálló motort Sebestyén József fogadja. Kezére sérült. „Én nem dolgozom, mert ez csak hátráltatná a gyógyulást". A látogató csak helyeselni tudja, amit hall s hozzáfűzi: „bizony rossz következményekkel jár, ha valaki betegen dolgozik."

Néhány óra múlva — amikor Sebestyén J. nem gondolta, hogy a látogató még a faluban tartózkodik — kerékpárra rakta a hatalmas zsákokat és megindult vele. Na de ilyen az ő szerencséje! Összetalálkozott M. elvtárssal, aki a jegyzetfüzetbe ismét bejegyezte: „munka közben találtam".

De nézzük meg, hogy hol töltötte a piros „Pannonia" gazdája az időt a két találkozás között. Bauer Jánost keresték fel, aki ugyancsak „beteg", s akinek otthon kellene tartózkodni. A feleség csodálkozva nézett a látogatóra, de a férj holléteről nem „tudott" felvilágosítást adni. Kíváncsi ember lévén a látogató a szomszédoknál is érdeklődött, így tudta meg, hogy...

Szóval hiába, le kellett szüretelni a szőlőt, meg az anyóshoz is forrt a bor ott is szükség volt a segítségre. S az, hogy az orvosnál annyi bajt hozott fel, hogy ágyba kellene feküdnie, az nem olyan nagy dolog. S hogy mindezért még táppénzt is remélt, ez csak „természetes". Legalábbis Bauer Jánosnak.

*

Csak egy útján kísértük el M. elvtársat, de meggyőződtünk, hogy bizony van munkája elegendő. Van munkája, mert nagyon sok az olyan „beteg", aki az idénymunkák idején becsapva az államot, és dolgozó társait, más pénzén igyekszik elvégezni az otthoni munkákat.

Sok a pala!

Anna-aknán a mennyiségi termelésben szép eredmények vannak. Feltétlenül figyelembe kell venni azonban a szén minőségét rontó palatartalmat, ami a nevezett üzemnél a következő. Ez év januárjában 7.6 százalék volt, **augusztusban pedig már 13 százalékra emelkedett.**

A mintegy kétszeresére emelkedett palahányad azt bizonyítja, hogy sokkal nagyobb figyelemmel kell bányászainknak a csillék töltésénél eljárni, mert ez a magas százalék csökkenti a szenes csillék fordulóját és sok szén is veszendőbe megy, mivel a sok palás csillében bizony tekintélyes mennyiségű szén is kerül a palahányóra. Figyelmesebb és lelkiismeretesebb munkára van szükség!

Ami tetszik

...hogy Kenderföldön átadták az 550 D épületet és megkezdődött a lakók beköltöztetése. Az épület úgy kívül, mint belül nagyon kellemes látványt nyújt. Világos, derűs színek, szép és jó munka jellemzi az építők munkáját.

...hogy a Jánosi-felé vezető országutat megjavították. A közlekedés most sokkal jobb és kényelmesebb. Köszönjük a gyors intézkedést.

Ami nem tetszik

...hogy a Kossuth téren még mindig nincs elegendő pad és sok dolgozónak állva kell megvárni az autóbusz indulását. Ismételten kérjük a Községgazdálkodási Vállalatot, hogy helyezzen el néhány padot a Kossuth téren.

...hogy az utóbbi időben gyakran előfordul a lakosságot is érintő áramszünet, de ennek időpontjáról a DÉDÁSZ vezetői nem adnak előzetes tájékoztatást.

...hogy a Kossuth-bányai újfürdő III. emeletéről a vájártanulók esti szórakozásképpen lelocsolják az arra haladókat.

NYILT LEVÉL Czottner Sándor elvtárs, nehézipari miniszterhez

Komló város lakossága és a Városi Pártbizottság — bányászaink érdekében a következő kéréssel fordul a miniszter elvtárshoz:

Valamennyi komlói bányász és lakos örömmel üdvözölte a kormány lakásépítési programját, amely 10.000 bányászlakás felépítését tűzte ki célul. A terv megvalósítása szemünk előtt történik. Ebben az évben mintegy 700 lakást építenek fel városunkban és a környéken. Ha meggondoljuk, hogy az ellenforradalmi pusztítások után milyen óriási munkát végeznek építőink, csak tisztelettel lehet őket említeni.

Elismerjük a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány helyes törekvéseit és ezt az új lakásba költöző bányászcsaládok öröme is kifejezi.

Az építkezések során Komló-Kökönyös városrészben 300 családi házat építenek, amely a bányászok kívánságának megfelelően, rövid idő alatt elkészül. A házak szépek, lakályosak, kert is van hozzá, csak egy hiányzik: a mellékhelyiség! (Fáskamra, stb.).

A mellékhelyiség — kamra, stb. — építésére, anyagi fedezet híján csak a jövő évben kerülhet sor. Kérjük Czottner elvtársat, hogy segítsen a mellékhelyiségeknek — még ebben az évben történő — felépítésében, mert e nélkül a lakók örömébe üröm is vegyül. Nem tudják a téli tüzelőt elhelyezni, és a ház körül szükséges felszerelés elraktározásának sincs helye.

Valamennyien tudjuk, hogy a helyiségek felépítése sokba kerül, de talán van rá mód, hogy még ebben az évben elkészüljenek. Ismerjük Czottner elvtárs segítőkészségét és megértését, ezért kérjük, hogy legyen segítségére 300 bányászcsaládnak, akik rövidesen beköltöznek az állam által felépített sajátházakba.

Hajnali kakasszóig

A Komlói Állami Építőipari Vállalat kultúrbizottsága ülésezik. Férfiak, nők tanácskoznak, mit kell tenniök, hogy a tervezett szüreti mulatság jól sikerüljön. Mindenki megkapja a maga feladatát, azután ki ki a maga munkájára indul. S a terv hamarosan valósággá válik...

*

Otödikén délután már nagy a sürgés-forgás az Építők kenderföldi kultúrotthonában. Itt lesz ma este a szüretibál. A hagyományokhoz híven csőszruhába öltözött lányok és legények díszítik a termet, kötözik a hamvas szőlőfürtöket. A terem sarkában a legügyesebbek készítik a kisorsolásra kerülő szőlőkoszorút. Ahogy múlik az idő, úgy nő az izgalom.

*

Végre eljött a nyolc óra. Megérkeznek a zenészek, s ezzel a hangulat ünnepélyessé válik. A terem már zsúfolásig van, s ha a fiatal rendezők nem állnának keményen a sarkukon, bizony nehezen lehetne a rendet fenntartani. De jól végzik a munkájukat. Ez is annak az eredménye, hogy a bál rendezése pontos, jólkidolgozott terv alapján történt.

Végre megszólal a zene és a párok máris ott keringenek a hivogató szőlőfürtök alatt.

*

Tizenegy órakor éles rikoltás jelzi, hogy az első fürtöt elloptak. A csőszök már árgus szemekkel vigyáznak és jaj annak, akit tettenérnek. Mert ilyen is akad! Bizony kellemetlen a szigorú bíró és bíróné elé kerülni, akik kényelmes fotőlyben ülve „könyörtelenül" hozzák a „súlyos" ítéleteket.

*

A vidáman szórakozók csak a hajnali kakasszóra hagyták el a mulatság színhelyét. Hogy jól érezték magukat, azt a nóta is bizonyította, mely vidáman csengett a hazatérők ajkán.

A LAKÓK NEVÉBEN!

Napjainkban egyre több szó esik az ilyen vagy olyan formában történt árdrágításról. Komlón is előfordul olyan eset, amikor ilyesmiről kell beszélnünk. Ezt bizonyítja a következő történet is.

Nemrég történt, hogy Kende Pál kenderföldi lakos a Karbantartó Vállalatot kérte fel a kilyukadt WC-tartály megjavítására. A tartályt leszerelték, megforrasztották a csöppnyi lyukat, majd visszarakták. Ez a munka három (!) órát vett igénybe! (Két dolgozónak!)

Amikor a számla megjött, kiderült, hogy nem kevesebb, mint 79,53 forintot tartozik fizetni a lakó. Joggal — de hiába — reklamált Kende Pál. Sőt hamarosan jött egy újabb számla, mely szerint téves az első és a „helyes" ár 108,25 forint! (Nem érdektelen megemlíteni, hogy egy új tartály ára 35 forint).

Vajon ki a hibás, hogy ilyen hatalmas összeget kérnek el egy kis munkáért? Hibás a Karbantartó Vállalat! Hibás, mert nem ellenőrzik kellően a munkát. A munkalap elárulja, hogy a tartály megforrasztásához „felhasználtak" 25 deka (!) forasztóónt, 4 deci benzint, 10 (!) deka kendert és ugyanennyi PVC ragasztót! De hova? Mert ehhez a munkához ennek az anyagnak egy tizede sem kellett!

Hibásak a központban is, mert olyan árkulcsot állapítanak meg, mely nyomán többszörösére emelkedik a végzett munka ára.

Akárhogy is nézzük a dolgot, ennyi pénzt elkérni egy ilyen javításért nem lehet! Mert ha igen, akkor a lakót többszörösen becsapják!

Kérjük a Karbantartó Vállalat Vezetőit, írják meg erről a véleményüket, s ugyan erre kérjük a komlói dolgozókat is.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	3-án Tény	+	%	4-én Tény	+	%	5-én Tény	+	%	Havi %
Mária	305	313	8	102.5	305	—	100.0	339	34	111.1	104.3
Anna-a.	440	447	7	101.6	417	—23	93.7	476	36	108.2	103.6
III-as akna	640	714	74	111.6	646	6	100.9	611	—29	95.5	102.9
Béta-akna	870	856	—14	98.4	896	26	102.9	931	61	107.0	99.5
N.-mányok	275	290	15	105.3	267	—8	96.9	229	—46	83.3	97.0
Szászvár	290	275	—15	94.9	270	—20	93.2	270	—20	93.2	92.8
Kossuth-a.	1410	1196	—214	84.8	1120	—290	79.4	1111	—299	78.8	82.8
Összesen:	4230	4091	—139	96.7	3921	—309	92.7	3967	—263	93.8	94.6

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

„Szeretnék hazamenni..."

Trösztünk egyik üzemének ü. b. elnöke levelet kapott Belgiumból. A sorok küldője 1 évvel ezelőtt még közöttünk élt és dolgozott. Az októberi események által felkavart hullámok őt is elragadták és külföldre távozott. Napokban érkezett levele — amelyet szórólszóra közlünk — minden kommentár nélkül. Elmondja egy bányász nyomorúságos életét és azt a vágyát, hogy mégegyszer visszatérjen közénk. Most látja azt a különbséget, ami Magyarország és a tőkés államok között fennáll. Íme a levél:

„Innen, Belgiumból írom Önöknek ezt a levelet, amelyben egyben kérelemmel fordulok az elvtársakhoz, mint volt I-es körleti dolgozó, Én és még többen felülve a nyugati propagandának, („Szabad Európa" és „Amerika Hangja") kalandvágyból Jugoszláviába disszidáltunk.

En több hónapot töltöttem jugoszláv táborokban, amely nagyon rossz volt — egyenlő a börtönnel. 627-en Belgiumba mentünk, ahol 3 évig mindenkinek kötelező a bányában dolgozni. Nagyon-nagyon sokat csalódtunk ebben az országban.

A hosszabbidejű jugoszláviai lágerélet — ahol fizikailag és idegileg teljesen tönkre mentünk — utána azonnal dolgozni kellett. A munka úgy kezdődött, hogy azok részére, akik még bányában nem dolgoztak, balesetoktatást nem tartottak.

12 társammal együtt egy bányaüzemhez kerültünk, ahol a rossz kondició és a nagyon rossz bánya miatt (nagyon poros) két-három nap múlva 7-en betegek lettünk.

Itt azonban csak azt írja ki az orvos táppénzre, aki közvetlen balesetet szenved a bányában, de akinek belső baja van, azt csak 60 frank ellenében vizsgálja meg. Táppénzt egyik esetben sem kap addig, amíg 3 hónapot nem tölt a bányánál.

Nekünk sajnos nem volt pénzünk és így orvoshoz sem tudtunk menni. Az ágyból alig tudtunk felkelni és ugyanekkor még enni sem adtak a bányakonyhán, mivel nem tudtuk orvosilag igazolni, hogy betegek vagyunk.

Tehát ha az embernek baja van, nyugodtan meghalhat, nem törődik vele senki. Tehát ha én megbetegszem az ő bányájukban, azért még én fizessek az orvosnak. Ha valaki szilikózist kap vagy valami más betegséget szerez — vagyis munkaképtelen — egyszerűen elküldik, menjen ahova tud.

Volt egy társunk, aki nem ment le a bányába, mert nagyon félt és azt kérte, hogy szívesen végez külszíni munkát, de az üzem vezetősége ebbe nem egyezett bele és mindenáron azt akarták, hogy ő is a földalatt dolgozzon.

Ez az ember nem vállalta a bányamunkát és ezért négy napig enni sem kapott, aztán az üzem vezetősége nagynehezen elengedte, mondván, mehet oda ahová akar, egy ingben, nadrágban, pénz nélkül, kiéhezve. Ezek a tények úgy elkeserítették, hogy már öngyilkosságot akart elkövetni.

Tehát ezek után úgy gondolom megértenek mindent. Szeretnék hazamenni és ott tovább dolgozni az I-es körletben. Ha megkapják levelem, azonnal írjanak. Nekem semmi bűnöm nem volt odahaza, csupán csak az, hogy a saját bőrömön tanultam meg idekint, hogy mi az úgynevezett „szabad világ".

Továbbiakban kérem Önöket, hogy nevemet ne hozzák nyilvánosságra.

Tisztelettel X. Y. Belgie, Pommeroeul, Hainaul 50 rue de France."

*

Eddig tart a levél és az író őszinteségében nem kételkedhetünk. Reméljük, hogy rövidesen megtalálja a hazatérés módját és ismét épülő országunk hasznos polgára lesz.

Nem volt hiábavaló...

Alacsony, idős, szúrós tekintetű bácsival ülünk szemközt a kényelmesen berendezett szobában. Az ő életéről, a régi idők emlékéről beszélgetünk. A szó folyékonyan hagyja el ajkát.

— Hát bizony van mit mondanom az életemről, vannak emlékeim...

Szavai nyomán a kis szoba hangulata megváltozik, a múlt veszi birtokába, a történelem elevenedik meg.

Németh Imre bácsi, aki immár 72 éves, több mint félévszázada Komlón lakik. Igazi őslakós! Sokan ismerik, most mégis írunk róla, mert talán az ismerősei sem tudják, hogy a múltban milyen volt az élete.

Korán kezdte a mozgalmi életet. 17 éves korában ment le a bányába és mint takarítógyerek kereste kenyerét. Amellett, hogy 12 órát dolgozott, az élete bizony igen szűkös volt. Nem birta sokáig a testet-lelket ölő munkát és a DGT-hez ment dolgozni. Azt remélte, hogy itt jobb lesz.

1905-ben a nyomasztó élet ellen sztrájkkal tiltakoztak a bányászok. A fiatal Németh Imre csatlakozott a sztrájkhoz és kemény kézzel zárta le a somogyi és vasasi bányák lejáratát. Harcuk sikertelen maradt, mert az akkori tőkések nem enyhítettek bányászaink sivár életén.

1909-ben lett vájár, ami 7 évi nagyon nehéz munkának az eredménye volt. Ennyit kellett dolgozni, amíg elérhette a műszakonkénti 4 korona 50 filléres keresetet, ami fizetéskor 3 korona 50 fillérre apadt. Az 1 korona levonás a tőkés hasznát jelentette.

Németh Imre nem birta tovább ezt az igazságtalanságot, Németországba ment. A bányától itt sem vált meg. A katonai szolgálat azonban ismét Pestre hozta. Rövid katonai kiképzés és máris az I. világháború véráztatta frontjára került.

Néhány hónap a lövészárokban, majd orosz fogságba került. 2 évet dolgozott már mezőgazdasági munkán, amikor az 1917-es forradalom szele őhozzájuk is elért.

Erre a nagyjelentőségű eseményre így emlékezik vissza Németh elvtárs. „A forradalom hírével hazatérő gazdám — a testes kulák — sírva levette a cár képét, siratta a kizsákmányolás megszűnését."

Az események gyorsan követték egymást. A falusi kovács fia beszédet mondott és a falu lakossága lelkesen felzárkózott a forradalom mellé.

1918 áprilisában — fütyülő szélben — 3 magyar társával együtt Németh elvtárs hazaindult Magyarországra. Az idős veterán könnyes szemmel meséli:

— Zokogva borultunk hazánk földjére, amely annyi keserűség mellett is hazánk maradt.

— Néhány napi táborélet után, miután többször kihallgattak bennünket — Pécsre kerültem. Mint csapatvezető dolgoztam a bányában. Ebben az időben volt több olyan bányásztársam, aki két darab sültkrumplival szállt le a bányába és elcsigázva az éhségtől, a nehéz munkától, bizony a kilátástalan jövő és a szűkös jelen tudatával vánszorgott haza.

Németh elvtárs sem birta sokáig és 1919-ben felszólalt a nagyobb kenyér és több bér érdekében. Társainak helyzete nem változott, de őt elbocsátották. Ott kellett hagynia kicsiny otthonát és Komlóra jött.

Zobákra, majd Mázára került, ahol a jövőbe vetett töretlen hittel tovább dolgozott. 1920-ban letartóztatták. Az úri rend nem tűrte, ha valaki felemeli szavát a nyomor ellen. Mint politikailag megbízhatatlan egyént 4 hónapra elítélték. A zalaegerszegi fogházból sikerül megszöknie és Jugoszláviában keresett menedéket. Két év múlva tért haza. Néhány műszak — és ismét jelentkezett a csendőrség: rendőri megfigyelés alá került.

A harcos, megalkuvást nem tűrő bányász öntudatosan, dolgozó társai érdekében, sokat harcolt, sokat szenvedett. Volt olyan időszaka életének, amikor úgy érezte: ez nem mehet sokáig. Nem lehet, hogy a múlt pribékjei és a munkások kihasználásából kövérre hízott urak, még sokáig vérbefojtsák a dolgozók jogos kívánságát, a szabad élet lehetőségét.

Nem csalódott. 1945 az ő számára is meghozta a szabad életet. 1948-ban átadta a csákányt a fiatalabb nemzedéknek és nyugdíjba ment. 45 évet dolgozott a bányában. Szép idő! Erre büszke lehet! Azt kívánjuk, hogy kedves otthonában még sokáig élvezze nyugodt életét és Komló lakosainak megbecsülését.

FÉRFIAK!

JELENTKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA

Kereset:

1 600 forinttól

2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportjánál lehet

TÖBBET VÁRTUNK

Vannak olyan filmek, melyektől többet vár a néző, s a film végén hiányérzettel hagyja el a nézőteret. Így távoztunk mi is a „Vágyakozás" című francia—mexikói közös produkció végén. Nem azt kaptuk, amit vártunk.

A film kockái Mexikó egy nyomorúságos településére visznek el a nézőt. Megmutatja a nép nyomorát, a nyomorúságos kunyhók egész sorát, az ottani nép — általunk cseppet sem irigyelt — életét.

Itt él már öt éve egy züllött, prakszisát nem gyakorló orvos. Állandóan részeg, de ez a részegség egyes esetekben erőltetettnek tűnik. Egy alkalommal egy honfitársnőjével találkozik, kinek férje súlyos fertőző betegségben szenved, s hamarosan meghal.

Az özvegy azonnal (!) nemes érzéseket táplál a züllött orvos iránt és a mindenható szerelem segítségével visszaszerzi a társadalomnak az öt éve részeg doktort.

A filmben nem tud kibontakozni a mély emberi érzés, s e helyett a rendező valami olcsó köznapi dologgal kíván hatást elérni, ami természetesen nem sikerül neki. A nézőkben így nem kelti a történet a valószínűséget — sőt hihetetlennek tűnik.

A színészek egyes esetek kivételével kiválóan alakítanak, (pl. Gerarde Philippe, a kocsmai tánc jelenetben), de összességében nem tudják azt nyújtani, melyet már megszoktunk a nagy francia filmalkotásból. A film zenéje a mexikói élet hangulatát kelti a nézőkben, de a sok durrogás azért talán felesleges s nem a kívánt hatást éri el.

Komlói Bányász—Szegedi EAC 5:2 (2:1)

Szegeden 1000 néző előtt került sor a barátságos labdarúgómérkőzésre. Vezette: Kasza.

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Molnár II. (Szám) — Grózdics, Korom, Cziráki, Molnár I., Gelencsér (Daum).

Szeged: Hódi (Mészáros) — Benák, Portörő, Vass (Gát) — Rábai (Török), Hajós, Gilicz, Pető.

Már az első percben szép komlói támadás végén Molnár I. megszerzi a vezetést. A gól után a komlói bányász marad támadásban és a 20. percben az előrehúzódó Molnár II. hatalmas lövése a kapufáról Grózdics elé pattan, aki nagy erővel lövi a labdát a léc alá. 2:0.

Ezután a Szeged is vezet néhány szép támadást, ami a 37. percben eredménnyel is jár. Hajós lövése jut Krausz kapujába. 2:1.

A második félidőben kiegyenlített játék volt. Mindkét csapat kivette részét a támadásból. Az 58. percben Grózdics szép cselekkel elfut és a 16-osról a bal sarokba lő, 3:1. A 67. percben szépít a SZEAC. Formás támadás után Pető lő védhetetlen gólt, 3:2. A gól után a bányász veszi át a játék irányítását és nagy fölényt harcol ki.

A 83. percben szép adogatás után Daumot az 5-ösnél kézzel húzzák vissza a szegedi védők. A 11-est Kanizsai értékesíti, 4:2. A 87. percben ismét Grózdics kígyózik át a védőkön és leadását Cziráki élesen fejeli a kapuba. 5:2.

A Komlói Bányász minden tekintetben jobbnak bizonyult ellenfelénél. Tervszerűbb, kultúráltabb játékkal biztosan nyerte a mérkőzést. Feltűnő volt a csatársor gólratörő játéka, valamint nagy lövőkedve. A SZEAC csak helyenkint játszott jól.

A Komlói Bányász csapatának tagjai közül különösen kitűnt Kanizsai, Kohlmann, Grózdics és Cziráki. A szegedi csapat legjobbjai: Benák, Polyvás és Pető.

KOMLÓI BÁNYÁSZ—PÉCSÚJHEGYI BÁNYÁSZ 7:0 (3:0).

Ifjúsági bajnoki mérkőzés volt. Minden tekintetben a jobb komlói ifi biztosan győzött.

Góllövők: Szémájer (3), Hegyi (3), Faragó (1).

KÉZILABDA KOMLÓI BÁNYÁSZ—PESTERZSÉBETI TC 20:9 (10:7).

NB II-es bajnoki mérkőzés volt. A rangadón a vártnál fölényesebben győzött a bányászcsapat. A mérkőzés elején még jól tartotta magát az ETC, de a második félidőben teljesen visszaesett. Ha a bányászcsapat jobban kihasználta volna helyzeteit, a gólarány még nagyobb lehetett volna.

Góllövők: Papp (11), Aradi (3), Horváth (2), Temesi (2), Fekete (2).

A mérkőzés végén a bányászcsapat öltözőjében névadó-ünnepség történt. A csapat 7 kézilabdázóját, kiknek kissé nehezen kiejthető nevük van, keresztvíz alá tartották és részükre sportnevet adományoztak. A jövőben tehát már az új nevek alatt játszanak ezek a kézilabdázók. Az ünnepségen Appelcoffer Aradi, Schneller Sipos, Trischler Temesi, Schwarc Fekete, Weininger Boros, Küntzler Kincses, Gasparik pedig Gábor nevet vette fel.

ÖKÖLVIVÁS NAGYKANIZSAI BÁNYÁSZ—KOMLÓI BÁNYÁSZ 12:6

Felnőtt ökölvívó csapat bajnoki mérkőzés volt. A bányászcsapat 5 ifjúsági tartalékkal volt kénytelen Nagykanizsára utazni, mivel 5 versenyzője influenzában lázasan fekszik. Így a mérkőzést a nagykanizsaiak könnyedén nyerték.

Győztesek Nagykanizsa részéről: Kon II., Damjanecz, Németh, Nolt és Bácser. Komló részéről: Fülöp és Deák.

A Nagy II. és Mészáros, valamint a Kon I. és Radvánszki mérkőzések döntetlennel végződtek.

Béta-akna—PEAC 1:1 (1:0)

Bétai fölénnyel indult a játék. Néhány tetszetős támadás után már a 10. percben vezetéshez jutott a bétai csapat. A vezető gólt Farkas lőtte. A gól után nagy volt az iram, a bétai csapat fokozatosan kiengedte a kezéből a játék irányítását.

A második félidő 5. percében egy szöglet utáni kavarodásból Forró a hálóba talált, 1:1. Az egyenlítő gól után sokáig hullámzó mezőnyjáték folyt minden izgalom nélkül. Az utolsó tíz percben a bétaiak igyekeztek a maguk javára fordítani a mérkőzést, azonban a támadások befejezéséhez részben a szerencse, részben pedig a határozottság hiányzott. A tehetetlen bétai csatárok tíz perc alatt négy nagy gólhelyzetet hagytak kihasználatlanul.

Gyermekparadicsom

Így nevezhetjük a kenderföldi 540-es épület alsó részében helyet foglaló 50 gyermek részére épült óvodát. Az óvoda egyik oldala csupa üveg, csupa napfény. A belső falakat olajfestékkel — még a menynyezetet is — vonták be, amely nemcsak szép, hanem egészséges is.

A gumiborítású padló, a bútorok és a fal nagyszerű színharmóniában olvad eggyé. Nagyon jó ízléssel, hozzáértéssel építették fel az óvodát, de mindennek a megóvásában és ápolásában nagy felelősség hárul a szülőkre. Ugy neveljék gyermekeiket, hogy vigyázzanak a közös vagyonra, mert államunk nagyon sokat áldoz, de ezt nekünk, a dolgozóknak kell megbecsülni és ápolni.

Felhívás!

Felkéri a bányász sportkör vezetősége a rendezőgárda minden tagját, hogy vasárnap, 13-án délután fél 1 órakor a sporttelepen pontosan jelenjen meg. Szombaton, 12-én a tartalékcsapatok mérkőzése előtt fél 3 órakor jelentkezzenek az öltözőben a főrendezőnél.

Kökönyösi sport-stadionban
október 12-én délután fél négy óra
Komló — Dorog
NB. I. o. tartalék bajnoki labdarúgó-mérkőzés
Október 13-án délután 3 óra
Komló — Dorog
NB. I. o. bajnoki labdarúgó-mérkőzés
Előtte negyed 2 órakor
Komlói ifi — Pécsbányatelepi ifi
bajnoki labdarúgó-mérkőzés

Apróhirdetés

A KOMLÓI Távbeszélő Központ azonnali felvételre keres villamos, vagy gépipari technikust. Érdeklődni lehet: 20-25 számú telefonon.

FIATAL, magányos mérnök bútorozott szobát keres. Cím: Ladányi József, 12. legénységállás 6—2-ig 26-13 telefonon.

HÍREK, közlemények

A személyi igazolványok érvényesítése

Az eddig nem érvényesített személyazonossági igazolványok tulajdonosai haladéktalanul jelentkezzenek az igazolványok érvényesítése, illetve a megfelelő felvilágosítás végett a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Alosztályán.

Azon személyek ellen, akik még ezután sem jelentkeznek a megjelölt helyen, a rendőrhatóság eljárást indít. A személyi igazolványok érvényesítési határideje 1957. szeptember 30-i határidővel lejárt. A Minisztertanács ezen határidőt egy hónappal, tehát 1957. november 1-ig meghosszabbította. Ezzel az intézkedéssel módot kívánt nyújtani azoknak a személyeknek, akik az első határidőig nem tettek eleget ennek a kötelezettségnek. A törvény megszegése miatt eljárást indítanak minden olyan ember ellen, aki saját hibájából mulasztást követett el, s az első határidőig nem érvényesítette igazolványát.

A vállalatok vezetői adjanak módot arra, hogy a vállalatnál dolgozók ezen kötelezettségüknek eleget tehessenek. Amennyiben ezt megtagadják, úgy a rendőrhatóság a vállalat, az üzem vezetői ellen indít eljárást.

Azok a Komlóra állandóan, vagy ideiglenesen bejelentett lakók, akik betegségük miatt, nem tudnak megjelenni az igazolvány érvényesítése érdekében, orvosi igazolással és meghatalmazással hozzátartozóikkal küldjék el igazolványukat a kapitányságra.

— **Az otthon dísze** a csillár. A sokszínű, különböző kivitelben készült csillárok nagy választékban kaphatók a Kossuth Lajos utcai Vasműszaki boltban 199,50 forinttól 400 forintig.

— **Eseménybeszámolót tart** Somogyi Berta Lajos és K. Farkas József, a Köztársaság téri pártház ostromának hősei csütörtökön, október 10-én este 8 órakor a Május 1. Kultúrotthonban. Ezen a napon elmarad az utolsó mozielőadás. Az eseménybeszámolóra jegyek az üzemi szakszervezeteknél kaphatók.

— **Ujabb nyeremények a totón.** A 39. héten öt darab komlói totószelvény ért el nyereményt. Az öt drb tíztalálatos szelvényre 523 forint nyeremény kaptak a fogadók.

— **A Romániai** Állami Irodalmi és Művészeti Kiadó szép antológiai kiadására készül „Dunának Oltnak egy a hangja" címmel. A kötetben a román-magyar barátság irodalmi emlékeit gyűjtik össze.

— **Egész estét betöltő** előadást tart városunkban az Örmény Népköztársaság 140 tagú ének, zene és népitánc együttese. Az előadásra október 20-án este kerül sor az Erkel teremben.

— **Ajándékba vásároljunk** vizes, boros, likőrös, vagy seri készletet. Árban és minőségben nagy választék. Egy-egy készlet ára 55 és 95 forint között váltakozik. A készletek a Kossuth Lajos utcai edényboltban kaphatók.

— **Nem iratták** be az iskolába iskolaköteles gyermekeiket Kovács Antal, Soltész István és Schlichter Anna. Szabálysértést követtek el, s ezért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya Kovács Antalt 100 forintra, Soltész István és Schlichter Annát 30 forintra birságolta.

— **Mindennemű féregirtást** szakszerűen vállal a Komlói Községgazdálkodási Vállalat féregirtó részlege. Megrendelést mindennap 8—12 óráig vesznek fel a tanácsház II. emeletének 242. sz. szobájában.

— **A Liliputi Könyvek** második sorozatában csacsi-pingvin, zsiráf-mókus és kacsa-könyvek jelennek meg karácsonyra. Nagyobb gyerekeknek, — sőt felnőtteknek is — nagy öröm lesz az új Andersen mesekönyv. Ez a nagy dán mesemondónak ötven legszebb meséjét tartalmazza, többek között a mai gyermekek által még alig ismert Hableánykát is. A kötetet Ragán Miklós sok szép rajza gazdagítja.

— **Németh Marika és Rátonyi Róbert** vendégszerepel a hónap végén a Május 1. Kultúrotthonban. A vidám est pontos dátumát még közöljük.

— **Parkosított területre** hajtott lovaskocsijával Fehérvári István. A park megrongálásáért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 100 forintra birságolta.

— **A „Csodacsatár"** című új magyar film rövidesen Komlón is vetítésre kerül. A Május 1. filmszínház október 10—16-ig tűzte műsorra.

— **Házilag megjavították** a hirdi homokbánya exkavátorát Tóth Győző és Kaznis Gyula. Az újításért többezer forint újítási díjat kaptak.

— **Varrógépek** 2 350—2 640 forintig, rádiók (különböző nagyságban és kivitelben) 330—3 450 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai Vasmuszaki boltban.

— **„A láthatatlan ember"**-nek új kiadását tervezi még ez évre a Móra Ferenc Kiadó. Gárdonyi régen várt regényének új kiadása karácsonyra jelenik meg a könyvesboltokban.

— **Üzlethelyiségében** üzletéhez nem tartozó árut tárolt Csiba Imre kereskedő. Ezért a tettéért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 100 forintra birságolta.

Pozitiv töltésű felhők

A Koppenhága melletti Drogoer nevű kis tengeri kikötő sétányán tartózkodók kétségbeesett csodálkozással vették észre, hogy égnek áll a hajuk. Ezt a különös jelenséget a dán főváros meteorológusai magyarázták meg. Egy pozitiv töltésű felhő haladt át igen alacsonyan a kikötő felett és magához vonzotta a sétálók negativ elektromosságú haját.

Hirdessen az Új Komló-ban!
HIRDETÉSEKET az „Új Komló" és a „Dunántúli Napló" részére is felveszünk.

ÜNNEPI KÖNYVHÉT

A magyar könyvkiadók a Szovjet Könyv Ünnepi Hetének megrendezésével készülnek fel a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának megünneplésére. Érdekesnél érdekesebb könyvek egész sora mutatja be a szovjet irodalom kitűnő alkotásait és a forradalommal kapcsolatos magyar vonatkozású írásokat.

A legjelentősebb kiadvány az Európa Könyvkiadó négykötetes Majakovszkij válogatása. A gyűjteményben helyet foglalnak a nagy szovjet író színdarabjai, irodalmi és művészeti kérdésekről írt tanulmányai, önéletrajza, reklámversei, sőt rajzai is.

A Szovjet Könyv Ünnepi Hetében igen értékes mű jelenik meg a Kossuth Könyvkiadó kiadásában: „Magyar internacionalisták a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban" címmel. Dokumentumaival a polgárháborúban résztvevő százezer magyar hadifogoly harcainak állít emléket. A Szépirodalmi Könyvkiadó Gergely Sándor személyes élményeit tartalmazó kötettel ünnepli meg az évfordulót. A könyv „Nagy Föld" címmel kerül az olvasók kezébe.

Az ünnepi könyvhét alkalmával több ismert, kedvelt, és csak kevés olvasó által ismert író művei között válogathatnak majd az olvasók. Többek között Lev Kasszil — akinek neve nem ismeretlen a fiatal olvasók előtt — gyermekkoráról írt pompás regényét, a „Svambrániát", a Móra Ferenc Kiadó jelenteti meg. Egy, a gyerekek által elképzelt ország regénye és a forradalom eseményei fonódnak össze a műben.

A Zrínyi Könyvkiadó Libegyinszkij „Egy hét" című kisregényét adja közre ebből az alkalomból. A szerző érdekesen mutatja azt a hetet, amikor a vöröskatonák kénytelenek átadni az előnyomuló fehéreknek egy hétre az egyik kisvárost. Ez alatt a pár nap alatt sok ember leleplezi igazi nagyságát. Libegyinszkij könyve nagy érdeklődést vált majd ki különösen a fiatalok körében.

Bizonyos, hogy az olvasók örömmel fogadják az évfordulót méltóan ünneplő könyvújdonságokat.

A HÚSBOLTBAN

A vasárnapi ebéd legfontosabb kelléke a hús. Ennek megszerzésére indítanak hadjáratot szombaton reggel a háziasszonyok. Korán mennek az üzletbe, hogy kifogástalan árut kaphassanak. S hogy ez sikerül-e, az nagy mértékben a kiszolgáló jóindulatától függ.

Szombaton a déli órákban csak rövid időt töltöttünk el a Kossuth Lajos utcai húsboltban, de amit ez alatt láttunk, az érdemes arra, hogy megírjuk. Ezt az üzletet sok cigány is látogatja, talán a cigányok kedvenc helyének is mondhatjuk. A tisztaságra azonban most mégsem lehetett kifogás. A hétvégi forgalomhoz mérten rend, tisztaság fogadta a vásárlót. S ami a legfontosabb, udvariasan várta őket a fehér svájcisapkás kiszolgáló is.

Egy fiatal cigányasszony lépett a boltba.

— Fél kiló disznóhúst kérek — szólt az eladóhoz. A fehérsapkás férfi pillanatok alatt papírt tett a mérlegre s munkához látott.

— Ez a hús jó lesz? Megfelel? — kérdezte a fiatalasszonyt udvariasan.

Pár perc alatt már meg is történt a kiszolgálás.

Természetesnek hangzik ez az udvarias kérdés, pedig egyáltalán nem az. A legtöbb húsboltban ugyanis ez nem tapasztalható. Hogy így van, arról talán a háziasszonyok tudnának leginkább beszélni. S gyakran beszélnek is. Jó lenne, ha mindenütt úgy fogadnák a vásárlókat, mint ahogy azt a fehérsapkás kiszolgáló teszi a Kossuth Lajos utcai húsboltban.

MOZIMŰSOR

Május 1. Október 9-én: Egy nyáron át táncolt. Svéd film. (Csak 16 éven felülieknek). Október 10—16: Csodacsatár. Új magyar film.

Szabadság. Október 9-én: Bakaruhában. Magyar film. Október 11—13: Rumjancev ügy. Szovjet film.

Szászvári Jószerencsét. Október 9-én: Dankó Pista. Magyar film. Október 10—13: Scuderi kisasszony. Német—svéd film. (Csak 16 éven felülieknek).

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetet mondok mindazoknak a rokonoknak, ismerősöknek, jóbarátoknak, munkatársaknak, akik drága jó ferjem temetésén megjelentek, virágokkal, koszorúkkal, részvéttáviratukkal, részvétük kifejezésével fájdalmamat enyhíteni igyekeztek.

Özv. Trestyánszky Béláné

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra!
Előfizetéseket felvesznek
Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal
Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 26-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Joli és Margit pályát választ

Joli és Margit barátnők és osztálytársak. Mindketten a kenderföldi iskola tanulói. Nyolcadik osztályosok. Olyanok ők, mint a többi diáklány. Fürgék, elevenek, minden csínytevésre hajlandók. Joli még copfot visel, s a hajában lévő fehér szalagot bizony még gyakran meghuzigálják a hasonló korú fiúk. Margit viszont külsőre komolyabb, bár még az ő térdét sem takarja el a szoknya széle. Jellemzésükre egyetlen szó is elegendő: diáklányok, mégpedig a javából.

A bizonyítványukkal eddig még nem volt baj. A kitűnő eredmény méltán kiváltotta a szülők és a tanárok dicséretét. Az új tanév kezdetével még komolyabb munkához láttak. A középiskolai felvételt mindenáron meg kell szerezniök. Tanulni akarnak, mert ők már megválasztották életcéljukat.

Joli pályaválasztását egyetlen ajándék döntötte el. Amíg egészen kicsi lányka volt, s a babáival játszott naphosszat, addig mama, csak mama akart lenni. Aztán később, mikor már azt is megtanulta, hogyan kell szépen öltöztetni a babákat, hogyan kell kiszabni és megvarrni a különböző babaholmit, úgy döntött, hogy varrónő lesz. Milyen nagyszerű feladat is szép, csinos ruhákat varrni. Néhány év elteltével azonban Joli véleménye ismét megváltozott. Az történt ugyanis, hogy egy alkalommal egy kis csomagban ajándékot kapott. Orvosi készletet. Pici injekciós tűt, lázmérőt és egyebet. A kísérleti tárgy ismét valamelyik baba volt. A babáit vizsgálgatta, gyógyítgatta a kismama, Jolika. Az orvosi műszerek használatával egyben azt is megtanulta, milyen az orvos munkája, feladata. Megtanulta és megszerette ezt a pályát. S most már véglegesen választott. Orvos lesz. Orvos, mert ezt tartja a legszebb hivatásnak, a legszebb életcélnak. Tudja, hogy addig, míg célját eléri, sokat, nagyon sokat kell tanulnia. Ez azonban mit sem számít nála. Szereti a kémiát, a magyart és általában valamenyi tantárgyat. Szeret tanulni, s ez igen fontos.

Sokat hallott már a rákbetegségekről, s gyógyítási módja nagyon érdekli már most is. Ha orvoshoz, orvosi rendelőbe kerül, tágra nyitott szemmel figyeli mit, hogyan csinál, hogyan végzi munkáját az orvos. Minél többet tud meg erről a foglalkozásról, annál inkább megszereti. Ezidáig nincs is semmi akadálya annak, hogy Joliból valóban orvos legyen. Szülei sem ellenzik elhatározását, csupán az ő munkájától, tanulásától függ az, hogy megvalósítsa tervét.

A két kislány, Joli és Margit természetre és jellemre hasonlóak. Margit is hasonló pályát választott. Ő úgy döntött, hogy gyógyszerész lesz. Néhány éve még neki is más tervei voltak. Tanárnő szeretett volna lenni. Szívesen foglalkozott a gyerekekkel, s egyre-másra meg is tanította őket. Aztán ahogy repültek az évek, Margit egyre inkább úgy gondolta, nem lesz elég türelme ehhez a szakmához. Ekkor döntött véglegesen, gyógyszerész lesz. Szereti a kémiát, nagy figyelemmel kíséri az órákon az előadásokat, s a betegek gyógyításában ő is részt akar venni. Így hát, ha már kezében lesz a nyolcadikos bizonyítvány is, felvételre jelentkezik majd a gimnáziumban. A négy év letelte után pedig egyetemista lesz. Amíg ez a vágya is teljesül, szorgalmasan, lelkiismeretesen tanul, készül a nagy erőpróbára.

Joli és Margit már döntöttek abban, hogy milyen életcélt választanak. S velük együtt döntött az a 24 diáklány is, akik jelenleg még a kenderföldi iskola nyolcadik osztályának tanulói. Gyakran beszélgetnek az osztályfőnöki órákon és maguk között is arról, ami őket jelenleg a legjobban érdekli, a pályaválasztás. Ki varrónő, ki tanítónő, mások ipari munkások, vagy csak édesanyák szeretnének lenni. Egyben azonban valamennyien megegyeztek már most. Nemcsak az iskolában, de kint az életben is összetartanak majd. Természetesen csak úgy, ahogy ez lehetséges lesz. Ha valamelyikük beteg lesz, talán éppen Galambos Jolit keresik majd fel, hogy gyógyítsa meg őket, s amit Joli felír a receptre, azt talán a gyógyszertáros, Wihl Margit készíti el, adja ki.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 82. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. OKT. 12.

Komló felszabadulásának emlékére

A hidegre forduló októberi szél meglengeti a vörös zászlót. Ez a szín vezette harcba az Októberi Forradalmat győztesen megvívó orosz kisemmizetteket, és ezzel a zászlóval indultak harcba a Magyar Tanácsköztársaságot védelmező vörös katonák. Az elnyomatás éveiben e zászló alatt harcoltak a magyar dolgozók a nagyobb kenyérért és a jobb életért.

A levitézlett rend felett a piros színtől, és ez a félelem nem is volt alaptalan, mert a kemény munkáskezek szorította lobogó előre vetette fényét egy új társadalom kialakításához.

A második világháború befejezésével a szovjet katonák segítségével kisöpörtük a tőkéseket és megkezdtük a népi demokratikus államunk felépítését. 1944-től kezdve már nálunk is szabadon leng a vörös zászló.

13 év alatt óriási munkát végzett a magyar munkásosztály, parasztság és értelmiség. Hosszú, kemény harc árán ért odáig, hogy magáénak mondhatta ezt az országot. Az elmúlt rendszer kiszolgálói — maradék erejükkel — görcsösen ragaszkodtak ahhoz, hogy továbbra is a nép bőrén élve folytassák henye életüket.

Népünk ereje és a baráti államok által nyújtott támogatással azonban elsöpörtük ezeket az elemeket és a dolgozók kezükbe vették saját sorsuk irányítását. Éltünk a hatalommal.

Szerte az országban folyik a felszabadulás napjának ünnepi előkészülete. Hasonlóan 1944. novemberéhez, amikor néhány kommunista bányász a szovjet csapatok bevonulása előtt már előre elkészítette a vörös zászlót, Komló lakosai ebben az évben is megemlékeznek. Országunk dolgozóival együtt ünnepelnek bányászaink és építőink, és itt vissza kell emlékezni eddigi fejlődésünkre.

Az azóta eltelt időben az alig 3000 főt számláló Komló nagy változáson ment keresztül. Ma már ott tartunk, hogy várossá fejlődött, és mintegy 23.000 ember szemtanúja annak a hatalmas alkotó munkának, amely a szocialista ipar erejét mutatja.

Az egész városra jellemző a nagyméretű építkezés lázas üteme. A Kökönyösön sorakozó családi házak és a kenderföldi lakóépületek a kormány gondoskodását bizonyítják. Egész társadalmunk messzemenően értékeli bányászaink szorgalmas munkáját, ami a hűségjutalomban és a jövő év elején kifizetésre kerülő nyereségrészesedésben jut kifejezésre.

A véres októberi eseményeknél láthattuk, hogy még számos külső és belső ellenséges erő szeretné meghiúsítani a dolgozók eredményét, s ennek érdekében semmit nem kímélnek. Országunk sok becsületes kommunistát vesztett és a húszmilliárd forint károsodás arra int bennünket, hogy vigyázzunk, legyünk éberek. Ne engedjük a kezünkből kicsavarni a vörös zászlót, mert ez annyit jelentene, hogy visszatérne — az öregek emlékezetében még élő — múlt. Fiataljainknak, a diákságnak azt az utat kell követni, amely a függetlenségünk biztosítását és az eddigi vívmányaink megvédését eredményezi. Ifjúsági szervünk — a KISZ — álljon e harcnak az élére és a zászlót soha ne ensedje ki a kezéből.

Három negyedév eredménye:

3 248 vagon szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei ebben az esztendőben — szeptember 30-ig — összesen 821 ezer 613 tonna szenet küldtek felszínre. Ez azt jelenti, hogy az előirányzott mennyiséget 32 ezer 488 tonnával múlták felül és ezzel az eltelt három negyedév tervét 104,1 százalékra teljesítették.

A tröszthöz tartozó üzemeink rendszeresen teljesítették havi tervüket. Ez alól kivétel Kossuth-bánya, ahol a szeptemberi tervet csak 92,9 százalékra sikerült teljesíteni. Ezzel jelentős elmaradást és adósságot szereztek. Október eddigi felében az előirányzott mennyiségnél 2 ezer 381 tonna szénnel termeltek kevesebbet és ezzel üzemük harmadik negyedévi terveljesítését is lerontották.

A legkimagaslóbb eredmény tröszti szinten az év első negyedében született. Ekkor 19.745 tonna szénnel termeltek többet bányászaink, mint az előirányzott mennyiség. A második negyedévben 11.937, a harmadikban 805 tonnát.

Az év első hónapjaihoz viszonyítva trösztünk termelése jelentősen megnövekedett. Januárban 57.200, márciusban 83.200 tonna szén kibányászása volt a feladat. Júliusban már a 100 ezer tonna felett jártunk. Az ilyen mérvű emelkedés realitását az elért eredmények igazolták, mert üzemeink rendre teljesítették a tervüket. Így például júliusban, amikor a havi terv 106.380 tonna szén kitermelése volt, bányászaink ezen felül még 302 vagon szenet küldtek felszínre.

Mindez azt igazolja, a komlói tröszt bányászai nagyon jó eredményeket értek el, s a hónap első napjaitól kezdve rendszeresen teljesítették a tervüket. Azonban az utolsó negyedév kezdetére ez már nem mondható el.

A napi tervet üzemeink nem teljesítik, s ennek nyomán a tröszt jelentős szénadósságot szerzett. A legnagyobb elmaradás ismét Kossuth-bányánál van. Ez döntő kihatással bír a tröszt összeredményére és semlegesíti a néhány jelenleg is jól teljesítő üzem eredményét.

Ha továbbra is rosszul dolgoznak bányászaink, az eddig elért eredmények semmivé válnak.

Tóth András ismét újít...

Tóth András nevét már sokan ismerik, és akik közvetlen munkatársai, tisztelik és becsülik is őt. Ez a kevésbeszédű, szerény, középtermetű, félig kopaszodó, ötven év körüli ember, aki immár 17 esztendeje, hogy Kossuth-bányánál dolgozik, egyike a legjobb iparosoknak. Ő annak a kis brigádnak a vezetője, amely döntő szerepet játszik a széntermelésben. Ugyanis ez a brigád javítja a rázómotorokat, fejtőkalapácsokat, fúrógépeket, kroliuszokat, ventillátorokat és sok más kisebb-nagyobb gép alkatrészeit, mely gépek a bányában nélkülözhetetlenek.

Tóth András nemcsak közvetlen résztvevő ezekben a munkákban, hanem állandóan újító is. Nevéhez sok-sok újítás fűződik. Olyan nagy országos jelentőségű újítás is, mint például a „Flotchmann"-motorok hátsó és középső hengereinek csőből való készítése. A Mett I. és II. motorok „Flotchmann"-típusúra való alakítása és a 150-es golyós szelep, amely öntvényből van, 250-esre és tolattyúsra való átalakítása, ugyancsak csőből.

Ez a nagyszerű ember — bár hanyagság miatt csak most — két esztendő után kapta meg a „Flotchmann"-motorok újításáért járó 9100 forintot, mégis újít. Pedig ezt a tényt még az is tetézi, hogy sok újítása ott hever az újítási osztályon.

A nem régen befejezett motorolajozó tartályok készítése után — melyek igen jól beváltak — Tóth András egy igen nagyjelentőségű újításon fáradozik. A legújabb újításának célja: levegővel kisebb gumiszalagokat meghajtatni.

Az „öreg", de fiatal szívű András bácsi most is biztos a dolgában, mert nevetve mondja: „a siker biztos". Mi is reméljük, hogy sikerülni fog ez a munkája és újításainak még hosszú sora lesz.

— *DEMETER* —

VESZÉLYES JÁTÉK

Nemrégiben cikket közöltünk lapunkban, melyben a Vendéglátóipari Vállalatnál működő csalók leleplezését mutattuk be. Azóta még csak néhány hét telt el, s máris újabb „eredményről" számolhatunk be.

Vasárnap reggel lévén nem számítottak ellenőrzésre a vendéglátóipari egységeknél. A bátorságot még növelte az is, hogy kora reggel volt, s a vendégek alig voltak többen a kökönyösi „Kék egér"-ben. Egymás után kérték az italt, s a kiszolgáló, Halmai Vilmosné gyorsan töltögette a poharakat. Az egyik vendég fél deci rumot kért. Néhány perc múlva már előtte is állt az ital. Ekkor érkezett a helyiségbe a két ellenőr, Pallós László és Fetter János. Gyanús volt a pohár, kevésnek látszott a rum még így szemmértékre is. A két ellenőr szemét pedig nem lehet becsapni. Előkerült a mérőüveg, s amit eddig csak gyanítottak, az most már bebizonyosodott. A kért ital egy centiliterrel volt kevesebb. A kasszába, vagy inkább a kiszolgáló zsebébe, „csak" 87 fillérrel került volna több pénz, ha a csalást nem leplezik le. Ez nem nagy összeg, az elkövetett bűn mégis igen nagynak számít, mert az italboltot naponta több száz ember látogatja. Halmai Vilmosné talán arra a közmondásra gondolt mérés közben, mely szerint „sok kicsi sokra megy"

Ideje lenne már leszokni erről a veszélyes játékról. Hiszen egy-egy ilyen alkalommal a becsületüket és az állásukat vesztik el a dolgozók. Jó lenne, ha inkább a kenderföldi és a gesztenyési italbolt példáját követnék, ahol az ellenőrzés során éppúgy, mint máskor, rendesen, becsületesen végezték feladatukat, munkájukat a felszolgálók. Ennyivel tartoznak maguknak és embertársaiknak még a felszolgálók is.

A csalás elkövetője ellen fegyelmi eljárást indított a vállalat. Az ellenőrzések tovább folynak.

VENDÉGEINK VOLTAK — a szovjet veteránok!

Örömmel várt kedves vendégek érkeztek Komlóra szerdán. Délelőtt fél 10 órakor érkeztek meg a Városi Pártbizottság épülete elé, ahol a párt és a tanács vezetői, idős bányászok, s a munkásmozgalom komlói veteránjai várták őket.

A pártbizottság épületében tartott rövid fogadáson *díszruhába öltözött úttörőlányok küldöttsége orosz nyelven köszöntötte a vendégeket*, majd utána minden vendégnek egy-egy csokor vörös szekfűt nyújtottak át. Megható volt látni e

I. P. Bojcov

kedves jelenetet, amikor szovjet vendégek — mintegy a szíves fogadást megköszönve — megölelték és mecsókolták az izgalom tüzében piruló kis úttörőinket.

A. N. Bicskova elvtársnő, a szverdlovszki kórház könyvtárának igazgatója köszönte meg az úttörők kedvességét, üdvözlését és a virágokat. Azt kérte tőlük, hogy legyenek jó úttörők, tanuljanak, nőjenek nagyra, szeressék a hazát. *„Ugy igyekezzetek — mondotta, — hogy segítsetek ti is*

Sz. N. Maximov

Sz. K. Euli-Kurlitze

szüleitekkel együtt, mind nagyobb boldogságot teremteni szocialista hazátokban".

A város kommunistái nevében Kesztyűs István elvtárs, a Városi Pártbizottság agit. prop. titkára mondott ezután pohárköszöntőt.

— Drága elvtársak, bolsevik öreg harcosok. Forró kommunista szívvel köszöntöm Önöket, és az öreg komlói harcosok nevében fejezem ki örömünket Önök iránt, akik megteremtették hazájukban az első szocialista államot. Nekünk mindig nagy öröm, ha szovjet emberekkel találkozunk. *Ma különösen nagy az örömünk, mert olyan szovjet emberek érkeztek körünkbe, akik tetteikkel járultak ahhoz, hogy megteremtődjön a lehetőség arra, hogy még mi is életünkben megláthassuk a szocializmust.* Ez a találkozás örökké emlékezetes marad számunkra. *Elfogjuk mesélni fiainknak, hogy találkoztunk Önökkel, akik Lenin vezetése mellett harcoltak, az első munkás-paraszt állam megteremtéséért.* Mi arra kérjük Önöket; vigyék el üdvözletünket a szovjet népnek, s azt az ígéretünket, hogy mi, komlói emberek helytállunk a szocializmus építésében.

Kesztyűs elvtárs üdvözlő szavait orosz nyelven mondott köszöntéssel fejezte be.

A. N. Bicskova

Az üdvözlésre I. P. Bojcov elvtárs a küldöttség vezetője válaszolt. A többi között ezeket mondotta:

— Igen hálásak vagyunk az irántunk elmondott kedves szavakért. *Mi is átadunk egy testvéri üdvözletet; a szovjet nép üdvözletét a város dolgozóinak, bányászainak.* Különösen örülünk annak, hogy modunkban van látni egy bányászvárost. Bennünket igen megdöbbentettek a tavaly őszi tragikus események, amelyek igen veszélyesre fordulhattak volna. S azok az események, amelyekkel bűnöző elemek

P. A. Blahin

P. P. Pleszunsz

meg akarták hiúsítani az élet lüktetését, a sikeres termelést.

Oszintén örülünk, hogy volt erejük ennek megakadályozására. *Tudjuk, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt, a kormány sokat tesz a bányászok életének és munkakörülményeinek megjavítására. Tudjuk, hogy erre a magyar bányászok méltó munkával, terméssel válaszolnak.* Ürítem poharam a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Magyar Kormány és a harcos magyar bányászok egészségére.

*

A fogadáson gyorsan lezajlott az ismerkedés. A szovjet elvtársak hamarosan élénk beszélgetésbe merültek a megjelent idős bányászokkal. *Bojcov elvtárs Szilas Andrással, Sz. N. Maximov Bátai Jakab elvtárssal merült el mély beszélgetésben.* Mindkét csoportnál a komlói munkaviszonyok, élet-

V. T. Vinogradov

körülmények felől érdeklődtek.

Ezután Simek Árpád elvtárs üdvözölte a szovjet vendégeket, a város dolgozói nevében, és meghívta őket egy rövid városnézésre.

Béta és III-as akna között a

G. P. Jenakiev

küldöttség megállt, megtekintette a festői környéket. E megálló során Pozsgai Károly elvtárs ismertette a szovjet vendégekkel a komlói bánya helyzetét, munkakörülményeit, termelését és fejlődési lehetőségeit.

F. Ny. Szizrankin

A városnézés során a szovjet vendégek meglátogattak néhány bányászlakást, így Kökönyösön Volcsányi János, Huszár János, Bihari Imre és még több bányász lakását. A látogatás során elbeszélgettek a lakás tulajdonosaival.

A szovjet vendégek élénken érdeklődtek a lakosság életkörülményei, gyümölccsel, élelmiszerrel történő ellátása iránt. Személyesen is tapasztalatot kívántak szerezni ebben a vonatkozásban. Ezért megtekintették az egyik kökönyösi gyümölcs és zöldségboltot, továbbá hosszasan időztek a Kökönyös Petőfi téri fűszer- és csemegeboltban.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Intézkedés a bányászok hízott-, élő- és félsertés szükségletének beszerzéséről

A napokban összeült Pécsen a Nehézipari és a Belkereskedelmi Minisztérium küldöttsége, a Pécsi és a Komlói Szénbányászati Tröszt, valamint a megyei tanács illetékes osztálya képviselői, hogy a két tröszt bányászainak év végi hízott-, élő- és félsertés szükségletének problémáját intézményesen megoldják, vagyis lehetővé tegyék ezen igény állami úton történő kielégítését, és megmentsék a hízott sertést vásárolni akaró bányászokat a spekulációtól.

Ezen intézkedés is azt bizonyítja, hogy tanácsi és miniszteri szerveink mindent megtesznek a bányászok jobb ellátása érdekében. Megállapodás történt, s ennek eredményeként a következő intézkedés történt:

Állami kereskedelmi szerveink hízott-, élő- és hasított félsertést hoznak forgalomba a bányászok előre bejelentett igényeinek megfelelően. A hasított félsertéseket 1957. november 15-től, 1958 február 15-ig hozzák forgalomba, egy héttel történő előre bejelentés alapján, 24,80 forintos kilogrammonkénti egységáron. A hízott élősertéseket 1957 december 1-től hozzák forgalomba az előre bejelentett igény alapján. A hízott-, élősertésekből kevesebb kerül forgalomba, mint a hasított félsertésből. Az élő sertések árának ismertetésére még visszatérünk.

Közüljük azt is, hogy a félsertésekhez igényelhető mindenfajta belsőrész, külön fej és egyéb húsféleség, vagy belsőrész és a disznóvágáshoz szükséges fűszerféleségek — (bors, paprika, majoránna stb.) és megfelelő mennyiségű rizs is.

Hogyan történik a sertések igénylése?

Komlón négy állami húsboltban lehet a félsertésigényt bejelenteni, az átvételi napot megelőző egy héttel, a szükséges súlymennyiség bejelentése mellett. Ennél az igénylésnél kell bejelenteni azt is, hogy a vásárlónak zsír vagy hússertésre van-e szüksége, mert a szükséglet kielégítése így történik. Tehát a választéknál feltétlen figyelembe veszik a vásárolni akaró igényét.

A tröszt északi üzemeinek bányászai Szászváron igényelhetnek hízott élő vagy hasított félsertéseket.

Az élő vagy hasított félsertések árusítására kijelölt állami húsboltok helyeit, vagyis a megrendelés helyeit később közölni fogjuk.

Szeretet, összefogás, béke

E hármas jelszó jegyében készülnek Komló asszonyai az első szocialista forradalom 40. évfordulójának megünneplésére. Gyűlölet helyett szeretetet hirdetnek a világ minden dolgozója felé, s azon honfitársaink felé is, akik ez útról a múltban megtévesztés következtében letértek, tettüket megbánták, s készek új módon élni. Összefogást hirdetnek minden nődolgozó számára, hogy a magyar nők eddig elért szociális vívmányait ne csak megtartani, megvédeni, de továbbfejleszteni is tudjuk. Békét hirdetnek, hisz a szocialista társadalom a béke társadalma, s politikája, a békés egymásmellett élés minden együttműködni kész társadalmi rendszerrel.

Ezeknek a gondolatoknak jegyében készülnek megünnepelni a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját. Ezeket a gondolatokat erősítik meg azon a nagy városi nőaktíván, melyet október 27-én délután 3 órakor tartanak meg Komlón. Öt terület és hét üzemi szervezet sok száz asszonya végzi jelenleg az előkészítő munkát. Közülük az aktíván szervezeti küldöttként mintegy 200-an vesznek részt. Az előkészületekhez tartozik az is, hogy már most készülnek az apró ajándékok az országos nagy konferenciára, és annak a tíz szovjet édesanyának, akiket a városi nőaktíva október 27-én meghívott. Elmondhatjuk tehát, hogy ez az aktíva nemcsak emlékezést jelent majd az Októberi Szocialista Forradalomra, s nemcsak a komlói nők helyzetének megvitatását, célkitűzéseinek meghatározását jelenti, de egyben találkozást is jelent azokkal a szovjet anyákkal, akik férjeiken, fiaikon keresztül oly sokban járultak hozzá mai nyugodt, szép életünkhöz.

Az október 27-i városi nőaktíván választják meg a területi és üzemi szervezetek közül azokat az asszonyokat, lányokat és anyákat, akik a Budapesten november 15—17-én megrendezésre kerülő országos nőkonferencián képviselik majd Komló asszonyait.

Segítsenek jobban a műszakiak

Néhány héttel ezelőtt tartották Komlón a bányász KISZ-szervezetek megyei aktíváértekezletüket. Azon határozták el a komlói bányaüzemek fiataljai, hogy elfogadják a pécsi István-akna fiataljainak munkaverseny-kihívását.

A megajánlás szép és lelkes volt. Erről akkor beszámoltunk olvasóinknak. Most, néhány hét elteltével a KISZ városi titkárától kérünk tájékoztatót a verseny jelenlegi állásáról.

Papp Imre elvtárs a verseny jelenlegi komlói helyzetéről a következő tájékoztatót adta:

— Az ifjúsági brigádoknál a versenyszellem jónak mondható, s jelenlegi termelési eredményeik meghaladják a vállalt százalékokat. Sajnos, azonban aggodalomra van ok, mert, ha az egyes üzemek műszaki vezetői továbbra is idegenkednek az ifjúsági brigádoktól, akkor a vállalás csak vállalás marad, s rendkívül nehéz lesz, vagy elmarad a teljesítés.

Például Kossuth-bányán a lehető legrosszabb munkahelyet kapta a Horák ifjúsági brigád, s ami a legnagyobb panaszuk, rossz az anyagellátásuk.

A Béta-aknai Bögre-brigádnál a teljesítmények szépek, kiemelkednek az átlagteljesítményből. Munkájukat az gátolja, hogy 2—300 méterről kézierővel kell a fát munkahelyükre szállítani. Nagyban megyorsíthatnák a munkát egy kisvitla beállításával. Sajnos, ilyen Béta-aknán nem áll rendelkezésre, pedig a termelés segítése érdekében érdemes lenne kérni Kossuth-bányától, ahol a régi fejtésekben használaton kívüli vitlát bőven lehet találni.

Mi azt kérjük az üzemek műszaki vezetőitől, hogy az ilyen látszólag apró, de a normális termelést gátló nehézségek leküzdésében legyenek az ifjúsági brigádok segítségére. Ha az ilyen segítség a jövőben az eddiginél fokozottabban jelentkezik, akkor a komlói fiatalok nem maradnak el a versenyben pécsi társaik mögött.

*

Mi bízunk benne, hogy legközelebb már a verseny eredményes befejezéséről és ezzel együtt a műszakiak nagyobb segítőmunkájáról számolhatunk be.

A KISZ HÍREI

A november 18-án kezdődő Ifjúsági Akadémiára eddig 120 fiatal jelentkezett az alapszervezeteknél. A kommunista fiatalokon kívül nagy az érdeklődés a szervezeten kívüli ifjúság körében is.

*

A napokban megtartott KISZ megyei aktíváértekezleten a KISZ országos központja „Ságvári Érdeméremmel" tüntette ki Szabó László és Szolnok Miklós komlói fiatalokat.

*

November 1. és 7-e között a KISZ alapszervezetek ünnepi ifjúsági napokat tartanak, melyen megemlékeznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójáról.

*

November 6-án este a város kommunista fiataljai fáklyás felvonulást rendeznek. A felvonulás előreláthatóan a város három kerületéről (Gesztenyés, Kökönyös, Kenderföld) indul, s a város központjában találkozik.

VENDÉGEINK VOLTAK — a szovjet veteránok!

(Folytatás az 1. oldalról.)

A városnézés után találkozó zajlott le idős komlói kommunisták, bányászok, bányászasszonyok, KISZ-fiatalok, a város vezetői és a szovjet vendégek között. A Május 1. Kultúrotthon Klubhelyiségében beszélgető csoportok alakultak ki, ahol egy-egy szovjet elvtársat öt-hat komlói vett körül, s halmozott el kérdésekkel. A szovjet elvtársak szívesen válaszoltak a kérdésekre, de maguk is sokat kérdeztek a megjelentektől.

A. N. Bicskovát a Komlói Nőmozgalom tagjai vették körül, s mondták el közösen egymásnak élményeiket.

Sz. N. Maximov, Szakolcai elvtárssal merült élénk beszélgetésbe, elmeséltetve az utóbbival a második világháború partizánélményeit.

I. P. Bojcov elvtárs az idős bányászokkal cserélte ki jónéhány kérdésben tapasztalatait.

Ahány szovjet vendég, annyi csoport a Klub asztalainál. S ami azonnal szembetűnő volt, *hiányzott minden merevség, hivatalos tartózkodás. Végtelen közvetlenséggel zajlott le az a rövid beszélgetés, mely a vendégek más programja miatt sajnos már a kora déli órákban befejeződött.*

Ismeretlenként érkeztek, és szívünkhöz közelnövő legjobb barátainkként távoztak közülünk, az ősz veteránok.

Öreg veteránoknak neveztük őket, de ez a találkozás megmutatta azt is, hogy mennyire fiatalok mégis. Fiatalok, és mozgékonyak, derűsek és végtelenül optimisták minden kérdésben. S ez az optimizmus nyilván abból fakad, hogy a világ leghaladóbb társadalmának nagy nemzetének fiai, s egyben olyan alkotói, akik e társadalom megteremtésében a forradalom első ágyúlövésétől kezdve mind a mai napig résztvesznek.

*

A beszélgetés során észrevétlenül tűntek el az órák, mi azt gondoltuk, hogy percek teltek el, amikor szovjet vendégeinknek már búcsúzniok kellett. Búcsúzás során valamennyi vendéget apró ajándéktárgyakkal leptek meg. Komlói emlékként kicsiny bányászlámpával, csillével, s baranyai népviseleti tárgyakkal.

Búcsúzóul Bojcov elvtárs a következőket mondotta:

— Őszintén, szívből köszönjük Önöknek ezt a kedves fogadtatást, melyben részesítettek bennünket. Különös örömünkre szolgál, hogy itt Komlón a munkásosztály élosapatának küldötteivel, bányászokkal találkoztunk. A szocialista Magyarország számára a bányászok munkájára különösen nagy szükség van. Mert ahogy az ember nem tud élni kenyér nélkül, úgy az ipar sem tud fejlődni, kenyere, a szén nélkül. Mi nagyon örülünk annak, hogy az októberi események után a magyar munkások jól élnek, s jelenleg az ország felvirágzásán dolgoznak. A fasiszták, tőkések, volt kizsákmányolók ellen, nemcsak puskával a kézben kell harcolni, de minden ellenség ellen állhatatosan és szilárd munkával is küzdeni kell. Mi át fogjuk adni az Önök üdvözletét a szovjet bányászoknak, akik szintén hazánk felvirágoztatásán dolgoznak, csakúgy mint Önök. Mi szintén kívánjuk, hogy a komlói bányászok is mindig a munkások legjobbjaikként küzdjenek a termelésben és a múltat visszakívánók ellen. A szovjet emberek szeretik a magyar népet, s kívánják, hogy éljen jól a magyar nép, s eredményesen építse hazáját. Mi meggyőződve arról, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Magyar Kormány, a magyar nép úgy nagy sikereket ér majd még el a szocializmus építésében.

Befejezésül a Nagy Októberi Szocialista évforduló közelgő eseménye alkalmából köszöntötte Komló lakosait, s több a Nagy Októberi Szocialista Forradalom időszakáról készült festményt, valamint Lenin elvtárs beszédének hangfelvételét tartalmazó hanglemezt nyújtott át ajándékul.

A város idős kommunistái nevében Lakatos József elvtárs búcsúzott a vendégektől. Búcsúszavaiban elmondotta, hogy a vendégek rövid itt-tartózkodása alatt is erőt öntöttek belénk, és sok hasznos tapasztalatot adtak.

— Megtanultuk Önöktől — mondotta —, hogy a kommunisták mindig szerények. Az a tény, hogy Önök e rövid tartózkodás során sem mulasztották el megtekinteni a dolgozók lakásait és az üzleteket, megmutatta nekünk, hogy a szovjet kommunisták minden tettét érdeklődése a nép mindennapi élete, és szükséglete felé fordul. Arra fogunk törekedni, hogy amint ezt önöktől láttuk, mi is így cselekedjünk. Megtanultuk, hogy az igazi kommunista erénye: a nép szeretete.

*

A szovjet vendégek hosszú percekig és meghatottan búcsúztak el új barátaiktól, a komlói öreg kommunistáktól. S mi akik e találkozó tanúi voltunk, éreztük, hogy ez a látogatás is még jobban elmélyítette a két nép sok vér árán és nehéz idők során kiépült és most már örökké tartó barátságát.

Építkezés a zobáki-aknán

Az erdő szélén — a zobáki tetőn — pirostetejű ház emelkedik a magasba. Messziről kicsinek tűnik, de amikor közeledünk felé, már más képet kapunk. Szép kivitelű, nyolclakásos, egy emeletes épületet találunk. Hamarosan az itt dolgozó bányászok családi fészke, otthona lesz.

Mellette épül a nagyméretű szállító gépház. Nagyon hiányzott már ez az épület. Hisz ezideig fából készült, kisméretű építmény szolgálta a szállítást. Az új gépház — világos, nagy: egyszóval megjavítja az itt dolgozók munkakörülményeit, munkakedvét.

Az építkezést a Komlói Állami Építőipari Vállalat végzi. Nem is akárhogyan! Munkájuk minden igényt kielégít. Nemrég jártak az építkezésen a tervezők, akiknek igen tetszett a végzett minőségi munka. Persze, a kifogástalan munka elsősorban az itt dolgozó munkások érdeme. Része van ebben Reinauer művezetőnek is, aki a kellő ellenőrzést soha nem mulasztotta el.

A jó mellett mindig megtaláljuk a rosszat is. Így van ez az építőknél is. Ugyanis ezt a szállítógépházat már ez év júliusában át kellett volna adni. Sajnos, itt komoly mulasztást vétettek az építők. A munkálatok jelenlegi foka úgy néz ki, hogy ebben a hónapban — talán — megtörténik az átadás. Az elmaradást a nyári időszakban beállott munkáshiány okozta.

A lakóépület átadási határideje október 31. A munkálatok jelenlegi állapota azt mutatja, hogy a határidőre kész lesz.

Hirdessen az Új Komló-ban!

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXX.

— Vedd e ruhát magadra, míg én átfűrészelem a rácsot — súgta Dimitrij. Ekkor neszt hallottam. A nesz erősödött... Megfordult a zárban a kulcs, kitárult az ajtó, és Zita fejedelemasszony lépett be a szobába, nyomában a nővérek...

Az ágy párnáira vetettem magam! Vége, vége, mindennek!

S mi lesz Dimitrijjel?... Dimitrij!!!

De mire beléptek, már nem volt látható. Alighanem levetette magát a mélységbe.

Sokan tolongtak a szobámban.

— Hol a nyomorult? Szólj, boldogtalan! — kiáltotta a fejedelemasszony. — Hát ez mi? — s felvette a batyut, amit Dimitrij hozott, és kibontotta. Ruhák voltak benne!

Ismét rám zárták az ajtót, magamra hagytak. Most itt van a végső romlásom...

Nehéz kereszt nyomja vállamat, és a boldogság virágkoszorúja helyett én is a tövist kapom, mint az Úr Jézus Krisztus!"

Donecki fáradtan tette le a füzetet.

— Későre jár. Folytassuk holnap délben az olvasást.

— Jó, legalább Riviére-t is elhívhatjuk — jegyezte meg az orvos.

— Mielőbb fel kellene kutatnunk Dimitrijt — mondta az ügyész. — Nem lesz könnyű dolog, mert a keresztnevén kívül mit sem tudunk róla. Mindenesetre már holnap lépéseket teszek ennek érdekében.

Megállapodtak, hogy másnap ugyanitt találkoznak. Azután Donecki elköszönt. Lázár atya az orvosnál töltötte az éjszakát.

AD MAIOREM DEI GLORIAM*

Másnap délben mind a négyen együtt voltak az orvos lakásán. Riviére kicsit korábban jött, hogy elolvassa azt a részt, amelyet a többiek már ismertek. Amikor a füzetet visszaadta, az ügyész azonnal folytatta a felolvasást.

„1847 DECEMBER 31.

Ludwina nővér a beszélgetőszobába vezetett, ahol már mind együtt voltak a nővérek. Gratianus atya is ott volt. A fejedelemasszony középen állt, s amikor elhelyezkedtünk, beszélni kezdett.

— Testvéreim az Urban!

Egy közülünk iszonyú bűnös cselekedetet követett el szentelt falaink között. Jovitta nővért gyalázatos tetten kaptuk. Egy nyomorult férfiú hatolt klastromunkba, vakmerően dacolva minden tilalommal és nehézséggel, a magas falakkal és vasrácsokkal, az őrökkel és kutyákkal. Jovitta régóta titkos cimboraságot űz vele, s ő segítette elő behatolását házunkba. Ezzel az ismeretlen férfiúval, aki jöttünkre elmenekült, a leggyalázatosabb szerelmi viszonyt folytatta... Most elnyeri a vétkes méltó büntetését. Az iszonyú bűn hírének sohasem szabad zárdánk falain túl jutnia, el kell kerülni, hogy a világ beszéljen arról, amit e szerencsétlen, eltévelyedett testvérünk tett! Én tehát a Szentatyától nyert hatalmammánál fogva méltó büntetést szabok ki rá.

Rámnézett ekkor, én álltam tekintetét. Nem féltem... Dimitrijre gondoltam, s nem éreztem bűnösnek magam.

* Isten nagyobb dicsőségére.

— Elismered-e a fajtalanság és bujálkodás bűnét, és bevallod-e itt, nővéreid előtt a gyalázatot? — kérdezte a fejedelemasszony.

Összeszorítottam a szám és hallgattam.

— Beszélj, szerencsétlen! Vallomásod enyhíti bűnödet!

— Válaszom csak egy lehet — mondtam nekik — nem! De mit várjak tőletek, kiknek senki jogot nem adott, hogy az első követ vessétek rám...

Felmorajlott a sok apáca...

A fejedelemasszony rámrohant.

— Vallj! Máskülönben...

Agotára néztem, azt üzentem a tekintetemmel: nem árullak el téged! Senki sem fogja tudni, hogy ki segített nekem...

Talán megértette néma üzenetemet.

— Mikor idejöttem a zárdába — mondtam —, azt hittem, hogy nyugalmat és boldogságot lelek. Később döbbentem rá, hogy én nem vagyok eléggé szent közétek, nem vagyok kegyetlen, s nem vagyok tiltott szerelmek könnyen elérhető prédája... Hiába zúgtok! A szív szavát egyiktek sem fojtja meg olvasó fonalával, s én sem tudtam ezt tenni! De bárhogy kínoztok e földi pályán, az én szerető szívemet nem hűtheti le hideg, érzéketlen kezetek!

Megvetem gonosz gyanúsítástokat, s azt a Teremtőt hívom segítségül, aki az embereket a tiszta szerelem, az elérhető boldogság és nem az örök börtön számára alkotta!

Zita fejedelemasszony őrültnek, gonosznak, sátánnak nevezett.

— Legyen elveszve számunkra és a világ előtt!

A pincébe vezettek, a vallatóterembe, a szűzanya szobrához.

— Az égi anya — mondták — kegyesen tárja ki előtted karját, az ő kebelén átmelegszel, felolvad megáltalkodott bűnös szíved, és vallani fogsz!

S én ráborultam a Szűzanya keblére, és aztán soká nem emlékszem semmire..."

Az orvos felugrott, s félbeszakította az ügyészt.

— Várjon csak! Belmont ír le egy ilyen esetet! Hisz ez az inkvizíció egyik szörnyű eszköze...

A könyvespolchoz lépett, izgatottan kikeresett egy könyvet, majd lapozott benne és hangosan olvasni kezdte:

„A titkos vallatóterem mellett levő földalatti üreg falmélyedésében egy szobor állt, mely a Szűzanyát ábrázolta... Tüzetesebb vizsgálat után kiderült, hogy a Szűzanya előtt tűkkel volt kirakva, karja és keze csuklókkal volt ellátva, amelyeket egy rejtett gépezettel mozgásba lehetett hozni. A jelenlévő szpalák egyike bekapcsolta a gépet. A szobor kiterjesztette karjait, s lassanként, mintha valakit keblére akart volna ölelni, ismét összehúzta. Ezúttal egy párna helyettesítette a szegényt, kinzottat. A szobor mind jobban és jobban szorította magához a párnát, s midőn a szolga a gépezet segítségével a szobor karját ismét előbbi helyzetébe hozta, a párna két-három hüvelyknyi mélységben át volt szúrva...

E kínzáshoz a hit tiszteletére felállított épületben a Szűzanyának kellett eszközül szolgálnia! Milyen iszonyú megbecstelenítése a szentségnek!

A fajtalansággal, eretnekséggel vagy szentségkáromlással vádoltat, de makacsul tagadót e boltozatba hozták. A háttérből számtalan lámpa világította meg az aranyozott szent szűz fejét.

A szoborral szemben álló, feketével bevont kis oltárnál áldozott a vádlott, majd a szent szűzzel szemben, két mellette álló apácára torzó rábeszélések közt vallomásra intette.

(Folytatjuk.)

KÉT ÚJÍTÁS nyomában...

A komlói kőbányában járva, felkerestük Böröcz János újítási megbízottat, és érdeklődtünk újításaik felől:

— Igen jól állunk ezen a területen, — világosított fel bennünket Böröcz elvtárs. — Dolgozóink nagy számban adnak be újítási javaslatokat. Ezek közül kettő úgy üzemi, mint gazdasági szempontból különösen kiemelkedik a többi közül.

Az egyiket Gasszer Gyula főművezető adta be és jelenleg már alkalmazzuk is az üzemünkben levő X-es „Bláke" kötőrőgépnél. Ez a gép a bányából felszállított darabokban lévő követ töri össze. Teljesítőképessége is igen nagy. Folyamatos két műszak alatt nem kevesebb, mint ezer tonna követ tör össze. Ez a menynyiség bizonyos állításokkal még növelhető.

Gasszer szaktárs a törőüst és a törőlap kenési módjánál dolgozott ki hasznos újítást. Mivel a törőlap a gép leggyorsabban elhasználódó része, annak kenési módszerét változtatta meg. Lényege, hogy a központi zsírrendszerű kenési megoldást, olajkenésre állította be. Az előző módszernél hat hetenként kellett a kötőrőlapokat cserélni, míg a jelenlegi megoldással csak 3—4 hónap elteltével szükséges cserét alkalmazni. Ez az újítás lényeges megtakarítást hoz üzemünknek. A régi kenési rendszer évi huszonhétezer forintba került. Az új módszer 13 ezer forintra, tehát több mint a felére csökkentette az ezirányú kiadást. A felhasznált anyag- és munkabér is 600 forintot tesz ki. Az összerűsítésből évente tehát mintegy 18 766 forint megtakarítása van.

A másik kimagasló újítás Takács Ferenc normásé, aki az iparvasút villanyvilágításánál javított az eddigi helyzeten.

Iparvasútunk 130 méter alagúton halad keresztül, melynek megvilágítása 4 darab 60 és 10 darab 100 wattos izzóval történik. Mivel az alagút két végén lévő örök egymással érintkezni nem tudnak, az egész szállítási időszak alatt szünet nélkül világított a sok izzó.

Az újítás lényege: egy olyan kapcsolóberendezést készített Takács Ferenc, melynek felszerelése azt eredményezi, hogy amikor az alagútban nincs forgalom, a világítás is szünetel. Ez azt jelenti, hogy kétműszakos termelési idő mellett — 24 munkanapra átszámítva — 5 122 kilowattal csökken az áramfogyasztás, ami évi 15 600 forint megtakarítását eredményezi.

Ezekből a tényekből megállapíthatjuk, hogy az állami 7-es számú Kőbánya Vállalatnál jó irányban halad az újítási mozgalom. Ezt bizonyítja az új és a már ezidáig bevezetett sok-sok ésszerűsítés is, amely az ember munkájának megkönnyítését és az üzem terveljesítésének emelkedését célozza.

Egy bányamérnök

Nagyon régen kezdődött. A mai 7-es számú kőbánya helyén még magas fák nyújtozkodtak, tövükben hamvas szamócák hintáztak, a lombok között pedig vidáman fütyöltek a madarak.

Magas fiatalember — több társával együtt kereste fel ezt a festői helyet. Méréseket végeztek, terveket készítettek. Hamarosan pedig dőltek a fák, s a madarak füttye helyett az építőmunkások füttye és dala töltötte be a kis völgykatlant.

1929 július 15-én pedig megindult a kőbánya első zúzó egysége. A munka irányítója és tervezője az a fiatal, magas mérnök volt, aki ma már közel jár a 61 évhez, s kinek neve Szép Zoltán.

Vele ülünk most irodájában és a régi időkről beszélgetünk. Az iroda még ma is a régi kisüzem hangulatát kelti. Egyszerű — három évtizedes bútorok. Vitrinek, tele zord kövekkel az íróasztalon csillogó réz állólámpa.

Amikor valaki ide belép derűt, nyugalmat érez. Talán a vázákban lévő virág, vagy talán az íróasztal mögött ülő főmérnök barátságos tekintete miatt. Felénk fordulva ül, s a beáramló őszutói napsugár meg-megcsillan kissé őszülő halántékán, szemüvegén. Az egész ember határozottságot, magabiztosságot sugároz. Halk hangon beszél.

— A huszas évek végefelé végeztem el a Műszaki Egyetemet. Ezután mérnökgyakornok lettem, majd egy pécsi magánmérnöki tervező irodába kerültem, onnan pedig ide — s azóta itt dolgozom.

Lassan törnek elő a szavak és az élet ezernyi küzdelme, öröme elevenedik meg. Hogy miért vállalta el a kőbánya feltárási munkáját, mely akkor remete életnek számított? Tettvágyból! S azért mert fűtötte a munka szervezésével járó öröm.

— Gondolják csak el, milyen örömmel járt az, amikor a mi bányánkból kitermelt kövekkel elkészültek azok az utak, melyek Komlót közelebb vitték a külvilághoz. Régen volt — s abban az időben még több követ termeltünk, mint amennyi szenet.

S ugyanilyen lelkesedéssel beszél a bánya növekedéséről, az egyre növekvő termelésről. Gazdának érzi magát... Azt szeretné, ha a bánya minden dolgozója, az eddiginél jobban érezné: köze van az üzemhez.

— Erre nagyobb gondot kellene fordítani, mint eddig, bele nevelni ezt a tudatot a dolgozókba.

Magáról nem beszél. Csak a bányáról, annak életéről. Idejének túlnyomó részét a kövek között tölti, s ha este fáradtan hazakerül, egy kis olvasás, egy kis zene és ismét kezdődik az új nap. Még ma is tanul, bújja a szakirodalmat. Igy volt ez 30 évvel ezelőtt, és így van ma is, amikor már nyugdíjba készül.

A bánya dolgozói a szeretet hangján beszélnek Szép főmérnökről, s szavukból kicseng, hogy nemcsak vezetőként tisztelik, hanem van ebben a tiszteletben egy kis ragaszkodás, melyet az atya iránt érez az ember. Munkáját mindig kifogástalanul végezte Szép Zoltán. Mi ennek a titka?

— Engem mindig az önzetlenség, a munkásember munkájának megbecsülése vezérelt. Igyekeztem, én ma is erre törekszem, hogy minél többet ismerjek meg abból, ami a szakmámhoz tartozik.

Igen, e pár sorba tömörített cél határozta meg egész életének munkáját. Nem ért el világraszóló sikereket — de ő, és hozzá hasonló sok-sok más vezető és dolgozó nyomán épül, fejlődik hazánk. A munkás-hétköznap neki vasárnap, mert ott a munkával, a szervezéssel járó öröm, megelégedettség tölti el.

Egyszerű — de nagyszerű ember!

RAJO

Ami tetszik

...hogy a Mázai Bányaüzem dolgozói ebben a hónapban is jó eredményeket érnek el.

*

...hogy a Jánosi és a Gesztenyés felé vezető utakat rendszeresen olajjal öntözik, s így ezek az utak teljesen portalanítva vannak.

Ami nem tetszik

...hogy a Zrínyi utcában még mindig nem javították meg a rossz csatornahálózatot. A házak fala továbbra is ázik, hull a vakolat. Vajon meddig várnak az illetékesek?

*

...hogy a Petőfi téri Húsbolt és Gyógyszertár előtt nagy a szemét. Ide öntözik a szappanosvizet, papír és egyéb hulladék rontja a higiéniát.

*

...hogy a Szekérfuvarozó Vállalat komlói telepén eddig még nem intézkedtek a dolgozók jogos panaszának ügyében.

*

...hogy egyes gépjárművek nem a megengedett sebességgel haladnak a vasúti átjárónál és a tröszt épülete utáni kanyarban.

*

...hogy az Erőmű felé vezető gyalogjáró mellett épített korlátot már megrongálták.

*

...hogy a Helyiipari Vállalat még nem válaszolt az „Új Komló" szeptember 18-i számában megjelent „Érdemes alkudni" című cikkre.

Kossuth-bánya III. negyedévi *újítási eredményeiről*

Örvendetesen emelkednek a benyújtott újítások mennyiségi és minőségi számadatai. Igy most erről számolhatunk be Kossuth-bánya viszonylatában is. Összehasonlításul két adatot vettünk: az 1956. évi III. negyedév és az 1957. évi III. negyedév adatait Kossuth-bányánál. Tavaly az ellenforradalom előtt 33, az idén, a III. negyedévben — a kezdeti visszaesés után — 41 újítást adtak be. A dolgozók alkotó kezdeményezését elősegítette az új alapokra helyezett újítási rendelet ösztönző hatása is.

Lényeges javulás van a javaslatok minőségében. A III. negyedévben beadott újítások több mint 1,700.000 forintnyi megtakarítást eredményeztek népgazdaságunknak. Megemlítjük Piegl Ferenc elvtárs újítását, melyet a thermál-kút tisztításánál alkalmazott. Ezzel az újítással Piegl elvtárs 92 ezer forint megtakarítását tette lehetővé. Baricz Zoltán újítása a sűrített levegő gazdálkodásánál, mintegy félmillió forint, Tóth Győző és két társának újítása, a hirdi homokbánya üzemnél egymillió forint megtakarítását tette lehetővé.

Az újítások eredményeit az újítók is élvezhetik, hisz Piegl Ferenc elvtárs 1800, Baricz Zoltán 13 ezer, Tóth Győzőék pedig 38 ezer forint újítási díjat kaptak. Egyébként Kossuth-bányán a III. negyedévben 65 ezer forint újítási díjat fizettek ki.

Jelenleg több nagyjelentőségű újítás van kísérletezés alatt. — Teljes egészében bevezették már az olajöblítéses vizesfúrást, — mely Kovács József üzemvezető újítása. — Ezt az újítást jelenleg a Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézet vizsgálja, s amennyiben az itteni eredmények beigazolódnak, az újítást országosan is bevezetik. Ugyancsak kísérletezés alatt van Kaposvölgyi József és társának újítása, amely a csille töltési súlyának növelését kívánja elérni. Ez az újítás — siker esetén — évente másfél millió megtakarítást jelent.

Egy nem várt eredmény

Az Aknamélyítő Tröszt a bányásznap tiszteletére, a tíz körzet között versenyt indított. A versenyben résztvett a komlói körzet is. Mint már előző számunkban is közöltük a verseny értékelését nagyon helytelenül, igen sokáig elhúzta az Aknamélyítő Tröszt vezetősége. A versenyben résztvevő körzetek és azok dolgozói már régen kíváncsiak voltak, milyen eredményt értek el, és hogy végeztek a versenyben.

Nagyon kíváncsiak voltak a komlói körzet dolgozói is. Hiszen igen sokat foglalkoztak a versennyel és mindent megtettek annak érdekében, hogy megfelelő helyen végezzenek. Sajnos, az elmúlt heti értékelés nagyon kellemetlenül érintette a komlóiakat. A versenyt értékelő bizottság a kilencedik helyre sorolta a komlói körzetet.

Ez nagyon rosszul esett a komlóiaknak, mert a termelékenységi mutatóban 109,7 százalékos eredménnyel az elsők voltak. A béralap-megtakarítás és az önköltség-mutató is megfelelő volt. Sajnos a versenyben nagyban hátramozdította őket a 0,55 köbméter/fő összteljesítmény a múlt év hasonló időszakának 0,60 százalékos eredményével szemben. Csak ennél az egy résznél 6 pont levonásuk volt. Legsúlyosabban érintette őket az 1,9 százalékos baleseti mutató, melynél nem kevesebb, mint 28 pontot vontak le a verseny értékelési táblázata szerint.

A Komlói Aknamélyítő Körzet vezetői helytelenítik a tröszt által végzett értékelési módszert. Ugyanis a verseny megindulása július elsején kezdődött. Sajnos az értékelési pontok egy részét augusztustól számította a tröszt. Persze ez kedvezőtlenül hatott a komlói üzemrészre, mert júliusi eredményeik igen jók voltak. Az itt elkövetett hiányosságot a szakszervezet is helytelenítette.

A Komlói Aknamélyítő Körzet vezetőit és dolgozóit ez a tény sem vetette vissza a további versenyzéstől. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére indított versenyben újra teljes lendülettel vesznek részt.

Panasz a MÁVAUT-hoz!

Gyenis József, az aknamélyítő körzet dolgozója felkereste szerkesztőségünket, hogy panaszt tegyen a MÁVAUT illetékesei felé.

Elmondja, hogy október 6-án este fél 10 órakor Hosszúhetényből szeretett volna haza, Komlóra utazni. Sajnos, csak szeretett volna, mert a kalauz feleségét a két gyerekkel felvette, de őt nem. Felesége ugyan kérte a kalauzt, hogy férjének műszakra kell mennie, de mégsem vették fel. Mikor aztán a jegyváltás következett, kiderült, hogy a pénz férjénél van. A kalauz minden szívfájdalom nélkül a falu szélén letette őket...

Ugy gondoljuk, nem valami emberséges cselekedet volt a kalauztól. Kérjük az illetékes vezetőket, hogy vizsgálják meg a jogos panaszt. Több emberséget az utazóközönséggel szemben.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
13 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

Jogos panasz

Kossuth-bánya gépüzemében, ahol közel négyszáz ember dolgozik, az üzemi bizottságnak gyakorlatilag csak a neve létezik. A dolgozók jogosan panaszkodnak, hogy az üzemben nincsen szakszervezeti élet. Az ü. b.-elnök nem igen foglalkozik a dolgozók kisebb-nagyobb problémáival. Sokan nem is tudják, ki a gépüzemnél az ü. b.-elnök, van-e egyáltalán ü. b.-elnök? Van-e üzemi bizottság?

Üzemi bizottság van, de sajnos csak papíron van, s csak neve van! Az ellenforradalom óta, illetve annak leverése óta semmiféle megmozdulása nem volt az ü. b.-nek. Nem volt még szakszervezeti taggyűlés sem. Ugy látszik, csak díszneks építették az üzemi kultúrtermet is. A felszerelt hangosító berendezés meg csak azért van, hogy az egyik raktárban poroso djon.

Az elelnforradalmi események előtt még valahogy működött üzemünk ü. b.-je. Akkor még érezték a dolgozók, hogy az ü. b. törődik velük és problémáikkal. Volt akkor termelési értekezlet is, melyen a legjobb munkát végzők kisebb jutalmakat, ajándékokat kaptak. Ez is jó érzés volt akkor, jobban ment ettől a munka is.

Mi, a szakszervezet tagjai ma is becsületesen fizetjük tagsági díjainkat. Éppen ezért elvárjuk, hogy a szakszervezetben intézzék ügyeinket, támogassák, meghallgassák kérésünket, javaslatainkat. Törődjön az üzem dolgozóinak problémáival Wágner András elvtárs, az ü. b. elnöke. Ezt tőle elvárjuk.

Találjanak módot a taggyűlésekre, a termelési értekezletekre és a jó munkát végzők megjutalmazására is.

Dolgozóink ezen panasza jogos. S úgy véljük: az ü. b. elnökét azért választottuk, hogy törődjön a mi problémánkkal. Mert a mi problémánk az üzem problémája is.

— Demeter —

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	7-én Tény	+	%	8-án Tény	+	%	9-én Tény	+	%	Havi %
Mája	305	317	12	103.8	312	7	102.4	314	9	102.8	103.8
Anna-akna	440	424	—16	96.4	396	—44	90.0	486	46	110.4	101.8
III-as akna	640	665	25	103.9	610	—30	95.4	625	—15	97.6	101.4
Béta-akna	870	718	—152	82.6	803	—67	92.3	846	—24	97.2	96.2
N.-mányok	275	242	—33	87.8	249	—26	90.5	254	—21	92.4	94.5
Szászvár	290	262	—28	90.3	250	—40	86.3	271	—19	93.2	91.7
Kossuth-b.	1410	1142	—268	81.0	1206	—204	85.6	1317	—93	93.4	84 3
Összesen:	4230	3770	—460	89.5	3826	—404	90.5	4113	—117	96.3	93.7

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Eredmények — problémák III-as aknán

A napokban felkerestük a III-as akna párttitkárát és ü. b.-elnökét s az üzem eredményeiről, problémáiról beszélgettünk. Arra voltunk kíváncsiak: a III. negyedévben mennyire sikerült az üzem bányászainak megközelíteniök, a tavalyi III. negyedév termelési szintjét, mennyiségben és önköltségben, hogyan állnak jelenleg, s milyen problémáik vannak.

Kiss Gyula elvtársat, a párttitkárt és Szentes elvtársat, az ü. b.-elnökét munka közben találtuk. Kiss elvtárs az általuk patronált iskola szülői munkaközösségének küldötteivel tárgyalt, majd mi tettük fel a kérdést:

— *Van-e sok műszakmulasztás?* — A válasz nem volt örvendetes.

— Üzemünkből — jelenleg — egy nap alatt 360 dolgozó hiányzik. Ez a létszámhiány pontosan egy harmad műszakszámát teszi ki.

— *Mi ennek az oka?*

— A hiányzók legnagyobb része beteg. Influenzás. Félünk, hogy ez a nagy létszámkiesés visszarántja tervteljesítésünket is. Mert a mi eredményeink eddig jónak mondhatók.

— *Mennyire teljesítik most a tervet?*

— A tervünket eddig mindennap teljesítettük.

— Nemcsak, hogy teljesítettük, de túl is teljesítettük. — szólt közbe Szentes elvtárs. — Hisz naponta négy vagon szénnel többet termeltek bányászaink a tervnél.

— *Hogyan sikerült a III. negyedév tervteljesítése?*

— Jól. Negyedévi szinten 105,4 százalékot értünk el, s csupán kettő tized százalékkal maradtunk alatta a tavalyi III. negyedévi tervteljesítésnek. Ugyanis tavaly, a hasonló időszakban 105,6 százalékot értünk el. S ez jónak mondható, mert létszámunk alacsonyabb a tavalyinál.

— *Volt-e a III. negyedévben túlműszak?*

— Volt. De korántsem annyi mint tavaly. És főleg nem termelő vasárnapi túlműszakok voltak. Tavaly, a III. negyedévben 3 394 volt a vasárnapi termelő túlműszakok száma. Ezzel szemben az idén összesen 629 túlműszakunk van, melyet csak a szükséges fenntartásokra végeztünk.

— *Milyen eredményt értek el az önköltségi mutatóknál?*

— Önköltségi mutatónk nem olyan jó, mint a mennyiségi mutató. Tavaly a III. negyedévben 194 forintért termeltük a szén tonnáit. Az idén még mindig 303 forintért termeljük. Itt bizony még van mit tenni. Ezért tűztük magunk elé a munkaversenyben is az önköltségi mutatók állandó csökkentését és az anyagtakarékosságot.

— *Lesz-e nyereségrészesedés az üzemben és mennyi, illetve jelenleg mennyi pénzük van erre a célra?*

— Ez talán a legkellemetlenebb kérdés — mondja Kiss elvtárs. — A II. negyedévben mintegy 460 000 forintunk volt erre a célra. Ha ezt elosztjuk a dolgozók számával, 460 forint jut egy-egy emberre. Ahhoz, hogy több legyen erre a célra, tovább kell emeljük a termelést és csökkentenünk kell az önköltséget. De reméljük, nem lesz hiba itt sem.

— *Van-e most munkaverseny az aknán?*

— Versenyeztünk a VII. bányásznapra és most is azt csináljuk. Nem álltunk meg egy pillanatra sem. Most a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának tiszteletére indítottunk versenyt. Nem is mi indítottuk ezt a versenyt, hanem a bányászaink kezdték. Vagyis abba sem hagyták. Feltételeink: a mennyiségi terv túlteljesítése, az összüzemi teljesítmények emelése, az önköltség csökkentése, és a baleseti mutatók állandó csökkentése. Szeretnénk ebből a versenyből is győztesként kikerülni. Hisz az elmúlt negyedévi versenyt Petőfi-aknával szemben mi nyertük.

*

Bízunk a III-as akna bányászaiban. Hisszük, hogy a mostani versenyből is győztesen kerülnek ki és a maguk elé tűzött feladatokat megvalósítják.

Mikor lesz villany?

A kenderföldi fehéren ragyogó 550/D. számú épület a beköltözők zajától hangos. Nagy a forgalom, hisz mindenki igyekszik elfoglalni a szép, tiszta lakásokat. A ház körül folyik a tereprendezés és hamarosan elvégzik a még hátralévő kisebb munkálatokat, hogy aztán a lakók nyugodtan élvezzék a kényelmes, meleg otthont.

Az újdonsült lakóknak azonban van egy nagy kérése. Sürgősen szereljék be a villanyt, mert ez nagyon hiányzik. Kérik a tröszt és az ÁVESZ érdekeltjeit, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy legyen világosság, mert ezt a ház lakói nagyon várják. Eddig a kérés és reméljük, hogy megértésre talál.

A Dorog elleni bajnoki mérkőzés előtt...

Hosszú idő után, melyből sok volt a szünet, illetve a válogatott mérkőzések miatti kényszerszünet — újból láthatunk itthoni bajnoki mérkőzést. S reméljük ez az itthoni mérkőzés fordulópont is lesz csapatunk eddigi életében. Fordulópont annyiból, hogy megszerezzük az első hazai győzelmet, s általában az első győzelmet az NB I-ben. Van-e erre mód és remény? Ha csak az eddigi eredményeket nézzük s azt, hogyan sikerült csatárainknak a gólszerzés, illetve a helyzetek kihasználása, akkor nem sok a remény. De ha a Dózsa mérkőzésen látottakat, meg egy kis jóindulattal telített bizalmat adunk a csapatnak — akkor van reményünk az első hazai győzelemre.

Ha azokra az emberekre hallgatunk, akik könnyen eltemetik a csapatot, olyan híreket terjesztenek, mint az Sz. P. nevű szurkoló, aki biztos forrásból közölte ismerősével: „azért nem győzött eddig a csapat, mert..." de hagyjuk ezt. Erről majd a dorogi mérkőzés után... Addig nem akarom a közvéleményt sem felkavarni, de különösen nem akarom játékosaink kedvét venni holmiféle alaptalan és jellemtelen kijelentésekkel. Inkább a másik módszert választom, melyről az egyik barátom így nyilatkozott:

— Tudod, amikor olvastam az MTK elleni tudósítást, a vereség ellenére is jól esett olvasnom, a tudósítás soraiban élő derús, bizakodó, optimista hangot.

Igaza van ennek a barátomnak. Optimista, bizakodó hangon igyekeztünk írni riportjainkat, még akkor is, ha csak egy pontot tudtunk szerezni az eddig lejátszott négy bajnoki mérkőzés során. Vajon ki lett volna ma merész, s igazán bátor komlói szurkoló, aki azt merte volna állítani, hogy az újonc komlói csapat ebből a nehéz négy mérkőzésből több, mint egy pontot szerez. Ne haragudjanak kedves szurkoló társaim, de ez egy kissé nagyképűség lett volna a mi részünkről. Bár legyünk őszinték: ha csak egy kis szerencsénk van, pontot hozhattunk volna haza a Ferencvárostól és itthon maradhatott volna mind a két pont a Dózsa elleni mérkőzésen. Az, hogy az MTK-tól vereséget szenvedtünk, nem szégyen. Az ellenben baj volt, hogy ilyen nagyarányú vereséget szenvedtünk. Ennek is meg volt a maga oka. Koránt sem az, amit egyesek híresztelnek. Sajnos Krausz nagyon rossz napot fogott ki.

De hagyjuk most a múltat — inkább a jelenről, a vasárnapi mérkőzést megelőző két találkozóról, a Szeged elleniről, s a csütörtökön lejátszott Komló—Pécsbányatelep edzőmérkőzésről szóljunk néhány szót.

Szeged ellen öt gólt rúgott a csatársor és kettőt kapott a védelem. Pécsbányatelep ellen öt gólt rúgott a csatársor és egy gólt kapott a védelem. Volt javulás a játékban? Kétségtelenül volt. Nemcsak a szegedi, hanem a hazai edzőmérkőzésen is. Ha egyes szurkolók többet is vártak — mondjuk a komlói edzőmérkőzésen.

Elégedettek persze mi sem vagyunk, s az öt gól sem vakított el bennünket, mert hisz, több helyzet — s mondjuk talán a veszélyesebb helyzetek, nem a mi csatáraink játékából, hanem az edzőtárs játékából fakadt. Bár a második félidei játék képe — különösen a 65. perctől szinte állandóvá tette a komlói fölényt, és ekkor már egyké jó elgondolást, formás támadást és összjátékot is láthattunk. Bár megmondjuk őszintén, az összjáték koránt sem volt megnyugtató, s ugyanígy a helyzetek kidolgozásával, és befejezésével sem voltunk megelégedve. Különösen sok hiba csúszott a tiszta helyzetek kihasználásába. Sok még a felesleges cselezgetés, a felesleges tologatás, úgyszólván a kapu torkában. Többet kell majd dolgoztatni a Dorog elleni mérkőzésen a szélsőket, lyukra futattni Czirákit. Mert véleményünk szerint Grózdics és Cziráki megtalálták a gólszerzési cipőt. Hisz a csütörtöki öt gólból Cziráki 3 gólt szerzett. És nagy erényük volt az, hogy valamennyi gól kidolgozásában benne voltak.

A csütörtöki edzőmérkőzésen, a második félidőben alkalmunk volt látni „lesipuskásunk" Gerencsér játékát is. Volt egy-két jó megmozdulása, de igen tartózkodóan játszott. Igaz, hogy kevés labdát kapott és keveset is futtatták őt a szélen.

*

Bízunk tehát a csapatban s reméljük: megszerezzük az első hazai győzelmet. Ehhez persze 90 perces, férfias, kemény játékra, jó játékra, olyanra, mint Salgótarjánban volt, van szükség — de góllövésekkel tarkítva kell, legyen ez a játék. Lőni... lőni... lőni minden helyzetből, sokat a szélen futtatni, keveset középen erőltetni, hosszú, előrevágott labdákkal kiugratni Grózdicsot, középen pedig Czirákit. Ez a feladat.

Szeretnénk azt is, ha végre csapatunk egyik legtehetségesebb és legtechnikásabb játékosa: Molnár I. magára találni és örömet szerezne szurkolóinknak. Vagy legalább is végre megtalálná legjobb helyét a csapatban. Ugy gondoljuk, ebben nagy segítségére lesz Bodola mester is.

*

Néhány szót a szurkolókról. Azt szeretnénk, ha ez alkalommal szurkolóink biztatása az első perctől az utolsóig hangzana, s ez a biztatás elősegítené a győzelmet.

A jóérzésű szurkolók ne tűrjék, hogy a magukról megfeledkezett emberek sértegessék, vagy sértegetni merjék saját, vagy a dorogi játékosokat. Ne engedjék, hogy esetleg valamelyik magáról megfeledkezett, elfogult szurkoló sértegető, ocsmány szavakkal teleszórt kijelentésekkel illesse a játékvezetőt. Vagyis: viselkedjünk valamennyien sportszerűen. Biztassuk a csapatot, és bízzunk a csapat győzelmében. Mert hisz, nincs annak igaza, aki azt állítja az első négy mérkőzés után — amikor még húsz lejátszása hátra van —: „kiesik Komló az NB. I.-ből". Hogy melyik csapat fog kiesni; még nem lehet tudni. De hogy egy csapat bent maradjon az egyik vagy másik ligában — sokban a szurkolóktól is függ!

— GOBÉ —

SPORTHÍREK

— **Kézilabdacsapatunk** vasárnap délelőtt 9 órakor Budapesten a Baross utcai pályán tart NB II-es bajnoki mérkőzést a Kistex csapatával.

— **Ökölvívóink** Pécsett a vasutas csarnokban szerepelnek. A csapatbajnoki mérkőzésen vasárnap délután ellenfelük a Pécsi Vasút ökölvívói lesznek.

— **NB I-es** tartalék bajnoki mérkőzést tart a Komlói Bányász—Dorog. A mérkőzés kezdési ideje vasárnap délelőtt 10 óra.

— **Vasárnap** délután 13.15 órakor a Komlói Bányász—Pécsbányatelepi Bányász csapata tart ifjúsági bajnoki mérkőzést.

— **Az NB I-es** bajnoki mérkőzésre, melyet a Komlói Bányász és a Dorogi Bányász csapata rendez, vasárnap délután 15 órakor kerül sor.

— **Nehéz feladat** előtt állnak Béta-akna csapatának játékosai. Vasárnap délután 3 órakor a Vasas I. Bányász csapatával mérik össze erejüket. A vasasi csapat pedig nem minden esetben törekszik a sportszerű játékra. Bízunk abban, hogy a komlói csatársor feljavul, s az eredmény a komlói csapat javára dől majd el.

— **Szombaton délután** Szekszárdon szerepel a Petőfi röplabdacsapat. Reméljük, a tűzoltók nem hiába szurkolnak csapatuk sikeréért, a mérkőzésen a két csapat közötti játékban a komlóiak lesznek az elsők.

FELHIVÁS!

A Bányász Sportkör vezetősége felhívja a szurkolók figyelmét, hogy az NB I-es bajnoki csapat mérkőzésére a jegyeket elővételben biztosítsák mert a pályán a mérkőzés előtt csak korlátolt számban áll majd jegy a szurkolók rendelkezésére.

— A Bányász Sportkör Vezetősége felkéri a rendezőgárda minden tagját, hogy vasárnap reggel 8 órakor feltétlenül jelenjen meg a sporttelepen.

FIGYELEM!

Felhívjuk szurkolóink figyelmét, hogy vasárnap az első csapatok mérkőzésén a Baráti Kör Vezetősége szervezetten kívánja buzdítani a csapatot. Felkéri azokat a szurkolókat, akik ebben segítséget kívánnak nyújtani, gyülekezzenek a sportpályán, az állóhelyi oldalon, a kék-fehér zászló alá, hogy lelkes buzdításukkal is hozzásegítsék a csapatot ennek a nagyfontosságú mérkőzésnek a megnyeréséhez.

Kökönyösi sport-stadionban
október 13-án délelőtt 10 órakor
Komló — Dorog
NB. I. o. tartalék bajnoki labdarúgó-mérkőzés
Október 13-án délután 3 óra
Komló — Dorog
NB. I. o. bajnoki labdarúgó-mérkőzés
Előtte negyed 2 órakor
Komlói ifi — Pécsbányatelepi ifi
bajnoki labdarúgó-mérkőzés

HÍREK, közlemények

November 7-re készül a vájáriskola

Nagy a sürgés-forgás vasárnap délelőttönkint a Vájáriskolában. Gyorsan öltözködnek a fiúk, hiszen nemsokára kezdődik a próba.

Az ünnepre való készülődést, a próbákat Kovács József nevelő irányitja, vezeti. Ő alakította nemrég azt a 35 tagból álló énekkart is, mely az ünnepélyen szerepel először. A másfélórás műsorban sok érdekes, szórakoztató meglepetés vár a vendégekre. Most csak néhányat árulunk el közülük. Többek között két jelenet előadását tervezik és próbálják a tanulók. A „Zseleznyák a partizán" című jelenet 1917-ben, a forradalom idején játszódik. A partizánok hősiességét mutatja be.

Ezt a számot követi majd az énekkar fellépése, szavalat és egy újabb jelenet előadása. A műsor színes, szórakoztató lesz. Erről már most gondoskodnak a vájáriskolások. S hogy ez valóban így legyen, arra Kovács József nevelő is ügyel. Sok mindent terveznek erre az alkalomra. Egy művészbrigádot szeretnének meghívni vendégszereplésre, hogy ezzel is emeljék a műsor színvonalát.

Az est érdekessége lesz a névadó ünnepség is. Ezen a napon veszi fel a Vájáriskola Orosz Gyula, az ellenforradalom alatt hősi halált halt kommunista harcos nevét. A névadó-ünnepélyen részt vesz majd Orosz Gyuláné, s szeretnék meghívni az intézet tanulói a Bányász Zenekart is.

Terv, ötletesség tehát van elég. S a tanulók lelkes készülődését még fokozza az, hogy a műsor után bált rendezhetnek. Aki jól akar szórakozni, vegyen részt a vájáriskolások ünnepélyén.

— **Megkezdték** az 5. könyvsorsjegy árusítását a könyvesboltban. Egy sorsjegy ára 10 forint. A december 12-i húzáson sok értékes nyeremény kerül kisorsolásra. A húzáson nem nyert sorsjegyek könyvekre válthatók be.

— **Katonai** igazolványának elvesztését nem jelentette be 3 nap alatt az illetékes katonai parancsnokságnak Szekeres Jenő. Ezzel szabálysértést követett el, s a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 50 forintra birságolta.

— **A Vájáriskola** tanulói közül sokan kérték felvételüket a KISZ-szervezetbe. Az október 20-i gyülésen az új tagok felvételét intézik, s ekkor ismertetik a KISZ-tagok előtt november 7. jelentőségét.

— **Az új címerrel** ellátott egy és kétforintosok október 10-én forgalomba kerültek. A régi címerrel ellátott pénzek továbbra is forgalomban maradnak.

— **Városunkba látogat** október 20-án az Örmény Népköztársaság ének, zene és népitánc együttese. Egész estét betöltő előadással szórakoztatják majd a komlói közönséget.

— **A megrázó történetű** angol filmet, mely Megosztott szív címen kerül bemutatásra, október végén vetíti a Május 1. Filmszínház.

— **A Kossuth Lajos** utca útburkolatának megjavítása után megkezdték a Községgazdálkodási Vállalat útépítői Kenderföldön a Zrínyi Miklós utca útburkolatának építését.

— **A mozgó vonatról** történő leugrásával szabálysértést követett el Szaniszló István. Testi épségének veszélyeztetéséért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 70 forintra birságolta.

— **Midennemű** féregirtást szakszerűen vállal a Komlói Községgazdálkodási Vállalat féregirtó részlege. Megrendeléseket mindennap 8—12 óráig vesznek fel a tanácsház II. emeletének 242. sz. szobájában.

— **Megjelent** Mikszáth Kálmán összes műveinek 7. kötete. A Szent Péter esernyője című művet tartalmazó könyv 25 forintért kapható a könyvesboltban.

— **Külföldi ismerősöknek,** rokonoknak könyv ajándékozásával szerezhetnek örömet a komlói lakók. Az ajándékra szánt könyvek a könyvesboltban kiválaszthatják, s a könyv árának, a portóköltségnek és a kezelési költségnek kifizetése után a szállítást a könyvesbolt intézi. Ezzel az intézkedéssel megkönnyítették a karácsonyi ajándékozást.

— **Divatos férfiöltönyök** minden színben, nagy választékban kaphatók a Pécsi úti 114-es számú ruházati boltban. A különböző minőségű és fazonú öltönyök 820—1450 forintért vásárolhatók.

— **Ha télen** is csinos akar lenni, s a hideg ellen is védekezni kíván, vásároljon panofix bundát, vagy szőrmebéléses kabátot a felsőruházati boltokban. A panofix bundát 4800 forintért, a férfi és női szőrmebéléses kabátot 2300—2500 forintért árusítják.

Nagy a választék a Bástya felsőruházati üzletház cipőosztályán

Női bundás cipő barna színben 440 forintért, kisipari cipők 340—400 forintért, félcipők 231 forintért vásárolhatók. Férfi túra bakancsok 375 forintért, gyermek bakancsok 121—149,50 forintért kaphatók.

ÚJ KÖNYVEK

THOMAS MANN: AZ ELCSERÉLT FEJEK

A nagy író remekbeszabott elbeszélése a szép Szita és két szerelmese tragikus sorsában megmutatja: hiába követel rendet az a társadalom, amely elavult törvényeivel eleve rendetlenséget teremt. A régmúlt korokat idéző ind legenda tehát a ma emberének nemcsak gyönyörködtető szórakozást, hanem modern időszerűségű érdekes gondolatokat is nyújt. A kötet — az Elzevir Könyvtár első könyve — tipográfiában, művészi bőrkötésben, egész megjelenési formájában a könyvkiadás klasszikus hagyományait követi és méltó kiegészítője a klasszikus tartalomnak.

Illusztráció Thomas Mann „Az elcserélt fejek" című most megjelent könyvéből.

DICKENS: PICKWICK MESÉK

„A PICKWICK Klub hátrahagyott iratai"-ba beilleszkedett nyolc mese, mindegyike Dickens legszebb erényeit csillogtatja meg. Könny és mosoly fantasztikum és realitás a

Kép Dickens: „Pickwick mesék" című könyvéből.

Dickensnél megszokott, színes változatosságban követi egymást, s így együtt ad lebilincselően szép történetet. A könyv Seymour és „Phiz" egykori illusztrációit az 1838-as eredeti angol kiadás alapján, különleges nyomdatechnikával közli.

MOZIMŰSOR

Május 1.: Október 12—16: Csodacsatár. Új magyar film.

Matiné: Október 13-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Titokzatos hajóroncs.

Szabadság: Október 12—13: Rumjancev ügy. Szovjet film. Október 14—16: Egy nap a bíróságon. Olasz film. (Csak 16 éven felülieknek.)

Matiné: Október 13-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Egy éjszaka a Mont Blancon.

Szászvári Jószerencsét: Október 12—13: Scuderi kisasszony. Német—svéd filmalkotás. (Csak 16 éven felülieknek.) Október 15—16: Déryné. Magyar film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: a Komlói Szénbányászati Tröszt 40 csillést, a 24-es AKÖV 10 gépkocsivezetőt, 10 autószerelőt, 4 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 1 érettségivel rendelkező anyaggazdászt, 2 érettségizett fiatal forgalmista gyakornoknak és 5 férfi kalauzt keres.

Apróhirdetés

DR. BALOGH József városi orvos szabadságáról visszaérkezett. Rendel: Arany János utca 12. II. em. 3, délután 6—7 óráig.

ELADÓ egy alighasznált, sötétkék télikabát molett nő részére, egy férfi lóden, férfi ballon és használt férfi öltöny. Érdeklődni lehet Petőfi tér 2. I. em. 1. ajtó, délután 4 órától.

60 ÉVES józan vas- és fémműves kás ezúton keres hűséges, egészséges és hozzávaló élettársat. „Szerencse" jeligére az „Új Komló" szerkesztőségében.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalokná kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Felelős: Mellei Rezső

Sétára hívjuk Önt

Tartson velünk, kedves olvasó. Egy kis sétára hívjuk önt. Nem kell messzire mennünk, mégis sok mindent látunk majd. Tapasztalatainkat, észrevételeinket lejegyezzük.

Induljunk el a Lenin térről a Kossuth Lajos utcába. Itt, mindjárt az útszakasz legelején nézzünk körül a lángos boltban. Naponta többszáz ember vásárol itt magának élelmet. Nézzük meg, milyen helyen, milyen körülmények között is készül a lángos.

A helyiség belseje piszkos, rendetlen. A tálak zsírosak, kormosak. Látszik, hogy ritkán mossák őket meleg vízben, s csak néha használják a VIM-et, szódát, vagy a súrolóport. A mérlegek piszkosak, az edényekről és a különböző felszerelésekről pedig arra lehet következtetni, hogy az itt dolgozó asszonyok rendetlenek, hanyagok.

A tisztaság nem felel meg az egészségügyi követelményeknek. A lángosbolt dolgozóitól többet várunk!

*

Menjünk tovább. Második állomáshelyünk legyen a Sport-büfé. Ezt a helyiséget is sok ember látogatja naponta.

Az italboltban még kevés a vendég. Kora délután van, s a szabadidő csak később kezdődik. Igy a forgalom is csak pár óra múlva éri el a megszokott napi forgalmat. Az italbolt helyisége tiszta, rendes. Látszik, hogy nemrég takarították. A vendégek talán úgy gondolják, hogy minden a legnagyobb rendben van. Pedig tévednek. Hibát itt is találunk. A pult alatt — ahova a vendégek pillantása nem jut el — nagy kosár lim-lom hever. Van itt szennyes ruha, rossz cipő és más egyéb is. Tegyék el sürgősen ezt a sok használhatatlan holmit!

Kíváncsiságunk elvezet a raktárba is. S valami ravasz kis ördög azt súgja, nézzünk jobban körül. Nem hiába töltjük itt az időnket. Piszkos tálakat, evőeszközt — bár nem tudjuk, ezt mire használják— találunk itt is. És még valamit. Egy különös szokást. A szennyesruhát a raktárban tárolják. (Lehet leadták a jelzést, hogy megyünk). Ez nem egészséges. Keressenek más gyűjtőhelyet.

Ha már itt vagyunk a Sportban, nézzük meg az éttermet is. Az étterem konyhájáról sokat lehetne írni. A helyzet a lángosboltéhoz hasonló. A vezető azzal védekezik, hogy ma nem jött dolgozni a takarítónő. Ezért a nagy rendetlenség. Ez bizony nem elfogadható mentség. A büfé polcairól hiányzik az üveg vagy eternit lap. Erre a Vendéglátóipari Vállalat figyelmét hívjuk fel. Szerezzék be mielőbb!

*

Folytassuk sétánkat. Menjünk el egészen a Kossuth Lajos utca végén lévő konyháig, melyet az Építőipari Vállalat működtet. 900—1000 ember részére főznek itt a konyha dolgozói. A néhány hónappal ezelőtti helyzethez viszonyítva sokat javítottak a tisztaságon. Az edények és evőeszközök tiszták. Jól végzik munkájukat a mosogatók. A raktárak rendesek. Csupán a folyosó piszkos még. Ugyanis ebéd után és takarítás előtt érkeztünk a konyhára. Az ablakokhoz, melyek a konyháról az ebédlőbe nyílnak, bádog vagy eternit lemez kellene. Jó lenne mielőbb beszerezni ezeket! A konyha dolgozói munkájukat ne a földön végezzék! Az edényeket tegyék a konyhaszékekre. Igy az ő munkájuk is könnyebb lesz, s a tisztaságot segítik elő.

*

Hol csoportosul a legtöbb ember Komlón? A buszmegállóknál, a Kossuth téren. Ha megszomjaznak, az itt várakozók, italt az Arkádsor-i italboltban fogyasztanak. Nézzük meg belülről is ezt a helyiséget. Meglepetés, kellemes meglepetés ér bennünket. Ragyogó tisztaság, rend fogad amint belépünk. Ez igazán meglepő. A mindig piszkos, rendetlen helyiségből végre megfelelően tiszta italbolt lett. Az itt dolgozóknak csak egyet nem szabad elfelejteniök. Kiszolgálás közben, a munkaidő alatt ne tegyék le fejükről a kendőt!

*

Szép, rendes, tiszta a belvárosi iskola napközi otthona. Naponta 60 embernek, diáknak és tanárnak adnak itt ebédet. Nincs panasz a napköziotthonnal szemben lévő óvodára sem. De nem vagyunk elégedettek a „Lapos" üzletház — Kossuth Lajos utca — melletti zöldségesbolttal, ahol egészségügyi könyv nélkül dolgozik egy eladó. Sürgősen intézkedést kérünk!

*

Sok mindent láttunk, tapasztaltunk. Fejezzük be most a sétát azzal, hogy legközelebb folytatjuk majd Kenderföldön és Kökönyösön.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 83. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. OKT. 16.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	Tény	10-én +	%	Tény	11-én +	%	Tény	12-én +	%	Havi %
Mária	305	349	44	114,3	321	16	105,3	331	26	108,8	105,3
Béla	870	882	12	101,4	1066	196	122,5	970	100	111,5	100,5
Anna-akna	440	476	36	108,1	381	—59	86,7	395	—45	89,8	99,9
III-as akna	640	590	—50	92,2	567	—73	88,6	644	4	100,5	99,3
Nagym.	275	250	—25	90,2	247	—28	89,7	267	—8	96,9	94,0
Szászvár	290	266	—24	91,8	271	—19	93,3	271	—19	93,3	92,0
Kossuth-a.	1410	1209	—201	85,7	1295	—115	91,8	1410		100,0	86,5
Összesen:	4230	4022	—208	95,1	4148	—82	98,1	4288	53	101,4	94,9

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

PÁRTÉLET:

A pártmunkáról . . .

A napokban, október 10-én olvastam a Népszabadságban Gáti József „Uj párttagsági könyvek" című cikkét. A cikk olvasása óta nem hagy nyugodni az abban felvetett téma, s azóta munkám és pihenésem közben is ezen gondolkozom. Ezzel a cikkel a magam részéről teljes egészében egyetértek, s egy megállapításával külön kívánok foglalkozni, a magam pártszervezetének területéről. Történetesen a kökönyösi pártszervezetről, annak tagjairól lévén szó. Hogy még érthetőbb legyen, idézek Gáti József cikkéből:

„Az olyan párttitkár vagy pártvezetőségi tag gondolkodik azonban helyesen, aki azt mondja: Tagkönyvcsere lesz? Nézzük meg, hogyan is állunk a pártmunkával, gondoskodtunk-e arról, hogy minden párttagnak legyen valamilyen megbízatása? Reá, mint kommunistára fontos feladat hárult-e? Elvégzik-e az elvtársak a rájuk bízott munkát, megfelel-e az a képességüknek, vajon kedvvel csinálják, vagy inkább mást vállalnának szívesebben? Beszélgessünk erről is a párttagokkal, hiszen úgyis fel kell keresni mindegyiküket az összeírás során."

Igen, erről van szó. A pártmunkáról. Mert bizony a pártmunka itt-ott sántít, akadozik. Olykor csak arra szorítkozik a csoportbizalmiak munkája, hogy kiviszik a pártbélyeget, szólnak ha taggyűlés következik. Mintha csak ez lenne a pártmunka, ha több munkát nem is kellene végeznie a pártcsoportbizalminak, a párttagnak, az alapszervezet vezetőségi tagjának.

Ugyancsak a napokban beszélgettem pártalapszervezetem párttitkárával. Felkerestem lakásán, mert már október 10-e volt s még nem kaptam meg a pártbélyeget: „A gazdaságvezetőnél van — mondotta —. Még nem adta ki?" Nem tudtam rá mit válaszolni, mert én még nem kaptam meg a bélyeget, a gazdaságvezetőt pedig nem találtam otthon. A beszélgetés tovább folyt. A titkár elvtárs elmondotta, hogy most három hétre kórházba megy, s nem tudja ki legyen addig a titkár, illetve ki vigye addig a titkári teendőket. „Van az elvtársnőn kívül még hat vezetőségi tag — mondtam — össze kell ülni a vezetőségnek és meg kell beszélni, ki viszi a titkári munkát, amíg a kórházban lesz". „Igen ám — mondta az elvtársnő — de az elvtársak, ilyen vagy olyan ürüggyel kivonják magukat a munka alól".

Az alapszervezetben nemcsak a titkárnak, hanem valamennyi tagnak kell munkát végeznie. S most a tagkönyvcsere előtt erről kell beszélgetni a tagsággal: milyen pártmunkát végeznek? S a kapott pártmegbízatást hogyan végzik el? Milyen pártmunkát szeretnének végezni? Mert bizony baj van a pártmunkával a kökönyösi alapszervezetnél is és baj van másutt is Komlón. Én csak a kökönyösi alapszervezetről beszélek, de ez a példa tipikus és eléggé általános.

A legutóbbi taggyűlésünkön történt: a taggyűlés azzal a feladattal bízta meg a keleti részen lakó kommunista asszonyokat, hogy segítsék megszervezni a taggyűlést követő hét hétfőjének délutánjára, a Nőtanács területi gyűlését. A megbízatás pártmunka volt. Feladat kommunisták részére. Hogyan végezték? Rosszul, sehogyan, hisz azok sem jelentek meg a nőgyűlésen, akik a szervezést vállalták, akiket a taggyűlés ezzel a munkával megbízott.

Sorolhatnám tovább a példákat, de azt gondolom, ennyi is elég ahhoz, hogy Gáti József elvtárs cikkében foglaltakat a magunk területéről is igazoljam, alátámasszam. Most tehát, amikor a tagkönyvcserére készülünk, beszélni kell a pártmunkáról, mert a munka értelmezésével, végzésével bajok vannak Komlón. Nem elég, ha csak a titkár, ha csak a vezetőség, ha csak a pártcsoportbizalmiak végeznek pártmunkát — s ezt a pártmunkát is egyesek csak a pártbélyeg kihordásában, csak a taggyűlés kiértesítésében, a vezetőségi üléseken való részvételben látják — pártmunkát valamennyi párttagnak kell végeznie, kinek ilyen, kinek olyan, de minden esetben a legalkalmasabb munkaterületen. Erről pedig most a legjobb alkalom beszélni!

— GÁBOR —

Csatlakozunk a Széchenyi-akna bányászainak felhívásához

A pécsbányatelepi Széchenyi-akna bányászai elhatározták, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának tiszteletére munkaversenyt indítanak. Ezt a felhívást, amely a magyar bányászok felé szólt, olvasták a komlói Kossuth-bánya dolgozói is, s az éves terv sikeres teljesítése érdekében az alábbiakban válaszoltak a pécsiek kihívására:

Kedves elvtársak!

Olvastuk felhívásotokat, amelyben külön párosversenyre hívjátok Kossuth-bánya valamennyi dolgozóját. Örömmel üdvözöljük kezdeményezésetek et és a versenyfelhívással — annak politikai és gazdaság célkitűzésével — teljes egészében egyetértünk.

Közöljük Veletek, hogy Kossuth-bánya dolgozói a versenykihívásotokat elfogadják.

Üzemünk jelenleg igen nagy nehézségekkel küzd a napi terv teljesítésében, de bízunk pártunk irányításában, érezve eddig nyújtott támogatását. Azon leszünk, hogy ebben a nemes versenyben egységes akarattal, bányászbecsülettel magálljuk helyünket:

1. A Szocialista Forradalom 40. évfordulójának tiszteletére vállaljuk, hogy ebben az évben a termelési tervünket október, november és decemberben 101 százalékra teljesítjük és ezzel 1000 tonna szenet adunk terven felül a népgazdaságnak.

2. Önköltségi tervünket 5 százalékkal csökkentjük és ezzel tonnánként 15 forinttal a tervezett költségnél olcsóbban termelünk.

3. A biztonságos termelés érdekében vállaljuk, hogy a balesetek számát 5 százalékkal csökkentjük.

4. Vállaljuk, hogy a gázszén termelési tervünket 5 százalékkal túlteljesítjük.

5. A munkafegyelemnél az igazolatlan műszakmulasztásokat 10 százalékkal csökkentjük.

Storcz Ferenc PB. titkár h. **Kovács József** üzemvezető

Bukovecz Lajos ü. b. elnök

A párosversenyben: 1. Pécs 2. Komló

Október első dekádja után a pécsi és a komlói trösztök között folyó párosversenyben: első Pécs, második Komló. A pécsi tröszt eredménye 99.1, a komlói tröszté 93.8 százalék. Ezzel a pécsi bányászok, habár tervüket az első dekádban nem sikerült teljesíteniük — jelentős előnyt szereztek.

Az egyes aknák között folyó párosverseny állása — az első dekádban — a következő: Béta-akna 3.2 százalékkal maradt el a tervteljesítéstől, de még így is vezet a Szabolcs-bányatelepi István-akna előtt 3 tized százalékkal.

Anna-akna és Béta-akna egyformán 102.5 százalékos eredményt ért el, tehát teljesen nyílt a verseny sorsa. Anna-akna ebben a hónapban igen rapszódikus eredményeket ért el. Több esetben nem, máskor pedig 110 százalék felett teljesíti napi tervét.

III-as akna 100.4 százalékos dekáderedménye kevésnek bizonyul, a vasasi Petőfi-aknával szemben, ahol 102.0 százalékra teljesítették tervüket. III-as aknánál a kezdeti kimagasló eredmények után az egyre rosszabb napi eredmények okozták, hogy nem ők vezetnek.

Kossuth-bánya és Pécsbányatelep között folyó versenyben a kevésbé rosszabb eredményt elérő pécsbányatelepi bányászok vezetnek. Eredményük 97.5 százalék. Kossuth-bányáé: 84.4 százalék.

A részesedés feltételei

Az Építőipari Vállalat vezetősége a napokban értesítette a dolgozókat a nyereségrészesedés feltételeiről, amely szerint az ÉM Pénzügyi Főosztályának közleménye alapján nyereségrészesedés illeti a vállalatot a részére megállapított nyereséghányad túlteljesítése esetén. Az így elért többletnyereség a vállalat dolgozói között a rendeletben előírtak szerint kerül felosztásra.

Minden dolgozó tehát egyénileg is érdekelt abban, hogy minél magasabb nyereséget érjen el a vállalat, mert jó munkája, a vállalatnál eltöltött ideje alapján a vállalat többletnyereségéből részesedést kap. Az Építőipari Vállalat a II. negyedévben 269 ezer forint többletnyereséget ért el. Amennyiben ez az összeg fokozódik, úgy növekszik a kifizetendő nyereség is. Ha a vállalat az év végéig mintegy 2 és fél millió forint nyereséget ér el, akkor 1 600 forintos átlagkeresetre 1 062 forint, 2 000 forintosra 1 315 és 2 400 forintos keresetre pedig mintegy 1 600 forint a részesedés nagysága.

Külön elbírálásban részesülnek az újítók, akik a megtakarítás összegétől függően 3 százaléktól 15 százalékig terjedő többletnyereséget kapnak.

A vállalatnál eltöltött időt is figyelembe veszik. 1 évi munkaidő után 2 százalék, 2 év után 5 és 5 év után 10 százalékkal többet kapnak a dolgozók.

Csökkentő tényezők a szóbeli vagy írásbeli igazgatói megrovás igazolatlan mulasztás. Nem részesülnek a nyereségből az önkényes kilépők, a fegyelmileg elbocsátottak, vagy alacsonyabb munkakörbe áthelyezettek, akik anyagi vagy erkölcsi kárt okoztak a vállalatnak és végül azok, akik 3 napot igazolatlanul mulasztottak.

Mindezek a tényezők csak akkor valósulhatnak meg, ha a dolgozók a vállalat érdekét, feladatát és gondját sajátjuknak tekintik. Öntudatosabb munkával, fegyelmezettebb magatartással, saját anyagi jólétünket is emelhetjük. Ennek egyik döntő megnyilvánulása az építőipari dolgozók nyereségrészesedése.

Izlés szerint

Csak a nők tudják, milyen nagy gond a divatnak és az egyéni ízlésnek megfelelően kiválasztani egy-egy ruhaanyagot, elkészíttetni egy új ruhát. Mennyi gondot okoz az archoz és alakhoz egyaránt illő, helyes szín megválasztása. Van aki hetekig nézi a divatlapokat, hogy a már meglévő anyagot, hogyan is varrassa meg.

Ezeken a gondokon akarunk könnyíteni most, amikor elárulnuk azokat a „titkokat", melyeket a Helyiipari Vállalat női varrodájából lestünk el. Milyen ruhák készülnek az őszi, téli időszakra, milyen a divatos szín, a divatos fazon? A szekrényekben húsznál is több félig kész ruha sorakozik egymás mellett. Van köztük kék, zöld, barna színű és ezek árnyalatai, tvied és más szövetekből készült ruhák. Valamennyit más-más ízlésű nőnek készítik, a fazon tehát az ízlés szerint változik. S ha mégis arról akarunk hallani valamit, milyen ruhákat készítenek gyakrabban, milyen fazonnal és színnel, hallgassuk meg a varroda vezetőjét, Zuder Józsefnét.

— Az eddig készült ruhákból nem lehet megállapítani a divatos színt. Az összes szín valamennyi árnyalatát viselik ma a nők. A fazonban még mindig a kiskosztüm az uralkodó, de egyre inkább tért hódít magának a hétnyolcados kabát, szűkre szabott szoknyával, vagy az első sima, hátul három rakással díszített szoknya, kis mellénykével. A mellények készítésének az az előnye, hogy régi kabátból is készíthetők. Az egészruhák között igen divatosak a nyak, illetve gallérnélküliek, vagy azok a ruhák, melyeknek nyakkivágása a váll felé húzódik. Valamennyi egész ruhánál hátul viselik a zippzárat. Gyakoriak a kuli-kosztümök kordbársony és más szövetekből készítve. Ezek igen csinosak.

Ezek után talán már remélhetjük, hogy részben könnyítettünk a nők, a háziasszonyok ruhakészítési gondján. S ha az új ruha már elkészült, s először veszi magára tulajdonosa, már csak egy gondja maradt. Az, hogy miképp vetesse észre férjével az új ruha csinosságát a feleség. Hiszen észre veszi ezt a barátnő, a férfi ismerős, csak éppen a férj nem. Mit lehetne hát tenni, hogy a férjek se maradjanak szótlanok egy-egy ilyen alkalommal.

Az ilyen tanácsadásra még mi sem vállalkozunk.

Takarékossági anket

A bányásznap előtti ankéthoz hasonlóan ismét összejöttek az üzemi aktívák október 11-én délután 4 órakor, hogy meghallgassák a takarékpénztár vezetőjének, Kardos elvtársnak beszámolóját a bányásznapi takarékgyűjtési akcióról:

— Jó eredménnyel végződött az aktívák munkája, jól végezték feladatukat — mondta Kardos elvtárs —. Miből állt tulajdonképpen az ő munkájuk? Csupán felvilágosításból. Az volt a feladatuk, hogy azoknak a bányászoknak, akik a bányásznap alkalmával nagyobb összegű hűségjutalomhoz jutottak, s azt teljes egészében, vagy csak részben későbbi vásárlásra akarták fordítani, megmagyarázzák a takarékosság jelentőségét. Az ő felvilágosításuk után sok ember gondolt arra, hogy ha pénzét nem otthon teszi el, hanem takarékkönyvet vált, a hűségjutalom még kamatozik is. S nemcsak belátták, hogy ezeknek az embereknek valóban igazuk van, hanem mindjárt aszerint cselekedtek. S a takarékpénztárban egyre nőtt azon betétek száma, melyet a hűségjutalomból raktak be.

Igy mutatkozott meg az aktívák munkájának eredménye. Szám szerint — a Komlón és az Északi üzemeknél kiadott összes hűségjutalom 10 százaléka került takarékba. A legjobb eredményt a tröszt központnál érték el. Az itt kifizetett hűségjutalomnak több mint felén, összesen 53 százalékán váltottak takarékbetétkönyvet a dolgozók. A Karbantartó Vállalatnál 33, Kossuth-aknán 14, a szászvári bányaüzemnél pedig 13 százalékos eredményt értek el az aktívák. Igy alakult ki az átlagos 10 százalék.

Az eredmény ismertetése után a takarékpénztár megjutalmazta a takarékgyűjtési akcióban résztvett dolgozókat.

Szünetel a tanítás

Egyre inkább terjed az influenza járvány. Azok az emberek, akik már megkapták ezt a betegséget, nem gondolnak arra, hogy embertársukat fertőzik meg, amikor tüsszentés, köhögés előtt nem tartanak zsebkendőt a szájuk elé.

A gyerekek meg különösen nem vigyáznak egymás egészségére. Ezért van az, hogy a tanulók körében terjedt el leginkább a betegség. S néhány hét alatt már a betegek száma elérte az összes tanulók számának 60 százalékát. A fertőző betegség terjedésének megakadályozása érdekében a város egészségügyi osztálya és az oktatási oszt. közösen olyan intézkedést hozott, mely szerint október 11-től 19-ig az összes városunkban lévő általános iskolákban szünetel a tanítás.

Az iskolai oktatás beszüntetése természetesen nem ok arra, hogy azok az emberek, akik nem győződnek meg az intézkedés okáról, most ismét rémhíreket terjesszenek.

PILLANATKÉP

A Május 1. Kultúrotthonban jártunk a minap, s a folyosón énekszót hallottunk. Kinyitottuk a nagyterem ajtaját, s a következő képet láttuk: a székeken egymás mellett és mögött idősebb és fiatalabb emberek, férfiak és nők ültek. Kezükben kótát tartva énekeltek. Az énekkórus vezetője az énekesek között járt, végezte feladatát. Szépen énekelnek az emberek, jól játszik a zongorista — állapítottuk meg. De mert mi nem voltunk hivatalosak erre a próbára, csak ennyit mondtunk: „bocsánat". S ezzel becsukódott az ajtó.

Építik, de mikor lesz kész?

Komló gyors fejlődése már korábban megkívánta, hogy a város saját jól felszerelt kórházzal rendelkezzen. Illetékes szerveink már 1955-ben megkezdték a kórház építését, azonban több körülmény késleltette megnyitását.

1955-ben 24 ezer forintot költöttek az építkezésre, 1956-ban már 684 ezret, amely összegekből alapoztak, falakat húztak. 1957-ben — szeptember 30-ig — 600 ezer forintot fordítottak a kórházra, amelyből elvégezték a tetőmunkálatokat, részben a külső és belső vakolást és a központi fűtés is nagyjából készen van.

Ebben az évben még az alábbi jelentősebb munkálatokat végzik el: 121 ezer forintos költséggel a vízellátás kiépítését, transzformátort építenek és bevezetik az ipari áramot. Ez összesen 345 ezer forintba kerül. 80 ezret fordítanak a csatornahálózatra és ha minden jól megy, akkor még ebben az évben befejezik a burkoló munkálatot, amely 200 ezer forintba kerül.

Ezután már csak a szerelési munkálatok, a festés van hátra és kész az épület. Azaz készen lesz, de nem biztos hogy működhet!

Ennek oka a felszerelésben keresendő. Az igaz, hogy már 1956-ban leszállították a felszerelés nagy részét, hogy a raktározásnál mennyi nehézség volt, azt Halas doktor ismertette, azonban az októberi események vandál módon mintegy 250 ezer forint kárt okoztak az értékes műszerekben. Dr. Halas főorvos nagy aggódással mondta, hogy a hiányzó és sérült műszerek pótlására — legalább is a közeljövőben — nem sok remény van.

Műszerek nélkül pedig a kórház csak igen hiányosan működhet. Ezért arra kérjük a megyei szerveket, hogy mielőbb teremtsék elő a szükséges anyagi fedezetet, mert a kórház megnyitására igen nagy szükség van.

Nagy gondot okoz továbbá az orvosok és alkalmazottak lakáshelyzetének a megoldása, mert a normális működéshez feltétlenül szükséges, hogy a személyzet bizonyos része helybeli lakos legyen. Kérjük az illetékeseket, hogy már most foglalkozzanak a lakásügy rendezésével, mert ennek késése szintén befolyásolja majd a kórház működését.

Tehát építik a kórházat, csak a műszerek pótlásáról és a személyzeti lakásokról kell mielőbb dönteni, mert ezek nélkül nincs biztosítva a komlói dolgozók helybeli, alapos gyógyítása és kezelése.

Képviselők fogadónapja

Október 18-án délelőtt 9 órától egész napon át — a Kossuth-bánya üzemvezetőségének irodájában — Molnár István, Sudár Ferenc és Gregor Sándor országgyűlési képviselők tartanak fogadónapot.

ÍGY TÖRTÉNT

A köztársaság téri hősök Komlón

Csütörtök délután a város meghívására Komlóra érkeztek Berta Somogyi Lajos és K. Farkas József alhadnagyok, a Köztársaság-téri pártház védelménél súlyosan sebesült fiatal katonák.

Sorkatonák voltak, ma alhadnagyok. Hősi helytállásukért léptette elő őket kormányunk.

Komlóra — a város meghívására — azért jöttek, hogy az „Így történt" című, az ellenforradalomról, ezer veszélyről készült film levetítése után ők is elmondják, hogyan történt, ők személy szerint milyen eseményeken mentek keresztül.

*

Magas, derék fiatalember K. Farkas József. Fej, orr és szájsérülése már begyógyult. A hátgerincét ért lőtt sebre sem lehet következtetni egyenes járásából. Ő az az ember, aki elmondhatja, hogy szinte a sírból tért vissza. A Köztársaság-téren előbb fejét, majd arcát zúzták össze kézigránáttal ütve őt, s csak utána kapta a géppisztoly sorozatot testébe. Az ellenforradalmárok holtnak vélték társaival együtt. Ezért tudták súlyos sebesülten ismeretlen munkások szinte lopva a Petőfi Sándor utcai klinikára szállítani. S itt cseberből-vederbe került. Egyes ápolók és orvosok legszívesebben maguk fejezték volna be a banditák által megkezdett munkát. S ezt nem is titkolták előtte. Még a fegyvereké volt a szó, amikor saját lábán gyalog kellett a kórházat elhagynia.

Mi volt a bűne? Az, hogy közkatonaként védte azt a rendszert, amely nincstelen többgyermekes apjának 12 hold földet juttatott.

Egyszerű ember K. Farkas. Egyszerű szavú, szerény parasztfiatal. Nem gondolkozik bonyolultan. Egyszerű és világos számára, hogy vagy a nép, vagy a régi urak hatalma lehetséges csak. S ő a néphatalmat választotta októberben is, s ma is.

*

Szőke, magas, derűsen mosolygó fiatal Berta Somogyi Lajos. Talán csak szája szögletében fedezhetünk fel az ő korában még szokatlan kemény, késerű vonást — október örök nyomát.

Nagyon, nagyon szereti az életet B. Somogyi. Derűs és optimista, pedig milyen közel állt a halálhoz. Egy golyó nyakszirtjét, három tüdejét roncsolta, bal lábát egész sorozat érte. 14 lövéssel testében jutott a Koltói Anna kórházba.

Amikor az átélt eseményekről beszél, megkeményedik, gondolatban szinte ismét átéli a szavakkal szinte ki sem fejezhető sok fájdalmat, melyben része volt. Ilyenkor elszántság tükröződik szeméből. Eltökéltség arra, hogy maga is megakadályozza a sötét erőket abban, hogy bárkit is hozzá hasonló szenvedésekben részesíthessen. Hogy soha még egyszer úgy ne történhessen.

Pereg a film

Zsúfolásig töltötték meg a komlói dolgozók a filmszínházat. Már kora este jegyet „vadászó" fiatalok és öregek töltötték meg az előcsarnokot.

Néma és döbbenetes csendben, feszült figyelemmel nézték a filmet, mely nem forgatókönyv alapján és nem színészekkel készült. Ha volt forgatókönyv, azt valamelyik nyugati nagyhatalom politikusai készítették. S az általuk előre megírt cselekmény, a fasiszta könyvégetés, vandál pusztítás, barbár és kegyetlen gyilkosságok szereplőiként a magyar nép legjobbjait, egyszerű embereit tervezték meg. S a rendező New York-ban székelt.

Segédrendezőit, a nyugati diplomatákat látjuk a filmen szaladgálni luxuskocsikban — amint hozzák az utasításokat, még több vér kiömlesztésére, még nagyobb pusztításra, megírt „forgatókönyvek" nyomán nem pusztulás képe kerül a film vásznára, hanem az új élet sarjadása. Nem a becsületes munkában fáradó emberek halálhörgése, hanem vidám gyermekkacaj, nem könyvégetés, hanem új könyvek gyártása. Mindennapi alkotó életünk nyugodt ritmusa és zenéje.

*

A filmvetítés után megelevenedtek K. Farkas és Berta Somogyi elvtárs szavai nyomán az október végi napok. Nem írásról beszéltek, amit láttak, s amit — sajnos — átéltek, azt mondták el egyszerű keresetlen szavakkal. S a filmfelvételek, testük sebhelyei, a hiányzó láb, képezték szavaik bizonyítékát. Amit ők elmondottak, azok nem voltak Andersen úr meséi. S az ENSZ tárgyalhatott e mesékről, népünk inkább őket hallgatja meg. Őket, a nép igaz fiait. S, hogy mennyire azok, arra elég egy jellemző példa. Berta Somogyi — a résztvevők kérelme ellenére — nem ülve, hanem műlábán állva tartotta meg beszámolóját. Ezzel is tiszteletét fejezte ki hallgatói, népünk iránt.

*

Városunk két kedves, hős vendége pénteken a tanácson és a munkásőrségnél szombat délelőtt a vájáriskolában tett látogatást. S most távozásuk után is fülünkbe csengnek Berta Somogyi szavai:

— Amiért októberben harcoltunk, azért van kezünkben fegyver most is, s ezért fogunk harcolni ezután is, szívünk utolsó dobbanásáig.

A politikai felvilágosító munkát tartjuk legfontosabb feladatunknak

— mondotta Czéder elvtárs, amikor a tröszt szakszervezeti bizottságánál, jelenlegi munkájukról érdeklődtünk. „A szakszervezet legfontosabb érdekvédelmi feladatának tesz eleget akkor — mondotta —, amikor a szakszervezeti munkában a politikai nevelőmunka fokozását helyeztük előtérbe". Szükség van erre azért, mert az egy főre eső termelés egészséges növekedése mellett, az össztermelés csak 94 százalék körül mozog, s emiatt erősen veszélyeztetve van az évvégi nyereségrészesedés kifizetése. A szakszervezetek most arra törekednek, hogy megértessék a dolgozókkal, hogy ez az állapot, milyen veszélyekkel jár. Tudniillik, ha a havi tervet nem teljesítjük, a nyereségrészesedés jelenleg meglévő összegéből ez igen sokat elvinne, míg ha a hónap hátralévő részén teljesíteni tudjuk a tervet, akkor a jelenlegi összeget, még körülbelül három, három és félmillió forinttal növelni tudnánk.

A csapatok általi öntevékenyen megindított versenyről a tröszt bizottságnak az a véleménye, hogy az üzemi bizottságoknak az eddigi dekádonkénti értékelést, ahol lehet sűríteni kell. Ugy, ahogy Kossuth-bányán teszi az ü. b. Kossuth-bányán versenytáblán már naponta értékelik a csapatok közötti verseny eredményét.

Ez azért is fontos, mert július 1-től ismét lehetőség van a kiváló dolgozó jelvény elnyerésére. December 31-ig a teljesítmények alapján nyerhetik el a dolgozók a kitüntető jelvényt, s vele együtt egy havi keresetüknek megfelelő fizetést. Ezért a versenyben levők naponta tájékozódni szeretnének a verseny eredményéről. Ezzel együtt folyik Anna-, Béta-, III-as akna és Mázai üzemek küzdelme az élüzem kitüntetésért, s a vele járó pénzjutalomért. Ez például Béta-aknán, ha az üzem tervét és az egyéb mutatókat továbbra is teljesíti, évvégére körülbelül 30 000 forintot jelenthet, a kitüntető cím mellett.

November 1-től november 7-ig az üzemi bizottságok a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának tiszteletére termelési hetet kívánnak tartani. Szerintünk ez nemcsak méltó megünneplést jelent a nagy ünnep alkalmából, hanem a termelési eredmények növekedésével több pénzt is juttat a fizetési borítékokba, amely megfelelően növeli majd az ünnepi hangulatot.

Felhívás!

KISZ Városi Bizottsága értesíti valamennyi alapszervezetét, valamint azokat az ifjúsági szervezeten kívüli fiatalokat, akik az Ifjúsági Akadémiára jelentkeztek, hogy az előadássorozat megkezdődik.

Az első előadásra pénteken, október 18-án délután 5 órakor kerül sor, a Pártszékház nagytermében. (Lenin tér 1.)

Az akadémia első előadásának címe: „Az ifjúság szerepe az ellenforradalmi események előkészítésében és lezajlásában. — Az ifjúságunk jelenlegi helyzete."

Az előadást Kesztyűs István, a Városi Pártbizottság agit. prop. titkára tartja.

Kérjük az alapszervezetek vezetőségét, hogy az Ifjúsági Akadémia előadássorozatának megkezdéséről, az előadás pontos időpontjáról értesítsék a jelentkezetteket.

Megkezdődött a pártoktatás

A párt alapszervezetekben megkezdődött az őszi-téli pártoktatás. Az oktatást végző propagandisták, de a résztvevő hallgatók számára is értékes segédanyagot és tájékoztatót jelentenek a legújabb politikai sajtókiadványok. Az alábbiakban ezekről közlünk rövid tájékoztatót.

Az új kiadványok között találjuk az MSZMP téziseit a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára.

Megjelent a párttörténeti Közlemények c. negyedévi folyóirat első száma. Tartalmából: Nemes Dezső: Népi demokráciánk fejlődése és az októberi ellenforradalom. Gerő András: Szabó Ervin és a marxista filozófia. S ezen kívül még több cikket, továbbá az októberi ellenforradalomról három ív eddig még meg nem jelent dokumentumokat, híranyagokat, munkásmozgalmi naptárt, könyvszemlét tartalmaz.

„Világrakéta" címmel megjelent a Világesemények Dióhéjban. Az új szám a szovjet interkontinentális rakétát, annak felhasználási lehetőségeit ismerteti. Foglalkozik a szíriai eseményekkel, az amerikai milliomos nagykövetek körüli botránnyal, stb.

A Nemzetközi Szemle októberi számában helyet kapott H. Szaveljev: Hogyan változott a világ 40 év alatt c. írása. A jugoszláv Kommunyisztnak Ártalmas hadjárat című, a Gyilasz könyvével kapcsolatos imperialista kampányról közölt cikke, Varga Jenőnek a „Kommunizmus válsága" nem létezik, Hu Ju-csi-nak A leleplezett jobboldali klikk. Chapman Pincheri Milyen veszélyt jelez a szovjet interkontinentális rakéta című cikke.

A fentieken kívül több külföldi lap cikkeit, egyéb írásokat, dokumentumokat, híreket és eseménynaptárt is közöl.

A fentieken kívül még több más, a tájékoztatást széles területen segítő kiadványok is az érdeklődők rendelkezésére áll.

Egy ifjúsági brigád munkája Dombasz-bányán

Az ez év nyarán Moszkvában megrendezett VIT magyar bányászdelegátusának tagjaként járt kint Horváth Sándor Béta-akna fiatal dolgozója.

A világ minden tájáról ott tartózkodó bányászfiatalok közül többnek, s köztük neki is alkalma volt egy kisebb küldöttséggel ellátogatni Sztalinogord-ba, Dombasz-bánya megtekintésére.

A látogatás során szerzett élményeiről lapunkon keresztül az alábbiakban számol be olvasóinknak:

— Nagy várakozással tekintettünk valamennyien e látogatás elé. Mondhatom, hogy nem csalódtunk. Már az első benyomások, amit még a napszinten a bánya területén, a tisztaságnál láttunk, megnyerte tetszésünket.

Érthető, hisz ott feltűnően tiszta minden, rend van, parkirozott az egész bányaterület. (Nem úgy, mint nálunk, Bétán).

Külön személyszállító akna van. Kb. hatvan méterre szálltunk le. Végig idomkővel kirakott, meszelt, tiszta, neoncsövekkel világított fővágatra kerültünk. A fővágat rendbentartásán állandóan két-három csapat dolgozik.

Meglepő volt, hogy ott a víz nem a vasút között, hanem a csurgában folyt.

Mintegy két órát tartózkodtunk lent, de egyetlen tétlenül mászkáló dolgozót sem láttunk. A dolgozók a szabályokban előírt munkaruhában szállnak le és dolgoznak. Az ácsoláshoz szükséges anyagellátásuk bőségesen biztosított, de fát, deszkát eldobálva nem láttunk sehol.

Egy ifjúsági frontfejtést néztünk meg. A brigád öt munkásból állt, s Dombasz-kombájnnal fejti a szenet. Sem réselőgépet, sem lapátot nem láttunk. A kombájn által termelt szenet kaparószalag továbbítja a csillékig. A töltőcsillés a csillék mozgatását is gépierővel végzi.

A brigád munkaversenyben van váltótársával. A dolgozók szívesen versenyeznek, mert eredményükért erkölcsi és anyagi elismerés jár. A verseny állásáról naponta adnak ki tájékoztatót. Tisztelet és megbecsülés jár a legjobban teljesítőknek. (Ez hát a nagy „titok", mely nálunk hiányzik).

A brigád átlagkeresete havi 2 500 rubel. Napi átlagteljesítménye 24 méter szénfal kitermelése. A munkaidő 7 óra, de ennek valóban minden percét munkában töltik. Ott becstelen embernek tartanák azt, aki munkaidőben lógna. Jó lenne nálunk is hasonló munkaerkölcsöt meghonosítani.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXI.

... A szobor ekkor felemelte kiterjesztett két karját, s az odavezetett bűnbánót mind jobban magához szorította, míg a hegyes tűk testébe nem fúródtak.

A kimondhatatlan fájdalom vagy kicsalta a boldogtalanból a vallomást, vagy pedig tovább hallgatott, de mindenképpen száz meg száz apró sebből vérzett. A vádlott rendszerint ájultan maradt a szent szobor karjai között, melyet e bűntett megbecstelenített.

Az áldozat sebét olajjal és enyhítő írral kenték, és szőnyegre fektették a szent szűz lábai elé, míg magához nem tért. Ha a vallatás eredménytelen maradt, ismét visszavezették börtönébe, ahol újabb kínok vártak reá."

— Azt írja Belmont — mondta az orvos, becsukva a könyvet —, hogy ezt a szobrot 1808-ban látta, és hozzáteszi: akkor a zárda fejedelemasszonya megesküdött rá, hogy húsz év óta nem használják vallatásra! Nem állítom, hogy itt is olyan szoborról lehet következtetni.

Az ügyész izgatott hangon folytatta az olvasást:

„Szobámba voltam zárva felgyógyulásomig. Akkor újra kihallgattak. Újra felszólítottak, hogy valljam be bűneimet. De mit vallhattam be? Nem érzem bűnnek, amit tettem!

— Az őrültség sem nyilatkozhat gonoszabbul, testvéreim — mondta a fejedelemasszony. — Halljátok ítéletem: A sátán megszállottja vagy, Jovitta! Gyalázatot követtél el, s hogy büntetésed intő például szolgáljon mindenki számára, kitaszítlak körünkből. Légy elátkozva, míg meg nem bánod szörnyű bűnödet!

Ludwina nővér lépett hozzám, levette fátylamat és Zita fejedelemasszonynak nyújtotta, aki [illegible]

Azután szobámba kísértek, batyuba kötötték holmimat, majd a pince sötétjébe vittek, s rámzárták a vasajtót.

Dohos, nedves falak vesznek körül, s csak gyér világosság szűrődik be hozzám a vasrácson keresztül... Fekvőhelyem szalma, bútor nincs, egy cserépkorsó áll a szögletben.

Most sokat beszélgethetek veled, naplóm, de félek, elfogy a hely, s csak akkor írok, ha nem birom a magányt, s megőrjít a csend...

Magamban ülök, s hallgatom szívem dobogását... talán megállítja nemsokára a halál, leveszi rólam a keresztet, amit nem pogányok, hanem testvéreim raktak vállamra...

Az időt itt nem érzi az ember, nem tudja, ólomlábon jár-e, vagy szárnyakon repül.

Agota naponta eljön hozzám. Önként vállalta, hogy gondomat viseli, kenyeret és vizet hoz, ez egész napi táplálékom.

Szerencsére senki sem tudja, hogy Agota ismeri titkomat... Kértem, tegyen meg nekem valamit. Megígérte...

Levelet írtam Dimitrijnek..."

— Itt van ez a levél is — szólalt meg az orvos, de most senki sem figyelt rá. Az ügyész olvasott tovább:

„Hány óra, nap vagy év telt már el, nem is tudom!

Nincs szó, mely kifejezné, hogy mit érzek itt, a férgek odujában. S ti, emberek, sejtitek-e, mit rejtenek a vasalt falak? Tudtok-e élni, enni, aludni, szeretni, miközben sötét oduban, álmos csendben egy testvéretek szenved, akit megőrjít a nappal és tébolyít az éj...

Ha lenne erő, mely összezúzná ez átkos falakat, vagy ha lenne annyi gyúanyag, mely megolvasztaná a börtön köveit, még az sem volna elég, hogy megsemmisítse szívem érzéseit, a legnagyobb erőt, mely éltet és sírig elkísér: a szerelmet...

Van óra, mikor a fényt kesem, melyből oly kevés jut ide, vagy találgatom, mire hasonlít a folt, melyet a lehullott vakolat rajzol elém. Van, hogy rázom az ajtót, önjöngök, átkozódom, könyörgök és zokogok!

Ó, szerelem... élet ékessége, emberek reménysége, ki ne aludj szívemben, mert akkor minden elveszett. De nem! A szerelem erősebb, megszépít mindent...

Mikor leszáll az est, szemem előtt egymásbafonódott színes karikák táncolnak, majd egyre inkább alakot öltenek, és kirajzolódik belőlük a te arcod! Beszélsz, de szavadat nem értem, látlak, de el nem érhetlek, mert ólomból vagy, képzeletből s csak a nedves falat érintem, ha utánad nyújtom kezem...

Valaki jön... Mit akarhatnak tőlem?

Átkozott óra! Nem akarok gondolni rá, mégis meg kell írnom, hogyha egyszer érző ember kezébe kerül ez a füzet, olvashassa egy lány meggyalázását!

Két nővér felcipelt tegnap egy szobába, ahol Gratianus atya várt rám. Nem akartam menni, féltem. De hiába ellenkeztem, erővel felvittek és otthagytak kettesben a sátánnal.

Összefont karokkal állt, és olyan szemekkel nézett rám, hogy megfagyott a vér ereimben.

Közelebb jött hozzám, de én a szoba legtávolabbi sarkába menekültem.

Kérlelni kezdett.

— Megbocsátunk neked, Jovitta, visszatérhetsz nénéid közé. Csak egyet kérünk tőled, vesd alá magad barátaid, testvéreid szokásának, akaratának... Nem szabad ezt elutasítanod...

Nem értettem, mi van a mondatok mögött...

— Megegyezünk, majd megegyezünk — mondotta —, megértesz engem lányom — s át akart ölelni.

Teljes erővel taszítottam el.

— Ne nyúlj hozzám — kiáltottam —, mert megöllek, megöllek... — Irtózatos erőt éreztem karjaimban, amikor ismét közelebb lépett.

— Nyomorult! Nyomorult! Soha nem adom el magam, semmiért. Igy nem kell az ígért szabadság!

Valósággal üvöltöttem, hogy valaki meghallja hangomat. Talán meg is hallották, de senki sem jött, itthagytak kénye-kedvére.

Zokogni kezdtem.

Ő pedig rámrohant, a sarokba szorított, ocsmány karjával lefogott, átölelt... letépte rólam a ruhát. Minden erőmet összeszedtem, de jaj, fogytán volt már... Irtózatosan sikoltoztam, de hiába...

S a többi — átok! — elfödte az éj, a kegyetlen erőszak éje.

Már nem is tudom, hány éjjel vitetett magához, s onnan hajnalban vissza...

Inkább ezerszeres halál, inkább az örök sötétség, mint kiszolgálni mocskos vágyait. Visszaküldöm a kenyeret, amit nap mint nap Agota hoz nekem. Kínlódom, éhezem, de ez talán véget vet nyomorult életemnek, s lemossa testem gyalázatát. Talán így megrútulok és nem kellek többé Gratianusnak.

Már nem is szárnyal gondolatom, lenn ragad a sárban, ahol élek, nem küldhetem már feléd, Dimitrij. A szörnyű emlékek távol tartanak tőled, nem szabad már gondolnom semmi rád. Ó, mily irtózatosan meggyaláztak engem, aki annyira vágyom a tisztaságra, a fény felé...

Bár lenne erőm nekirohanni e kemény falaknak, és porrá zúzni, szétszórni, hogy emléke sem maradjon. Aztán menni, futni, rohanni, el innen, el...

Tehetetlenül zokogok... S hallom, mint zúg a kórus, az álszentek kórusa:

Ad maiorem Dei glóriam!

Ad maiorem Dei glóriam!

... Ma meglátogatott Ludwina és Emerencia nővér... Érdeklődtek, miért vagyok ilyen rettenetes állapotban. Megmondtam nekik, hogy gyötörnek, megbecstelenítenek... Kérdezgettek, faggattak és én nem tagadtam, meg a választ. Talán túl heves is voltam, nem tudtam türtőztetni magam, hisz oly rettenetes, ami velem történik. Láttam, hogy nem hisznek nekem... egy szót sem hisznek az egészből.

(Folytatjuk.)

A nyereségrészesedés három alapfeltétele

Ahogy közeledik az év vége, úgy nő az érdeklődés a nyereségrészesedés kifizetése iránt. Ezernyi kérdés merül fel, találgatások folynak, egyszóval az üzemekben elsőrendű beszédtémául szolgál. Ez érthető is, hisz' a közmondás szerint is a pénz sohasem jön rosszkor.

Általában bizakodó a hangulat, s nem is ok nélkül. Különösen nagyon biznak bányászaink, akik eddig az időig bizony derekas munkát végeztek. Ennek nyomán augusztus végéig nem kevesebb, mint 5 millió 11 ezer forint volt az az összeg, mely a nyereségrészesedésre jut. Az előzetes számítások alapján a szeptemberi eredmények nyomán ez az összeg ismét növekszik:

*

— Azonban nem ilyen kilátások vannak októberben — világosított fel bennünket Bachman Mátyás elvtárs, a tröszt főkönyvelője. Ebben a hónapban nagyon rosszul állunk a tervteljesítéssel és ez kihat az eddigi eredményekre is. A számításoknál ugyanis valamennyi hónapot alapul kell venni, ez pedig azt jelenti, hogy az esetleges rossz eredmények nagyban csökkenthetik, esetleg teljes egészében megsemmisíthetik a már elért eredményeket. Természetesen az is lehetséges, s mi azt szeretnénk, hogy a további jó eredményekkel tovább nőne az 5 millió 11 ezer forint. Minden ázon múlik, hogy milyen eredményeket érnek el üzemeink.

— *Tegyük fel példának, kedves Bachman elvtárs, hogy az elért eredmények alapján fizet trösztünk nyereségrészesedést az üzemeknek. Ebben az esetben milyen számítások, vagy mutatók alapján kapják meg a nyereségrészesedés összegét?*

— Az összeg egyik részét a meglévő béralap arányában kapja meg minden üzemünk. Természetesen csak akkor, ha lesz nyereségrészesedés fizetés. A másik részt három mutató alapján, szigorúan figyelembe véve az elért eredményeket, kerül az üzemekhez. A három mutató a következő: teljesítmény, önköltség és a minőség.

Mindhárom mutatóhoz az elmúlt év első három negyedének eredményét vettük alapul. Az így kapott bázisszám segítségével számítjuk majd ki, hogy mekkora összeget fizethetünk ki nyereségrészesedésként.

— A teljesítmény mutatónál kis táblázatot készítettünk. Ennek alapján, ha valamelyik üzem az 1956-os év első három negyedévéhez viszonyítva 85-95 százalék között teljesített, minden túlteljesített százalék után 1 százalékot kap a nyereségrészesedés első részére, tehát a béralapja után kapott összegre. 96—105 százalék között már 2 és 105 százalék felett minden túlteljesített százalék után 3 százalékot fizetünk. Hangsúlyozom, hogy ez az elmúlt év első három negyedévéhez van viszonyítva.

Ha például egy üzemünk a bázis számhoz viszonyítva 100 százalékos eredményt ér el, akkor a béralapjára kapott összegének 20 százalékát fizetjük ki. (85-től 95-ig 1 százalék, az 10 százalék, 96-tól 100-ig minden százalék után 2, ez összesen 20 százalék.) Ha teszem fel, egy üzem a béralapjára 800 ezer forintot kapott, akkor most ennek 20 százaléka hozzá jön — 160.000 Ft, mint a teljesítményi mutatónál elért eredmény!

Ugyanígy meg vannak a mutatók az önköltségnél és a minőségnél is. Külön meg kívánom említeni a minőség kérdését. Itt az említett bázisszámhoz viszonyítva 100 százalék felett minden százalék után három százalékát fizetjük a béralap után kapott összegnek. Ha azonban egy üzem ennél rosszabb eredményt ér el, akkor ugyanígy levonásként jelentkezik ez az összeg. Igy 99-től 95 százalékig minden százalékra 1, és 94 százalék alatt minden százalék után 3 százalékos levonásban részesítjük azt az üzemet, amely ezt a mutatót rosszul teljesíti.

Ebből látjuk, hogy a három mutató szoros egységet képez és az egyik könnyen megsemmisítheti a másikat. Ha tehát egy üzem növelni akarja a nyereségrészesedés összegét, akkor mind a három területen — teljesítmény, minőség, önköltség — egyformán jó eredményt kell elérnie — fejezte be ismertetését a tröszt főkönyvelője.

Várják a munkát

A Kossuth Lajos utca 24. szám alatt nemrég megnyílt Vadasdi János üvegcsiszoló műhelye. Az udvarban lévő kicsiny műhelyben csillogó üveglapok és tükrök között szorgoskodik a mester és segítőtársa a felesége.

Nehéz körülmények között kezdték meg a munkát. Két, igen kicsiny helyiséget kaptak, mely vizes és a célnak alig felel meg. Ők azonban dolgozni akarnak, és erőt nem kímélve, minél előbb szeretnék megindítani a munkát, hogy minél több komlói lakásba elkerüljön az általuk készített tükör, konyhaszekrényüveg, stb.

Ők maguk csiszolják az üvegeket, ők készítik a tükröket. A változatos és mutatós minták közül mindenki kiválaszthatja a maga ízlésének megfelelőt, mert mutatós árujukkal egy célt akarnak szolgálni, a vásárlók megelégedését.

Vadasdi mester elmondta, hogy áruval el van látva, mert a KIOSZ messzemenően támogatta kérésüket és minden lehetőt megtett, hogy minél előbb dolgozni tudjanak.

Alig egy hét alatt berendezték a műhelyt, felszerelték a csiszológépet és most már készen állnak arra, hogy a vevők kívánságának megfelelően tükröket és csiszolt üvegárukat készítsenek. Még nem sokan ismerik a szerényen meghúzódó műhelyt, de úgy gondoljuk, hogy rövid idő múlva épp úgy hozzátartoznak Komló életéhez, mint a többi kisiparos.

Az üvegcsiszoló házaspár munkájához sok sikert kívánunk.

Zabányi Alajos:

MUNKÁSÖRSÉG

Védd a rendet, munkád helyét,
az osztályod hatalmát,
őrizd néped hűségesen
és üzemed nyugalmát.
Legyen helyén kemény szíved,
mely viharhoz már szokott.
Állj szilárdan, mint a szikla,
emeld fel a homlokod.

Lássák immár, nincs hátrálás,
nem moshat el áradat.
Rengetegben, ezer bajban
bátran állod a sarat.
Eber szemed vegye észre
azt, ki reád veszélyt hoz,
szoritsd Elvtárs azt a fegyvert
jól, keményen magadhoz.

— Nem fontos, ki mennyi idős,
hogy ez húsz, az ötvenöt.
Amaz fejét dér csípte meg,
átlépte a küszöböt...
Az, hogy ott van, ez az erő
tüzet gyújt a szemekben,
a kipróbált öreg harcos
kell, hogy az is ott legyen. —

Ne mondj le a szebb jövődről,
ne töresd meg a kezed,
nézzél szembe a bajokkal,
küldetésed ne feledd!
Védd az ügyet Munkásőrség,
Te, magad vagy a gazda,
bánya, gyár és a föld népe
a bizalmat megadta.

Tál vagy bögre?

Ami igaz, az igaz, a 36-os konyha, a Déldunántúli Üzemélelmezési Vállalat legjobb konyhái közé tartozik. Bár a konyha, s az étterem tisztasága, nem mindig kifogástalan. Ebben a konyhában 800 embernek főznek, s annyi is étkezik itt, a konyhához tartozó étteremben. A szakácsnőnek és konyha alkalmazottainak tehát van dolga bőven.

A sok munka ellenére itt jóformán minden jól ment, amíg az illetékesek valamiféle „újítást" nem alkalmaztak. Ez az újítás egyrészt a konyha dolgozóinak munkáját nehezítette, másrészt az itt étkezők kívánságait semmibe vette. Miről is van szó?

Bien József, a fent említett vállalat komlói kirendeltségének vezetője olyan utasítást adott, hogy a levest az eddigi tálban történő felszolgálás helyett bögrében kell felszolgálni. Ez megtörtént, s most a tálak helyett a bögrék csörömpölnek... Azok a bögrék, melyekben reggel kávét szolgálnak fel, s a nagy munka miatt nem mosnak el csak kiöblítenek... Igy sokszor piszkosak, a rájuk rakódott kávétól, s az itt étkezőknek elmegy az étvágyuk az evéstől.

Nem tudjuk miért kellett ez az „újítás". Talán így több étel jut a moslékba? Lehet. Ki tudja. De annyi megjegyzésünk van: az ételt a 36-os konyhán a bányászoknak főzik!

Horák Ferenc, a szállásbizottság elnöke hiába fáradozik, hogy a piszkos bögrék helyett a tálak kerüljenek vissza, mert az illetékes, névszerint Papp Sándor így nyilatkozik:

— Kérem, mi a dolgozók érdekében mindent megteszünk. Ha a dolgozók a tálakat kérik vissza, írjanak alá egy kérelmet, s azt küldjék el hozzánk.

Az aláírás is megtörtént. Bár nem tudjuk miért volt szükség aláírásra? Horák Ferenc gyűjtötte az aláírásokat, s nem kevesebb, mint 400 aláírást juttatott el a kirendeltséghez. Az aláírások most valahol ott hevernek egy íróasztalon, vagy annak fiókjában... de a tálak mégsem kerültek vissza.

Mi, az itt dolgozók, arra kérjük a tröszt szakszervezetét, Bien elvtársat: tegyenek eleget a dolgozók kívánságának és tegyék vissza az asztalra a leveses tálakat.

— Demeter —

Baleset ellen védekezz!

Illetékes szerveink sokat foglalkoznak a dolgozók épségének a megóvásával, a biztonságos munkakörülmények megszilárdításával. Azonban bármilyen helyes intézkedéseket hoznak, ha azokat maguk a dolgozók nem tartják be, a balesetek száma nem mutat csökkenő tendenciát.

Ha a tröszt üzemeiben előforduló sérüléseket vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a komlói szénbányászati tröszt baleseti helyzete 1952 óta nem volt olyan súlyos, mint ez év szeptemberében. Súlyosan romlottak a baleseti mutatók Kossuth-aknán, különösen a szenelő és feltáró körletekben.

Rossz a helyzet III-as és Béta-aknán, a Tanbányában, Mázán és Szászváron. A szénosztályozón is van javítanivaló. A legszomorúbb az, hogy a balesetek okozói változatlanul a régiek: anyagmozgatás, csillézés, kőzetomlás és kézi szerszámok. Még mindig nem tanultak a bányászok abból, hogy a figyelmezetlenség, a felügyelet elégtelensége és a felelősségrevonás elmaradása, mennyi baj okozója lehet.

Az egyik aknán a napokban a következő eset történt. Az ereszkében dolgozó csillések a végtelen kötélpályára szabályellenesen 1 csille helyett többet kapcsoltak. Egy fával félig telt csille 90 méter hosszban leszaladt és az ereszke alján dolgozó csillések elvesztve lélekjelenlétüket már nem tudtak megmenekülni. Ahelyett, hogy a búvófülkébe szaladtak volna, a rohanó csille előtt futottak és a száguldó csille két bányászt a vágat oldalához nyomott. Minden orvosi beavatkozás hiábavalónak bizonyult. Két derék munkás szorgalmas keze örökre mozdulatlan.

A baleset oka a lejtőspálya szállítási előírásainak az elmulasztása és a biztosító berendezés karbantartásának az elhanyagolása. Ez a néhány sor szinte harsogva kiáltja: „Tartsuk be az előírásokat, mert ezzel életet mentünk meg!"

Mégis sokan úgy gondolják, hogy őket nem éri veszély, nem törődnek a biztonsággal. Pedig a család és a haza azt kívánja, hogy vigyázzunk életünkre és egészségünkre.

Saját boltját fosztotta ki

Népi demokráciánkban minden dolgozónak elsőrendű kötelessége, hogy óvja és védelmezze a közös vagyont, a nép vagyonát. Ehhez a munkához minden ember éberségére és a társadalmi szervek állandó ellenőrzésére igen nagy szükség van. Még nagyon sok az olyan ember, aki úgy gondolja, hogy a nemzeti vagyon préda, azt szabadon ki-ki saját céljaira felhasználhatja. Ez nem így van és az így gondolkodó mindnyájunk közös ellensége, akit kisebb esetekben megrovásban, nagyobb vétségeknél pedig különböző eljárásokkal kell más útra téríteni, illetve megbüntetni.

Rendőrségünk, mint a népi hatalom egyik védelmezője, szigorúan őrködik az állami javak felett, és eredményes munkáját az alábbi, igen tanulságos eset is bizonyítja.

Csak köszönettel emlékezhetünk meg arról a nyomozó munkáról, aki felderítette a kenderföldi — 509. számú — zöldséges-bolt „betörőjét". Az eset a következőképp történt:

A gebines üzlet vezetője, Wolf Jenő volt, akinek társadalmunkban a megbecsült hely jutott, amit igazol az is, hogy Pécs mellett házat épített. Talán ez volt az egésznek a mozgatója.

Wolf Jenőnek pénzre volt szüksége. Ennek érdekében a társadalmi tulajdon elleni vétségtől sem riadt vissza. September 24-én „betörtek" a nevezett zöldséges boltba. Wolf Jenő jelentette a betörést, és a nyomozás rövidesen kiderítette, hogy ez bizony önbetörés volt.

Mintegy 1 000 forint értékű áru és 5 000 forint készpénz hiányzott. Annak ellenére, hogy a napi bevételt zárás után be kell fizetni. Wolf Jenő sem a szombati, sem a hétfői bevételt nem fizette be. Az üzletet védő rács zárjait sem zárta be, nyilvánvalóan azért, hogy könnyeben végezhesse el az önbetörést.

A már egy ízben büntetett Wolf Jenő önbetörése minden kétséget kizáróan megállapított tény. Bűnös úton akart — az állam rovására — pénzhez jutni, azonban rajtaveszett. A gyors és alapos rendőrségi vizsgálat elfogta a bűnöst és ez mindenki számára legyen tanulság.

Mindenki vegye tudomásul, hogy az állami vagyont nem lehet felelőtlenül kezelni, mert ez mindnyájunknak a becsapását és kárát jelenti.

Az „ázsiai" influenzáról
és védekezési módjáról

A napilapokban az utóbbi időben többször adtak hírt arról az influenza-járványról, amely az év elején indult el Ázsiából. Ennek a járványnak kórokozó vírustörzsét először Singapure-ban találták meg. Valószínű, hogy a járvány erről a környékről indult el. Ma már nincsen világrész, melyben hasonló influenza-megbetegedések ne fordulnának elő.

Európába hajón vagy repülőgéppel hurcolták be a betegséget. Az első nagyobb járványok Hollandiában keletkeztek, ahol a nyári hónapok folyamán, júniusban és júliusban sok iskolában, nyári táborban és a lakosság egyéb rétegeiben jelentkeztek megbetegedések. A laboratóriumi vizsgálat több ízben igazolta, hogy az ún. „ázsiai" influenza törzs okozza a megbetegedéseket, így a velünk szomszédos államok egynémelyikében is.

Az influenza első betegeit már hazánkban is észleltük. Az Országos Közegészségügyi Intézet vírus-kutató osztálya az említett vírustörzset néhány esetben kitenyésztette. Valószínű ezek szerint, hogy mi sem fogjuk elkerülni a járványt (városunkban erre már van is példa). Ismerve az influenza-járványok sajátosságait, valószínűnek kell tartanunk, hogy a hűvösebb idő bekövetkezte után nagyobb arányú elterjedésre kell számítanunk.

A járványról sokféle ijesztő hír terjedt el hazánkban és városunkban is. Ezekkel szemben többek között az Egészségügyi Világszervezet Európai Irodájának legutóbbi bizottsági ülésén elhangzott arra a megállapításra hivatkozhatunk, hogy a betegség igen jóindulatú formában jelentkezik. A bizottság szerint nem volt helyes a nagy hírverés, melynek hatására sok országban valóságos influenza pszichozis keletkezett. Több szónok kihangsúlyozta azt a konstruktív szerepet, amit a sajtó betölthet ebben az ügyben.

Ez az influenza általában nem különbözik a más években is tapasztalt influenzáktól. Az „ázsiai" jelzőt csupán a járvány kiindulási helye és a vírus-törzs más influenzavírusoktól való megkülönböztetése miatt kapta.

A tipusosan lezajló megbetegedésekben hirtelen kezdet után 3—4 napig tartó 39—40 fokig terjedő lázas állapot alakul ki, amely a homlok és a halántéktájon jelentkező erős fájással, a végtagokban és a deréktájban izomfájással jár. A garat rendszerint erősen belövelt, néha orrvérzés, csuklás, hányinger, esetleg enyhe sárgaság kíséri a tüneteket. Szövődmények, mint pl. a tüdőgyulladás, ritkán fordulnak elő. A rossz közérzet, a végtagfájdalmak a láztalanná válás után is megmaradnak még néhány napig. Az emberek jelentős része ennél aránylag könnyebben esik át a betegségen, amely néha alig különbözik az ún. egyszerű náthától.

A járványnak azonban jellemzője, hogy sokan kapják meg egyszerre. Az újonnan kialakult influenza-vírus ellen ugyanis a népességnek ellenállóképessége még nincs. Ezért terjedhetett el olyan rohamosan az egész világon és okozott több helyen egyszerre nagyszámú megbetegedést.

Az influenza megbetegedéseket vírus okozza, amelynek jellemzője, hogy erősen változékony. Egyik járványtól a másikig olyan változáson megy át, amelyet laboratóriumi eljárásokkal jól ki lehet mutatni. Ez a változékonyság okozza, hogy a védettség, amelyet hátrahagy, nem védi az egyént a megváltozott vírustörzs által okozott következő járvánnyal szemben. Ez egyik akadálya a hatásos oltóanyag termelésének. Az egyik járvány alatt kitenyésztett törzsből készült oltóanyag ugyanis — melynek gyors, tömeges előállítása nehezen valósítható meg — nem véd a következő járvány megváltozott törzsével szemben.

Az influenza megelőzéséhez hozzátartozik a szervezet általános védőerejének fenntartása. Táplálkozzzunk ésszerűen, fogyasszunk vitamindús ételeket, paradicsomot, paprikát, savanyított káposztát, csipkebogyót, gyümölcsöket, stb. Kerüljük a megfázást, meghűlést elősegítő körülményeket. Hűvös időben öltözködjünk melegen. Ne tegyük ki magunkat nagy hőmérsékletváltozásoknak. A nedves, átázott ruhaneműt gyorsan váltsuk. Zsebkendő használatával vegyük elejét, hogy köhögés, tüsszentés terjessze a betegséget. A lázas megbetegedetteket különítsük el.

Az egészségügyi hatóságok megtettek minden intézkedést, hogy az esetleges járvány idején a gyógyszerellátásban, a betegek kezelésében fennakadás ne álljon elő.

HASZNOS TUDNI

Mennyi szabadság jár a dolgozónak abban az évben, amikor nyugdíjba megy?

A Munka Törvénykönyve értelmében a szabadság a munkaviszonyban töltött naptári hónapok arányában illeti meg a dolgozót. Ez vonatkozik azokra is, akik évközben mennek nyugdíjba s ezért nem dolgozzák le az egész évet. Tehát például az a dolgozó, aki október 1-től megy nyugdíjba, vagyis szeptember 30-ig dolgozik, csak a januártól szeptemberig terjedő hónapokra jogosult az alapszabadságra és a pótszabadságra.

Előfordulnak azonban olyan esetek is, mikor a dolgozó a nyugdíjaztatását megelőző időben már az egész évre járó szabadságát kivette. Ebben az esetben a Munka Törvénykönyvének azt a rendelkezését kell alkalmazni, mely szerint ha a dolgozó munkaviszonya megszűnik és szabadságból többet vett ki, mint amennyi a munkaviszonyban eltöltött idővel arányos volna, azt nem szabad tőle levonni.

Ha viszont a dolgozó a munkaviszony megszűnése előtt szabadságát még nem vette ki, azt pénzben kell kifizetni a munkaviszonyban töltött hónapok arányában.

Hogyan alakul a terhes nők keresete áthelyezés esetén?

A Munka Törvénykönyve értelmében a terhesség negyedik hónapjától kezdve bizonyos munkakörökben nem szabad terhes nőt foglalkoztatni, hanem át kell helyezni olyan munkakörbe, amely állapotára nem ártalmas.

Kormányunk gondoskodott róla, hogy a dolgozó nőt ne érje keresetcsökkenés az áthelyezés miattt. A Munka Törvénykönyve 95. § (4) pontja kimondja, hogy „*áthelyezett dolgozó nő keresete az új munkakörben nem lehet kevesebb, mint amennyi az előző átlagkeresete volt*".

Sokszor előfordul például, hogy a terhes nőt korábban helyezik át más munkakörbe, mint amikor a Munka Törvénykönyve ezt lehetővé teszi. Ez vagy a munkaerők átcsoportosítása miatt válik szükségessé, hogy esetleg a vállalat abból a szándékból helyezi át korábban őket, hogy ezáltal mentesüljön az átlagkereset fizetése alól, mondván, hogy nem a terhesség miatt helyezte át őket. Ez azonban hamis érv. Mert független attól, hogy a terhesség negyedik hónapja előtt történt az áthelyezés, vagy sem, a negyedik hónaptól kezdve mindenképpen jár az átlagkereset, amit a megelőző 12 hónapban elért kereset alapján kell kiszámítani.

SPORT

Ellentétes félidők — igazságos döntetlen

Komlói Bányász—Dorogi Bányász 1:1 (1:0)

Komló, 4000 néző. Vezette: Posfai (Piller, Boda).

Komló: Magyar — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Molnár II. — Grózdics, Korom, Cziráki, Szám, Molnár I. Edző: Bodola Gyula.

Dorog: Ilku — Ferpász, Kónya, Monostori I. — Pálmai, Prohászka — Pozsonyi, Varga, Buzánszky, Monostori II., Csóri. Edző: Kléber Gábor.

Eszményi labdarúgó időben, mintegy 4.000 szurkoló előtt került sor a két bányászcsapat találkozójára. Már a délelőtt folyamán a tartalékcsapatok mérkőzésén felpaprikázódott a hangulat — a játékvezetői tévedés — a hihetetlenül rossz játék miatt. A közönség mégis hajrával kezdte a buzdítást, s nyugodtan elmondhatjuk, ilyen lelkes buzdítás még nem volt Komlón, de azt is elmondhatjuk, hogy a lelkes buzdításért a közönség erőtlen, gyenge színvonalú játékot kapott. Ugyanis a II. félidőre elfogyott a csapat ereje, nem futotta kellő támadásra, s jóformán védekezésre sem. A II. félidőben a komlói csatárok egyetlen lövést sem küldtek Ilku kapujára. Ilku valósággal belebetegedett a tétlenségbe.

*

A két bányászcsapat találkozója előtt az öltözőkben a két csapat játékosain az erőltetett nyugodtság volt észlelhető. Jól tudták, hogy mindkét csapatnak nagy szüksége van a pontokra, és első győzelmét bármelyikük megszerezheti. A mérkőzés úgy indult, hogy a komlói csapat meglepi rutinos ellenfelét és győztesen hagyja el a pályát. Sok veszélyes támadást vezettek az első félidőben. A hazaiak azonban hadilábon állnak a góllövéssel. Dorog szervezetten védekezett, és időnként a középcsatárt játszó Buzánszky is a védelemnek segített. A szórványos, erőtlen dorogi támadások nem állították ekkor nehéz feladat elé a komlói védelmet, és a veterán komlói kapuvédőt, Magyart.

Már az első percben adódott helyzet Grózdics előtt, de bevett labdáját Ilku védeni tudta. Majd újabb szép elfutást láttunk Cziráki részéről, de ez is eredménytelen maradt, mert a befejezés nem sikerült. Körülbelül 10 percig valóságos tűzijáték volt a dorogi kapu előtt, s az egész komlói csatársor — néha a védők is — nyomás alatt tartotta a dorogi kaput. A 8. percben szögletet rúgtunk. A kapukirúgás után újabb támadás jött fel a dorogi kapuig, de Grózdicsot a 16-os oldalvonalánál felvágták. A 31. percben érik góllá a helyzet. Ugyanis a 16-oson belül gólhelyzetbe Grózdicsot Kónya buktatja. A játékvezető megítélte a büntetőt. Szinte meghűlt a szurkolók ereiben a vér, amikor Kanizsai a büntetőt a kapufának rúgta, s csak nagy szerencsével sikerült gólt szerezni, mert a kapufának rúgott labda a hálóba pattant. Utána újabb próbálkozások voltak mindkét oldalon, de a gólszerzés, elkombinált támadás és a sok-sok labdatartogatás miatt nem sikerült. A védőknek mindig volt alkalmuk a közbelépésre.

A szünetben a hazai közönség között bizakodó volt a hangulat, s látott játék alapján mindenki hazai győzelmet remélt.

A szünet után

megváltozott a játék képe, s már az első percben látszott, hogy a Dorog nem adja meg könnyen magát. Nem ismertek elveszett labdát, és teljesen beszorították a hazai csapatot. Most a dorogiak játszottak ötletesen és minden támadásuk veszélyt jelentett. Egy-egy Pozsonyi bomba után a közönség fel-felsziszsent, de szerencsére ezek a lövések nem voltak pontosak. A hazai csapaton mindjobban kiütközött a fáradtság és a nagy dorogi nyomás gólláérett, vagyis sikerült a kiegyenlítés, védelmi hibából. Ugyanis egy baloldali támadásból a befelé gurított labda Polgár mellett elgurult, a hátvéd elrúghatta volna a labdát, de úgy gondolta, hogy az alapvonalon túlra gurul. Csóri kiugrott, és nehéz szögből a jobboldalról, mintegy 7 méterről a kimozduló Magyar felett a jobb felső sarokba emelte a labdát. A játékidő többi része is dorogi támadásokkal ért véget. Az egyik pontot tehát — a II. félidei játékuk után — megérdemelten vitték el a dorogiak.

*

A mérkőzés után az igen lelkes közönség lehangoltan távozott és sokan méltán bosszankodva jegyezték meg: „vajon mi az oka, hogy az eddigi 5 mérkőzésen négyszer mi szereztük meg a vezetést, győzni azonban egyszer sem tudtunk". Igen, mi az oka?

Ugylátszik, hogy a szép játék csak jó erőnléttel párosulva vezethet sikerre! Azt hiszszük — s erről meggyőződtünk — az erőnléttel van baj Komlón!

SPORTHÍREK

Vasas I. Bányász—Béta-akna 5:2 (2:1)

Az influenzában megbetegedett játékosok miatt tartalékosan felálló bétai csapatot főleg védelmi hibából adódó súlyos vereség érte Vasason. A csapatból csak Király I., Farkas és Érsek játéka érdemel dícséretet.

A Béta-akna csapata a vereség ellenére is szorgalmasan készül a vasárnap, október 20-án Kökönyösön sorrakerülő Szászvári Bányász elleni mérkőzésre. A bétai csapat tagjai remélik, hogy a jelenleg nagyszerű formában lévő Szászvár ellen sikerül a Vasason elszenvedett csorbát kiköszörülni.

Vasas I. ifi—Béta-akna ifi 2:2 (0:1)

A bétai csatároknak több helyzetük volt, azonban nem birtak a keményen játszó vasasi védelemmel.

RÖPLABDA

Szekszárdi Spartakusz—Komlói Petőfi 3:0

Nagy erőfölénnyel játszott a szekszárdi röplabdacsapat a tartalékosan kiálló Petőfi csapata ellen. Így az eredmény jogosan a szekszárdi csapat javára dőlt el.

HÍREK, közlemények

Hol a kulcs — itt a kulcs

Egy ideig szépen működött városunkban a képzőművészeti kör. Dolgoztak a festők, s szép, művészi faragások is készültek. Munkájuk eredményét a tanács épületében rendezett kiállításon mutatták be. De nézzük meg mit végeztek a kiállítás óta. A válasz egyszerű, csupán egyetlen szóból áll: semmit. Helyiség hiányában megszűnt a képzőművészkör működni, létezni. Pedig a tagok szívesen dolgoznának, csakhogy egy baj van. No, nem az, hogy nincs terem, hiszen az még csak volna. De egy dolog hiányzik. Ugyanis a két rendelkezésre álló teremhez nincs kulcs. Illetve van, de aki azt őrzi, vagy nem tudja, vagy nem akarja átadni a képzőművészkör részére.

A munka megkezdését sürgetik a képzőművészkör tagjai. A vezetőség pedig kulcsot keres. Ezt azonban nem tudják megtalálni. Hiába kérdeznek bárkit, fordulhatnak a Május 1 vezetőségéhez, a kulcsnak nyoma veszett. Egy ilyen „hol a kulcs — itt a kulcs" játék, csupán felelőtlenség miatt vár tétlenül egy embercsoport, amely pedig tevékenykedni, dolgozni akar. A város kultúrális életéhez szorosan hozzátartozik a képzőművészkör munkája is. Munkájukkal részben ők is elősegítik a giccsek árusításának megszüntetését.

Hagyják abba végre ezt a játékot, szüntessék meg ezt a felelőtlenséget, hogy végre ismét folytathassa munkáját a képzőművészkör ott, ahol a kiállítás után abbahagyta.

*

— **Műanyagból** készült vilanyborotvát árusítanak a Kossuth Lajos utcai Vasműszaki boltban. A borotva pillanatok alatt pamacs és szappan nélkül kitűnően működik. Ára 900 forint.

— **Szovjet zenei estet** rendez a Május 1. Kultúrotthon október 16-án este 7 órai kezdettel. Ha jól akar szórakozni, s ha szereti a komoly zenét, látogasson el a Május 1. Kultúrotthon rendezvényére.

— **Illés Béla könyve,** az „Ég a Tisza" rövid idő alatt elfogyott a könyvesboltok polcairól. A Zrínyi Kiadó most készíti elő a nagysikerű mű második kiadását.

— **Kisipari férfi cipők** minden színben nagy választékban kaphatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban 405—500 forintért, Barna színű félcipők 283,50 forintért vásárolhatók.

— **Megkezdte** az 5. könyvsorsjegy árusítását a komlói Könyvesbolt. Egy sorsjegy ára 10 forint. A december 12-i húzáson több értékes nyeremény kerül kisorsolásra. A húzáson nem nyert sorsjegyek könyvekre válthatók be.

— **Legközelebbi** ismeretterjesztő előadását „Magyarország földjének története" címmel rendezi meg az Építők Kultúrotthona. Az előadás kezdési ideje október 24-én este 7 óra.

— **A Műszaki Kiadónál** új könyv készül. Címe: „Mit kell tudni a műanyagokról?" A könyv a még alapfokú kémiai ismeretekkel sem rendelkező olvasót is megtanítja a műanyagok sokaságának eredetére, összetételére, helyes használatára és kezelésére.

— **Egy perc alatt** tíz liter vizet melegítenek forróra a villany vízmelegítő boylerok. Egészen rövid idő alatt tehát 100 liter forró vizet adnak, mely egy nagy család fürdéséhez elegendő. A boylerok 1 500 forintért vásárolhatók a Vasműszaki boltban.

— **Pettyes bál** rendezését tervezik a Béta-aknai KISZ-fiatalok október 20-án. A tervek szerint este 6 órakor kezdődik a mulatság s csak éjfél után 2 órakor ér véget. Autóbuszjáratról gondoskodnak. A Pettyes bálra a Kossuth térről, Kenderföldről és Kökönyösről is indul autóbusz.

— **Jól működik** az Építőipari Vállalat kultúrotthonában lévő könyvtár. A mintegy 2 600 kötet könyvből havonta 400 olvasó válogatja ki a számára legmegfelelőbb olvasnivalót.

— **Spanyol „Képé regényeket"** jelentet meg az Európa Kiadó. „Imposztorok tükre" címmel. A képé-regények hősei talpraesett csibészek, toprongyos csavargók, éhenkórász tréfacsinálók, csalók, kerítők. Színhelyük a régi Spanyolország kocsmái, fogadói, sikátorai és a börtöncellák világa.

— **Irodalmi estet** rendez október 23-án a Május 1 Kultúrotthon. A rendezvényt az előző hetekben tartott irodalmi esthez hasonlóan bonyolítják le. Az irodalmi est vendége Kolta Ferenc lesz.

— **Az Építőipari Vállalat** műszaki szabadegyetemének legközelebbi előadása október 23-án este 7 órakor kezdődik. Az előadás a kőműves és ács szakmában dolgozók részére lesz igen érdekes, tanulságos.

— **Sokszínű,** matlasszé pongyolák, kész, divatos szövetruhák nagy választékban kaphatók a Kossuth Lajos utcai Felsőruházati boltban.

— **A Május 1 Kultúrotthonának** igazgatója, Lichter Jenő elvtárs és a tröszt szakszervezeti bizottságának elnöke. Czéder János elvtárs, valamint a Budapesti Hűtőgépgyár közötti megállapodás értelmében a Zrínyi Ilona Kultúrotthon részére megrendelt fűtőberendezéseket ezév december 31. szállítják le.

Sikkasztástól — a börtönig

Fiatal, alig 23 éves Szabó József, de dolgozni nem szeret. Mit tegyen hát, hogy dolgozni se kelljen, meg pénze is legyen? Gondolt egyet, s aszerint cselekedett.

Jól ismerte a komlói bányát, s most is itt próbált „szerencsét". Felkereste Kossuth-aknát, s a felvételét kérte. Felvették. Átvette a munkaruhát, s mielőtt még munkához látott volna, 400 forint OMB-előleget kért. Ezt is megkapta. Számára a fő dolog, a pénz már megvolt. Így hát két napi „séta" után, melyet a bányában végzett, otthagyta ezt a munkahelyet. Magával vitte a munkaruhát, az előleget, aztán „eltűnt" Komlóról. Minden munkahelyen pár nap alatt „kitelt a becsülete". Nem is dolgozott tovább egy-két napnál egyik munkahelyén sem. A munkakönyve térképhez volt hasonló, ezért azt hazudta, hogy munkakönyvét elveszette, s másikat váltott. Miután személyazonossági igazolványát is kicserélte, új munkahelyet keresett. Béta-aknán jelentkezett, ahol szerződéskötéssel is biztosította, hogy becsületes munkás, rendes bányász lesz. A szerződés létrejöttekor 600 forintot kapott, s ehhez még 100 forint OMB-előleget kért. Megkapta. Szabó Józsefnek azonban még ez sem volt elég. Hamis igazolások alapján 670 forint SZTK útiköltséget vett fel, s két nap múlva ismét odébb állt.

Tevékenysége nem járt sikerrel. Másodszori „próbálkozása" alkalmával megtörtént a feljelentés, s társadalmi tulajdon sikkasztása, csalás és közokiratthamisítás büntettéért bíróság elé állították október 10-én. A tárgyalás során bebizonyosodott, hogy a vádlott, a két munkahelyen mintegy háromezer forintos kárt okozott, melynek megtérítésére kötelezte a bíróság. A pénzbírságon kívül egy év és két hónapi börtönbüntetésre ítélték.

Rossz fényt vet az ilyen ember munkája a becsületesen dolgozó bányászokra, s az egész társadalomra. Ilyen „bányászra" nincs szüksége Komlónak. A tárgyaláson már belátta Szabó József is, hogy rosszul cselekedett, s a büntetés, melyet megérdemelten szabott ki rá a bíróság, bizonyára még inkább ennek belátására bírja majd.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 25 csillést, 10 vájárt, 7. sz. Kőbánya 15 bunkozópakolót, 24-es AKÖV 10 gépkocsivezetőt, 5 autószerelőt, 3 gumijavító szakmunkást és egy érettségizett anyaggazdászt keres.

MOZIMŰSOR

Május 1. Október 16-án: Csodacsatár. Magyar film. Október 17—20: A kölni kapitány. Német film.

Szabadság. Október 16-án: Egy nap a bíróságon. Olasz film. (Csak 16 éven felülieknek). Október 18—20: Dankó Pista. Magyar film.

Szászvári Jószerencsét. Október 16-án: Déryné. Magyar film. Október 20—21: Áruházban az ellenség között. Kínai film.

Szobaberendezések, bútorok

Nagy választékban kaphatók a bútorüzletben

Világítós csőbútor 7 600—9 050 forintért. Kárpitozott szobaszékek 220—571 forintért. Epedarugós ágysodrony 115,60 forintért. Állófogasok 100,60 forintért PVC ülőkék 100 forintért vásárolhatók.

Népművészeti pavilon

Szép, ízléses a kirakata, szinte vonzza a vásárló tekintetét. A sok tarka, sokszínű holmi között minden vásárló megtalálja a maga ízlésének megfelelő árut.

Mégis mit vásárolnak ma leginkább az emberek itt, a Népművészeti pavilonban? Minden embernek, minden vásárlónak más a kívánsága. Most leginkább a téli, meleg holmit keresik. Igen keresett cikk a férfi jégzokni, melyet 32 forintért árusítanak. Sokan vásárolják a meleg gyapjúsapkát, s a svédkötéses gyermekkesztyűket is.

A kismamák itt választják ki a „kicsinek" a pici kis gyermek tipegőt, a cicacipőt, mely bőrből készült, s mindössze 24 forintos áron vásárolható. Az eladónak azokat a vásárlókat sem kell más üzletbe küldeni, akik „száda" piroscsíkos függöny anyagot, dunnahuzatot, vagy éppen színes, festett konyhagarniturát szeretnének vásárolni. Nagy a választék a pamut kuligánokban, női pulóverekben, s az olcsó népművészeti ruhákban is.

Gvadányi József:

Egy falusi nótárius budai utazása

Kép Gvadányi József „Egy falusi nótárius budai utazásá"-hól.

Gvadányi híres műve, mely korának legnépszerűbb könyve volt, a mai olvasó számára is igen élvezetes olvasmány. Gvadányi költészetének több jellemző vonása — lelkesedése a magyarságért és szókimondó, vaskos humora — éppen ebben a művében mutatkozik meg a legerőteljesebben. A kötetet Vargyas Károly és Ratz Mária [illegible]

Új könyvekről röviden

Félix a régi Pest-Budát és lakosait ábrázoló 30 művészi rajza díszíti.

Mamin-Szibirjak:

Arany

Mamin-Szibirjak, a szibériai aranyláz eposzát írja meg ebben a regényében. A könyv lapjain megelevenedik az aranymosók nyomorúságos élete. A főhős Kiskin, évtizedek óta kutat arany után s mikor végre gazdag lesz: megölik, kirabolják.

Illusztráció Mamin—Szibirjak [illegible]

Máté György:

A Rebenárok és más történetek

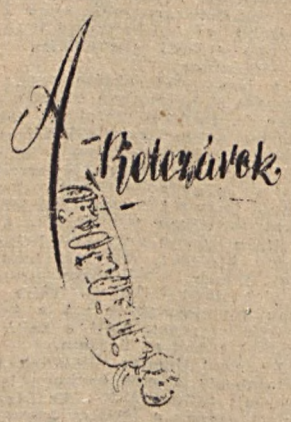

Máté György kötetének egyik illusztrációja

A szatirikus írások kötetbe foglalva egymás egészítik ki, színvonalas, következetes szemlélettel dolgozó írót mutatnak be.

Capek:

Az arany kagylótól az éjféli napig

Capek a 30-as években bejutazta egész Európát és éleszemű megfigyelőként vallott azokról az országokról, ahol megfordult. A népszerű szerző remek pillanatképeket ad városokról és emberekről. A műnek érdekessége, hogy Capek saját illusztrációival hangsúlyoz egyes mozzanatokat.

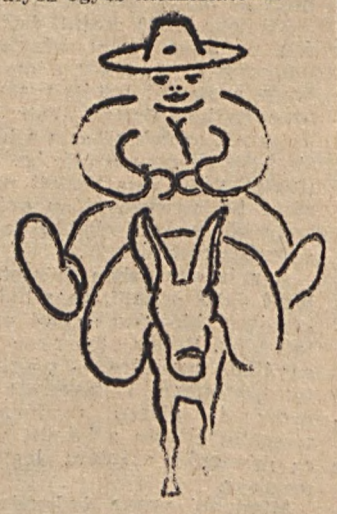

Illusztráció Capek, Karel: Az Arany Kagylótól az éjféli [illegible]

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 84. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. OKT. 19.

A mai szám tartalmából:

Hat esztendő Lenin mellett *(2. oldal)*

A harmadik negyedév eredményei és hibái *(3. oldal)*

Bonyodalom egy újítás körül *(3. oldal)*

Látogatás az Erőműben *(3. oldal)*

Jegyzetfüzetből [4. o.] | **Zöldség-gyümölcs** *[4. o.]*

Tanácstagi pótválasztás Komlón

A legutóbbi tanácstag-választások óta évek teltek el. Városunkban, Komlón azóta a kökönyösi, kenderföldi városnegyedek erőteljesen kiépültek, új lakótelep létesült Somágtetőn, s mind többen költöznek be a Dávid-dűlőn elterülő családi otthonokba. A város lakossága sokezer fővel megnőtt. Az elmúlt években több választott tanácstag elköltözött, elhalálozott, vagy lemondott tanácstagi megbízásáról.

Az új városnegyedek, illetőleg az elmúlt években kiépült lakótömbök lakói választott tanácstaggal nem rendelkeznek. Mindezek szükségessé tették, hogy a választópolgárok ügyeinek intézése érdekében bővítsék a városi tanácsot.

Ezért városunkban december 1-én 11 városi választókerületben és két megyei választókerületben tanácstagi választásokat tartanak.

Ez alkalommal mintegy 13, 14 ezer választópolgár él majd az alkalommal, hogy lakótársai, dolgozótársai közül tanácstaggá válassza azokat, akik nevükben a város ügyeiben eljárnak, a várospolitikában tevőlegesen résztvesznek.

A választás során az eddigi és jelenleg hiányos 80 fős tanácstagságot 90 tanácstagra egészítik ki.

A tanács pótválasztással kapcsolatban október 20 és 28-a között összeírják a választásra jogosultakat. Ez idő alatt a lakókat választási biztosok keresik fel, összeírás céljából, melynek megtörténte után az ideiglenes választási névjegyzék november 3. és 6. között minden lépcsőházban kifüggesztésre kerül. Az ideiglenes jegyzékből jogtalanul kihagyottak, illetőleg jogtalanul felvettek ügyében november 6-ig lehet felszólalással élni, illetve kifogást emelni.

November 6-a után készül el a végleges névjegyzék, melyet szintén kifüggesztenek a lakóterületekben, illetve a lépcsőházakban. Ezt követően előreláthatóan november közepén kezdődnek meg a jelölő gyűlések, melyeken a választópolgárok maguk jelölik ki, illetve javasolják azokat, akiket alkalmasnak tartanak tanácstaggá történő megválasztásra.

A december 1-én sorrakerülő tanácstag pótválasztások nagy eseményt jelentenek városunk életében. A lakosság összetétele megkívánja, hogy csak megfelelő és a lakosság bizalmát élvező dolgozók kerüljenek megválasztásra, mind a férfiak, mind a nők, mint a fiatalok, háziasszonyok, munkások, értelmiségiek, stb. részéről. Ezért is nagy feladat vár e rétegeket képviselő társadalmi szervekre az előkészítő munkában. A korábban megválasztott és jelenleg is működő tanácstagok is hasznosan kell, hogy segítsék a választást sikerre vinni.

Miért volt kenyérhiány?

Tudomásunkra jutott, hogy az utóbbi napokban kenyerellátásban zavarok voltak. Érdeklődésünkre Nyíri Lajos elvtárs a Kenyérgyár vezetője így válaszolt:

Az ellenforradalom, illetve annak leverése óta most történt először, hogy Komló lakosságát nem tudtuk kellő időben kenyérrel ellátni. Így október 15-én csak az esti órákban tudtunk az üzletekbe kenyeret szállítani. Egyanis ezen a napon 14 dolgozónk megbetegedett, köztük három gépkocsivezetőnk is. Jelenleg még hét dolgozónk van betegállományban. Most három új munkaerőt vettünk fel, így hét betegünk ellenére is a kenyeret kellő időben szállítjuk az üzletekbe.

A terveljesítés nyomában:

Ha 80 kg-al emelkedik októberben a fejteljesítmény — négymillió forinttal nő a nyereségrészesedés!

Szénbányászati trösztünk dolgozói jelenleg is nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy a havi tervet teljesíteni tudják. A jelentős mennyiségű elmaradás mellett is megállapítható, hogy bányászaink, műszaki vezetőink mindent elkövetnek a siker érdekében. S hogy ennek ellenére a tröszt mégis jóval 100 százalék alatt áll a havi terv esedékes részének teljesítésével, arról Garamvölgyi János elvtárs, a tröszt termelési osztály vezetőjével beszélgettünk:

— *Minek tudható be, hogy jelenleg több százalékos elmaradása van a komlói trösztnek?*

— A legdöntőbb oka ennek, a jelenleg fennálló járvány. Rendkívül nagylétszámú csökkenés lépett fel ennek következtében. Hétfőn például 1500 betegünk volt. Kedden már némi javulás tapasztalható, de még ekkor is 1244 dolgozónk nem tudott megjelenni a munkahelyén. A jelenlegi adatok szerint Komlón már szünőben van a járvány, de az északi üzemeknél most mutat felfelé ívelő tendenciát. Szászváron például naponta 100 ember hiányzik betegség miatt.

Mindennek következtében üzemeink nem tudják telepíteni úgy a munkahelyeket, ahogy a terv teljesítése érdekében szükséges lenne. Ennek következménye az, hogy nagyon sok olyan dolgozó került a fejtésekbe, aki ilyen munkán eddig még nem dolgozott. Ezeknek a teljesítménye jóval kevesebb, mint a jól begyakorolt szenelő vájároknak.

Egy másik következmény, hogy a fenntartási, elővájási és feltárási munkák bizonyos mértékben csökkentek.

— *A tröszt vezetősége milyen feladatok megoldását látja szükségesnek és milyen intézkedéseket foganatosít?*

— Nagy gondot kell fordítanunk és fordítunk is arra, hogy a lassan emelkedő műszakszámot a lehető leghelyesebben használjuk fel. Ez alatt azt értem, hogy elsősorban a produktív munkát végzők sorait erősítsük.

Minden üzemnél továbbra is biztosítani fogjuk a megfelelő számú munkahelyeket.

A tervteljesítés és annak érdekében, hogy a nyereségrészesedés összege tovább nőjön a fejteljesítményt — a szeptemberihez képest — körülbelül 80 kilogrammal növelni kell, vagyis a 640 kilogrammos fejteljesítményt kell elérnünk.

— *S ha ezek megvalósulnak?*

— Akkor teljesítjük a tervet, és a nyereségrészesedés összege körülbelül 4 millió forinttal növekedne! Ugy gondolom ez iránt nem lehet közömbös egyetlen becsületes bányász sem.

— *Kossuth-bánya az, ahol a legrosszabbak az eredmények, s mely tervének teljesítésével, vagy nem teljesítésével döntő kihatással van a tröszt eredményére. Mi a helyzet ennél az üzemnél?*

— Kossuth-bányánál kezdődött a járvány, reméljük, itt fejeződik be először. Az utóbbi napokban már némi javulás is van a termelésben. 12-én 100 százalékos eredményt értek el. Itt csak a legsürgősebb feltárási munkákat végezzük el. Hogy havi tervét teljesíteni tudja, ahhoz naponta 150—160 vagon szenet kell kitermelniök. A meglévő munkahelyek és lehetőségek alapján én ezt merem is remélni.

Mindent egybevetve, teljes erőnkből azon vagyunk, hogy tervünket teljesítsük, s nem engedjük, hogy ebben a hónapban törjön meg tervteljesítésünk sikersorozata. Mindent megteszünk, hogy ebben a hónapban se csökkenjen az az összeg, mely a nyereségrészesedésre gyűlik — fejezte be Garamvölgyi elvtárs a kérdésekre adott válaszát.

Ismét a „Zrinyi"

Komló lakossága körében a Zrínyi Kultúrház már olyan fogalommá nőtt, amit építenek, de sohasem lesz kész, vagyis afféle perpetuum mobile. Szerencsére vannak néhányan olyanok, akik bíznak a kultúrház felépítésében és abban is, hogy remélhetőleg néhány évig működik, mert már megszokott dolog, hogy ismét és újból átépítik.

Az épület belseje optimista képet nyújt az érdeklődőnek. A kőműves munkálatokat már elvégezték és már csak a fűtés- és vízszerelés, valamint a mázolás van hátra. Ez is hamar meglenne, ha dolgoznának a távfűtés bevezetésén, azonban ennek nagy akadálya van, éspedig az, hogy a szükséges berendezéseket csak néhány hónap múlva szállítják.

Nagyon kérjük a felelős szerveket, hogy közóhajként kezeljék a Zrínyi megnyitását, pontosabban a fűtési munkálatok gyors megkezdését és befejezését.

Müller András művezető elmondta, hogy a vízszerelés is lassan halad és egy hónapja 1—2 ember végzi ezt a munkát. Már az is kifogásolható, — mondotta Müller elvtárs —, hogy a kőműves munka után kezdik meg a szerelési munkálatokat, mert ez azzal jár, hogy törik a falat, fúrnak, faragnak. Ebben van igazság.

A kenderföldi lakók régi vágya, a mozi is épülőben van, azaz úgy néz ki, mint néhány hónappal ezelőtt. A székek egy tömegben, a terem közepén felhalmozva, az ajtók, ablakok mázolásra várva. Müller elvtársnak ehhez is van szava. „Nincs kapacitás, lassan megy a munka." Bizakodunk, hogy az a csigatempó is eléri a célt, és ha az érdekeltek megszívlelik az annyiszor elhangzott kéréseket, a kultúrház rövidesen megnyitja kapuit.

Annyi biztos, hogy a szép és kényelmes klubszobákat örömmel látogatják. A könyvtárnak és az olvasóteremnek is nagy forgalma lesz. A tánchelyiség, a ruhatár és a büfé mind-mind nagyszerű szórakozási lehetőséget biztosít, de mikor? Erre a felelősök válaszoljanak!

Nyereségrészesedés a Kenyérgyárban

A Kenyérgyár dolgozóit is élénken foglalkoztatja, hogy üzemüknél az év végén fizetnek-e nyereségrészesedést. — Dr. Stirling Károly főkönyvelőt kértük meg, tájékoztasson bennünket, milyen kilátások vannak ezzel kapcsolatban.

— A II. negyedévben vállalatunknak 78 ezer forint többletnyeresége volt. Amennyiben vállalatunk továbbra is ilyen eredményeket ért volna el, az év végén 200 ezer forint felett lett volna ez az összeg. Azonban az időközben elrendelt vállalati átszervezés s az, hogy a most már hozzánk tartozó Szikvíz-üzem és a Jéggyár ráfizetéssel működik, némi visszaesést okozott.

Ennek folytán a harmadik negyedévben a többletnyereségünk 22 ezer forint volt.

Igéretet kaptunk, hogy ezt a tényezőt figyelembe veszik felsőbb szerveink az alaprentabilitásunk megállapításánál. Az újból megállapított alaprentabilitásunk a volt 6,4 százalék helyett 3,5 százalék. Ennek következtében ismét jobb eredmények várhatók.

Meg van a remény arra, hogy ha nem is négy heti, de legalább 2 heti átlagfizetésnek megfelelő összeget nyereségrészesedésként fizethetünk dolgozóinknak.

A nyereségrészesedés biztosítása érdekében, a legutóbbi termelési értekezletünkön, dolgozóink megértve, hogy minden a jó munkától függ, elhatározták, hogy sokkal nagyobb gondot fordítanak a minőségre és igyekeznek bővebb választékot biztosítani. Ez azzal az eredménnyel jár, hogy fokozódik az árbevételünk, amely egyik függvénye a nyereségrészesedés fizetésnek.

Mi bízunk abban, hogy a felügyeleti szerveink figyelembe veszik a III. negyedévben közrejátszott tényezőket és bízunk abban, hogy dolgozóink továbbra is mindent megtesznek a jó munka, tehát a jó eredmények érdekében, — kaptuk a felvilágosítást dr. Stirling Károly főkönyvelőtől.

Komló lakáshelyzetéről

Október 17-én délelőtt 9 órai kezdettel a Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága értekezletet tartott, melyen a tröszt vezetőin kívül megjelentek a városi pártbizottság, a Komlói Áll. Építőipari Vállalat, valamint az üzemek képviselői.

Az értekezleten megtárgyalták Komló lakáshelyzetét, a szénbányászati tröszt nyereségrészesedését.

Ennek keretében a megoldásra váró feladatok közül főleg az önköltség csökkentésének kérdésével foglalkoztak.

A bizottság meghallgatta a november 7-e megünneplésének programját, majd vita és néhány módosítás eszközlése után elfogadta.

Az értekezlet legfontosabb feladata a város lakáshelyzetének megtárgyalása volt. Többen szóltak hozzá a lakásépítési programhoz és a Kökönyösön épülő családi házak problémájához. Több kérdés hangzott el a kislakások árának megállapítása ügyében, valamint a mellékhelyiségek kérdésében.

Tekintettel, hogy az értekezleten megvitatottak nagyon sok dolgozót érintenek, lapunk következő számában, bővebb ismertetésére visszatérünk.

Bányászok a nyereségrészesedésről

Ez alkalommal három bányaüzem három dolgozóját kerestük fel, és véleményüket kértük az évvégi nyereségrészesedéssel kapcsolatban. Horák Ferenc Kossuth-bánya, 136-os elővájás csapatvezető vájára így nyilatkozott:

— Érthető, hogy minél jobban közeledik az év vége, annál jobban nő a bányászok érdeklődése a nyereségrészesedés iránt. Kossuth-bánya az utóbbi időben visszaesett a tervteljesítésben. A jelenlegi 93,6 százalék nyugtalanít bennünket, mert tudjuk, hogy ez az alacsony százalék igen is reagál a nyereségösszegre. Sajnos, de való: a bányászok nem tudnak kellőképpen dolgozni, mert nincsenek megfelelő munkahelyek.

Ez a döntő oka az alacsony százaléknak.

A hátralévő három hónapban minden akadály ellenére is, mindent megteszünk, hogy a százalék növelésével, a nyereségrészesedés összege is nőjön. Reméljük sikerülni fog.

*

Mint minden dolgozó, Rakiás József is nagyon várja a nyereségrészesedés napját. Nősülésre készül, és a 13. hónap fizetéséből akarja venni a vőlegényi ruhát. III-as aknán dolgozik, mint csillés.

— Mi, a III-as akna bányászai eddig is becsületesen dolgoztunk, ezután is így fogunk dolgozni. — mondja szerényen. — Eddig jóformán mindig teljesítettük a tervünket. A mi csapatunk most versenyben áll egy másik csapattal, és mind a két csapat fej-fej mellett halad. Ha a hátralévő három hónap alatt is így versenyezünk, akkor magasabb lesz a százalék, és természetesen a nyereségi-boríték is vastagabb lesz.

Maglódi Sándor Béta-aknán dolgozik. Még elég fiatal, de egy szép kétéves kisfiú édesapja.

— Béta-aknán dolgozom, — mondja. — Nem régen kerültem a bányába, ugyanebben az üzemben dolgoztam, de betegségem miatt csak a napszinten. Most már felgyógyultam és hónapok óta én is küldöm a szenet a napszintre. Higgyék el, hetek óta mi sem beszélünk másról, mint a nyereségrészesedésről. Mostanában a munkánk is jól megy, mindenki szívvel-lélekkel dolgozik, és ez látszik is. Ha továbbra is így dolgozunk, jó nyereségrészesedésben lesz részünk. Ugyanis egy szép szobabútort szeretnénk venni, remélem a feleségemmel, aki Kossuth-bányán dolgozik, kapunk majd annyit, hogy a megtakarított pénzünkhöz hozzáadva meglesz a szobabútor ára.

Ismét 2,5 millió forinttal több

Amióta kormányunk rendeletet hozott az üzemek és vállalatok nyereségvisszatérítésére, egyre jobban nő a dolgozók érdeklődése a tizenharmadik havi fizetést illetően. Bányászaink jó munkájának meg lesz a haszna, mert már eddig is tekintélyes összeg áll a részesedési alap rendelkezésére és ez az összeg az év hátralévő hónapjaiban még növekszik.

Szeptemberben három tényező eredménye alapján mintegy 2 és félmillió forinttal nőtt a nyereségrészesedési alap. A három tényező közül a legfontosabb: a szén tonnánkinti önköltségének csökkentése, amely szeptemberben a következőképpen alakult. A tervezett 365 forinttal szemben 350 forintba került 1 tonna szén. A megtakarítás tehát elég jó.

A továbbiakban a brikettgyár termelési eredményei és jó munkája szintén elősegítette a két és félmilliós megtakarítást. Harmadszor említésre méltó a minőség megfelelő emelkedése.

A szeptember lezárásával tehát most már összesen 7 millió 503 ezer forint mutatja, hogy bányászaink számíthatnak az évvégi nyereségrészesedésre. Ez az összeg bizonyára még emelkedik, azonban ehhez az szükséges, hogy még olcsóbb és jobb szenet termeljenek dolgozóink, mert ez mindennek az alapja.

A cél érdekében bányászaink használják fel a munkaverseny adta lehetőségeket is, s a proletáriátus közelgő nagy ünnepe — november 7. — alkalmából indított versenyben olyan eredményeket mutassanak fel, amely mennyiségileg és minőségileg egyaránt kielégítő.

Versenyre hivunk benneteket

Mi, Pécsbányatelep kommunistái és pártonkívüli dolgozói köszönetünket fejezzük ki kormányunknak azért az intézkedéséért, hogy hűségjutalmon felül az év végén még nyereségrészesedésben is részesülünk.

Még csak egy évvel vagyunk az országpusztító, aljas ellenforradalom után és máris bátran mondhatjuk, hogy a bányászok életszínvonala sokkal magasabb, mint a felszabadulás után bármikor volt.

Mi, pécsbányatelepi dolgozók most, november 7-re, a világ első szocialista államának megteremtése 40. évfordulójára készülünk és vállaljuk, hogy ebben az évben termelési tervünket — október, november és decemberben egyaránt 103 százalékra teljesítjük.

A biztonságos munka érdekében — a IV. negyedévben — a balesetek számát 5 százalékkal csökkentjük.

Gázszén-tervünket 5 százalékkal túlteljesítjük és a széntermelésben megengedett 2,5 százalékos palaszázalékot nem lépjük túl.

A szén tonnánkénti önköltségét 2 forinttal csökkentjük.

A feltárási tervünket mind a három hónapban 103 százalékra teljesítjük.

A munkafegyelem megszilárdítása érdekében a műszakmulasztásokat 20 százalékkal csökkentjük.

A fenti vállalások teljesítése mellett szocialista munkaversenyre hívjuk ki a komlói Kossuth-akna dolgozóit.

Pécsbánya párt- és szakmai vezetősége.

Tagkönyvcserére készülnek pártszervezeteink

Az MSZMP Központi Vezetőségének határozata alapján a tagkönyv és tagjelölt igazolványok cseréjét a párt alapszervezetekben december 15 és január 15 között végzik el. A tagkönyvcsere azért vált szükségessé, mert az MSZMP megalakulása után kiadott tagkönyvek, illetve tagjelölt igazolványok ideiglenesek, s azoknak érvénye 1957. december 31-én lejár.

A tagkönyvcserét november 15-től december 8-ig a párttagság összeírása, minden kommunista számbavétele előzi meg. Nagy és gondos munkát igényel ez a feladat, hisz minden kommunista érdeke, hogy az összeírásból ne maradjon ki, de érdeke azt is éberen figyelemmel kísérni, hogy a tagkönycsere során nem párttag, tagkönyvhöz ne juthasson.

A tagkönyvcsere és az összeírás ilyenkor minden kommunistában felveti és fel kell, hogy vesse, mennyire tettem eleget a párttagsággal járó kötelességeimnek, mennyire bizonyítottam pártmunkámmal azt, hogy érdemes vagyok e kitüntető kis könyvecskére, a kommunisták legféltettebb kincsére.

Sokan vizsgálják most párttagsági könyvüket, ideiglenes igazolványukat, hogy vajon lelkiismeretesen eleget tettek-e a párttagság fontos mutatójának, a rendszeres tagdíjfizetésnek. Bizonyosan akad párttag olvasóink között is, aki talán nem is hanyagságból, vagy feledékenységből, hanem elfoglaltságból, esetleg a körülmények olyan alakulása folytán, melyet „objektív" helyzetnek, — oknak — szokás nevezni, elmaradt a bélyegek megvásárlásával. Nem helyes ilyen okokra hivatkozni, de ha már tényleg így történt az elkövetkezendő napokban, hetekben, sürgősen pótolni kell az ilyen mulasztást.

Akadnak párttagjaink között olyanok is, akik nem a szervezeti szabályzatnak megfelelő mértékben járulnak hozzá a párt anyagi alapjának megteremtéséhez. Az elmúlt hónapokban pártunk és kormányunk a munkásság legnagyobb államának, a Szovjetuniónak, a népidemokráciáknak áldozatkész anyagi támogatásával, segítségével lehetővé tette, hogy az elmúlt éveknél jobb körülmények között éljenek, népi államunk dolgozói, s ezen belül természetesen a párt tagjai is. Ez elsősorban a munkabérek, illetmények megjavításánál mutatkozott meg. Az így megnövekedett anyagi javak birtokában természetesen a párt gazdasági erősítésére is kell gondolni azoknak, akik erről eddig a tagdíjfizetés során megfeledkeztek. Ilyen értelemben is meg kell vizsgálni minden kommunistának párttagsági könyvecskéjét.

Természetesen nemcsak a tagdíjfizetés rendszeressége, s nem is elsősorban ez mutatja meg valamely kommunistának, hogy milyen mértékben ragaszkodik a párttagságához. Elsősorban az, hogy tevékenysége, magatartása a társadalom anyagi és szellemi értékeinek megteremtéséhez többet ad-e annál, mint amennyit egy nem párttag, becsületes pártonkívüli hazafitól munkabéréért elvárunk. Mert párttagnak lenni annyit jelent, hogy példamutatóan élenjárónak kell lenni a nép, nemzet, a haza szolgálatában. A párttagnak nemcsak be kell tartania a párt és állami fegyelmet, de őrködnie is kell azon, hogy mások is betartsák azt. Nemcsak tisztességesen kell dolgoznia fizetéséért, de élen kell járnia a termelésben, Védenie és szilárdítania kell a szocialista tulajdont, őrködnie kell az állam törvényein, rendjén és fegyelmén. Kötelességeit a párt szervezeti szabályzata meghatározza, de az igazi kommunista nemcsak azt teljesíti, ami a kötelessége. Nemcsak azt, amit számára kötelezőnek előírtak, hanem tudása, szakértelme növekedésével egyidejűleg teljes szívvel a legtöbbet teszi, amit tenni tud, a munkásosztály ügyéért, a szocialista haza építéséért.

Ezt kell tennie a kommunistáknak akkor, amikor a rendes fizetett munkán kívül társadalmi, pártmunkát végez. Egyetlen párttag sem vallhatja magát kommunistának, ha nem végez mozgalmi munkát. S ez áll akkor is, ha ilyen megbízást alapszervezetétől ilyen vagy olyan ok miatt nem kapott volna. A kommunista nemcsak várja és kéri a számára megfelelő tudásának, képzettségének megfelelően legjobban hasznosítható pártmunkát, hanem keresi a tennivalókat megbízás nélkül is. Ezt várja a párt most tőlünk, kommunistáktól. Azt várja, hogy szélesedjen és mélyüljön a kommunisták aktív tevékenysége, nevelő és felvilágosító munkája, társadalmi munkavállalása.

A tagkönyvcsere mindig nagy ünnep a párt tagjainál. A betelt tagsági könyv egy harcos múltat zár le, s új aktív harcos tevékenységre nyit alkalmat az új párttagsági könyv kézhezvétele. Készüljünk hát valamennyien önvizsgálással, lelkes tevékenységgel az új könyv átvételére.

Tájékoztató

Mintegy egy éves szünet után, október 25-én újra tanácstagjaink kezébe kerül a „Tanácstagok tájékoztatója".

A hasznos tájékoztató célja, hogy a tanácstagok szélesen tájékozódhassanak belőle, a tanács végrehajtó bizottságának munkájáról, a várospolitikáról, a végrehajtó bizottság szakosztályainak munkájáról.

Az újra kiadásra kerülő, s ezentúl havonta megjelenő tájékoztató első száma gazdagon tesz eleget e célkitűzésnek. Az első számban az alábbi cikkek találhatók — többek között:

1. Tanácstagi munka néhány kérdéséről.

2. Néhány gondolat az új államigazgatási eljárási törvényről.

3. A kereskedelem téli felkészültsége.

4. Az ideális állandóbizottság — s amit tapasztalunk.

5. Tegyük színessé életünket, legyünk igényesebbek a kultúrában, művelődjünk.

A fentieken kívül még több hasznos cikk, hír, Helyes, Nem helyes, Jó ha mindenki tudja c. állandó rovatokban fontosabb törvények és rendeletek ismertetése található a tájékoztatóban.

Komló város november 7 megünneplésére készül

Korábbi lapszámainkban már rendszeresen tájékoztattuk olvasóinkat a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának komlói előkészületeiről. A város minden társadalmi szerve színes, érdekes programmal készül a nagy ünnepségre.

Főhelyen természetesen az a munkaverseny áll, melyet az évforduló tiszteletére több üzemünkben a dolgozók öntevékenyen megindítottak. Erről lapunk más helyén szintén beszámolunk. A pártszervezetek, az október havi taggyűléseken és néhány nagyobb üzemünkben nyilvános pártnapokon emlékeznek meg az októberi forradalom menetéről és jelentőségéről.

Szovjetuniónak a forradalom ót napjainkig elért eredményeiről ad sok személyes élménnyel gazdagított tájékoztatót Wieder Béla és Piegl János elvtársak utiélménybeszámolója, melyet az „Új Komló" közölni fog. Az asszonyok már hetek óta készülnek a nagy nőmozgalmi aktívára, melynek megtartására, október 27-én kerül sor. Ez alkalommal, mint arról már beszámoltunk, szovjet édesanyákkal találkoznak majd a komlói asszonyok. Az ifjúsági szervezetek október második, illetve november első felében ünnepi taggyűléseket tartanak.

A KISZ alapszervezetek központi rendezvényére november 7-én délután 5 órakor kerül sor a vájáriskolában, ahol a vájártanulók KISZ-szervezete zászlóavató ünnepséggel egészíti ki a november 7-i megemlékezést.

A város központi ünnepségére november 6-án este, előreláthatólag a Május 1 és a Szabadság filmszínházakban kerül sor.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának méltó megünneplését, a szovjet népek életének megismerését célozza az a jelentős kulturális esemény is, melyre október 20-án kerül sor, az örmény népi együttes bemutatója alkalmából.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója, mint az a fentiekből is megállapítható, színes és gazdag programot biztosít Komló dolgozóinak.

Tanulságul, okulásul

A kommunistát mindig az öntudat, a párthoz, a néphez való hűség, a példamutatás, a szerénység kell, hogy jellemezze. A párt — s mi ez alatt a szó alatt a kommunisták pártját, történetesen a Magyar Szocialista Munkáspártot értjük — egyesíti soraiban a magyar nép leghaladóbb erőit: a magyar munkásosztály, a dolgozó parasztság és értelmiség legjobbjait.

A Magyar Szocialista Munkáspárt legfontosabb feladata, a szocialista társadalom felépítése, a dolgozó nép anyagi jólétének és kulturális színvonalának állandó emelése...

Ebből fakadóan a párt tagja csak az lehet, aki elfogadja a párt céljait, politikai irányvonalát és szervezeti szabályzatát, minden erejével küzd a párt célkitűzéseinek megvalósításáért... A párt csak akkor teljesítheti feladatát, őrizheti meg egységét és szilárdságát, ha engesztelhetetlen harcot folytat... a fegyelmezetlen elemekkel szemben stb... A pártban nincs helye annak, aki magatartásával lejáratni igyekszik a pártot, s párttaghoz nem méltó cselekedetet hajt végre. A pártban nincs helye a lumpenproletároknak, akik részeg magatartásuk közben párttaghoz nem méltó cselekedetet követnek el, s éppen ezért a párt tagsága kizárja soraiból azokat, akik súlyosan vétenek a pártfegyelem ellen, s ezzel lejáratni igyekeznek a pártot, és kárt okoznak a munkásosztálynak. Az olyan ember, aki mint párttag magáról megfeledkezve visszaél párttagságával, súlyos bűnt követ el, a párttal és a munkásosztállyal szemben, nem lehet tagja a munkásosztály hatalmát védő fegyveres testületnek, a munkásmiliciának sem.

Ezért helyes a párt fegyelmi bizottságának, majd a párt végrehajtó bizottságának az a határozata, hogy Kutas Mártont kizárta a párt tagjai soraiból, s egyben a munkásőrségből.

Kutas Márton legutóbb augusztus 14-én követett el súlyos vétséget, amikoris Kővágószőlősön betért a Golgotai italboltba, s a nála lévő munkásőrségi-szolgálati pisztolyt felhasználva, az italboltban fenyegetőzött, mert záróra után nem szolgálták ki. Kutas Márton veszekedés közben pisztolyát egy idősebb munkásra is ráfogta, és úgy követelőzött: „...én a munkásőrség tagja vagyok és velem nem lehet akárhogyan bánni". A jelenlévők figyelmeztették: „Nem vagy te rendes ember. Te lealázod a pártot, és a kommunistákat, akik becsületes emberek!" Duhajkodásának a kővágószőlősi rendőrőrs kivezényelt járőre vetett véget.

Az ilyen embernek nincs helye a pártban, nincs helye a munkásőrségben. Kutas Mártonnak nem ez volt az első botrányt okozó cselekedete, magatartásával már többször súlyosan vétett a pártfegyelem ellen, és a munkásőrség ellen is. Többször kapott figyelmeztetést, mégsem változtatott magatartásán, ezért feltétlen helyes, és igazságos pártból való kizárása, és a munkásőrségből való eltávolítása.

*

Szolgáljon ez az eset tanulságul azoknak, akik magukról néhanéha megfeledkeznek, mélyebben néznek a pohár fenekére, visszaélnek párttagságukkal, a párt és a nép bizalmával, s úgymond: mint párttagok duhajkodnak. Vonja le ebből az esetből a tanulságot valamennyi párttag, maga Kutas Márton is, és legyen becsületes dolgozója a munkásosztály általmának.

— **A Világjárók** sorozat legközelebbi kötete Hugo Bernatzik: Gari-gari című műve, egy Felső Nilus vidéki izgalmas expedició történetét írja meg. A magas, megközelíthetetlen hegyek között élő, eddig teljesen ismeretlen primitív néppel ismerkedhetünk meg.

Hat esztendő Lenin mellett

Ez a címe Sz. K. Gil visszaemlékezéseit tartalmazó könyvnek. Sz. K. Gil Lenin sofőrje volt, s ahogy ő maga elmondja visszaemlékezései során „Vlagyimir Iljicscsel az Októberi Forradalom utáni harmadik napon ismerkedett meg.

— Akkortájt az egyik petrográdi garázsban dolgoztam. November 8-án este behívtak szakszervezetünk központjába, s közölték velem: — Gil elvtárs, válassz ki a garázsból egy jó kocsit, és reggel jelentkezz vele a Szmolnijban, Lenin sofőrje leszel! Meglepetéstől szinte sóbálvánnyá meredtem. Ebben az időben mindenki Lenint emlegette... Akinek sikerült hallaniok, vagy látniok Lenint, büszkén meséltek róla, mint életük nagy eseményéről. S engem, pártonkívülit most egyszerre Lenin mellé osztanak be sofőrnek...

Sz. K. Gil hat esztendőn át személyesen érintkezhetett Leninnel, láthatta munka közben, s a rövid pihenők alatt. Azért érdekes e könyv a magyar olvasó számára is, mert igen sokat megtudhat belőle Lenin hétköznapjairól, szokásairól, pihenéséről, szórakozásáról. Láthatja őt munkások, parasztok, gyermekek között, vadászaton, kiránduláson, családi körben és — útonállók kezében. A legnagyobb megrendüléssel lehet csak olvasni e visszaemlékezésekből azt a részt, melyben a Michelson gyárban Vlagyimir Iljics ellen elkövetett merénylet részleteit írja le. S amikor a megrázó perceket eleveníti fel, amikor Gorkiban utolsó útjára kísérték Lenint.

A szerző a magyar kiadás előszavában a következőket írja: „Örömmel töltött el, hogy a szabad Magyarország népei, különösen az ifjúság megtudják könyvemből, hogyan dolgozott Lenin, hogyan pihent, hogyan érintkezett az emberekkel... Mindmáig hallom a hangját, érzem kézszorítását. Erről szeretnék beszélni magyar olvasóimnak. — Eszembe jut a távoli 1919 tavasza, amikor kikiáltották a Magyar Tanácsköztársaságot. Milyen örömmel üdvözölte Lenin a rádión keresztül a magyar népet, s mekkora volt a bánata, amikor értesült a magyar munkás és forradalmi erők vereségéről. Boldog lennék, ha a magyar olvasó valami újat és érdekeset talál, a nagy Leninről, az első szocialista állam megalapítójáról.

*

Következő lapszámunkban részletet közlünk Sz. K. Gil könyvéből.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXII.

Még aznap Zita fejedelemasszony is eljött. Szikrázó tekintettel és zord arccal követelte, hogy ismételjem meg, amit Ludwinának és Emerenciánának mondtam. Irtózatosan félek Zitától. Szavam akadozott, nem tudtam úgy beszélni, ahogy szerettem volna... Bizonygattam, hogy ártatlan, tiszta voltam addig, amíg Gratianus atya nem tette velem azt, amit tett...

A fejedelemasszony borzasztó dühre gerjedt, amikor meghallotta, mivel vádolom Gratianus atyát. Kérem, hallgassa ki azokat a nővéreket, akik esténként felcipeltek hozzá, azok tanúsíthatják. Nem is hallgatott végig, elrohant. Kísérőjének megparancsolta, hogy figyelje, nem engednek-e ki innen éjszaka.

Úgy látszik, mégis elhitték, hogy beteg vagyok. Ágyat hoztak cellámba, ágyneműt, párnát és tiszta ruhát is adtak. Oly jól esett rajta feküdni, hogy nyomban elnyomott az álom. Talán mégis elhitte Zita amit állítottam és feltámadt embersége...

Ébren voltam már, amikor a fejedelemasszony és Gratianus atya a cellába jöttek. Nem mozdultam, avást színleltem. Gratianus atya keresztet és füstölőt hozott magával. Elém tartotta a keresztet és ütemesen lóbálta a füstölőt, melyben tömjén égett.

— Nem szabad orvost hívni hozzá — mondta halkan a fejedelemasszonynak. — Nincs más baja, mint, hogy az ördög búját belé, s az ördög ellen egyedül a papnak van hatalma! Kiűzöm belőle, meglásd... Minden, amit tett, az ördög műve volt, az ördög mondatta vele azt a megveszekedett hazugságot... Még, hogy én egy ilyen sátánfajzattal!... Hisz tudod? — mondta különös hangsúllyal. — S nemcsak vádolt engem ez a szerencsétlen alávalósággal, hanem leveleket is ki akart csempészni a kolostorból. De én vigyázok reá... Elcsípem a postást." — Egy perc türelmet kérek — szólt közbe az orvos —; az előbb itt láttam ezt a levelet is! Igen, itt van. — Az ügyész elé tette a többihez.

„Zita fejedelemasszony azt suttogta Gratianusnak — folytatta az ügyész a felolvasást —, hogy vigyázni kell, mert baj lehet még miattam. Sűrűn érdeklődik utánam valaki. Szívem megdobbant, tudtam, hogy ez csak Dimitrij lehet!

— Talán jobb lenne futni hagyni, menjen ahova akar — mondta a fejedelemasszony.

Gratianus atya méregbe gurult, s Zita hiába csitította, egyre hangosabban beszélt.

— Itt marad! Érted? Itt marad! Elhintené a sátán magvát, amerre járna... Az ördög búját belé! Vagy talán vissza akarod adni a vagyonát, amit rendünkre bízott? — szisszegte, s megragadta Zita karját... Az kitépte magát, és az ajtóból szólt vissza:

— Fel ne riaszd! Végezd a szertartást...

— E szert beadom neki, s imádkozom, hogy eltávozzék belőle a sátán...

Nem birtam tovább hallgatni az álnokot, felültem az ágyamban és rákiáltottam:

— Te mered ezt mondani? Téged szállt meg a sátán! Te pokolfajzat. Ne higgy neki, Zita nővér, becsap és félrevezet... Nincs semmi bajom, csak az ő undorító közelsége tesz beteggé! Könyörülj rajtam! Távolítsd el innét, s menten meggyógyulok!

— Hallgass leányom! Az ördög beszél belőled! — kiáltotta Gratianusz atya.

Felém lóbálta a füstölőt és hangosan imádkozott: — Az ördög távol maradt, és hogy távol legyen, azt te eszközölted... Eljött a kísértő, átváltozva a világosság angyalává... O ugyanis az a sárkány s az az ősi vörös kígyó, melyet diabolusnak és sátánnak is neveznek, amelyiknek hét feje és tíz szarva van, ez a Leviatan... Ő... ki farka után vonja az ég csillagainak harmadrészét és a földre veti azokat, mérgével a föld vizeit elrontja, hogy az emberek, kik isszák, meghaljanak... s aki olyanná lett, hogy senkitől se fél.

Ezt egészen közelhajolva hozzám mondta és elismételte:

— S aki olyanná lett, hogy senkitől se fél...

— És ezért hozzád kiáltunk, Istenem — mondta tovább —, mentsd meg minket mindennapi ellenzőnktől, aki akár virrasztunk, akár eszünk, akár iszunk, vagy bármi más cselekedetet művelünk, minden módon, éjjel-nappal, csalással és fortéllyal, most nyíltan, majd alattomban sarkunkban leselkedik, mérgezett nyilakat irányítván ellenünk, hogy lelkünket megöljed; hogy folyton látjuk velünk szemben a sátánt, tátott szájjal, készen arra, hogy elnyeljen...

— Magad vagy az! Magad vagy a sátán! Távozz! Távozz! Átkozott! — kiáltottam, s zokogtam, dobáltam magam az ágyon...

Két nővér jött be, s lefogtak. Gratianus atya pedig szétfeszítette számat, és port öntött bele, amit előre elkészített. Utána sietve meglocsolt szenteltvízzel, miközben imát mormolt...

Zita szótlanul nézte az ördögűzést, hagyta, tegyenek velem, amit akarnak.

Végre eltávoztak... Fojtogatott a tömjén füstje. Fejem zúgott, mint a katlan, melyben forró víz buzog. Tagjaim nehezek voltak, szívem hangosan dobogott... Megölnek! Gyilkosok! — Gratianus a gyilkos! Ő öl meg a porral... Irgalom... Irgalom!...

— — — — — — — — — —

Ágota jött, karjában tértem magamhoz... Azt mondta, hogy egy teljes napig eszméletlen voltam és szörnyű dolgokat kiáltoztam. Átkoztam Gratiaust... Azt mondtam, hogy gyermeket hordok tőle a szívem alatt... A testvérek ébren virrasztottak az éjszaka, annyit sikoltoztam. Mindenki azt hiszi, hogy az ördög szállt meg, s imádkoznak lelkiüdvömért. Rettenetes félelem uralkodik a klastromban. Ágota kért, vegyek erőt magamon, hallgassak... De én nem tudok. Nem tudok mást, sem semmit, csak szabadulni szeretnék innen... Könyörögtem, mondja meg, hogyan került ide velem Gratianus atyához. Ő bizonygatta, hogy eljutott ahhoz, akit illet. Hazudik, ő is hazudik!

— — — — — — — — — —

Gratianus atya ma ismét eljött néhány novícior nővérrel. Füstölt, imádkozott és erővel nyelette velem a port. Ettől újra egész nap egész éjjel magamon kívül voltam. Hangom betöltötte az egész klastromot.

Ágota eljött, amikor magamhoz tértem, és mondta, hogy az éjjel kiszállt belőlem az ördög és a zárdában kóborolt. Behatolt a kápolnába, ledöntötte a feszületet, letépte és elfonnyasztotta a virágokat, felforgatta a padokat s csak úgy rugdosta a lópatájával a kápolna ajtaját...

Gratianus atya Zita fejedelemasszonnyal együtt megszemlélte reggel a sátán kártevéseit. Azt mondta, hogy ez Jovitta ördöge volt, aki az ima és orvosság hatására eltávozott testemből, és tehetetlenül dühöngött az éjjel. A nővérek reszkettek a félelemtől és könyörögtek Gratianus atyának, hogy távolítsa el Jovittát, akiben az ördög lakik.

Már harmadik éjszaka ismétlődött az ördögjárás a kolostorban, így mondta Ágota. Én azonban több port nem kaptam. Gondolkodtam azon, ami történt. Tudtam, hogy Gratianus az ördög, ő az, aki éjjelente garázdálkodik. Elmondtam Ágotának a gyanúmat és kértem, lesse meg az ördögöt. De ő keresztet vetett és azt mondta, hogy ne kísértsem. Ő elhitte tehát Gratianus komédiáját.

— — — — — — — — — —

(Folytatjuk.)

A harmadik negyedév eredményei és hibái

Számok, statisztikák és kimutatások halmaza. Nagy a forgalom a kicsiny irodában és a sok munka ellenére igen kedvesen ad felvilágosítást a Szénbányászati Tröszt harmadik negyedévéről Berecz Béláné elvtársnő. A feldolgozott adatok alapján megtudjuk, hogy trösztünk az előirányzott 308.100 tonnával szemben 317.738 tonnát termelt. A mennyiségi tervet tehát túlszárnyaltuk, azonban nemcsak ebből állnak a feladatok.

— Mennyire teljesítették üzemeink az önköltségi tervet?

A terv 368 forintot irányzott elő, azonban ezt túlteljesítettük és 346 forintba került egy tonna szén. Ez tetemes megtakarítás, azonban még mindig igen magas az önköltség. Brikett üzemünk — folytatja Berecz elvtársnő — mintegy 1 forinttal állította elő olcsóbban a brikett tonnáját, s a mennyiségi tervet 300 tonnával múlta felül.

— A termelés folyamatosságában a tervszerű feltárási munkálatoknak igen nagy jelentősége van. Mit tett tröszt ennek érdekében?

A három hónap alatt — a tervet túlszárnyalva — 2 828 folyóméter vágatot hajtottak ki dolgozóink. Ez a nagyméretű feltárás mintegy hétmillió forintba került.

— A számok tükrében hogy néz ki a negyedév bányafa felhasználása, tekintettel arra, hogy a fa importanyag és a takarékos felhasználásának rendkívül nagy jelentősége van?

— A bányafa felhasználásánál 121 000 forintos megtakarítást értünk el három hónap alatt. A mindjobban elterjedő TH-gyűrű és a korszerű biztosítási eljárások, ha lassan is, de állandóan csökkentik a felhasználásra kerülő bányafa mennyiséget. Különösen jó eredményt értünk el a szél deszka takarékosságában, mert az egy tonna szénhez tervezett 4,66 forint értékű deszka helyett csak 3,65 forintos felhasználást értünk el.

— A korszerű biztosítási eljárások mekkora költséggel terhelnek egy tonna szenet?

— A harmadik negyedévi tervünk-válaszol Berecz elvtársnő — 12,66 forintot irányzott elő. Ezt túllépve, 13,27 forintra teljesítettük a tervet, tehát túllépés mutatkozott. Ez azonban végső soron — a biztonságos munkát illetően — a dolgozók munkakörülményeinél megtérül;

— Egyszerűnek tűnik, de valójában a bányaművelés egyik fontos tartozéka a sűrített levegőszolgáltatás. Mi a helyzet ezen a területen?

— Mint a fentiekben, itt is egy tonna szénre vonatkozik a terv, amely az elmúlt negyedévben 10,30 forintot jelölt meg tervszámként. Ezt bizony jóval túlléptük, s 15 forint értékű sűrített levegőt használtunk fel minden egyes tonna szén kitermeléséhez. Itt tehát még sok tennivaló van, és elsősorban a műszakiaknak a feladata, hogy a költségeket csökkentsék, fejezte be nyilatkozatát Berecz elvtársnő.

A lényegesebb dolgokat érintve tehát így néz ki — a számok világában — a tröszt III. negyedévi tervteljesítése. Ezek a számok szinte magukról beszélnek. Elmondják, hogy a mennyiségnél nincs különösebb baj annak ellenére, hogy szebb eredményt is elérhettünk volna. Különösen sokat kell javítanunk — ez valamennyi műszaki és fizikai dolgozó közös feladata — az olcsóbb termelés területén. A takarékosabb faanyag és levegő felhasználással nemcsak szebb számokat kapunk, hanem népgazdaságunk is hatalmas összegeket takaríthat meg.

Az olcsó és jóminőségű széntermelés mindnyájunk közös feladata s mérföldkövül a nyereségrészesedést lehet felállítani. A III. negyedév lezárásakor bányászaink részesedésének az összege már meghaladta a hét és félmillió forintot. A jövő év elején szétosztásra kerülő nyereség azt mutatja, hogy érdemes bízni a kormányban, helyes intézkedéseiben, s minden dolgozónak egy kötelessége van; becsületes munkát végezni. Ez az alapja országunk jobblétének, s a dolgozók nyugodt életének.

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	14-én Tény	+	%	15-én Tény	+	%	16-án Tény	+	%	Havi %
Mája	305	308	3	100.8	269	—36	88,2	330	25	108,2	104,0
Anna-akna	440	449	9	101,9	453	13	102,8	424	—16	96,3	100,0
Béta-akna	870	795	—75	91,3	839	—31	96,4	895	25	102,8	99,7
III-as akna	640	695	—55	108,6	597	—43	93,3	604	—36	94,3	99,2
Nagym.	275	220	—55	80,1	236	—29	85,9	243	—32	88,3	92,0
Szászvár	290	266	—24	91,8	264	—26	91,1	260	—30	89,4	91,8
Kossuth-a.	1410	1377	—33	97,6	1387	—23	98,5	1274	—136	90.3	88.4
Összesen:	4230	4110	—120	97,1	4045	—185	95,7	4030	—200	95,2	95,2

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Vállaljuk...

Mi, a 136-os Horák brigád a 432-es Konc László brigád versenyfelhívásához csatlakozunk az alábbi pontok alapján:

1. Tervünket sztahanovista szinten, 112 százalékra teljesítjük. 2. Igazolatlan mulasztó csapatunknál nem lesz. 3. Balesetmentes munkát végzünk. 4. Technológiai utasítás szerint dolgozunk. 5. A ránkbízott anyaggal takarékosan bánunk.

Versenyfelhívásunkat ahhoz a feltételhez kötjük, hogy a körletvezető kötelezi magát arra, hogy olyan munkahelyet biztosít, ahol vállalásunkat teljesíteni tudjuk.

Horák Ferenc
cs. v. vájár

Sok az igazolatlan műszakmulasztó

Az igazolatlan mulasztások rányomják bélyegét Kossuth-akna termelésére. A bumlizások egyik állandóan visszatérő jellemvonása az, hogy a tavaszi és őszi munkálatok idején sok bányász a mezőgazdaságban dolgozik, ami kisebb-nagyobb munkakiesést jelent az üzem részére.

A kétlakiság tehát még mindig dívik bányászaink körében. Erre mi sem jellemzőbb, mint az igazolatlan mulasztások kimutatása, amely Kossuth-aknán a következőképpen alakult:

Ez év áprilisában 542, májusban 422, júniusban 477, júliusban 510, augusztusban pedig 609 bumlizó volt! Az utolsó hónap magas száma mindenesetre elgondolkoztató. Ennyi kiesett műszak meglátszik a tervteljesítésben is és Kossuth akna elmaradásának ez az egyik oka.

Mindenki megegyezik abban hogy ez az állapot tűrhetetlen, de mit tesznek illetékes szervek a megszüntetése érdekében? Deák elvtárs, Kossuth-bánya munkaügyi osztályának dolgozója az alábbiakban válaszolt:

— Október 12-én például 70 körül van a bumlizók száma és két hét óta is e körül mozog. Általános, hogy a szombati napon többen maradnak távol mint hét közben. A tűrhetetlen helyzet megszüntetésére több, erélyes rendszabályt foganatosítunk.

Igy már 4 bumli esetén is fegyelmi elbocsátást alkalmazunk, persze mindenkor figyelembe vesszük az illető eddigi munkáját és magatartását. A hűségjutalom kifizetésénél hiány esetén az összeg felét elvonjuk és 3 mulasztásnál pedig a dolgozó nem részesül jutalomban.

— Milyen más intézkedések mutatják, hogy a cél a bumlizás minimálisra való csökkentése?

— Egy hiányzás esetén a szálláson lakó bányásznak meg kell téríteni az aznapi szállásköltséget, mert ez olyan kedvezmény, amit csak azok élvezhetnek, akik dolgoznak. Az közismert, hogy a fizetett szabadságból is levonják a mulasztást.

Október 1-től kezdődően egy hiány esetén az év végi nyereségrészesedés 50 százalékát, 2 bumlinál pedig a teljes részesedést megvonják.

Három hiányzásnál — folytatta Deák elvtárs, — a dolgozó már nem kap munkaruhát, s ezekre a napokra a teljes étkezési költséget kell megfizetnie?

Lényegében ezek az anyagi természetű dolgok sújtják a mulasztókat. Bányászainknak be kell látniok: az ország fejlődése, a terv teljesítése azt kívánja, hogy ők is úgy dolgozzanak, mint a többi iparágak munkásai, mert csak így válnak teljes értékű hasznos polgáraivá az országnak.

Látogatás AZ ERŐMŰBEN

Látogatásunk során felkerestük Kovács Béla főtechnikus elvtársat, s néhány kérdést tettünk fel, melyre igen szíves és kielégítő választ kaptunk. Az első kérdés:

— Hogyan teljesíti tervét az erőmű?

— Dolgozóink becsületesen végzik munkájukat. S ennek a lelkiismeretes munkának köszönhetjük, hogy a Komlói Erőmű túlszárnyalta előirányzott tervét. A III. negyedév végéig 6890 tonna szenet takarítottunk meg, melynek fűtő értéke 4000 kalória.

Ha az októberi és novemberi megtakarítási tervünk sikerül — reméljük, hogy sikerül — akkor decemberben, már a megtakarított szénnel tudunk fűteni és energiát előállítani. Azt is megemlítem még, hogy az idén jóval előbb kezdődött a hőerőtelep fűtése is.

— Teljesítik-e az önköltségi tervet?

— Erre is örömmel válaszolok, mert önköltségi mutatónkkal igen jól állunk. A tervünk az év elmúlt három negyedévére vonatkozóan: egy kw/ó termelési terve 44 fillér volt. Mi pedig 39 fillérért állítottuk ezt elő. Tehát minden egyes kilowatt órán öt fillért takarítottunk meg, illetve ennyivel olcsóbban állítottuk elő. Jelenlegi önköltségünk 5,4 százalékkal jobb, mint a tavalyi.

— Ez a nagyszerű önköltségi mutató, hogyan mutatkozik meg a dolgozók bérénél?

— Ebben az esztendőben dolgozóink 18 százalékkal magasabb bért kapnak, mint az elmúlt évben. Ebben benne van a kormány által előírt fizetésrendezés is. Ezenkívül az erőmű dolgozói jó munkájuk után prémiumot is kapnak. Minél hosszabb ideig tart az üzemzavarmentes áramszolgáltatás, annál magasabb a prémium összege is.

*

De sürget a munka, s ezért nem is zavarjuk Kovács elvtársat és búcsúzunk: további munkájukhoz sok sikert és jó egészséget kívánunk az erőmű valamennyi dolgozójának.

Néhány panasz orvoslásra vár

Öt asszony, öt család, öt otthon, a panasz azonban csak egy. Azért kerestek fel bennünket, hogy segítsünk megoldani problémájukat. Ők ugyanis Kökönyösben, a „Kék egér" kisvendéglő felett laknak. A „Kék egér"-re tesznek panaszt. Úgy tudják, este 10 órakor van záróra ebben a vendéglőben. Este tízkor azonban még szó sincs zárásról. Gyakran még éjfélig is szól a zene, énekelnek, kiabálnak a részeg emberek ebben a helyiségben. Gyakoriak a verekedések, civakodások is az ittas emberek között.

Azt kérik a lakók a Vendéglátóipari Vállalattól, hogy tartsák be szigorúan a zárórát, s ha tíz óra elmúlt, még zárt ajtó mögött se mulatozzanak az emberek. Szüntessék meg a zenét, s biztosítsák ezzel is lakók nyugalmát. És még valamit: figyelmeztessék dolgozóikat arra, hogy a hordók szállítását csendesebben végezzék. Jelenleg az ilyen munkák végzésekor az egész ház remeg.

Ez a probléma sürgős orvoslásra vár. Jó lenne, ha a rendőrség is gondoskodna az éjszakai nyugalom biztosításáról, olyan formában, hogy erre a részre külön járőröket küldene különösen a fizetésnapokon.

*

A másik panasszal ugyancsak kökönyösi lakók fordultak szerkesztőségünkhöz. Miért csak Kökönyös keleti részére indít autóbuszjáratot az AKÖV? Szeretnék, ha a Vorosilov utca végén lakó emberek is busszal járhatnának ezen a városrészen. Úgy gondoljuk, ez a kérés a most épülő 300 lakás miatt is megoldásra vár.

*

Tartson nyitva tovább a bútorüzlet mellett lévő csemegebolt. Ez a kérésük azoknak a dolgozóknak, akik a fél 4 órai záróra miatt nem tudnak itt vásárolni.

A panaszosok és a szerkesztőség is sürgősen választ vár az illetékesektől.

Bonyodalom egy újítás körül...

Közvetlen az ellenforradalmi események alatt kezdődött, akkor amikor Komlón is folytak a sztrájkok. Az ellenség jelszavára Kossuth-bánya gépüzemének dolgozói is sztrájkoltak. De nem mindenki. Ez idő alatt a levegős műhelyben két őszülő hajú idős iparos: Mike Károly és Tóth András egy kis füzet fölé hajolva újításról vitatkozott. Nagyjelentőségű újításról.

A piszkos füzetlapokon alig látszott a rengeteg szám, alig látszottak a durva rajzok... „Vajon sikerülni fog?" — tették fel magukban a kérdést... és hozzá fogtak.

A 150-es öntvényből készült golyós motor helyett, amely kis teljesítménye miatt csak kisebb elővájásokban alkalmas, olyan motort akartak készíteni, amely nagyobb teljesítménye folytán, nagyobb követelményekre is megfelel.

A gépüzem vezetőjétől megkapták a gyártási engedélyt. Néhányan így nyilatkoztak: „Kár a fáradtságért, úgy sem sikerül..." nem bíztak a sikerben. A két öreg mégis végezte a munkát, nem hátráltak... Hátha sikerül... s akkor...

Sok-sok akadály után elkészült a mintadarab, a prototípus, méghozzá teljes sikerrel. A 150-es golyós motorból 250-es tolattyús motor lett, öntvény helyett csőből készült a dugattyú. A motor lökethossza a kétszeresére nőtt, a tolórugó vékonyabb lett, a villa feje hasonló a „Flotchmann" motoréhoz, körtömítés helyett fagygyűrűtömítése van stb.

Azóta hosszú idő telt el, sok víz folyt le a Dunán, az ellenforradalom vereséget szenvedett, s ma már Kossuth-bányán 11 ilyen átalakított motor működik elővájásokban, fejtésekben. Eddig a történet, mely szép és jó. De ezután jön a baj, mert hisz' a mai napig sincs még eldöntve, hogy ez az újfajta motor: újítás-e vagy sem. Mike Károly és Tóth András jogosan újításról beszélnek egy elvtárs pedig csak egyszerű másolatról beszél. S ezért az újítók nemrég a tröszt újítási osztályához fordultak és Szajkó István elvtárstól kérték orvoslást. De az úgy meg azóta is bűvödik. Ekkor hozzánk fordultak segítségért, a szerkesztőséghez.

Most mi kérjük a tröszt újítási osztályát és Wilk elvtársat: tegyenek pontot ezen ügy végére, s a két többszörös újító kapja meg végre a megnyugtató választ, és a megérdemelt jutalmat is végzett újításáért.

— DEMETER —

DEMETER KÁROLY:

NYUGTALAN NAPOK...

(Tavaly októberben ellenforradalom tört ki Magyarországon. A külföldi tőkével támogatott ellenforradalom huligán erői Komlón is működtek. A komlói ellenforradalmárok tetteiről írt most egyik munkatársunk elbeszélést. Ezt közöljük olvasóinkkal, folytatólagosan. A történet hiteles, minden szava igaz. Talán csak egy két név változott benne.)

I.

1956. október huszonnegyedike, hajnali három óra. Kint még sötét van, erősen fúj a hideg őszi szél. A Vorosilov utcai legénylakáson úgy látszik mindenki alszik. Néma csend köröskörül. Csak a portán ég a villany. A portás az ablak párkányára támaszkodva, a csendes utcát figyeli. Micosz, az alacsony termetű, széles vállú, barna görög fiú idegesen az újságot lapozgatja. A gondolatok egymást kergetik a fejében, álom nem jön a szemére. Az egyik cigaretta vége a hamutartóban füstöl, de már ott van a szájában a másik, állandóan szívja le tüdejére az ártalmas nikotinos füstöt. A portás int, Micosz az ablakhoz megy. Az út másik oldalán két lódenkabátos férfi áll. A sötétségtől nem lehet tisztán látni őket, de a beszélgetés jól hallatszik:

— Mikor? — kérdezi az egyik.

— Több mint valószínű csütörtökön, vagy pénteken.

— Ki szervezi?

— A csizmanadrágos. Merésznek hívják.

— És fegyver?... Lőszer?...

— Kevés... de lesz... hoznak.

— Az egyik férfi a legényszállásra mutatva, még valamit mond a másiknak, majd eltűnnek az iskola mögött... A portás becsukja az ablakot.

— Miért nem alszol? — kérdezi Micosztól. A fiú hangja rekedt, arca komoly, homloka csupa ránc.

— Nem tudok aludni. — mondja. S az öregre nézve csodálkozik, hogy milyen gyorsan is változik az ember, milyen gyorsan rohan a pusztulás felé. A portás is egyszerre, mintha tíz évvel öregebb lenne. Közben megszólalt a telefon. Micosz egy kicsit vár, majd felveszi a kagylót.

— Halló! — a hangja hamisan csendül. — Kocsidát?... Tessék... Én vagyok... Én... De ott ki beszél? Te vagy? Mit akarsz? Nem, nem tudok aludni... Sürgősen?... Hova?... Hol vagytok?... Jó jövök. — Mérgesen leteszi a kagylót. — Ezek tisztára megbolondultak... Még ilyenkor sem hagyják nyugton az embert.

A portás nem beszél, valamin gondolkodik...

— Még nem mondtam — szól később — Budapesten lövöldöznek. Folyik a vér.

A fiú arcszíne hirtelen megváltozik, olyan fehér mint a fal. Rossz ránézni. Hideg hullám suhan végig a hátán. Úgy érzi mintha jeges vízben úszna. Mintha valami nagy súly nehezedne a mellére, levegő után kapkod.

— Kik lövöldöznek — kérdezi, hangja elcsuklik.

— Az ördög tudja... Valami felkelők megtámadták a középületeket.

A fiú ökle összeszorul. Két barna szeme összezsugorodik.

— Értem, — szól és maga mögött csapva az ajtót kirohan.

— Hová mész ilyenkor? — szól utána a portás, de nem kap választ, mert addigra Micosz a dombot elhagyva rohan lefelé a lépcsőkön...

*

Az irodaépület tanácstermében vagy tizenöten tanácskoznak, amikor a fiú fáradtan belép. Helyet foglal az egyik üres széken és körülnéz. A terem egyik felén a padlón egy pár matrac, az ablakokon pokrócok, az asztalon élelem és egy rádió. Egyik sarokban egy pár vadászpuska és nagyon kevés töltény.

Az üzemvezető nyugodt hangon beszél...

— Elvtársak, felsőbb utasítás nélkül nem szabad lőni. Egyelőre még csak a fővárosban folynak a harcok és reméljük, hogy nem terjednek tovább.

— Támadás esetén mi is támadunk — szól a párttitkár, s a hangja erélyes.

— De fegyver is kell. Ezekkel nem lehet harcolni. — szól az egyik és a vadászpuskákra mutat...

A tanácskozás sokáig tart, de mindenkinek más a véleménye. Határozott állásfoglalás nincs. Nehéz a helyzet, de senki sem tudja mit kell tenni. A dohányfüst egyre szaporodik. Még az is dohányzik, aki eddig nem dohányzott. Egy páran fegyvereiket tisztítják. A legfiatalabb, akit Tibornak hívnak, a rádióval babrál. A rádió recseg-ropog...

Mindössze négy fiatal van a teremben, a többi idős, régi párttag. Sok-sok széncsata hősei. Kezdődik az őrségbe állás, már az első kettő elment. Az emberek tanácstalanul nézik egymást, senki sem beszél. Ez a halotti csend szinte kibírhatatlan. Idegesen mozognak a kezek, a lábak, a fejek. Nyílnak és csukódnak a szájak. A tüdők egymásután szívják a füstöt, s néha-néha csikorognak a fogak...

— Én kommunista vagyok! — szól hosszú csend után Lányosi. Ő a fiatalok között a legidősebb. — És aki kommunista, tudja mi a kötelessége. Harcolni az utolsó csepp vérig. Ha rá kerül a sor, kövekkel, a fegyverek ellen...

— Itt nincsenek kövek — szól Horpai.

— De vannak székek, vannak vasdarabok... Majd én... Majd én megmutatom nekik, hogy keményebb dió vagyok mint ők...

— Én ugyan kíváncsi vagyok erre a keményen ránéz Lányosira, keményen rá néz Lányosira.

A beszélgetés ismét elakad. Nagyon lassan múlnak a percek, a másodpercek... Kossuth-adó nem jelentkezik...

(folytatjuk)

Hirdessen az Új Komló-ban!

Válasz az angol BBC rádió kommentátorának

A hazug propagandából fenékig merített az angol BBC rádió kommentátora október 11-én az esti magyar adásában, amikor ezt a kijelentést tette: „... A Kádár-kormány fél az október 23-ától, azért készíti oly gondosan elő november 7-e megünneplését. Pedig október 23-a rohamosan közeledik, amely nap a magyar szabadságharc és a magyar nép nagy ünnepe, mert ezen a napon szabadságáért és elnyomatásának megsemmisítéséért hozott áldozatot a magyar nép, amely 12 évig sínylődött és rabságban élt, melyben a dolgozók koplaltak, rongyokban és cafatokban jártak..."

Kádár János elvtárs az MSZMP országos aktívája előtt október 11-én, pénteken többek között ezt mondotta: „Vannak emberek, akik még nem tanultak meg „magyarul", akik nem tudnak igent, vagy nemet mondani... aki felelős posztot tölt be akár szóban, akár a központban, annak tudnia kell, igent, vagy nemet mondani, határozni, dönteni." Igaza van Kádár elvtársnak, itt az ideje, hogy minden kérdésben állást foglaljunk, kimondjuk az igent, vagy a nemet. Nos, mivel az angol BBC rádió kommentátora nem tanult meg „magyarul" hát mi kimondjuk helyette:

Az angol rádió kommentátora és az egész angol kapitalista világ tőkés osztálya nagyszámokban könyvelheti el azt a tényt, és igazságot, hogy a Kádár-kormány nem fél az október 23-ától, bármenynyire is közeledik az, mert nincs mitől, és kitől félnie, mert az igazság győzelme mindig nagyobb diadal, mint az álnokság, a munkásnyúzás aljas tette, vagy ravasz fondorlatos cselekedete.

A Kádár-kormány nem fél, hisz vele van az egész dolgozó magyar nép! A Kádár-kormány büszke arra a nagy tettre, hogy megmentette a magyar népet a pusztulástól, a kapitalista elnyomó iga jármától, melyet nyugati imperialisták a magyarországi fegyveres ellenforradalom támogatásával zúdítani akartak a magyar népre.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom megünneplésére nemcsak a Kádár-kormány készül, hanem egységesen az egész dolgozó magyar nép, amely munkaversennyel, nagyszerű munkatettekkel tesz hitet az első szocialista állam megteremtése 40. évfordulójának tiszteletére.

Október 23-a nem ünnepe, hanem gyásznapja a magyar népnek, amely napon megindult a fegyveres támadás a Magyar Népköztársaság ellen, a kommunisták és becsületes pártonkívüli dolgozók ellen. Mi azokat tartjuk mártíroknak, a magyar nép nagy halottjainak, akik az ellenforradalom elleni harcban vesztették életüket, és azokat tartjuk szabadságharcosoknak, akik a 48-as eszme, a munkásosztály szabadságáért, a szocializmus megvédéséért harcoltak, nem pedig a huligánokat, a börtöntöltelékeket, a volt magyar földesurakat és fasisztákat, akik 1919 után ismét megpróbálták nyaktiló alá fogni a magyar munkásosztály hatalmát.

A magyar munkásosztály 12 év alatt kiépítette a maga népi államát, ahol a dolgozó népnek nem a koplalás, az elnyomás, a rongyokban, cafatokban járás jutott osztályrészül, mint az elmúlt Horthy-fasiszta tőkésrendszer 25 éve alatt, hanem az emberhez méltó élet, az embernek illő jog élvezése, a Szovjetunió vezette nagy és erős béketáborban. S azt a vívmányt, melyet mi kiharcoltunk, megvédjük, s ha kell, életünket adjuk érte. S ez nem ámítás, hanem az élet mindenkori igazának fényes, gyakorlati megnyilvánulása. Ezt vegye tudomásul a nyugati kapitalista tőkés, agresszív világrend angol BBC rádió magyar nyelvű kommentátora is.

DEÁK FERENC
párttitkár

ZÖLDSÉG, GYÜMÖLCS

A kora reggeli órákban több háziasszonnyal együtt látogatunk el Kenderföldön az 507. számú zöldségboltba. A megrendelt áru ugyan még nem érkezett meg, de ha körülpillantunk a boltban, első látásra nem is tudjuk megállapítani, milyen áruból van hiány. Ezt már csak az eladó válaszaiból tudjuk meg.

— Egy kiló szőlőt, meg két kiló burgonyát kérek — hangzik az egyik kívánság. S a teljesítése nem is ütközik semmi nehézségbe. Az árurendeléssel tehát nincs itt baj. Ha a friss árut hozó kocsi késik is, a vásárlók kívánságait azért teljesíteni tudják.

Láttunk az üzletben egy „újítást" is, melyet a többi zöldségesboltok dolgozóinak figyelmébe ajánlunk. Ebben az üzletben csak két eladó dolgozik: Polgár György meg a felesége. A bolt nyitvatartási ideje sem rövidebb, mint a többi zöldségesboltoké. Az üzletben este 7 óráig szolgálják ki a vásárlókat. A házaspárnak mégis jut ideje arra, hogy a helyiséget csinosítsák, hogy az árut mutatósan helyezzék el. Az árut tartalmazó ládákat rózsaszínű selyempapírral bélelik ki, s így ha körülnéz a vásárló a boltban, azonnal észreveszi a csinosan, ízlésesen elrendezett árut. Jó lenne, ha ezt az újítást a többi boltokban is bevezetnék.

Míg az üzletben tartózkodunk, több háziasszony, vásárolni küldött kisgyerek kívánságát teljesíti az eladó. Csupán egyetlen kérés marad teljesítetlen. Az egyik férj mákot kér, ezzel az áruval azonban jelenleg egy kis baj van. De ezt a problémát rövid időn belül megoldják.

HÍREK, közlemények

VÁSÁRBAN

A „Vénasszonyok nyarának" megfelelően kedvezett az idő a fizetésnapi, október 15-i vásárnak. A piactáren szorosan egymás mellé állították fel sátraikat, árusítóasztalaikat az eladók.

Már kora reggel megkezdődött a vásárlás, s ahogy a nap egyre magasabbra került az égbolton, a vásárlók egyre cserélődtek a piactéren. Volt aki már tele kosárral hazafelé tartott, mások még csak ekkor érkeztek. Már a piactár elején előkerültek a tele pénztárcák s a háziaszonyok bizony nem sajnálták felcserélni a pénzt a különböző holmira.

Az egyik asztalnál egy mama állt, karján kisgyermekével. A kislány egyszerre három babát is ölelgetett. Ezt mind akarta, s a három közül nem tudta kiválasztani a legszebbet. Így azután a mamának kellett végül is döntenie.

— No, melyik tetszik? Válassz, Marika, halljuk amint elhaladunk a mézeskalácsos előtt. A biztatást egy fiatal kislánynak mondták, aki nem tudott választani a szívek közül. Pedig egyet már választott, s a „kiválasztott" boldogan fizette ki a mézeskalács árát.

Ahogy végigjárjuk a vásárt tekintetünk ismét egy vásárló páron akad meg. Anya és lánya nézegetik a piros és fekete színű, gumizott övet. Egy kicsit sokallja a mama a 80 forintot, de nem akarja elvenni lánya kedvét. Így hát megajándékozza a divatos övvel. Mindenki más tárgyat választott magának a vásárban. Eladásra került sok téli holmi, meleg sál, sapka és kesztyű. A férfiak a délutáni órákban még mindig ott álltak a borkimérés előtt. Ismét árusították a giccseket a vásárban. Jó lenne, ha végre intézkednének az illetékesek a giccsek árusításának megszüntetése ügyében.

— **Ismét kapható** könyvsorsjegy a Kossuth Lajos utcai könyvesboltban. Egy sorsjegy ára 10 forint. A decemberi húzáson ki nem húzott sorsjegyek könyvekre válthatók be.

— **Malinovszki** és Sztahanov utcában még ez évben megkezdik az úttest építését. A városi tanács ezen intézkedésével a két utca lakói kérésének tesz eleget.

— **Kőművesek** és ácsok részére tart előadást a Műszaki Szabadegyetem előadója, Tölgyesi Géza. Az előadást a Komlói Építőipari Vállalat központi kultúrtermében október 23-án este 7 órakor rendezik meg.

— **A Szovjetunióban** megjelent Marx és Engels összes művei új kiadásának 6. kötete. A kötet sok olyan írást tartalmaz, amely még nem jelent meg nyomtatásban.

— **Mezőgazdasági Kiadó** az idén ismét megjelenteti a „Magyar mezőgazdaság zsebnaptárá"-t. Az újabb kiadás több érdekes és értékes anyaggal bővül.

— **Huszonöt vagon** burgonyát — válogatott minőségben — és két vagon Jonathán, husvéti Rozmaring, Pármen és bőralmát tárolnak a komlói fogyasztók részére. A tárolt mennyiségek árusítását a fagy és hó akadályok idején kezdik meg.

— **Befejezték** az Zrínyi Miklós utca útépítését, s egyúttal megkezdték a járdaépítést, valamint a tér tereprendezését is. Ezen munkálatok befejezése után az Arany János utca járdaépítését kezdik meg.

— **Kétajtós** szóló szekrények 2 008 forintért, ágyak 769 forintért éjjeliszekrények 301 forintért, és kihúzható asztalok 457 forintért vásárolhatók a bútorüzletben.

— **Az Örmény** Szocialista Szovjet Köztársaság 140 tagú ének-, zene- és táncegyüttese szerepel október 20-án fél 8 órakor az „Erkel" teremben. Jegyek kaphatók a mozik pénztárainál és a belvárosi könyvesboltban 12, 14, 16 és 18 forintos árban.

— **Mirelite** áruféleségeket szállítanak november 1-től a komlói fogyasztók részére. A mélyhűtött cikkeket a Kökönyös Petőfi téri fűszer, csemege boltban elhelyezett Mirelite hűtőszekrényben tárolják majd.

— **A kökönyösi** kislakások víz- és csatornamunkáinak határidőre való befejezése érdekében két mélyépítő vállalat — az É. M. 1-es és 5-ös számú vállalata — csatlakozott az építési munkálatokhoz. Az 1-es számú Mélyépítő Vállalat a kiadott tervtől eltérően végzi a 3-as szakasz mélycsatornázását. A munkálatokat nem mélyárokásással, hanem alagút rendszerrel végzik el. Ezzel a módszerrel biztosítani tudják a december 15-i határidő betartását.

— **A világhírű** magyar sakk nagymesternek, Maróczi Gézának állít méltó emléket a Sport Kiadó. Szily József dr: „Maróczi Géza élete és pályafutása" című művének közeli megjelentetésével. Az egykori fényképekkel díszített mű mind az idősebb, mind a fiatalabb sakkozó nemzedék számára igen nagy értéket jelent majd.

— **Cseh sezlonok** 1 600 forintért, cseh rekamiék 3 500 forintért, ideál kétszemélyes rekamiék 2 770—2 790—2 898 forintért, virágállványok 220 forintért 100 forintért-umlhmm rintért vásárolhatók a kökönyösi bútorüzletben.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:
Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

MOZIMŰSOR

Május 1.: Október 19—20: Kölni kapitány, német film. Október 21—22: Hetet egy csapásra, magyarul beszélő, színes német film.

Matiné: Október 20-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Luxustutajon.

Szabadság: Október 19—20: Dankó Pista, magyar film. Október 21—23: Áruházban az ellenség között, kínai film.

Matiné: Október 20-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Este hatkor háború után.

Szászvári Jószerencsét: Október 20—21: Áruházban az ellenség között, kínai film. Október 22—23: Ali baba. (Csak 16 éven felülieknek.) Francia film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt: 25 csillést, 10 vájárt, a 7. sz. Kőbánya: 15 bunkózópakolót, a 24-es AKÖV: 10 gépkocsivezetőt, 5 autószerelőt, 3 gumijavító szakmunkást és egy érettségizett anyaggazdászt keres.

Apróhirdetés

EGY intelligens fiatalember keres különbejáratú, bútorozott albérleti szobát. Címet kérem a szerkesztőségbe leadni.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Beszélgetés
NB I-es csapatunk helyzetéről

Elsőnek Rajnai Rudolf szakosztályvezetőt kerestük fel, hogy véleményét kérjük az eddigi mérkőzésekről és a további tervekről érdeklődjünk.

— *Mi a véleménye az eddig lejátszott mérkőzéseken elért eredményekről, a csapat játékáról?*

— Kétségtelen, hogy az utóbbi mérkőzéseken a második félidőben csapatunk gyengén szerepelt. Különösen az utolsón, a Dorogi Bányász ellen játszott mérkőzésen elvesztett egy pont hiányzik csapatunknak. Hiszen az itthon játszott mérkőzéseket feltétlenül meg kell nyernünk ahhoz, hogy bent tudjunk maradni az NB I-ben. A dorogi mérkőzés úgy indult az első félidőben, hogy biztos győzelmet érünk el, a második félidőben azonban 2—3 játékosunkon kiütközött a fáradtság jele és a Dorogi Bányász teljesen beszorította csapatunkat. Ennek ellenére azonban nem szabad, hogy a játékosok és velük együtt a szurkolók is elveszítsék kedvüket, lelkesedésüket, hiszen a labdarúgásban minden lehetséges. Az eddigi eredmények ellenére sem kell arról beszélni, hogy most már kiesünk az NB I-ből. Annyi bizonyos, hogy nagyon nehéz lesz a bentmaradás, de bízunk csapatunkban, s reméljük nem hiába.

— *Véleménye szerint mi az oka, hogy a csapat csak az első félidőben mutat jó játékot?*

— Hogy a csapat egyes tagjai a második félidőre visszaesnek, ez kétségtelen erőnléti hiba, melyen az edző sürgősen változtat. Nem vitás az, hogy az NB I-es osztályba tartozó csapat minden egyes játékosának mindkét félidőt végig kell birnia. Akik ezt nem tudják megtenni, azoknak a csapatban, s reméljük nem hiába.

— *Milyen terveik vannak a csapat erőnléti javítására?*

— Szeretnénk a fiatalokból egy pár játékost felhozni arra a játékszintre, melyet az NB I-be tartozó csapat minden tagjának el kell érnie. További terveinkhez tartozik az erőnléti edzések szaporítása, hogy jó erőnléttel, jó játékkal, a hátralévő őszi mérkőzéseken 10 pontot tudjunk összeszedni. Ha ez sikerül, akkor bizakodással nézhetünk a tavaszi forduló elé.

Ezekután az edzőhöz fordultunk kérdésünkkel:

— *Mi a véleménye a csapat Dorog elleni játékáról?*

— A tartalékos csatársor, a második félidőben hanyatló játékot mutatott, s ezért az eredmény sem volt megfelelő. Sérültjeink azonban rövid időn belül rendbejönnek, s az ő bevonásukkal ezek a hibák megszünnek.

— *Mint edzőnek, milyen tervei vannak a következő mérkőzésekre?*

— Elsősorban változást hajtok végre az összeállításban. Vasárnap, a Tatabánya ellen már az új összeállítású csapat játszik. Ha visszakerül a csapatba Kiss és Gerencsér, valamint Udvaros, akkor jó lesz a csatársor. A játékosok erőnléte megfelelő lesz, s remélem, sok kellemes meglepetést szereznek majd szurkolóinknak.

*

Mi pedig reméljük, hogy a csapatban sorozatosan gyengén szereplő játékos, vagy ha kell játékosok — még ha szimpatikusak is valakinek — egyidőre kikerülnek a csapatból.

Jegyzetfüzetből

Bátai Jakab elvtárs — aki nemrég a Szovjetunióban járt a békevonattal — jegyzeteiből idézünk.

1957 szeptember 14. Felejthetetlen búcsú Budapesttől — felejthetetlen fogadtatás a Szovjetunióban.

16-án sokezres tömeg fogad bennünket Kievben. Rengeteg virág... nagyon szeretik a magyarokat. Hajókirándulás a Dnyeperen. Látogatás az eszkavátor gyárban. Ami az üzemben mindjárt feltűnt: a nagy rend és tisztaság. A gyár területén mindenfelé gondozott parkok vannak. Az átlagos kereset 900 rubel, melyből nagyon szépen meg lehet élni. Hatalmas földgépeket készítenek — nagyon szívesen fogadtak bennünket.

*

17-én Moszkvában! 100.000 ember fogadott bennünket! Soha nem látott lelkesedés. Látogatás a Mauzóleumban. 7 kilométer hosszú sorban állnak az emberek. A két nagy halott ugyanolyan mint életben a képeken.

Látogatás a Lenin-hegyi Egyetemen. 170 méter magas, 20.000 szoba, 23.000 hallgató! A lakószobákhoz fürdőszoba, minden szobában rádió. A világ minden részéből vannak itt hallgatók.

„Hattyúk tava". Örökszép emlék! A rengeteg külföldi szűnni nem akaró tapssal jutalmazta a balettművészeket.

*

Megtekintettük a Mezőgazdasági és Ipari Kiállítást. 70.000 hektárnyi területen fekszik. Minden köztársaság külön-külön pavilonokban mutatja be az elért fejlődést és termékeit.

Az Ipari Kiállításon sok hasznos dolgot láttunk. Működés közben mutatták be a Dombasz-kombájnt. Ezenkívül 5 másfajta szénkombájnt is láttunk. Nálunk nem alkalmazott fejtési rendszert is megismertünk. Minden gépi erővel történik, még a biztosítás is. Vasácsolat, vasfödém. Ezeket is gépi erővel rakják be. A rablás ugyancsak géppel történik. A gép kezelője egy ember!

Aknamélyítés. Ember nincs az aknában! Az akna teljes szélességében fúrógép dolgozik, mely a kifúrt anyagot egy tartályba gyűjti. Ha a tartály megtelik, önműködően a felszínre viszi az anyagot. Ezután gyűrűt engednek le, majd folytatódik a fúrás. Ezzel a géppel egy hónap alatt 320 métert mélyítenek!

*

A szovjet vezetők nagyon közvetlenek. Az emberek között élnek, rendkívül egyszerűek és barátságosak.

A szervezés kitűnő volt. Sehol sem kellett várni, minden rendezvény a meghatározott időben pontosan kezdődött. Kapkodás, idegesség sehol sem volt tapasztalható. Mindenkinek pontosan megvolt a helye, programja. A szovjet emberek nagyon szeretik a magyarokat!

Ami tetszik

::: hogy a vasúti átjárónál megjavították az úttestet.

::: hogy a 36-os konyhán minőségileg és mennyiségileg egyaránt megfelelő az étel.

::: hogy a Vorosilov utcai legényszállón kifogástalan a tisztaság.

Ami nem tetszik

::: hogy 13-án este nagyon késve gyújtották meg az utcai világítást, viszont 14-én reggel 8 óra után is égtek a lámpák.

*

::: *hogy több esetben áramszünet van (pl. 13-án délelőtt), de erről előzetesen nem értesítik a lakókat.*

*

::: hogy Kökönyösön a padokról leszerelt beton ülőlapok már hosszú idő óta szsanaszét hevernek, csúnyítják a parkokat.

*

::: *hogy a Szabadság filmszínház előtt sok a szemét.*

*

::: hogy a Vorosilov úton nagy a por, s ennek dacára sem gondoskodnak az öntözéséről.

*

::: *hogy az utóbbi időben a „Kék egér" nevezetű italbolt sok botrány és verekedés színhelye. A dorbézolók zavarják a környék lakóinak éjszakai nyugalmát.*

*

::: hogy a CO 115-ös rendszámú „bódés" Ikarusz személyszállító autó a megengedett sebességnél jóval gyorsabban száguldott a Pécsi úti kanyarban, a járókelők nagy megbotránkozása közepette.

*

::: *hogy a Május 1 filmszínház baloldali kijáróján nem ég a lámpa.*

*

::: hogy ugyanitt a Kultúrparkban a férfi WC nyitott, nincs kellően elkerítve.

SPORTHÍR

Október 20-án, vasárnap délután 15 órakor a kökönyösi sportpályán Béta-akna—Szászvári Bányász csapata tart megyei I. osztályú bajnoki labdarúgómérkőzést. A mérkőzés előtt 13 órakor Béta-akna ifi—Szászvári ifi bajnoki mérkőzése kerül megrendezésre.

A Szászvári Bányász csapata második helyen áll a megyei bajnokságban. Jelenleg jó formában vannak a játékosok. Október 13-án, vasárnap az eddigi élenálló Porcelánt 5:1 arányban győzte le.

Béta-akna csapata váratlan vereséget szenvedett október 13-án Vasason. A vereség azonban az influenza járványban megbetegedett három játékos kiesése miatt történt.

A bétai fiúk nagy szorgalommal és becsvággyal készülnek a szászvári csapat elleni mérkőzésre. Javítani akarnak eddigi gyenge szereplésükön. A mérkőzésen nagy küzdelem várható, melyből reméljük, a komlói csapat kerül ki győztesen. A fiúk készülődése és győzniakarása mindenesetre ennek a reménynek teljesítését segíti elő.

Papp Gyula

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 85. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. OKT. 23.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	17-én Tény	+	%	18-án Tény	+	%	19-én Tény	+	%	Havi %
Mária	305	335	30	109.7	351	46	115.2	332	27	108.9	105.3
Béta-akna	870	823	—47	94.5	949	79	109.0	906	36	104.1	100.2
Anna-akna	440	386	—54	87.7	453	13	103.0	476	36	108.2	100.0
III-as akna	640	597	—43	93.3	627	—13	97.9	669	29	104.5	99.1
N.-mányok	275	273	—2	99.3	269	—6	97.9	271	—4	98.7	93.2
Százvár	290	292	2	100.8	260	—30	89.7	284	—6	97.9	92.6
Kossuth-b.	1410	1277	—133	90.6	1282	—128	90.9	1311	—99	93.0	89.0
Összesen:	4230	3983	—247	94.2	4191	—39	99.1	4249	19	100.5	95.6

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Bányászaink saját tulajdona

A bányamunka nehéz, kemény izmot lsövő munka. Sok verejték öntözi azt a szenet, amely hajtja motorjainkat és melegíti az otthonukba hazatérőket. A nehéz kenyérkeresetnek a múltban nem sok becsülete volt. Emlékeznünk kell azokra a véres megmozdulásokra, amelyeknek a célja az emberséges munkakörülmény biztosítása és a nagyobb darab kenyér volt. Ezek vajmi kevés sikerrel jártak, mert az akkori gazdák, a tőkések mindennel inkább törődtek, mint a bányászok életével.

Az ország gazdái most a dolgozók társadalma és cében megtisztelő helyet foglalnak el a fekete gyémánt munkásai. Semmiféle államrend nem értékelte ennyire munkájukat, mint a szocialista. Semmiféle rendszer nem ad annyit részükre, mint a miénk.

A hűségjutalom nagyságát és jelentőségét már valamennyien ismerjük. Az emberi munka megbecsülésének a legújabb bizonyítéka a nyereségrészesedés, amelyben bányászaink a jövő év elején először részesülnek. Mindkettő számottevő anyagi többletet biztosít részükre.

Az elismerés másik formája az volt, amikor a kormány figyelembe vette a bányászok kérését és felépítésre kerülő házakat úgy tervezték és építették fel, hogy azok a munkások kényelmét szolgálják. Így került sor a megvásárolható családi házak építésére.

Ezeknél a házaknál különálló lakások, kert és melléklehelyiség áll a lakók rendelkezésére. Itt lehet majd kismérctű kertgazdálkodást folytatni és sertést hizlalni, tehát teljesült a régi kívánság: saját, kertes családi ház.

Azt is el kell mondani, hogy városunkban az év végéig felépülő 288 lakáshoz a melléklehelyiségeket csak a jövő évben építik fel, azonban ennek mindenki számára érthető oka van. A 22 milliárdos ellenforradalmi kártevés itt is jelentkezik és csak a jövő évben lesz teljes a beköltözők öröme. Addig számtunk bányászaink türelmére és megértésére.

Kormányunk nemcsak házakat épít, hanem vásárlásukhoz olyan jelentős segítséget ad, amiről azelőtt nem is hallottunk. Az eladási árak a nyújtható engedmény figyelembe vételével, valamint a lakásokhoz tartozó telek árának betudásával kerültek megállapításra. A kölcsönt 25 év alatt kell visszafizetni államunknak és ez lehetőséget ad arra, hogy sok — nagyobb tőkével nem rendelkező — dolgozó saját házhoz jusson.

A Nehézipari Minisztérium és a Pénzügyminisztérium végleges formában megállapította a házak árait, amely szerint Szászváron, Nagymányokon és Mázán egy 2 szobás ikerház eladási ára 115.000 forint. A vásárláshoz 12 ezer forint készpénzre van szükség és a havi törlesztés összege 440 forint.

Komlón, a Kökönyös-dávidföldi részen a 2 szobás ikerház ára 124 ezer forint. Itt 13.000 forintot kell befizetni és a havi részlet pedig 474 forint. Ugyanezen a területen a szabadon álló házak 130.000 forintba kerülnek és az előleg 13.000 forint. A havi törlesztési részlet 499 Ft.

A bányászati dolgozók részére kormányunk külön engedménnyel könnyíti meg a vásárlást. Ezek szerint, aki 15 évet töltött el a bányamunkában, az 7 ezer, aki 20 évet, az 10 ezer és aki 25 évet dolgozott, az 12 ezer forint engedményben részesül.

A vásárlás feltétele, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor a fent felsorolt készpénztérítést tartoznak bányászaink megfizetni. Amennyiben a vásárlót megilleti a szolgálati idő után járó külön engedmény, úgy az engedménnyel az eladási árat csökkenteni kell és ennek megfelelően csökken a készpénztérítés összege is. A fennmaradó hátralékot 25 év alatt — kamattal együtt — az ugyancsak fent felsorolt havi törlesztőrészletekkel kell kiegyenlíteni.

Most már tehát megvan a kislakások végleges ára és biztosak vagyunk abban, hogy nemsokára olyan bányászdolgozók foglalják el az új házakat, akik takarékossággal megszerezték a megvásárláshoz szükséges előleg összegét.

Új munkaverseny-feltételek a bányászatban

A forradalmi munkás-paraszt kormány és a Szaktanács elnökségének a termelési tanácskozásokról és a szocialista munkaversenyről szóló határozata után a Nehézipari Minisztérium és a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete végrehajtási utasítást ad ki a bányászok munkaversenyéről. A végrehajtási utasítás végleges megfogalmazása előtt kikérik a dolgozók véleményét, javaslatait is.

A verseny legfontosabb pontjai a termelés mennyiségének további növelésére, a teljesítmény, a termelékenység állandó fokozására vonatkoznak. A versenyben figyelembe veszik az önköltség alakulását is.

Az új munkaverseny-feltételek kidolgozásánál fontosnak tartották, hogy a bányászok a feladatokat ne fizikai erőkifejtésük növelésével oldják meg, hanem a jó munkaszervezéssel, a korszerűsítéssel, a technikai adottságok jobb kihasználásával. A verseny legjobbjai erkölcsi és anyagi jutalmakat kapnak. A feltételek szerint az a dolgozó, aki hat hónapon keresztül kiváló teljesítményt ér el, megkapja az üzem kiváló dolgozója oklevelet és legalább az egyheti átlagkeresetének megfelelő jutalmat.

Ha eredményét további hat hónapon keresztül tartja, az üzem kiváló dolgozója jelvényt és legalább kétheti fizetést kap.

Ha a teljesítményét 18 hónapon keresztül tartja, megkapja a bányászati munkászászló kitüntetést és legalább egyhavi fizetést jutalmul.

Ujszerű a versenyfeltételeknél az is, hogy a kitüntetésre kijelöltek névsorát először meg kell vitatni a dolgozókkal, és csak azután lehet elküldeni a felsőbb szervekhez. A bányászati munkászászló kitüntetés csak a szén és ércbányászat legjobbjainak adható ki. A legkiválóbb üzemet félévenként élüzem címmel tüntetik ki. A trösztök a Minisztertanács és a Szaktanács vándorzászlajáért versenyeznek. A zászlót évenként egyszer ítélik oda.

Akik nem közénk valók

Nemrég Belgiumból jött egy levél, melyben egy disszidált komlói bányász elpanaszolja, hogy ott betegség esetén magának a dolgozónak kell az orvosi költséget fizetni és táppénzt nem kap a beteg.

Nálunk ennek az ellenkezője van érvényben. A becsületes emberekről gondoskodik államunk, ha saját hibájukon kívül nem tudnak dolgozni. Sajnos akad több olyan egyén, aki visszaélve ezzel a gondoskodással az állam és dolgozó társaik költségén vígan betegeskednek.

Vígan, mert állandóan az italboltokban „tengetik" életüket és mértéktelen szeszfogyasztással, verekedéssel „kúrálják" a „betegségüket". Ezeknek az embereknek jellemvonása, hogy a végletekben mozognak. Utálják a munkát és imádják a szeszt.

Nézzünk ezek közül meg egyet.

Oláh Sándor, a III-as üzemnél dolgozik. Helyesebben mondva dolgozna, ha nem lenne állandóan „beteg". 1956-ban mindössze 114 napot dolgozott (ebben bent van a fizetett szabadság is). 1957-ben alig néhány napon látogatta a munkahelyét.

Tévedés ne essék, itt nem azokat rójuk meg, akik valóban betegek és szükségük van pihenésre, orvosi kezelésre. De szót emelünk Oláh és társai ellen, akik mindent elkövetnek, hogy betegek lehessenek. Akiknek csupán csak annyi erejük van, hogy az italboltba részegre igyák magukat egy „kicsit" verekedjenek és a hordók tövében aludják ki magukat.

Lehetne sorolni a neveket, olyanokat mint Jakab Viktor, Tóth László és a többiek, akik ugyanezt a „mesterséget" űzik. Egyszóval bőven akadnak, akik táppénzcsalásból kívánnak megélni. Ezek közül már több ki is volt tiltva városunkból, de ismét visszajönnek és csodálatos módon mindig sikerül nekik elhelyezkedni. Legyünk végre következetesek ezekkel az egyénekkel szemben, mert semmi szükség nincs az olyanokra, akik élősködnek a közerkölcsön!

Miért drágák a javítási munkálatok

Az utóbbi időben egyre gyakrabban hangzanak el panaszok, melyekben a lakók a Karbantartó Vállalat által végzett javítási munkálatok árát sokallják. S mivel mi is meggyőződtünk arról, hogy ennek a sok panasznak van is alapja, felkerestük Szegő Géza elvtársat a vállalat építésvezetőjét és tőle kérdezzük meg.

— *Mi az oka annak, hogy egy-egy javítási munka után olyan magas összegű számlát kapnak a lakók?*

— Nagyon aktuális ennek a kérdésnek a felvetése. Rendelet értelmében, ha a falon belül van valamilyen rongálódás, azt a vállalatunk saját költségére kijavítja. Ha kívül van, akkor a lakó köteles saját költségén megjavíttatni. És ilyen esetben jönnek a panaszok. Mert ha nálunk végeztetik el a munkát, mi a rendeletek által meghatározott regie, forgalmi adó és egyéb számok alapján végezhetjük el a számlázást. Ezek a számok pedig nagyon magasak — és ezért jön ki sokszor olyan tekintélyes összeg.

A másik ok, hogy a végzett munka nincs kellően ellenőrizve. Sokszor olyan anyagokat is felszámolnak és annyi munkaidőt, mely a valóságban nem lett felhasználva. Mi arra kérjük azokat a lakókat, akik nálunk végeztetik a javításaikat, hogy a munkalapok aláírásánál olvassák el, hogy mit írnak alá. Hogy mennyi ideig dolgoztak ott teszem fel a szerelők és hozzávetőlegesen, hogy a felsorolt anyagok valóban fel lettek-e használva. Ezek a kérdések is kihatással vannak a számlák végösszegére, tehát a lakók érdeke is, hogy ellenőrizzék.

— *Említette, hogy nagyon magasak azok a számok, melyeket a számlázásnál önöknek figyelembe kell venniök. Ez azt jelenti, hogy míg ezek a számok nem változnak, addig csak részben lehet csökkenteni a végösszeget, a munkaidő jó kihasználásával és ellenőrzésével, az anyagfelhasználás reális voltának figyelembevételével. Mi az ön véleménye: mit lehetne tenni, hogy a lakók már a közeljövőben is mérsékeltebb áron végeztethessék el a javításokat?*

— Ugy vélem, hogy valami olyan szervre lenne szükség, mely közvetlen és csak ilyen munkák elvégzésével foglalkozna. Természetesen itt nem magas regie és egyéb számok alapján számolnák ki a számlák összegét. Esetleg az is megoldás lehetne, hogy kisiparosokat bíznánk meg ezeknek a munkáknak elvégzésével.

„Nevelj új bányászt!"

Az ellenforradalom pusztítása a jövő munkásgeneráció nevelését is károsan befolyásolta. Megszakadt a múlt évben kibotakozott „Nevelj új bányászt"-mozgalom és hosszú ideig szünetelt.

A Kossuth-akna versenyfelelőse — Szikszai Ferenc elvtárs — kezdeményezésére most ismét életre kelt a mozgalom és máris van eredménye. Ezideig már 17 vájár jelentkezett, s ökként vállalták, hogy egy év alatt a melléjük beosztott csillésből vájárt nevelnek.

A csillésekkel való foglalkozást szerződésben rögzítik, amely kimondja, hogy a csillés köteles rendszeresen megjelenni a tanfolyamon és igazolatlan mulasztás esetén a vájár keresetéből levonják a nevelési díj 5 százalékát.

A vájár tehát anyagilag is érdekelve van, mert a sikeres év végén — nevelési díj címén — az évi átlagkeresetének 5 százalékát pénzben kapja meg.

A kezdeményezés nagyszerű eredményekre vezethet, ha a vezetőség támogatja a mozgalmat és a szerződést kötött vájár mellé beosztott csillést nem telepítik át más munkahelyre, mert ez gátolja a folyamatos és eredményes munkát. A műszaki beosztásban dolgozók tehát tekintsék közös feladatnak a vájárképzés ismét megindúló új formáját, mert ez feltétlenül hozzájárul a szakmunkásképzéshez és a termelés fokozásához.

Bányászfiataljainktól pedig azt kérjük, hogy tanuljanak szorgalmasan, fogadják megértéssel az idősebbek tanácsait és tapasztalatait, mert csakis így lesznek jól képzett vájárok.

Vállaljuk

A közelgő nagy ünnepnap — november 7 — tisztelete él a dolgozók szívében és erről azok a felajánlások tesznek bizonyságot, amit több iparág munkásai kezdeményeztek.

A több és jobb teljesítmények ígérete és megvalósítása lendítője az országépítésnek és a mozgalomhoz csatlakozók példája azt mutatja, hogy bányászaink és munkásaink magukénak érzik országunkat, ahol érdemes becsületesen dolgozni, mert az eredményeket maga a nép élvezi.

Kis üzem az előregyártó telep, termelésük azonban mégis fontos a nagyméretű lakás és létesítményprogram megvalósításában. Az üzem kollektívája — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának tiszteletére — elhatározta és erre ígéretet tett, hogy az alábbi munkálatokat úgy minőségileg, mint határidőre pontosan elvégzik.

1. November 10 helyett október 18-ra elkészítik a kenderföldi 560 „F" épülethez szükséges 60 db kazettás vasbetonpadlót.

2. A november 30-i határidőre szóló 285 db beton aknaszűkítőt — amely a kenderföldi csatornaépítéshez szükséges — november 25-re elkészítik.

3. A kökönyösi kislakásokhoz szükséges bejárati lépcsőelemek darabszáma még ismeretlen, de folyamatos szállításukat vállaljuk.

4. A sportpálya kerítéséhez 125 darab betonoszlop elkészítését október 30-ig vállaljuk és teljesítjük.

Keller János
üzemvezető

Tóth Sándor
bizalmi

*

Az elemgyártók vállalását figyelemmel kísérjük és bízunk abban, hogy vállalásuk időbeni teljesítéséről adhatunk számot.

KULTURÁLIS PROGRAM

A hideg téli napokon még több szórakozásra vágynak az emberek, mint máskor. Ha átolvassuk a kultúrotthonok programtervét, megtudjuk azt, hogyan gondolnak erre a kultúrotthonok vezetői. A megvalósításra váró feladatok között sok minden szerepel. Ezekből most csak néhányat sorolunk fel:

Irodalmi estet rendez október 23-án a Május 1. Kultúrotthon az „Orosz irodalom nagyjai" címmel. Az irodalmi esten Selymes Péter, pécsi egyetemi tanár ismerteti majd a szovjet irodalmat. Az irodalmi estéket nagy érdeklődéssel várják a város lakói, ezért a kultúrotthon vezetősége pécsi egyetemi tanárok előadásával megindítja az „Irodalmi Szabadegyetem"-et. A Május 1 Kultúrotthon téli tervében szerepelnek még ismeretterjesztő előadások s a kultúrcsoportok által rendezett műsorok a peremközségekben is.

Az Építők Kultúrotthona hasonló tervek megvalósításával készül a téli hónapokra. Kéthetenként kollektív színházlátogatást terveznek, s havonta 12 előadást tartanak a szálláshelyeken, a TTIT közreműködésével. Ezeket az előadásokat a Bács megyei építőknél megismétlik.

Az idősebb emberek a téli estéket a kályha mellett ülve olvasással töltik. A könyvszerzési, olvasási lehetőséget biztosítja majd a városi könyvtár. Ugyanis Kisbattyánban, Mecsekjánosiban és Mecsekfalun is letétkönyvtárosokkal kötnek szerződéseket, s a könyveket majd ők adják át az olvasni vágyó dolgozóknak.

Mecsekfalun a földdel rendelkező gazdák részére „Ezüstkalászos tanfolyam"-ot indítanak. Több természettudományos, a növény és állattenyésztéssel kapcsolatos előadást terveznek. A téli napokra tervezi a kultúrotthon vezetője a több alkalommal megrendezésre kerülő sajtótájékoztatót is.

Mecsekjánosiban az ismeretterjesztő előadásokon kívül a gyermekek részére diavetítéseket és farsangi álarcosbál megtartását tervezik. Kisbattyánban a gyermekneveléssel kapcsolatos problémákkal foglalkoznak majd az „Egészséges anya, egészséges gyermek" című előadáson. Több előadást terveznek, melyeken az itt lakó dolgozók az őket leginkább érdeklő dologról, a gyümölcstermelésről beszélnek, s földrajzi ismertetésekkel is foglalkoznak majd.

A KISZ bizottság terveiből csupán egyetlen dolog: „Ifjúsági Akadémia" előadássorozat indul, melyeknek előadóit a városi pártbizottság és részben a TTIT bizosítja.

A tervezés tehát — még csak részben ugyan — megtörtént. S a dolgozók szórakoztatása a megvalósításon múlik.

Örömmel jöttek — örömmel fogadtuk

Az „Erkel"-terem zsúfolásig megtelt nézőterén felzúgott a szívből jövő, üdvözlést kifejező taps, amikor az Örmény Szocialista Szovjet Köztársaság ének-, zene- és táncegyüttese megjelent a színpadon. S amikor a művészek elénekelték a magyar Himnuszt, a közönség soraiban a szeretet érzése, meghatódottsággal párosult. Azután ... megkezdődött az 58 tagú együttes műsora. Az örmény népdalokat, népi táncokat a kórus és zenekar művészi kísérete tette még szebbé, felejthetetlenebbé.

Nehéz volna külön-külön leírni, melyik szám milyen volt. A moszkvai VIT-en nagydíjat nyert pengetős hangszer előadója nemcsak bámulatos zeneértéséről tett tanuságot, de szépsége, kedves mosolya is megnyerte a közönséget. A gyűrűjét elvesztő és kereső leány tánca minden tekintetben megérdemelte a „művészi" jelzőt. Ezt mondhatjuk a „Bojtár"-táncra is mely — a játékos könnyedsége ellenére is — rendkívül nagy ügyességet igényelt. Előadói kitüntetett népművészek voltak. Hasonlóan nagy elismerésben részesült a „Piros cipellő" táncjáték is.

Hosszan, több oldalon keresztül lehetne sorolni az esten látottakat. De röviden csak annyit; művészek voltak. A nép művészei, igazi barátok.

Az MSZMP tézisei

a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára

November 7-én lesz 40 éve annak, hogy a nagy Lenin vezette pártnak, az Orosz Kommunista Pártnak irányításával győzött a pétervári munkásosztály fegyveres felkelése, s megdöntötte az orosz földbirtokosok és tőkések uralmát. Hatalomra került a munkásosztály és a szegényparasztság, azok az osztályok, melyek egyedül érdekeltek abban, hogy — saját magukat felszabadítva a földbirtokosok és tőkések kizsákmányolásának és elnyomásának igája alól — az egész társadalmat, az egész emberiséget felszabadítsák mindenféle elnyomás és kizsákmányolás alól, s az igazi szabadság, emberiesség, jólét és boldogság, tehát a szocializmus, a kommuzimus útját mutassák a szegénység és nyomorúság, az egyenlőtlenség, a nemzeti és társadalmi elnyomás, s a meg-megismétlődő imperialista háborúk pusztításaitól szenvedő és szabadulásra sóvárgó népeknek.

Az Októberi Szocialista Forradalom elsősorban az orosz dolgozó nép és az egykori cári birodalom többi népe számára hozott döntő fordulatot: Oroszország dolgozó tömegeit saját sorsuknak és hatalmas országuk sorsának igazi uraivá és építőivé tette. De ezzel az Októberi Forradalom jelentősége messze túl is nőtt a nemzeti kereteken, mert — a rövid ideig tartó 1871-es Párizsi Kommün után — létrehozta a világtörténelem első tartós és szilárd munkás- és parasztállamát, az első tartós és szilárd proletárdiktatúrát, s bebizonyította, hogy a társadalmat, az államot, a gazdaságot, a dolgozó osztályok is tudják vezetni. Sőt jobban tudják vezetni, mint a tőkések és földbirtokosok. Ezért az Októberi Szocialista Forradalom és az általa teremtett munkáshatalom egyben példa és mintakép volt a világ minden kizsákmányoltja számára, hadüzenet volt az egész nemzetközi imperializmusnak.

Az Októberi Szocialista Forradalom az egész világon megrendítette azt a hiedelmet, hogy a kapitalista társadalmi rend megingathatatlan, áttörte az imperializmus addig megingathatatlannak látszó egységes világrendszerének frontját, s megnyitotta a proletárforradalmak korszakát, a szocializmus, a kommunizmus korszakát. Az Októberi Szocialista Forradalom a nagy tőkés országok által leigázott gyarmati és függő országokban is aláásta és megrendítette az imperializmus uralmát, hatalmas lökést adott a gyarmati népek függetlenségi harcának, megteremtette a tőkés országok forradalmi munkásmozgalma és a gyarmati országok nemzeti felszabadító mozgalma közötti tartós és megingathatatlan szövetséget.

1917. októberében megszületett az első olyan állam, melynek alapvető érdekei egybeesnek a világ dolgozóinak, elnyomott népeinek, az egész nemzetközi haladásnak az érdekeivel. Ezért lett a Szovjetunió a centruma, támasza és reménysége a világ minden valóban forradalmi, haladó mozgalmának, ezért gyűlöli őt negyven esztendeje, keletkezésének pillanatától kezdve, a nemzetközi reakció, a világ burzsoáziája és imperialistái.

(Folytatjuk.)

Tanácstagi fogadóórák

1957. október 25.

Bátai Jakab, Kökönyös Ny. iskola délután 5 óra. Ifj. Beck József Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Bien Józsefné, Tanácsház délután 5 óra. Cseke Józsefné, Béke-telep III. sor 2. délután 5 óra. Csizmadia Emilné Kenderföldi iskola délután 5 óra. Füredi Miklósné, KIOSZ helyiség délután 5 óra. Hegybíró Béla, Május 1. délután 5 óra. Kertész Imre, Kisbattyán Kultúrotthon délután 5 óra. Füller János, Széntröszt délután 5 óra. Sövényi Antal, Mecsekfalu Kultúrház délután 5 óra. Tőke István Zobák délután 5 óra.

1957. október 26.

Beck József, Kökönyös Ny. iskola délután 5 óra. Elter Imre Anna-akna iroda délután 5 óra. Gallusz József, Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Horváth Győző, Lakásán délután 5 óra. Kincses József, II. sz. legényszállás délután 5 óra. Kusz János, Mecsekjánosi kirendeltség délután 5 óra. Müller András, Tél u. 2. délután 5 óra. Novacsics János, Geszteryési iskola délután 5 óra. Piegl József Zeneiskola délután 5 óra. Ritzl Ferenc, kőbányai iroda délután 5 óra. Schmidt József, Kisbattyáni kultúrház, délután 5 óra.

Sz. K. Gil:

Hat esztendő Lenin mellett

(részlet a könyvből)

Nagy élményben és nagy szerencsében volt része Sz. K. Gilnek, hiszen hat esztendőn át személyesen érintkezhetett Leninnel, láthatta hétköznapjait. Ezért nehéz letenni Sz. K. Gil könyvét, amelyről G. Krizsanovszkij akadémikus, Lenin kortársa a következőket jegyezte meg: „...olyan elevenen, frissen megőrizte emlékezetében Lenin jellemének lényegét és apróbb vonásait, hogy visszaemlékezéseit olvasva az az érzés támad bennünk, mintha személyesen Vlagyimir Iljiccsel beszélgetnénk.

*

Lenin a Moszkvától 70 kilométernyire fekvő faluba, Monyinóba autózott és ott a helyiség közepén, egy takaros kis házban kapott szállást...

A házigazda nagyon érdekes elképzeléseket fejtett ki a parasztok életéről, s értékes gondolatai voltak a mezőgazdaságról is.

— Igen, mindez rendkívül érdekes — mondta Vlagyimir Iljics: — De bizonyára agronómus? Nem?

— Nem... — felelte Predtyecsin kitérően, s egy kicsit zavarba jött. Lenin felállt. Most pedig, gyerünk az erdőbe! Vadásszunk! Tartson velünk, Predtyecsin elvtárs — fordult a házigazdához.

Predtyecsin beleegyezett, kihozta a szomszéd szobából puskáját, s elindultunk az erdőbe.

A vadászatot a helybeli vadász irányította. Kettéváltunk: Vlagyimir Iljics és Predtyecsin jobbra mentek, én pedig a vadásszal balra. A vadász hirtelen hozzám fordult:

— Maga szerint mi ennek a Predtyecsinnek a foglalkozása? Bizonyára meglepi, ha megmondom, hogy Predtyecsin pap.

Amikor már Predtyecsin házához közeledtünk, Vlagyimir Iljiccsel egy kicsit hátrább maradtunk, s gyorsan elmondtam neki: — Predtyecsin se nem agronómus, se nem tanító, hanem pap.

Lenin megállt, s bizalmatlanul méregetett.

— Hogyhogy pap? Bizonyára kilépett pap.

— Ide hallgasson — kezdte Vlagyimir Iljics. — azt hallottam, hogy maga pap. Igaz ez?

— Igaz. Körülbelül húsz éve vagyok az egyház szolgálatában.

— Nem értem, hát miféle pap maga? A haja meg van nyírva, a ruházata ugyanolyan, mint más emberé, s a szemem láttára ölte meg az állatokat!

Predtyecsin elmosolyodott, s rövid szünet után így szólt:

— Megértem Önt. Külsőm és magatartásom nem felel meg a vallás előírásainak... Ez igaz.

— Na és a meggyőződés? Őszinte meggyőződésből végzi papi teendőit?

— Tudja — mondta — én csak bizonyos időkben, vasárnaponként vagyok a vallás szolgája...

— Hogy értsem ezt?

— A meggyőződés nem mindig jár együtt a foglalkozással. Az életben elég gyakran látunk erre példát. Vlagyimir Iljics megértően mosolygott és így szólt:

— De rettenetes lehet, ha egész életen át színlelnie kell a meggyőződést. Nem így van? Vallja be!

— Predtyecsin szerttárta kezét, s kitérő választ adott:

— Elég gyakran csodálkozom magam is: az egész falu ismer engem, tudja, hogy lépten-nyomon megszegem a vallás előírásait, de járnak a templomba, meghallgatnak és hisznek nekem.

— S miért nem szakít a vallással? Végezhetne valamilyen hasznosabb munkát is.

Predtyecsin legyintett:

— Késő. Öreg vagyok már ahhoz, hogy újra kezdjem... Az én koromban valamilyen iparral már nehéz foglalkozni. Az egyház mégiscsak biztosítja a megélhetésemet. Ezzel is számolni kell... Nagyapám pap volt, az apám szintén, én is követtem őket. Tehetetlenség! S ami a legérdekesebb, sem a nagyapám, sem az apám nem hittek vakon... Egyszóval — ez foglalkozás!

Egy téli napon, az egyik Moszkva környéki állomás mellett Vlagyimir Iljics egy templomot látott, amelyből sűrű sorokban özönlött ki a nép. Bizonyára valamilyen ünnep volt. Vlagyimir Iljics elnevette magát:

— Emlékszik Gil, amikor együtt vadásztunk a pappal? — „Foglalkozás — mondta. — Tehetetlenség!"

A tanácsülés határozatai nyomában

A legutóbbi tanácsülés határozatai élénk érdeklődést váltottak ki a város dolgozóiból. Ezért most felkerestük Galabár Tibor elvtársat, a városi tanács végrehajtó bizottságának titkárát azzal a kéréssel, hogy tájékoztassa lapunk olvasóit arról, hogy a végrehajtó bizottság intézkedése nyomán milyen mértékben valósultak meg, illetve várhatók a határozatok valóraváltása.

Galabár elvtárs a tanácsülés határozataival kapcsolatban a következőket mondotta:

— A végrehajtó bizottság rendeletet adott ki a város összes üzemi és kereskedelmi szerveihez, hogy új munkaerőket csak a városi munkaerőgazdálkodási csoporton keresztül lehet felvenni. S hogy a rendelkezés végrehajtását is ellenőrizzük, máris megvizsgáltuk a rendelkezés végrehajtását. Megállapítottuk, hogy a 24-es AKÖV, valamint Bétaakna a fenti szerv megkerülésével közvetlenül vett fel adminisztratív munkaerőt. A további hasonló esetek megelőzése érdekében ezen üzemek ellen az eljárást megindítottuk.

Megvizsgáltuk a vendéglátó vállalat munkaerő helyzetét. Megállapítottuk, hogy az össz dolgozóknak 11 százaléka pécsi lakos. Ezen a területen a közeljövőben várható változás, amennyiben mintegy 6 fő komlói lakos elhelyezéséről tudunk előre láthatólag gondoskodni.

A kiskereskedelmi boltoknál ezidáig a munkaerőfelvételeket a megyei központ intézte. Most a megyei központ kérésünkre a felvételek, illetve elbocsátások hatáskörét helyi hatáskörbe, a komlói kirendeltség vezetőjének, Bednár elvtársnak adta le. Reméljük, hogy ez az intézkedés újabb komlói asszonyoknak nyit majd munkalehetőséget.

Természetesen csupán ezek az intézkedések nem oldják meg a komlói nők elhelyezkedési gondját. Szükség lenne arra is, hogy az e területen szakértelemmel nem rendelkező nők közül minél többen vállaljanak konyhai, takarítási, mosási, stb. munkát, mert ilyen területen munkaerőt sűrűbben keresnek, s ezért munkaerőgazdálkodási csoportunk ilyen munkára könnyebebn tud helyet biztosítani.

Ami lényegesen javíthat a női munkaproblémákon, a könnyűipari üzem létesítése már nehezebben megoldható. Itt a könnyűipari üzem helyiségének biztosítása a gond. Jelenleg helyiségeket keresünk e célra. A végrehajtó bizottság a kérdés konkrét tárgyalását november 20-i ülésére tűzi napirendre.

A tanácsülés határozatot hozott külföldi városok testvérvárossá fogadására is. Ebben az ügyben a konkrét intézkedést a végrehajtó bizottság csak akkor kezdheti meg, ha a fennálló rendelkezések értelmében az illetékes kormányszervek beleegyezése erre megérkezik.

Megkezdődött az ifjúsági akadémia Komlón

Nagy érdeklődés mellett tartották meg Komlón az ifjúsági akadémia első előadását.

Az akadémia első előadását Kesztyűs István elvtárs a Párt Városi Bizottságának tagja tartotta. Az előadás során elemezte az ifjúság helyzetét az októberi ellenforradalom előkészítési időszakában, az ellenforradalom lezajlásában és a magyar fiatalok jelenlegi helyzetét.

Az ifjúsági akadémia iránt igen nagy az érdeklődés városunk fiataljai között. Ezekben a napokban sokan keresték fel az akadémiára jelentkezettek közül a KISZ Városi Bizottságát azzal a kérelemmel, hogy miután influenzás megbetegedésük, illetve kedvezőtlen műszakbeosztásuk miatt az első előadást nem tudták meghallgatni, kérték annak megismétlését. A KISZ Városi Bizottsága e kérelmeknek tesz eleget, amikor október 25-én délután 5 órakor az előadást megismétli.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXIII.

Ma nagy a sürgés-forgás körülöttem, Zita fejedelemasszony járt itt és szelíd hangon érdeklődött hogylétem felől. Azt válaszoltam, hogy nagyon jól érzem magam, s mit sem érzek az ördög műveiből.

— Ne kísértsd a sátánt — mondta a fejedelemasszony, s köszönjem meg Gratianus atyának, hogy jobban vagyok. Azt is tudatta, hogy felsőbb egyházi helyen engedélyezték, hogy másik klastromba szállítsanak, ahol új életet kezdhetek.

Felkiáltottam örömömben. Elvisznek innen...

Bárhová, csak el innen!

Csak pár nap telt el azóta, hogy az utolsó sorokat írtam. Akkor még reménykedtem. Most már mindennek vége! De leírom sorban, úgy, ahogy történt.

Amikor megtudtam, hogy máshová visznek, égtem a türelmetlenségtől.

Másnap tiszta ruhát kaptam, s összekötöttek kevés holmimat. Kis füzetemet batyumba rejtettem, s elkészültem a távozásra. Gratianus atya és Kaldula nővér jöttek értem. Tőlem távol álltak meg, mintha bélpoklos lennék.

Gratianus atya figyelmeztetett, hogy viselkedjem az úton békésen, s ha érzem a sátán közeledtét, kiáltsak, hogy időben imádkozni és füstölni tudjon... Most még rá sem tudtam haragudni, csak arra gondoltam, hogy végre elmegyek innen...

A klastrom udvarán zárt fekete kocsi várt ránk. Két ló volt eléje fogva. A bakon egy fráter ült, aki a kocsis szerepét töltötte be. Nekem a kis ülés jutott, Gratianus ayta és Kaldula nővér a szemközti kényelmesebb ülésen foglaltak helyet, és le nem vették rólam a szemüket. Mit bántam én, csak induljon a batár, s legyünk kívül a börtönön.

A nővérek nagy körben állták körül a kocsit. Komor ábrázattal figyeltek. Látszott, alig várják távozásomat, hogy elvigyem magammal a sátánt. Néhányan le is térdepeltek és keresztet vetve imádkoztak, hogy örökre megszabaduljanak tőlem.

A kocsi kigördült a nagykapun. Magam mögött hagytam kínjaim és gyalázatom színhelyét...

Hét esztendeje nem láttam a falakon kívül semmit. Már nem is ismertem meg a wesolai zárda környékét, a kis kanyargós utcákat, ahol nyüzsögnek az emberek. S nem is sejtik, mi történik a magas falakon belül, csak élik életüket, mely tudom, nem könnyű, de szabad!

Gratianus figyelmeztetett, ne higgyem, hogy büntetésem véget ért, csak a többiek nyugalma kedvéért visznek el. Nem válaszoltam semmit, csak néztem a tájat. Minden olyan új, tarka és bódító volt, mint a rab madárnak a kalitkán kívüli világ.

Elmerültem gondolataimban. Milyen lesz a jövőm? Talán csak Gratianus atya, aki előkészítette azt a számomra. Most azonban semmi mást nem akartam, mint teleszívni magam a friss, tavaszi levegőből.

Az út mellett magas fasor ágaskodott. A fák mögött zöldellő szőnyeg nyúlt a messzeségbe, s találkozott az ég kékjével. Szétszórtan parányi házacskák, közöttük kerítés és benn lompos kutya...

Ugatva riadtak fel, amikor a kocsi arra haladt, és utána futottak. Bozontos gyermekfejek kandikáltak ki innen-onnan, bámuló szemekkel nézték a kocsit, s mintha irígyelték volna utasait...

Minden őt juttatja eszembe, minden rá emlékeztet. Milyen boldogság lenne Dimitrijjel élni egy ilyen kis házban. Ellátnám a gyermekeket, esténkint friss vacsorával várnám. Mi kell több a boldogsághoz?

Lassan döcögött a kocsi, de én nem bántam. Délben pihenőt tartottunk. Kísérőim leszálltak falatozni, nekem a kocsiban kellett maradnom, s csak egy darab kenyeret adtak. Csak a fráter gondolt arra, hogy innom is kéne, és vizet hozott.

Nem tudtam, hova visznek, nem mondták meg, mintha nem is tartozna rám. Mások rendelkeznek velem, döntenek a sorsom felett. Egész úton magamon éreztem Gratianus atya gúnyos tekintetét s Kaldula dühös pillantását. Nem mertem tőlük semmit sem kérdezni.

A nap leáldozott. Sűrű sötét fellegek borították az eget, teljesen besötétedett. A fráter nógatta a gebéket, hogy vihar előtt fedél alá érjünk. En azt kívántam, hogy minél tovább tartson az út. Azelőtt féltem a vihartól, most szinte vártam.

Kitört a vihar. A szél vadul cibálta a kocsi tetejét, zörgette ajtaját. Szüntelenül cikkáztak a villámok. Az éles fény bevilágította az utat. Az útszéli fák úgy nyögtek, mint az elkárhozott lelkek, fütyült az orkán, botladozva a mező s erdő felett.

Nem tudom miért, de úgy éreztem, hogy valaki a kocsi mögött fut, s integet a kezével. Rémlátás! Nem, nem lehet... Mintha valaki hívott volna ki az éjszakába, s sötét erdőbe...

Lassan csendesedett a vihar. A kocsi oldalán, a fedett tartóban betegen pislákolt a gyertya, kísérőim szunyókáltak.

Erdőben haladtunk. Folyton láttam az integető, hívogató kezet. Ellenállhatatlan vágy fogott el a szabadság után.

Megkerestem a kocsi ajtajának fogóját, lágyan lenyomtam, éreztem, hogy enged a nyomásnak. Közben feszülten figyeltem Kaldula nővért és Gratianus atyát. Mozdulatlanul ültek és aludtak.

Most! Hirtelen elhatározással teljesen lenyomtam a kilencset, s az ajtó kinyílt. Egyetlen ugrással kint voltam a kocsiból. Előrebuktam, de nyomban talpra álltam és berohantam az erdő sűrűjébe.

Lélekszakadva futottam, közben hátrahátra néztem, nem követnek-e. De csak egy szempillantásig láttam a távolodó kocsi árva gyertyájának remegő fényét, azután elnyelte a sötétség.

Sokáig bolyongtam a nedves erdőben. Az eső már elállt. Csend volt, csak a levelek zizegtek. Fáradtan lerogytam egy fa tövében és nyomban elnyomott az álom. Rég nem aludtam ilyen nyugodtan, boldogan. Azt álmodtam, hogy szabad vagyok és Dimitrij jött felém...

Madárcsicsergésre ébredtem, s a lombok között napsugár játszott.

Elindultam Dimitrijhez. De merre menjek, merre az út, mely hozzá elvezet?

Estefelé szénégetők kunyhójára bukkantam. A szénégetők szurkos fekete emberek voltak, de rongyos ingük alatt érző szív dobogott. Befogadtak, étellel és itallal kínáltak. Jóízűen ettem, hisz egész nap csak erdei bogyókkal csillapítottam kínzó éhségemet.

Elmondtam nekik, hogy a Skawina városka melletti erdőbe szeretnék eljutni. Tudtam, hogy ott, az erdő szélén lakik Dimitrij.

— Messze van az ide — mondták —, nagyon messze... Három nap is beletelik, mire odaér...

Az éjszakát náluk töltöttem. Reggel ellátták elemózsiával és megmagyarázták, merre menjek. Megmondták, milyen falvakon kell keresztül haladnom és megmutatták a Skawina felé vezető utat.

Rettenetes türelmetlenség vett erőt rajtam és sietve útnak indultam. Hegyek és völgyek váltakoztak és én csak mentem, mentem fáradtan, reggeltől estig, már azt sem tudtam, merre járok. Egy idős embertől megtudtam, hogy Krakkó közelében vagyok. O irtózatos hely! Rémülten megfordultam és ellenkező irányban indultam.

Estefelé ismét vihar keletkezett. Ázva-fázva, kopár földeken bolyongtam. Faluba nem mertem betérni ezen a környéken. Csak mentem a zuhogó esőben, míg hajnal felé eszméletlenül estem össze.

(Folytatjuk.)

Komló ez évi lakáspregramja és teljesítése

Október 17-én a Bányász Szakszervezet Trösztbizottsága ülést tartott, ahol megtárgyalták a lakásépítések tervét, a határidők betartását és az egyes, felmerülő problémákat. Az üzemek és vállalatok részéről meghívott elvtársak részvételével több kérdés hangzott el a lakások és szállások helyzetére vonatkozóan.

Cseh Gyula elvtárs jelentésében ismertette Komló felszabadulás előtti és utáni lakásépítését. 1945 előtt városunkban összesen 608 lakás épült, 45 után — napjainkig — pedig 2703. Ha a két számot összehasonlítjuk, akkor világosan látjuk a Horthy-rendszer elmaradottságát és népi demokráciánk életrevalóságát és fejlettségét.

Ebben az évben 1036 lakás kerül átadásra. Ebből már bizonyos mennyiséget a lakók rendelkezésére bocsátottak. Több felszólaló elvtárs nem látta biztosítottnak, hogy a tervben előírt lakásmennyiséget az építőipar még ebben az évben befejezi, illetve átadja.

Az Építőipari Vállalat igazgatója, Lakatos elvtárs azonban megnyugtatta az érdeklődőket és válaszában az alábbiakat közölte:

— A Komlói Építőipari Vállalat ebben az évben 726 lakás felépítésére kapott megbízást. Ennek a mennyiségnek a területi megoszlása és határideje a következő.

Kenderföld felső részén 207 lakás épül. Ezek egy részének az átadása már megkezdődött és az év végéig folyamatosan megtörténik. Kenderföld alsó részén. — 4 házban — 114 lakást építünk, amelyből 32 már átadásra került, a többit pedig december 10-ig fejezzük be.

November 20-ra Zobákon elkészül 8 lakás, III-as aknán pedig 10. A munkálatok sikeres befejezéséhez feltételnek szabta Lakatos elvtárs a csatornázási munkálatoknál mutatkozó hiányosságok megszüntetését, mert ez erősen visszaveti az eredményeket.

Komló városfejlesztésének legszebb eredménye a Dávidföldi kislakásépítkezés, ahol december 31-ig 288 lakást építünk. Sajnos itt is az ivóvíz és szennycsatorna építése késlelette az átadásokat, de többszöri kérésünkre az előző egygyel szemben most már 3 mélyépítő vállalat dolgozik a csatornák lefektetésén.

Befejezésül Lakatos elvtárs elmondotta, hogy az építők betartják a határidőket és aggodalomra nincs ok, mert a lakások időben elkészülnek.

Nagyon sokan kifogást emelnek a „CS" típusú lakások ellen. Megnyugtatás, hogy ezt a típust tovább nem építik. Erre előbb is rájöhettek volna, mert a nevezett lakás nem szolgálja — teljes egészében — a dolgozók kényelmét.

A megbeszélés foglalkozott továbbá a legénységszállások ügyével, a kislakások árával és a mellékhelyiségek felépítésének problémájával.

TÉLI FELKÉSZÜLÉS

Szerényi György elvtársat, az anyagelláto üzem vezetőjét kerestük fel és tőle kértünk tájékoztatást a téli felkészülésről.

— *Hogyan készülnek arra, hogy bányaüzemeinknek télen is kellő anyaga legyen?*

— Jelenleg megfelelő mennyiségű anyagkészlettel rendelkezünk, úgy a bányafa, idomkő, mint a falazáshoz szükséges téglából. A belföldi szállítások 95 százaléka már raktárainkban van és hamarosan a külföldi is itt lesz. Nekünk a trószthöz tartozó bányaüzemeknél fiók-telepeink vannak, s ezeket a telepeket december közepéig annyi fával, idomkővel, TH-gyűrűvel és egyéb anyaggal látjuk el, hogy a két legnagyobb téli hónapban — januárban és februárban — sem lesz akadály a termelésben.

A szállítást már megkezdtük, de itt komoly nehézségeink vannak. A kötélpálya miatt III-as és Béta-aknát nehezen tudjuk anyaggal ellátni. De mindent elkövetünk, hogy ezek az üzemek is zökkenőmentesen dolgozhassanak.

— *Ön azt mondta, hogy megfelelő anyagmennyiséggel rendelkeznek. Ez számokban mennyit jelent?*

— Számokban: százezer db. idomkő, egymillió darab tégla, 800 tonna vasszál TH-gyűrűnek, és nyolcezer köbméter faanyag.

— *A dolgozók részére lesz elegendő ruha és lábbeli?*

— Ebben sem lesz hiba. Elegendő ruha és lábbeli áll rendelkezésünkre. Most kaptunk 410 pufajka-öltönyt azok részére, akik hideg helyen dolgoznak. Gumicsizmában sem lesz probléma, mert ezekben a napokban újabb szállítmányt kapunk... Nem régen a meleg ragasztást vezettük be, melynek segítségével a sok rossz csizma, javítás után még hosszú hónapokig lesz használható.

— *Gépüzemek is vannak a bányaüzemeknél. Ezeknek hogyan áll az anyagellátásuk?*

— Őszintén szólva a legtöbb nehézségünk itt van, mert nincs elegendő anyagunk. Ez nem jelenti azt, hogy az egyik, vagy a másik gépüzem munkája megáll... Erről szó sem lehet... Mi mindent megteszünk, hogy itt se legyenek zavarok... Szeretnénk, ha a gépüzemek dolgozói kellőképpen törődnének az anyaggal, — itt a takarékosságra gondolok. Remélem — mondotta végül Szerényi elvtárs — számítva üzemeink segítségére, hogy valamennyi akadályt leküzdünk, és így nem lesz nagyobb zavar a téli anyagellátásban, még a legnagyobb téli időszakban sem.

Azonnal észreveszik

A legtöbb ember gyakran utazik autóbuszon, s egy-egy kis történetet, jelenetet bizony szívesen jegyez meg mindenki. Egy kedvesség, vagy a kalauz gorombasága sokáig emlékezetünkben él. A sok történet közül most csupán egyet ragadunk ki, mondunk el. Igaz, hogy ehhez hasonlóval ritkán dicsekedhetünk.

A helyi járaton dolgozik Miklai Ferenc, jegykezelő. Gesztenyésre meg Kökönyösre jár az autóbuszon. Hogy mennyire udvarias kalauz, azt már akkor észreveszik az utasok, amikor felszálláshoz igyekeznek a busznál. Kedvesen felsegíti az idősebbeket, s a leszállásnál is szívesen segít. Nem beszél gorombán, s nemcsak a felnőtt emberekhez, de a gyerekekhez is kedvesen, udvariasan szól. Ezért van az, hogy Miklai Ferencet szeretik az utasok, felnőttek és gyerekek egyaránt.

Pedig nem sokat tesz ez a jegykezelő sem. „Csupán" udvarias. Ezt az udvariasságot azonban azonnal észreveszik az emberek, s hálásak érte. Sok ilyen kalauzra lenne szükség az AKÖV-nél.

Hirdessen az Új Komló-ban

Néhány sorban

Októberben is kimagasló eredmények születnek a gázszén terv teljesítésében. 19-én a terven felül adott gázszén mennyisége már elérte a 3865 tonnát! A havi terv esedékes részét ezzel 116,3 százalékra teljesítették.

*

A mázai bányaüzem ebben a hónapban — egy eset kivételével — minden alkalommal teljesítette a napi tervét.

*

Október 19-ig a nagymányoki brikettgyár a tervezett 4 420 tonna brikett helyett 4 656 tonnát gyártottak. Ezzel a havi terv esedékes részét 5,3 százalékkal túlteljesítették.

*

A Komlói Szénbányászati Tröszt október 19-ig 3 128 tonna szénnel termelt kevesebbet, mint az előirányzott mennyiség.

*

Friesz József 110-es csapata 19-én 208 százalékra teljesítette napi tervét.

*

1957-ben 3 441 darab TH-gyűrűt építettek be a komlói és az északi üzemek bányáiban.

Kölni kapitány

Maró iróniával és komikával párosult nagyszerű filmalkotás. A film rendezése, a szereplők kiválasztása kifogástalan. A modern technikájú német filmgyártás ismét egy prima — mindenki számára tanulságos filmmel bizonyította be, hogy jó úton halad. Az állástalan pincér figuráján keresztül hatalmas témát ölelt fel.

A vásznon megjelennek a német militaristák, a szervezkedő és a háborúval foglalkozó pénzemberek tevékenysége, a korrupt iparmágnások aljas manőverei. Nagyszerű párhuzamot láthatunk az első világháború fegyverkezése és az újból megindult fegyverkezés között. Még él a dédnagymama — a Berta néni — akiről az első világháború idején a támadó német hadsereg messzehordó ágyúját — a kövér bertát — elnevezte.

Az ágyúgyártás ismét megindult. Kiszabadulnak börtönükből a volt háborús bűnösök és máris hozzálátnak az újabb háború előkészítéséhez. Az állástkereső — jómegjelenésű pincér belesodródik a náci mozgalomba. Nincs semmi más érdeme, mint az, hogy a szovjetek elleni háborúban gyilkolt. Ez elég arra, hogy igazgató legyen.

Már eljut odáig, hogy feleségül venné az egyik tröszt vezetőjének a lányát, amikor kiderül a szélhámosság, jelentkezik az igazi hős, vagyis háborús bűnös.

A német, békétszerető munkásosztály csak rövid ideig csillogtatta érejét, de ez nagyszerű volt. Egyszerű, öntudatos arcok és gondolatok és mindenek felett a béke vágya jellemzi ezeket az embereket.

A szélhámos végül is elnyeri büntetését, börtönbe kerül. Nincs más bűne, mint az, hogy semmi része nincs a Szovjetunió ellenes háborúban, nem náci. Ez elég arra, hogy lebukjon a színpadról, többé nincs rá szükség.

Kétórás szórakozás és nagyon sok tanulság, ez a Kölni kapitány mottója.

A szénelőkészítő üzemről

Mostanában sok mindent hallottam, ezért magam mentem, mert mint újságíró kíváncsi voltam, hogy mi az igazság. Pulai György elvtárstól, az üzem minőségi ellenőrétől tudtam meg, hogy amit hallottam, az a valóságnak is megfelel.

Ugyanis a szénelőkészítő üzem dolgozói jól dolgoznak, becsületesen végzik a munkájukat... Az év elejétől kezdve rendszeresen teljesítették a tervüket, s az utóbbi hónapokban túlszárnyalták, és ma már jóval a 100 százalék felett állnak. Az üzem havi koksz-szénterve 37 200 tonna, amely egyenlő napi 137 vagonnal. 137 vagon helyett az üzem rendszeresen 150 vagon kokszszenet termel. Ez százalékban számítva: 109,8 százaléknak felel meg. A szénelőkészítő üzem e szép eredményéhez természetesen nagyban hozzájárulnak a széntermelő üzemek, különösen Béta-, Anna- és III-as akna. Az üzem minőségi termelése, valamint az önköltség is igen jó. A szén pálatartalma, amely nagyban függ a szén mennyiségétől, alacsonyabb a megengedettnél, havi 5—6 százalék.

Mi tagadás, ezek az eredmények szépek, jók és joggal dicsekednek az üzem dolgozói.

Éppen menni készültem, amikor Pulai elvtárs arra kért, hogy mivel az éremnek is két oldala van, nézzem meg a másik oldalát is. Ugyanis általában úgy van, hogyha az érem egyik oldala fényes, a másik oldalán az ellenkezője áll fenn.

Valóban a szénelőkészítő üzem a szép, dicséretre méltó eredmények ellenére igen nagy nehézségekkel küzd... Például többek között olyan nagy nehézséggel, mint a szállítási eszközök hiánya. Ugyanis ehhez az üzemhez tartozik a 6 kilométeres kötélpálya, a széntermelő üzem laboratóriumai és minőség ellenőrző irodái. Tehát sok a szaladgálás. Igen gyakran előfordul, hogy a kötélpálya javításra szorul, kellő időben pedig nem történik a javítás, mert szállító eszközök hiánya végett az oxigénpalackokat, a különféle alkatrészeket nem tudják a kívánt helyre szállítani. Így többek között gyakran a Béta-aknai szénszállítás akadályokba ütközik. Pulai elvtárs szerint az üzem havonta 8—10 ezer forintot fizet fuvarozásra, de ez sem segít. Nem régen a szénelőkészítő üzem vezetősége egy kérvényt nyújtott a trösztnek, melyben a szállítási nehézségek kiküszöbölése végett egy „Wippon" gépkocsit kér... Erre azt a választ kapta, hogy gépkocsit nem tudnak biztosítani, mert egy Wippon 50—60 ezer forintba kerül, és nincs rá keret.

Lehet, hogy most nincs, sőt biztos, de feltétlen kell módot találni a szállítások megoldására, mert ez így tovább nem mehet.

— DEMETER —

Az óvódások nevében

KÖSZÖNJÜK

Nemrégiben a Kökönyös-keleti óvoda vezetősége értekezletre hívta össze a szülőket. Az értekezleten ismertette az óvodai életet, problémát s mind azt, amin változtatni kellene, illetve — segíteni lehet. A szülők maguk is elmondták észrevételeiket és aggályaikat. Így például a hamarosan bekövetkező téli hideg idővel kapcsolatban megemlítették a huzatos helyiségeket, a fűtetlen folyosókat, stb.

Már előre félünk gyermekeink miatt — mondották. — Sok lesz megint a betegség. Hiszen a meleg teremből a hideg folyosóra WC-re kijáró gyermekeknek nem sok kell, hogy megfázzanak.

Hogyan lehetne ezen segíteni? — hangzott el a kérdés. Nos... az óvónők a szülőkkel egyetemben választ is találtak. Csakhogy a válasz egymagában még nem elegendő a probléma megoldásához. Így hát egyéb szervek segítségét is kérték.

A Komlói Építőipari Vállalat, a tröszt IV-es üzeme, a Komlói Helyiipari Vállalat kérésükre azonnal segítséget adott. Gyors intézkedésükkel, emberiességükkel lehetővé tették, hogy a Kökönyös keleten lakó szülők óvodás gyermeke, ezen a télen már védettebb helyen tölthetik napjaikat. A huzatot ugyanis, leleményesen, felesleges ajtók befalazásával — megszüntették.

A gyermekek nem veszik majd észre a keleti óvodában történt „építési" változásokat. De észreveszik majd a szülők, ha kicsinyeik nem térnek haza olyan gyakran influenzával, mint — talán a múlt télen. S, hogy ez így történt, azért köszönet illeti azokat az elvtársakat, akik ilyen gyors segítséget adtak.

Komlói fények

címmel verset küldött be szerkesztőségünkbe Poós Ferenc. Miután közelebbi címet kísérőlevelében nem jelölt meg, ezúttal közöljük üzenetünket:

A vers mondanivalója jó. Kifejezései, néhány esetben kivéve, szépek. A ritmus, a rím azonban egy-két helyen sántít. Az első versszak utolsó sora például így szól: — „Fényei égnek ott lenn. Villanyok". A helyes kifejezés inkább ez lenne: Fényt adnak odafenn a villanyok. A második versszak harmadik sorában ezt írja: — „Arnyékát nyújtják a fáradt mának". Szerintünk a ma nem „fáradt". Hiszen tele van lüktető, építeniakaró, újat, nagyszerűt alkotó munkával. Mi a „fáradt" szó helyett inkább ezt írnánk: szorgos — mának. A második versor utolsó sora értelmetlen: Így szól: — „Holnapig újak lesznek e készek?" E helyett inkább más kifejezést alkalmaznánk. Például ezt: Lassan érlelődnek a reményok.

Kérjük keresse fel szerkesztőségünket, hogy verseiről részletesebben beszélgethessünk. (Szerkesztőség).

DEMETER KÁROLY:

NYUGTALAN NAPOK...

II.

A Kossuth Rádió hullámhosszán néha-néha lövöldözéseket lehet hallani. Tibor addig babrál a rádióval, míg sikerül megfognia a „Szabad Európa" rádióját. A bentlévők közelebb húzódnak a rádióhoz, mindenki kíváncsian figyel. A magyar nyelvű bemondó hangját tisztán lehet hallani. Ez a hang olyan erős, akár egy közeli ágyúdörgés. S ez a hang örömében szinte kapkod a szebbnél-szebb jelzők után, isteníti, bátorítja a felkelőket. Ez a hang a jól ismert „Fekete könyv — fekete hang"-ra emlékeztet: „... harcoljatok az utolsó csepp vérig. Az egész szabad világ úgy figyel most rátok, mint e szerencsétlen, kommunista uralom alatt haldokló, magyar nép megmentőjére. Minden kommunista, minden oroszbaráttal szemben legyetek könyörtelenek..." Tőle tudtuk meg, hogy az új miniszterelnök Nagy Imre. Egy páran mélyen sóhajtanak: „... Végre, az első követelés teljesítve van. Nagy Imre elfoglalta ‚méltó' helyét..." Az arcokon mosoly látszik, de soknál ez a mosoly nem igazi, csak mesterkélt, kényszeredett...

— Majd az öreg rendet csinál — szólal meg Lányosi. — Nagy koponya...

— Én közelebbről is ismerem... — Egy párszor Angyalföldön is volt — szólal meg Mátrai, a DISZ-titkár — és úgy beszél Nagy Imréről, hogy szinte csöpög belőle a boldogság. Ekkor még nem hitte, hogy Nagy Imre áruló, hogy eladta az országot, a munkásosztályt, hogy elősegítette a kommunisták kivégzéseit... Sokan bíznak benne. — Azok, akik kételkednek, nem szólnak...

Lassan világosodik. Horkai és Micosz váltja az őrséget. Az őrség színhelye az újfürdő teteje és a nagy kapu. Hideg szél fúj az erőmű felől. Déres a föld. A város lassan ébredezik... Kinyílnak az ablakok, asszonyi fejek hajolnak kifelé... Ugy, mint máskor, mint minden reggel. A koránkelők munkába sietnek. És mintha semmi sem történt volna rendes időben, a bányászokkal teli „népesek" az akna felé indulnak.

*

Az események hihetetlenül gyorsan fejlődnek. A rádióállomások, a már előbb bejelentett statárium ellenére is egyre szélesebb területeket felölelő harcokról adnak hírt. Komlón még csend van. Az emberek itt-ott csoportosulnak, vitatkoznak, a pesti eseményekről. Mindenkinek van véleménye, mindenkinek van mondanivalója. A statárium időpontja kétszer is változik. — Mátrai és Micosz a tröszt mellett lévő népbolt előtt sorba állnak cigarettáért.

— Hallotta? — kérdezi az egyik asszony szomszédjától. — Budapest lángol. Azt mondják, alig maradt ép ház. Ezek az oroszok...

— Becsületes emberek lehetnek ezek a felkelők — szól a másik. — Képzeld, Joli, inkább éheznek, de nem bántják az üzleteket... A rádió mondta...

A másik nem szól, tolakodással próbál előbbre jutni. A két fiú is hallgat. Mire beérnek a boltba, elfogy a cigaretta. Visszamennek az irodaépületbe. Az új fürdőn át nagy tüntető csoport halad. Egy páran magasra emelve a nemzeti színű zászlót, kiabálnak: „ruszkik haza", „aki magyar, velünk tart..." stb. A sorend felbomlik, a tüntetők egy lódenkabátos, magas férfi körül csoportosulnak. A lódenkabátos valamit mond, majd harsognak a torkok. A tüntetők követelnek... A görög fiú, aki az ablakból figyelte a tüntetőket, bátortalanul lejön. Egyik keze a zsebében van és erősen szorítja a csőre töltött pisztoly markolatát. A tüntetők között sok az ismerős arc. Micosz megáll és az egyik sarokból figyel. Egyetlen egy felnőtt ember sincs a tüntetők között. Egyetlen egy törzsbányász sincs köztük, de annál több a csőnadrágos jampec, a bércsáló, a munkakerülő, a bumlizó. Köztük egy pár jól ismert prostituált utcai nő is van. Vezetőjük a magas lódenkabátos, Tarnai Béla, a vendéglők rendszeres látogatója, a II-es körlet jólismert bumlizója. Micosz a fővárosban találkozott vele. Apja Tarnai Pál, volt horthysta katonatiszt, londoni lakos, ő pedig négy évig volt a főváros Markó utcai börtönének lakója lopások, betörések miatt. Egypáran a másik oldalra mennek, az új fürdő tetején lévő ötágú csillaghoz vezető utat keresik. Tarnai észreveszi Micoszt.

— Mi van apafej... ég a talaj? — a hangja gúnyos. Szájából bűzös pálinkaszag árad. — Gyere, te is, állj közénk, míg nem késő.

— Én ugyan nem — mondja Micosz.

— Hm... Mi van, ruszkibarát lettél?...

— Voltam és leszek is — mondja Micosz, és rászól a közeledni akaró Tarnaira. — Na, csak távol tőlem, míg nem késő — s pisztolya agyát keményebben szorítja meg.

— Fenyegetsz? Te hazátlan... Te piszkos komcsi! — szól vissza Tarnai és szinte habzik a szája.

— Én ugyan kommunista vagyok — mondja Micosz, — de nem piszkos, s nem vagyok hazátlan...

Ketten is közelebb jönnek ütésre készen, de amikor meglátják a Micosz által előhúzott pisztolyt, meghátrálnak...

— Még majd találkozunk, apafej... Lesz még gondunk rád is — mondják és elmennek.

*

Az újfürdő körül újra néma csend van. A csillagleszedés kísérlete csődöt mondott. A tanácsteremben a nyugtalanság egyre nagyobb. Az emberek idegesek. A rádió állandóan a Himnuszt és a Szózatot játssza, s ez még jobban idegesíti az embereket. Tanácstalanok és egymástól várják a vigasztalást. A párttitkár ott járkál közöttük zsebretett kézzel a terem közepén. A háromnapos fekete szakáll még komolyabbnak mutatja arcát...

(Folytatjuk)

SPORT

Tatabánya—Komló 3:0 (1:0)

Vezette: Dobszai.

Hűvös, szeles időben, mintegy 5 000 fős közönség előtt kezdődött a mérkőzés. A két csapat a következő felállításban játszott:

Tatabánya: Grosics — Farsang, Kovács S., Lugosi — Guba, Peller — Szovják, Lahos, Dombai, Hári, Deli. Edző: Lakat Károly.

Komló: Magyar — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Molnár II. — Grózdics, Kiss, Cziráki, Szám, Udvaros. Edző: Bodola Gyula.

Csapatunk jól kezdett a mezőnyben, nagyszerű összjátékkal közelítették meg a hazaiak kapuját, de ezek a támadások sajnos 16-oson elhaltak. Ennek ellenére a 8. percben megszerezhettük volna a vezetést. Grózdics egy szögletet ügyesen, élesen az ötösön álló Cziráki elé lőtt, aki egyből belsővel csúsztatta a jobb sarokra a labdát, de Grosics nagy bravúrral a mezőnybe üti.

Ezután hullámzóvá válik a játék, de egyik kapu sem kerül veszélybe, ebben a játékrészben a komlóiak még tetszetősen is adogatnak a mezőnyben. A 20. percben a kitörni készülő Dombai elől Kripl röviden ad haza. Magyar még így is eléri a labdát, azonban a sikertelen hazaadástól Kripl megijed, és kézzel visszahúzza a csatárt. 11-es.

A jobbramozduló Magyar mellett Laho a bal sarokba lövi a labdát. A játék továbbra is hullámzó, csatársorunk sehogy sem tud lövőhelyzetet kidolgozni magának.

A 42. percben Cziráki bokája kifordul, ölben viszik le a csatárt.

A második félidőben Cziráki még kijön, de öt perces próbálkozás után végleg lemegy a pályáról. A 10 főre olvadó komlói csapat mindjobban védekezésre szorul. Ennek ellenére egészen a 80. percig védelmünk jól áll a lábán, mármár úgy látszik, hogy 10 emberrel is tartani tudjuk az eredményt, amikor a 80. percben Szovják és Kripl harcol a labdáért. A labda a csatár elé pattan és az 14 méterről az ellenkező sarokba lő. Védelmünk meginog és 5 perc múlva Dombai 5 lépésről Szovják beadását a bal sarokba fejeli.

A hazai csapat csak a második félidőben tudott a komlói csapat fölé kerekedni, amikor az már 10 főre csökkent.

A győztes csapatból Szovják, Lugosi, Peller és Farsang, a komlói bányászban Polgár, Kanizsai, Molnár II. és Kohlmann játszott jól.

Komlói bányász—Tatabányai bányász 2:2 (2:0)

Négy szabályos gólt rúgott második csapatunk, mégis meg kellett elégednie 2:2-es döntetlennel.

A dorogi kudarc után Bodola és Lovászi edző erősen megfiatalították a tartalék csapatot. Bátran nyúltak a fiatalokhoz és ehhez csak gratulálni tudunk. Meg kell mondani, nem csalódtak bennük.

A csapat a következőképpen állt fel: Szirtes — Mestyán, Prelóger, Eklics — Róth, Tatai — Korom, Szémager, Daum, Faragó, Tóth.

Csapatunk nagyszerű játékkal rukkolt ki ezen a mérkőzésen. Különösen Daum remekel, az ő vezetésével szebbnél-szebb támadásokat vezettek a tatabányai kapu ellen. Már az első félidőben Tóth két ügyes góljával 2:0-ra vezettünk.

A második félidő elején rögtön rúgtunk egy szabályos gólt, amit a játékvezető les címén nem adott meg. Még ebben a percben egy ellentámadás során Tatabánya 2:1-re szépít, ezután még egy szabályos gólt rúgtunk, de a játékvezető ezt sem adta meg.

Az egyenlítő gólt is nagy szabálytalanság előzi meg. A tatabányai jobbösszekötő kézzel üti a 16-oson belül maga elé a labdát, és azt a hálóba lövi. A komlói játékosok hiába reklamálnak, a játékvezető hajthatatlan.

A csapat minden egyes tagja dicséretet érdemel, de különösen jól játszott Daum, aki nagyszerű labdakezelésével és irányító készségével nagyban hozzájárult a csapat jó szereplésével.

Béta-akna—Szászvár 7:3 (3:1)

Jóiramú mérkőzésen a magára talált bétai csapat ilyen arányban is megérdemelten győzött. Az első félidőben végig biztosan tartotta kezében a hazai csapat az irányítást és a gólok mellett több nagy helyzetet hagytak kihasználatlanul.

A 2. félidő elején a bétai csapat visszaesett és a lendületes szászváriak két gyors góllal kiegyenlítettek. 3:3. Rövid időre bizonytalanná vált a mérkőzés kimenetele, azonban a negyedik bétai gól szárnyakat adott a csapatnak, s újabb három góllal biztosították be a győzelmet.

Bohus a második gólnál hibázott, de ezenkívül megbízhatóan védett és egy 11-est is hárított. A hátvéd hármasban Érsek volt a legbiztosabb. Bocsor és Tóth néhány alkalommal alulmaradtak ellenfelükkel szemben.

A mérkőzés legjobb teljesítményét Baksa nyújtotta. Jó labdákkal támogatta a csatárokat és e mellett eredményessége is dicséri. Fejes — és szabadrúgás gólja nagyszerű volt. Két 11-est is értékesített. Balázs közepes teljesítménye mellett fejesei sikerültek jól. A csatársor legjobbja Deák volt. Szép fejes gólja mellett több gólt előkészített. Király I. második gólján kívül is többször volt veszélyes kapura. Farkas igen hasznosan épített, kár, hogy helyzeteit nem tudta kihasználni. Kovács és Göncz jól egészítették ki a csatársort.

A szászvári csapat játékosai a második félidő első 20 percében igen jól játszottak. Nagy nyomás alatt tartották a bétai kaput. A 4. gól után letört a szászvári csapat. Játékuk színvonala visszaesett.

A középhádvéd, a csatársorból Ditrói és a balszélső játéka volt igen eredményes, dicséretreméltó. Balszerencséje volt a Szászvár csapatának, hogy az 1:0-ás mérkőzésállásnál a 11-est nem tudták értékesíteni, a labdát a hálóba rúgni.

Nagyszerű, lelkes játékkal, megérdemelten győzött a bétai csapat a szászvár elleni mérkőzésen.

Béta-akna ifi—Szászvár ifi 3:1 (0:1)

A bétai ifi javuló formában jó játékkal győzött.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:
Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

FÉRFIAK!

JELENTKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA

Kereset:
1 600 forinttól
2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportjánál lehet

Apróhirdetések

EGY intelligens fiatalember keres különbejáratú bútorozott albérleti szobát. Címeket kérem a szerkesztőségbe leadni.

GYÖNYÖRŰ kivitelben rekamiék, fotelok, székek, asztalok fizetési kedvezménnyel. Budapest, VII., Lenin körút 20.

HÍREK, közlemények

1 kanna tej

Bizony nem a háziasszony literes, avagy két literes tejeskannájáról van szó. Ezért az űrtartalomért talán — senki sem szólna. Hiszen egy-két liter tej ha kárbavesz, még pótolható. Feltéve... ha van a boltban. Nos, éppen erről van szó. A boltban ugyanis nem mindig van.

Szombaton történt. Délután háromnegyed négy volt, s a Kökönyös Petőfi téri Fűszer-Csemegebolt kenyér, tej pultja előtt, több asszony várakozott. Gyermekeik részére a jegyes tejet akarták elvinni.

— Tej már nincs — mondta az eladónő ridegen, fásultan, barátságtalanul.

— De hiszen még nincs 4 óra, s a jegyes tejet 4-ig lehet kiváltani — próbálkoztak érvet keresni az asszonyok, s még azt is hozzátették: holnap vasárnap. A gyerekeknek kell a tej

— Akinek gyereke van, az gondoskodjon már reggel a szükséges tejmennyiségről — adta meg a rövid, szabatos választ megintcsak az eladónő, s ezzel az ügyet részéről befejezettnek tekintette. A munkából jövő, egész nap dolgozó anyák azonban nem egykönnyen fogadták el az eladónő választ. Erdeklődésükre csakhamar megtudták: reggel kidőlt egy kanna tej, s emiatt nem kaphattak a délután vásárlók jegyes tejet. A felületes, vigyázatlan munkának íme: a gyermekek látják kárát. Reméljük hasonló eset nem fordul elő mégegyszer!

— **Családi estet** rendezett október 19-én, szombaton este 6 órai kezdettel a Nőtanács. Az esten — melyet a Bányász Klub nagytermében tartottak meg — az „Appel" zenekar szórakoztatta a jelenlévőket.

— **14 400 forintos** forgalmat bonyolított le szeptemberben a Helyiipari Vállalat varroda részlege. A forgalom csak közepesnek mondható, miután a dolgozók közül többen influenza járványba estek, s így a munkát lassabb ütemben végezhették.

— **12 előadást** tartanak minden hónapban a TTIT közreműködésével, az építők szálláshelyein. Az előadásokat a Bács megyei építőknél megismétlik. A dolgozók szórakozása és kultúrérzékének fejlesztése érdekében kéthetenként kollektív színházlátogatást is szerveznek.

— **60 ezer forintot** kapott a Komlói Zeneiskola a nyár folyamán átalakítási munkálatokra, és különböző felszerelések beszerzésére. Az új tanévben 240 tanulóval működik a szebbé, otthonosabbá tett Zeneiskola.

— **A Zrínyi Kiadó** „műhelyét" nemsokára új, monumentális történelmi regény hagyja el: Kovai Lőrinc „Tűzkehely" című, 628 oldalas műve, mely a XV. század huszita küzdelmeinek korába vezeti el az olvasót.

— **Érdemes megfigyelni** a városi könyvtár olvasótáborának növekedését. Míg a harmadik negyedév elején 578 ember látogatta rendszeresen a könyvtárat, addig szeptemberben már 753 rendszeres látogatója volt. A növekedés nem kevesebb tehát, mint 175 olvasó három hónap alatt.

— **Három kombinált** szobagarniturát 12 ezer, 9 ezer és 7 ezer forintos értékben, legújabb típusú hálószobabútort 9 300 forintért, több konyhagarniturát 3 800 és 5 300 forintért készít megrendelésre a Helyiipari Vállalat asztalos részlege.

— **A bányaipari** technikum három tagozata mellett, gépipari és villamosipari tagozatot indítottak az 1957—58-as tanévben. Az iskola célja Komló bányászainak közép-műszaki káderrel való ellátása.

— **Kárpitozott székeket** is készít november 1-e után a Helyiipari Vállalat kárpitos részlege. A munkálatokat megrendelésekre végzik el.

— **A Magyar Helikontól** már megszokott gondos, szép kiadásban, félvászon és félbőrkötésben jelenik meg az ősszel a „Görög és latin költők a szerelemről" című kötet. A verseket Falus Róbert válogatta.

— **Az „Orosz irodalom nagyjai"** — címmel irodalmi estet rendez ma este a Május 1 Kultúrotthon. Az előadáson Selymes Péter pécsi egyetemi tanár beszél a szovjet irodalomról.

— **47 ezer forintos** forgalmat bonyolított le egy hét alatt a 19-es számú (szállásfalui) Fűszer-Csemegebolt. Az október 14-től 19-ig terjedő héten csak élesztőből 10 kg-ot, citromból 20 gk-ot, cukorkából 80 kg-ot, csokoládéból 30 dobozzal és reggeli italból 5 kg-ot adtak el.

— **A szovjet filmhét** ünnepélyes megnyitója október 31-én lesz a Május 1 Filmszínházban. A filmhét alkalmával négy kiváló szovjet film kerül bemutatásra.

— **5 344 db könyv** került ki a komlói olvasókhoz a III. negyedév folyamán a városi könyvtárból. Legtöbb olvasó a szépirodalom ifjúsági és szakirodalom köteteit kérte olvasásra.

— **A „Tüskevár"**, két vakációzó pesti diák kalandjairól szól, Móra Ferenc Könyvkiadó hamarosan megjelenő, ifjúsági regénye. A történet színhelye a balatoni nádasok világa és a szerző, Fekete István ebben a művében is szerencsés kézzel oldja meg az olvasmányos ismeretterjesztés és a magasigényű irodalom összekapcsolását.

Új könyvekről röviden

Illusztráció Feleki László: A sakál hálája című művéből

Feleki László: A sakál hálája

Feleki László szatirikus meséit kis és nagykorú gyermekek számára írta, s ebben a kötetben adja közre saját bevezető jegyzeteivel. Mintegy negyven mese igyekszik megismertetni magunkat önmagunkkal, s mutat rá néhány nem túlságosan előnyös emberi tulajdonságunkra.

Sasvári Lajos: Manet

Érdekes, világos képet kapunk a múlt század egyik legjelentősebb festő-egyéniségéről, aki a hétköznapi élet költészetének úttörője volt a képzőművészetben. Az impresszionizmus atyjának szokták nevezni. A tanulságos képelemzéseket tartalmazó szöveget Manet művei díszítik.

Kép Vasvári Lajos Manet című művéből

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: A Komlói Szénbányászati Tröszt 50 csillést, 20 vájárt, A 24-es sz. Autóközlekedési Vállalat: 1 művezetőt, 1 anyagraktárost (anyagismerettel rendelkezőt) 3 érettségivel rendelkező forgalmista gyakornokat, 6 gumijavító szakmunkást, 10 gépkocsivezetőt, 6 jegykezelőt, 15 autószerelőt és 1 könyvelőt. A 7-es számú Kőbánya: 15 kunkozópakolót.

MOZIMŰSOR

Május 1. Október 23-án: Gázolás. Magyar film. Október 24—30: Megosztott szív. Megrázó angol film.

Szabadság. Október 23-án: Alruhában az ellenség között. Kínai film. Október 25—27: Ganga. Indiai film.

Szászvári Jószerencsét. Október 23-án: Ali baba. Francia film. Fernandel főszereplésével. Csak 16 éven felülieknek. Október 26—27: Sötét csillag. Egy néger kislány története, német film.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Felelős kiadó: Feleki Mihály Kecső

RÁGALOM

Nem nagy falu Mecsekpölöske, jelenleg azonban mégis nagy dolgok történnek itt. Erre következtettünk abból a levélből, mely névtelenül ugyan, de szerkesztőségünkbe érkezett.

A levéliró kissé hihetetlen történetet közöl. A sorokból azt olvassuk, hogy október 8-án a mecsekpölöskei tanácselnök irodájában „agyonvertek" egy családanyát. Bódis Mátyásnét a mentő kórházba szállította. A levél végén azt kéri a levéliró, büntessék meg szigorúan a tanácselnököt.

Eddig tart a „tudósítás", melyből sok minden kimaradt. Nem irták meg azt, hogy milyen az a család, mellyel „megtörtént" ez a dolog. Véletlenül, vagy talán szándékosan kihagyták belőle azt is, mit tettek ők az ellenforradalom idején. Nem irták meg, hogy Bódis Mátyásnénak, az „agyonvert" családanyának fia volt az ellenforradalmárok vezetője itt a faluban, hogy ő is részt vett a kivégzendők névsorának összeállításában, hogy börtönbe kisértette a kommunistákat, s hogy ennek az asszonynak a férje égette a vörös zászlót, meg a képeket.

Ő, Bódis Mátyás, meg a fia, Herke Tibor volt az, aki fegyverrel a kezében harcolt a kommunisták ellen. S olyan barátaik voltak és vannak ma is, mint Hódosi Jenő, Dücső János, Blazsek József, Szilvási Sándor, Ulmer Antal — volt SS-katona —, Kovács János és Kerecsés Ánárás — kulák —, akik mind-mind tevékenyen vettek részt az ellenforradalomban. Ők kiabálták azt, hogy: „nézzétek, milyen vörösen ég a kommunisták zászlaja", hogy „vissza a földet, meg a házat a tulajdonosának". Ezt akarták, s mert nem sikerült, most más módszerrel próbálkoznak. Bódis Mátyásné fiát, Herke Tibort kizártak az iskolából az ellenforradalmi tevékenysége miatt. S aki attól való félelmében, hogy más intézkedést is hoznak, vidékre szökött. A szülők pedig, hazugsággal, rágalommal akarnak most könnyíteni fiúk sorsán. Hazug történeteket eszelnek ki, becsületes kommunistákat rágalmaznak. Azokat a történeteket azonban, melyeket ők maguk eszelnek ki, nem hiszi el egyetlen falusi ember sem. Ismerik ők már ezt a családot. Tudják róluk, hogy gyakori otthonukban a veszekedés, sőt a verekedés is.

De nézzük csak meg, mi történt tulajdonképpen itt az „agyonverés" körül. Azokból a véleményekből, melyeket meghallgattunk, ezeket tudtuk meg:

Bódis Mátyásné és Németh Antalné pálinkát főztek. Feljelentették őket, s a pénzügyőrség elvette az italt, a két családot pedig pénzbüntetésre ítélik. A két asszony úgy gondolta, hogy a feljelentő csak a tanács hivatalsegédje lehetett, így megtámadták őt a boltban, s megverték. A verekedésről az egész falu beszélt. Így került szóba ez a tanácson is. Bódis Mátyásné pedig meghallotta, hogy a tanácsházán róla beszélt az elnök, így hát felkereste őt, s csúnya szavakkal illette. A tanácselnök a kiabáló asszonyt kiutasította.

Ennyi az igazság az agyonverésből. Az ütési nyomok pedig, melyek Bódis Mátyásné testén még ma is látszanak, csak egy otthoni verekedés nyomai lehetnek. Ő azonban minden áron azt akarja elhitetni, hogy a tanácselnök verte meg őt. S hogy szavának jobban hitelt nyerjen, még azt is hozzáteszi, hogy nemcsak őt, férjét is bántalmazta. A szörnyű baj pedig, mely a verekedésből származott ugyan, mindössze két napig tartott.

Igen, Ez történt, ez az igazság. Nincs igaza a levélirónak, aki valószínű, a „barátok köréből" való. Ő a tanácselnök büntetését kéri, mi, a faluban lakó becsületes emberek, kommunisták nevében az ellenforradalmárok még mindig működő csoportjának teljes felszámolását követeljük. Kapja meg végre mindenki azt, ami neki jár!

A levéliró ezzel a sorral fejezi be levelét: „Igazi elvtársi tisztelettel kérjük a mecsekpölöskei nép nevében". (Természetesen az ügy kivizsgálására nem gondolt a levéliró, csupán a tanácselnök büntetésére.) Ehhez a mondathoz csak annyi megjegyzni valónk van, hogy egyetlen rágalmazó, hazudozó ember sem lehet nekünk elvtársunk, de egyetlen kommunistának sem. A felháborodás pedig, melyet soraiban a levéliró emleget, csak a mi, és a faluban lakó többi ember részéről jogos. Hiszen, valóban felháborító, hogy éppen azok a rágalmazók, akiknek már régen hallgatniuk kellene.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 86. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. OKT. 26.

ГОРЯЧИЙ ПРИВЕТ ПРЕДСТАВИТЕЛЯМ СОВЕТСКИХ МАТЕРЕЙ, ОТ ЖИТЕЛЕЙ ГОРОДА КОМЛО!

Forró üdvözlet

a szovjet anyák képviselöinek,

Komló város lakosaitól!

Akik legtöbbet tehetnek

Vasárnap, október 27-én ünnepi találkozóra gyűlnek össze a komlói lányok, asszonyok, városunk édesanyái. A november 15—17-én Budapesten megrendezésre kerülő Országos Nőkonferenciát megelőző s erre városunk nőküldötteit megválasztó nőkonferenciát tartanak. Ünnepi találkozó lez ezért is, de ünnepi gyűlésnek tekinthetjük, mert ez alkalommal tartják a komlói asszonyok megemlékezésüket az első szocialista forradalom győzelmének 40. évfordulója alkalmából. S nem tekinthető ez pusztán megemlékezésnek, hanem inkább az azóta elért eredmények számbavételének, a közös harci emlékek felidézésének. — A Nagy Októberi Szocialista Forradalom időszakában a férfiak mellett nemcsak a szovjet édesanyák álltak a barikádokon, a történelmet formáló harc ezer veszélye közt, hanem ekkor már a 40 év előtti édesanyák itt Magyarországon is együtt éreztek s sokan közülük együtt tevékenykedtek e honban is a forradalom tüzének terjesztésében.

S az októberi forradalom győzelmének hangja nemcsak a szovjet anyák elnyomás alóli felszabadulásának adta hírét, de magyar anyák szívében is megkongatta a remény hangját, s nem sokkal később, ha csak rövid időre is, — hacsak tiszavirág életűen is — de megmutatta, milyen az emberi szabadság.

S azóta évtizedekig a magyar anyák szíve titkon táplálta a reményeket a végleges szabadulásra. S ez az Októberi Szocialista Forradalom történelemformáló hatására, a második világháború után nálunk is élő valósággá lett. De addig, hogy mennyit kellett aggódnia az anyai szíveknek a kapitalisták által kirobbantott két világháború során apákért, férjekért, gyermekekért, mennyi gyászt s könnyet kellett elviselni, arról igen nehéz lenne beszélni.

A 40. évfordulóra emlékezés során mindezt nem felejtik el a komlói édesanyák. De azt sem, hogy a magyar gyermekek, férjek, apák és asszonyok felszabadulása s azóta kialakult békés élete számtalan szovjet harcos élete árán teremtődött meg. Nem felejtik s végtelen együttérzéssel és szeretettel gondolnak azokra a szovjet édesanyákra, akik a második világháborúban s most egy éve, apákat, férjeket s hős, fiatal gyermeki életeket adtak a mi szabadságunkért. Nem felejtik el a komlói anyák, hogy mindannyiónk, s az egész világ békéje csak a Szovjetunió következetes békepolitikája nyomán állhat fenn, biztosítva mindannyiunk nyugodt, aggodalommentes életét.

Ezekre gondoltak a komlói asszonyok, amikor a közös célért, békénk, nyugalmunk biztosításáért vállvetve is együtt harcolnak a világ minden békeszerető asszonyával — a szovjet édesanyákkal. Ezért hívták meg, s várják szeretettel a vasárnapi nőgyűlésre a szovjet édesanyák küldöttségét. Ezért nyomtatták a nőkonferencia meghívójára is az ezt kifejező alábbi szövetet:

„Nézz körül a nagyvilágban! Összefogás, béke és szeretet jegyében dolgozzunk együtt családunk, gyermekeink érdekében, hogy háború és bánat sose érje őket, csak boldogság és öröm!"

A jövő érdekében!

Ebben a hónapban bányaüzemeink általában rosszul teljesítik tervüket. Ez alól Szászvár sem kivétel. A két dekádban mindössze egy alkalommal teljesítette napi tervét. Szénadóssága 37 vagon! A feltárási munkák teljesen abbamaradtak, minden erő a szénfalon van.

Aggasztó tények ezek. Különösen akkor, ha arra gondolunk, hogy mi lesz néhány hónap mulva, ha a feltárások elmaradása miatt nem lesz elegendő szenelő munkahely?

Mindezzel tisztában vannak a szászvári bánya vezetői is. Keresik a megoldást és minden erőfeszítést megtesznek, hogy a nehéz helyzeten úrrá legyenek. Egyelőre azonban... az összlétszám egyharmada nem jelenik meg munkahelyén. Ki beteg, ki szabadságon van, ki pedig bumlizik. — A járvány egyre jobban terjed; 16-án 89, 19-én már 121 bányász esett a járvány „áldozatául". Ezeknek 95 százaléka földalatti dolgozó.

Kincsei Sándor üzemvezetővel az élen, az egészségesek nagyszerűen helytállnak. A fejteljesítmény a tervezett mennyiségnél 60 kg-mal magasabb.

— De ahhoz, hogy eredményeink mennyiségileg elfogadhatóak és tartósak legyenek, hogy a feltárás is megfelelő méretű legyen, sürgősen növelni kell a meglévő létszámunkat. Ez még akkor is fennáll, ha minden dolgozónk képes lesz a munkavégzésre. Nagyon gyorsan találnunk kell valami megoldást. Reméljük a tröszt vezetői segítségünkre lesznek — mondja el véleményét az üzem vezetője.

Nagyon megfontolandó a jelenlegi helyzet a jövő szempontjából. Nehéz dolog a létszám növelése, de talán meg lehet oldani, ha Váraljáról bányászokat lehet áthelyezni. Ha a létszám teljes lesz, napi 100 csillével több szenet küldenek felszínre a szászvári bányászok.

ANNA-AKNA BÁNYASZAI derekas munkát végeznek

Anna-aknai látogatásunk során felkerestük Weisz József elvtársat, az üzem vezetőjét, és tőle érdeklődtünk az üzem munkájáról. Weisz elvtárs örömmel válaszolt feltett kérdéseinkre.

— *Az Anna-aknai bányászok hogyan készülnek november 7. tiszteletére. Hogyan állnak a tervteljesítéssel?*

— Úgy, mint minden becsületes dolgozó. Üzemünk dolgozói jobb munkával, mindennapi tervük teljesítésével készülnek a nagy ünnepre. Természetesen beleértve a vezetőket is. Az ünnep tiszteletére vállaltuk, hogy az egy tonna fejteljesítményt elérjük. A járványos betegség ellenére is, mely nagyban akadályozta munkánkat, jelenleg a fejteljesítményünk 1,1 tonna. Bányászaink többet termeltek és termelnek, mint amennyi 650 főnyi összlétszámmal rendelkező üzemünktől várható volt. A járványos betegség miatt üzemünk sok akadályba ütközött, volt olyan nap, amikor 130 betegünk is volt.

— *Versenyben állnak valamelyik üzemmel?*

— Igen. Az alábbi feltételek alapján párosversenyben állunk a Pécsszabolcs, Béke-akna bányászaival:

1. A második félév végéig 3 százalékkal többet kell termelni az előirányzottnál. 2. Ezidő alatt az első félévhez viszonyítva a szén minőségét növelni kell és az önköltséget 10 százalékkal csökkenteni. 3. A balesetek számát lehetőleg a legnagyobb mértékben szintén csökkentenünk kell.

— *A versenyben idáig Anna-akna hogy áll?*

— Párosversenyben eddig mi vezetünk. A harmadik negyedév végén az első feltételt 104,1 százalékra teljesítettük, az önköltséget 8,7 százalékkal csökkentettük, és a minőségnél is 103,3 százalékra állunk. Sajnos a balesetek számának csökkentésénél nem mutatkozott javulás. A balesetek száma megegyezik az év első felével.

— *E szép eredmények alapján az Anna-aknai bányászok, milyen nyereségösszegre számíthatnak?*

— Ha a hátralévő időben — fejezte be válaszát Weisz elvtárs — üzemünk összes dolgozója ugyanilyen lelkiismeretesen dolgozik, mint eddig, akkor minden dolgozónk egy teljes havi fizetésre számíthat. Anna-aknának még soha nem voltak ilyen jó munkahelyei, mint most. Tehát minden tőlünk függ.

Három hónap eredménye

A találmányok, újítások és ésszerűsítések nagymértékben elősegítik az ország fejlődését, a termelés fokozását, s az egyén szempontjából sem mellékes. Az újítási díj kifizetése további munkára, „fejtörésre" készteti a fizikai és műszaki dolgozókat egyaránt. Tehát a cél kettős; a fejlődés meggyorsítása — ez mindnyájunk érdeke — és az újító díjazása — az egyén haszna.

A tröszt harmadik negyedévi újításának mérlege nagyszerűen mutatja, hogy dolgozóink élénken foglalkoznak az ésszerűsítésekkel. A három hónap alatt 165 javaslatot nyújtottak be, amelyekből 61-et elfogadtak és 54-et bevezettek. Az előkalkuláció szerint a várható megtakarítás 1 millió 748 ezer forint. Az utókalkuláció 7 javaslatot minősített elfogadhatónak, s a megtakarítás itt 662 ezer forint.

A kifizetett díj 122 198 forint. Különösen kiemelkedik a Béta-aknán dolgozó Gyimesi Ernő gépészeti vezető újítása. Javasolta, hogy a kis csuszdateknőt ne csavarral, hanem patenttel kapcsolják össze.

— Egy évi megtakarítás összege mintegy 100 ezer Ft. Csupán csak anyagban 36 000 forint többlet mutatkozik.

A korszerű eljárás sokkal gyorsabbá és könnyebbé teszi a csúszdák összeszerelését. A régi módszerrel 1 612 forintba került egy szerelés, most pedig 70 forint. A különbség tehát igen nagy. Egy év alatt 34 csúszdaátszerelést végeztek és többek között 98 csavart is megtakarítottak. 1 csavar ára pedig 36 forint. Tehát összevetve, jó munkát végzett Gyimesi Ernő. Ezért 6 261 forintot kapott.

A második negyedévhez viszonyítva — amikor 74 ezer forint volt a kifizetett újítási díj — a harmadik negyedben majdnem a kétszeresére emelkedett. Kormányunk tehát megbecsüli azokat a fizikai és műszaki dolgozókat, akik ötleteikkel hozzájárulnak a gazdaságosabb termeléshez, az ország fejlesztéséhez.

VASÚTÁLLOMÁSON

A minap egy vasutas ismerősöm azzal jött hozzám, hogy látogassam meg őket. Én meg is tettem ezt. Látogatásom célja az volt, hogy az „Új Komlón" keresztül tájékoztassam az olvasókat a komlói vasútállomás munkájáról. Kövesdi Gusztáv elvtárs, az állomás főnöke szívesen állt rendelkezésemre, és beszélgetésünk során az alábbiakat tudtam meg. A komlói vasútállomás dolgozói nem régen november 7-e tiszteletére versenyre hívták a bátaszéki vasútállomás dolgozóit, azzal, hogy melyikük éri el hamarabb az élüzem szintet, és melyik állomásnak lesz legtöbb kiváló dolgozója, figyelembevéve a következő feltételeket:

1. A kocsimozgatást 105 százalékra kell teljesíteni.

2. Kocsitartózkodást 106 százalékra.

3. A menetrendszerinti indítást pedig szintén 105 százalékra. Egyidejűleg ugyanezekkel a feltételekkel az állomás KISZ-brigádja — amely 18 főből áll, — szintén versenyre hívta a bátaszéki vasútállomás KISZ-brigádját. A komlói vasútállomás dolgozói egy dícséretre méltó felajánlást is tettek.

A negyedik negyedévi önköltséget 170 ezer forinttal akarják csökkenteni.

Subert elvtárs, a megyei forgalmi osztály vezetője felhívására itt is megalakult az úgynevezett komplex-brigád, amely előkészíti a téli forgalom zavartalan lebonyolítását. Kövesdi elvtárs szerint a vasúti forgalom zavartalan lebonyolítását nagyban elősegíti a szénbányászati tröszt azzal, hogy naponta három forta szerelvényt küld a sztálinvárosi nagykohónak. Egy fortaszerelvény 25 különleges kocsiból áll. Ezeket a kocsikat nem kapcsolják szét egymástól és ahogy Sztálinvárosba küldték, úgy kapják vissza. Igy ez, az állomás részéről időmegtakarítást jelent, mert ilyenfajta szerelvényeknél nem szükséges a kocsik ki- és bekapcsolása.

Mi tagadás, a komlói vasútállomás dolgozóinak van bőven munkájuk. Különösen a komplex-brigádnak. Ennek a brigádnak többek között az a feladata, hogy a vágányokat rendbetartsák. E téren a munkálatok megkezdődtek, de még sok a tennivaló, hogy télen is a forgalom zavartalan legyen. Az állomás dolgozói mindent megtesznek annak érdekében, hogy teljesítve vállalásaikat, kielégítsék az utazó közönséget, a komlói lakosságot és a fejlődő ipart.

Bízva a vasútállomás dolgozóinak önfeláldozó munkájában, azzal búcsúztam Kövesdi elvtárstól és az ottani dolgozóktól, hogy hamarosan egy másik látogatásom alkalmával, a győzelemről számolhatok be az „Új Komló" olvasó táborának.

Demeter

Korszerű biztosítás

A központi anyagraktár udvarán a délelőtti harmadban egy öttagú brigád dolgozik: Lücs Ádám, Szegő Gyula, Papp Tibor, Kerekes Béla és Ola Gábor.

Búg a motor, forognak a tömör kerekek, ügyesen, gyorsan mozognak a munkáskezek és rövid idő alatt a hosszú, egyenes szögvas nagy átmérőjű gyűrűre változik. Itt készülnek az úgynevezett TH-gyűrűk, melyeket a bányák korszerű biztosítására használnak. Ilyen gyűrűk gyártását Komlón első ízben 1957. májusában kezdték. Ez az öttagú brigád egy műszak alatt átlagban 45 darab TH-gyűrűt gyárt.

A brigád tagjaitól tudtuk meg, hogy a másik két brigád is egy-egy műszak alatt ugyanannyit termel. Tehát átlagban a három brigád napi termelése 130 darab körül van. Hogy ez mit jelent? Nézzük meg:

Mint ismeretes TH-gyűrűkkel biztosítják a fő- és mellékvágatokat. A biztosításnál a TH-gyűrűket egymástól 60 centiméter távolságba teszik. Igy 130 darab gyűrűvel mintegy 93 méter távolságot lehet korszerűen biztosítani. — Az ilyenfajta biztosításnak a népgazdaság szempontjából két nagy jelentősége van. — Az egyik az, hogy ez a biztosítás sokkal tartósabb, mint a régi. A másik az, hogy 93 méter TH-biztosítással kb 400 db 240 centiméteres fát lehet megtakarítani.

Érthető, hogy az ilyenfajta biztosításnál dolgozó bányászok jobban örülnek a TH-gyűrűknek, mert nem kell annyi fát vinni a munkahelyre, a TH-biztosítás nem igényel annyi munkát, mint a fával való biztosítás, és így a munka is gyorsabban halad.

Tekintettel arra, hogy a TH-gyűrűkkel való biztosításnak a bányászat szempontjából nagy jövője van, mi arra kérjük az illetékeseket, minden erejükkel támogassák a TH-gyűrűket készítő brigádokat, hogy akadálymentes munkával minél több TH-gyűrű jusson a bányákba.

Jugoszláv vendégeink

A Jugoszláv Vöröskereszt küldöttsége, Lepa Pijade, Nada Sevic és Krsto Orlandic, október 18-án városunkba is ellátogatott. A vendégek a délutáni órákban érkeztek a tanácshoz, ahol dr. Halas Gyula városi főorvos, a komlói Vöröskereszt elnöke, és Orosz István a tanács végrehajtó bizottságának tagja fogadta őket. A szívélyes beszélgetés alkalmával dr. Halas Gyula ismertette a komlói Vöröskereszt munkáját, majd kérte kedves vendégeinket, hogy látogassák meg Kossuth-bánya és a gépjavító üzem vöröskereszt szervezetét.

A küldöttség érdeklődéssel tekintette meg az üzemi elsősegélyhelyet, az új fürdőt, majd a központi bányamentő állomást. Kossuth VI-os üzem vöröskeresztes szervezeténél Lotz Károly szerb nyelven üdvözölte a vendégeket, majd kis bányászlámpákkal ajándékozta meg őket.

A háromtagú jugoszláv küldöttség, búcsúzóul baráti hangon írt emlékeztető sorokat az üzem vendégkönyvébe.

AZ OROSZ IRODALOM NAGYJAI

A Május 1. Kultúrotthon Klub helyiségében már jóval 7 óra előtt megjelentek az irodalmi est érdeklődő hallgatói. Kényelmesen elhelyezkedtek a fotőlyökben, a kis kerek asztalok mellett, s amíg az előadás meg nem kezdődött, halkan társalogtak egymással.

A beszélgetés 7 óra egynéhány perckor teljesen elcsitult. A Kultúrotthon művészeti előadója néhány kedves szóval üdvözölte a jelenlévőket s megkérte Selymes Péter pécsi egyetemi tanárt: beszéljen a komlóiaknak az orosz irodalom kimagasló egyéniségeiről, a költészet és próza nagy mestereiről.

Selymes Péter előadását néma csendben hallgatták. Az arcokon szinte visszatükröződtek a gondolatok, s az érzések, melyek egy-egy nagy író élettörténetének vagy művének méltatása közben önkéntelenül feloldódtak az emberben.

Míg az előadás — vagy másfél órán keresztül — tartott, a hallgatóság csendben figyelt. Csak néha-néha hajoltak össze a fejek, hogy Tolsztojjal, Csehovval, vagy Maxim Gorkijjal kapcsolatban egy-egy véleményt mondjanak egymásnak.

Értékes, nagyszerűt és szépet nyújtó irodalmi est résztvevői lehettek az érdeklődő komlóiak. Mintegy 90 percen keresztül ismerkedhettek a szovjet nép szeretett, népszerű irodalmi alakjaival, azok életfelfogásával és tanaival. Selymes Péter az előadás befejeztével ezeket mondotta:

— Talán nem sikerült mondanivalómat érdekes formában előadnom azonban ez csak az idő rövidsége miatt történt.

Valóban. Ahhoz, hogy a szovjet írók munkájáról, sokoldalú fejtegetéseiről, és küzdelmes életéről teljes, egész képet nyújthasson a hallgatók részére, sokkal több idő kellett volna. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ez alkalommal — október 23-án — megtartott irodalmi est nem volt tanulságos, maradandó élmény az érdeklődők részére.

— Nagyon hasznos volt az előadás — mondta az egyik magas, nyúlánk termetű fiatalember, miközben kabátját húzta fel. — Sokat tanulhatunk belőle. Most kissé mélyebbről is megismerkedhettünk a művelt szovjet nép kimagasló egyéniségeivel.

— Csodálatosan szép a szovjet írók alkotása, amelyben szinte állandóan visszatükröződik az a mélységes emberszeretet, amely annyira jellemzi az oroszokat — kapcsolódik a véleménynyilvánításhoz egy fiatalasszony is, aki ugyancsak figyelemmel hallgatta Selymes Péter előadását. S ezt a véleményt a hallgatóság valamennyi tagja csak megerősítette.

Az MSZMP tézisei
a Nagy Októberi Szocialista Forradalom
évfordulójára

Ahogyan a francia polgári forradalom idején Európa minden rendű és rangú reakciósai gyűlölték és rágalmazták a polgári demokratikus forradalom legkövetkezetesebb harcosait, a jakobinusokat, ugyanúgy gyűlölik és rágalmazzák negyven év óta a reakciós erők szerte a világon a szocializmusért való harc legkövetkezetesebb harcosait és vezetőit, a kommunistákat. És megfordítva: ahogyan azelőtt Európa minden haladó gondolkozású embere „vigyázó szemét Párizsra vetette" (köztük nem utolsó sorban a magyar demokratikus forradalmárok. Batsányitól Petőfiig és Ady Endréig), ugyanúgy 40 év óta a társadalmi haladás hívei az egész világon Moszkvára vetik vigyázó szemüket, a Szovjetunió szocialista építőmunkájának tapasztalatait tanulmányozzák, sikereiből hitet és erőt merítenek a saját reakciósaik elleni harcra.

Napjainkban különösen megerősödött a Szovjetunió elleni imperialista uszítás és gyűlöletkampány. Az amerikai imperialisták vezényszavára most folyt le az ENSZ-ben az úgynevezett „magyar ügyről" szóló jelentés tárgyalása, amelynek egyik fő célja szintén az volt, hogy a Szovjetuniót befeketítse és rágalmazza. Az 1956 október—novemberi magyarországi lázadás reakciós, ellenforradalmi és restaurációs jellegét, a nemzetközi imperializmussal való egyhúronpendülését legjobban szélsőségesen szovjetellenes, a szovjet—magyar barátságot és szövetséget rágalmazó irányvonala bizonyítja. Nincs is ebben semmi meglepő. Az ellenforradalmi reakció, amely fegyverrel támadt a társadalmi haladás, a szocializmusért való harc erőire és vezetőikre, a kommunistákra, természetszerűleg és a dolog lényegénél fogva fordult a Szovjetunió ellen, mely 40 esztendő óta támasza a haladás erőinek az egész világon. Ugyanilyen természetes és a dolog lényegéből folyik viszont az is, hogy a dolgozó osztályoknak — szembeszállva a külső imperialista reakció által támogatott belső ellenforradalom minden restaurációs kísérletével — szilárdan és következetesen ki kell állniuk a Szovjetunióval való szövetség és barátság programja mellett, mert ez a program beleesik saját demokratikus és szocialista vívmányaik megvédelmezésének és fejlesztésének, országuk függetlensége és békéje védelmének programjával.

Ez a program: programja a kommunistáknak, de nemcsak kommunista program, hanem nép, nemzeti program. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom negyvenedik évfordulóját olyan szellemben ünnepeljük meg, hogy egész dolgozó népünk megértse és átérezze: ez az évforduló nemcsak a kommunisták ünnepe, hanem egész népünké. Negyven évvel ezelőtt Oroszországban olyan új erők léptek a világtörténelem színpadára, amelyek döntő befolyást gyakoroltak a magyar nemzeti fejlődésre is: erősítették és hosszú, nagy harcok, győzelmek és visszaesések után segítették felemelni és hatalomra jutni a századokon át kisemmizett és elnyomott magyar dolgozó osztályokat. Ezek az osztályok kezükbe vették az ország irányítását, kivezették a magyar fejlődést történelmünk zsákutcájából, rávezették népünket és országunkat a szocializmus építésének, az imperializmustól való függetlenségének, a népjólét emelésének, a nemzeti műveltség felvirágzásának a széles országútjára. Az Októberi Forradalom negyvenedik évfordulója megünneplésének központi eszméje nálunk az — s ezt kell népünk legszélesebb rétegeivel megértetni —, hogy a magyar nemzeti fejlődés és a Nagy Októberi Proletár Forradalom között szerves és eltéphetetlen az összefüggés.

Párttaggyűlések

A komlói pártszervezetek október havi ünnepi taggyűléseiket az alábbi napokon tartják:

Anna-akna 26-án 15 órakor, Mélyfúró Vállalat 29-én 14 órakor, Tanácsvállalatok 29-én 16 órakor, Szénosztályozó 31-én 13.30 órakor, Kőbánya november 1-én 13.30 órakor, Erőmű 1-én 14.30 órakor, villamosüzem 1-én 14.30 órakor, tröszt 1-én 16 órakor, Szászvár bánya október 27-én délelőtt 9 órakor, Béta-akna november 2-án 16 órakor, Aknamélyítő Vállalat november 2-án 15.30 órakor, Kossuth-feltáró november 2-án 16.30 órakor, Kossuth szenes főkörlet 2-án 16.30 órakor, Kossuth szállítás 2-án 16.30 órakor, Vájáriskola 3-án délelőtt 9 órakor, III-as akna 3-án reggel 8 órakor, Építőipari Vállalat 4-én 16.30 órakor, Anyagelláto üzem 5-én 16.30 órakor, 24-es AKÖV 4-én reggel fél 7 órakor, Pedagógus pártszervezet 5-én 15.30 órakor, Belváros november 5-én 16 órakor.

A KISZ HÍREI

A KISZ Országos Szervezőbizottsága „Ságvári Endre" Érdeméremmel tüntette ki az alábbi komlói fiatalokat:

Molnár Ferencet, a vájáriskola igazgatóját, Szálkai Istvánt, a Karbantartó Vállalat KISZ-titkárát, Kéri Jánost, a VI-os üzem dolgozóját, Péter Jánost, a VI-os üzem dolgozóját, Némedi Mihályt, az Aknamélyítő Vállalat dolgozóját, Goldberg Ferencet, a VI-os üzem dolgozóját, Simon Istvánt, az Anna-akna dolgozóját, Zsula Jánost, a sásdi tanács dolgozóját, Szakolczai Károlyt, a VI-os üzem dolgozóját, Horváth Gábor honvédet, Müller Imrét, az erőmű dolgozóját, Hetesi Józsefet, Czukor Lászlót, a Május 1. Kultúrotthon dolgozóját, Angyán Lászlót, a komlói rádió dolgozóját és Németh Ferencet, a Kossuth-bánya KISZ-titkárát.

A kitüntetéseket október 21-én délután ünnepélyes keretek között Papp Imre elvtárs, a KISZ Komló városi bizottságának titkára adta át.

A sejtélet megjavítása
Szászváron is hasznos

Taggyűlés előtt látogattam meg a szászvári pártszervezetet. Erős, munkában, harcban sokszor próbált és edződött csaknem 100 fős pártszervezetet. Tagjai nem könnyen zavarhatók meg különböző ellenséges nézetekkel, nem mintha marxista képzettségük már teljes lenne, de többségük a munkásmozgalom régi harcosa, s ahol hiányos az elméleti felkészültség, ott legtöbbször helyes útbaigazítást ad a harcos múlt tapasztalata, a ritkán tévedő proletár ösztön.

Ezért is lepett meg bennünket, hogy mint probléma jelentkezik e pártszervezetnél a pártcsoportvezetők munkája. Nos, nem arról van szó, hogy a pártcsoportvezetők nem dolgoznának, nem jutna el a tagsághoz a pártbélyeg, a mozgalmi események, taggyűlések értesítése. Arról van szó, hogy szeretnék jobban végezni munkájukat, jobban aktivizálni minden párttagot, élőbbé, eredményesebbé tenni a kis pártsejtek munkáját.

Ez nem könnyű dolog, de nem is megoldhatatlan. Csupán az kell hozzá, hogy a pártcsoportvezetők ne csak úgy ismerjék a sejt tagjait, mint köszönőviszonyban lévő ismeretleneket, hanem egész emberi és mozgalmi életük segítői, tanácsadói, apróbb, nagyobb családi-emberi gondjaik intézői, s az élet minden kérdésében harcos társaik legyenek. S ezt valahogy másként kell elkezdeni, mint ahogy teszi jelenleg a pártcsoportvezetők egyikemásika. Most úgy van, hogy a pártirodán megkapják a tagsági bélyegeket, aztán, ha a pártcsoportvezető fáradt, vagy nem ér rá, megkéri feleségét, vigye azt szét a sejt tagjaihoz.

Mi megértjük, hogy a bányamunka nem könnyű mesterség, s nem is üdülőhely, ahol fáradalmakat pihennek ki, hanem éppen az ellenkezője. S munka után is akad mindig 'ennivaló a család, a ház körül. S akad gond, elintézni való is, melyben bizony nem egyszer jó lenne a segítség.

Csakhogy ugyanez a helyzet a pártcsoportvezetőkhöz tartozó sejttagoknál is. Ők is sokszor várnának tanácsot, segítséget, politikai vagy egyéb természetű dolgaikban. Ha a pártcsoportvezető csak úgy tartja a kapcsolatot sejtjének tagjaival, hogy taggyűlésen köszönnek egymásnak, a munkahelyen udvariasan egymás egészsége felől érdeklődnek, s a pártbélyeget is „közvetítővel" — feleséggel, gyerekkel — juttatja el a párttagokhoz, természetesen az ilyen sejt nem is működhet jól. Ha azonban a sejtvezető személyesen keresi meg a párttagokat, legalább havonta, élénk, az összes közös és egyéni problémákat sejtgyűlésen megbeszéllik, közös dolgaikban együtt járnak el, a pártcsoport élete aktív, lüktető, eredményes lesz a jövőben.

Köszöntjük *a KISZ I. országos értekezletét*

A napokban nyílik meg a KISZ I. országos értekezlete. Megalakulása óta csupán fél év telt el, de mégis rendkívül gazdag tevékenységről vethet számot ez a harcokban született, s egyre inkább erősödő, az ifjúság mind szélesebb tömegeire támaszkodó kommunista ifjúsági szövetség.

Itt Komlón is nehéz időben alakultak meg első szervezeteink, akkor, amikor még a fiatal fejekben tisztázatlanok voltak az ellenforradalom kitörésének okai, bőven tenyészett a sok ferde és ellenséges nézet, vélemény. Akkor alakultak meg, amikor az ellenség már nyiltan ugyan veszélyesnek tartotta, de titokban még bőven szórta pocskondiázó, rágalmazó véleményét a pártra, a kommunistákra.

Városunkban is harcban született az alig százra tehető kommunista fiatalokból álló szervezeti mag, amely az elmúlt hónapokban létszámban és a szervezetek számában kiterebélyesedett. Ma már ezren felül vallják magukat Komlón kommunista fiataloknak, s büszkén. Büszkék eredményeikre. Arra, hogy mintegy 25 szervezetük van, arra, hogy megvívták a harcot a fiatalok között burjánzó ellenséges nézetekkel. Arra, hogy kiemelkednek a kommunista fiatalok a munkában, a tanulásban. Az eltelt félév az emberiség történetében, vagy akár hazánkban szinte csak perccel mérhető. De e rövid idő is elégséges volt arra, hogy számos csatát nyerjen ez ifjú, harcos mozgalom. Jelentős tömegpolitikai akciókat hajtott végre. Számos ifjúsági találkozót rendezett.

Kibontotta s komoly eredményekre vitte az ifjúság kulturális életét. Itt Komlón a bálok, ifjúsági hangversenyek, önálló zenei és táncbemutatók, zenés kirándulóvonatok, VIT-karnevál, fáklyás politikai tüntetések jelzik e mozgalom eredményes állomáshelyeit.

S most, az országos értekezlet előtt már elmondhatjuk, hogy a szocializmus építésének új harcosai, alkotói nőttek ki soraikból, melyek lelkesen vesznek részt jelenleg is az ifjúsági brigádokon keresztül a különböző munkaversenyekben. Elmondhatjuk, hogy a szervezetek tagsága szinte napról napra gyarapodik, a mozgalom befolyása nőttön nő. Elég erre annyi példának, hogy a napokban vettek fel mintegy 30 új tagot a vájáriskolán, nemrég alakult meg a vasutas, a gimnazista KISZ-szervezet. S ma adunk hírt a szászvári szervezet megalakulásának előkészületeiről.

Az országos értekezlet komlói résztvevői tehát harcos tapasztalatokkal, az eddigi eredmények tapasztalataival fogják támogatni az értekezlet munkáját. Sok sikert kívánunk hozzá.

Az akadályok elhárulnak

Sokak előtt volt érthetetlen, hogy Szászváron, Baranya északi bányaüzemeinek a fontos harci bázishelyén miért is nem alakult meg mind a mai napig a Kommunista Ifjúsági Szövetség. Voltak, akik már vágyálmaikat szerették volna valóságnak magyarázni ezzel kapcsolatban. Azt, hogy itt nincsenek kommunista fiatalok, s reménykedve sorolták e bányászfiatalokat saját elvnációjukhoz.

Hát tévedtek. Mint ahogy meggyőződtünk róla, nagyon is reális s ahogy mondani szokás „objektív" okok gátolták eddig a kommunista ifjúsági mozgalom szárnybontását Szászváron. S ez az ok egyszerűen a helyiség hiánya. A tavasz óta folyt a harc a fiatalok tanulását, szórakozását, társadalmi, mozgalmi életét biztosító helyiség megszerzéséért. S a jelen helyzet ismét azt bizonyítja, hogy kommunisták számára lehetnek nehézségek, elhárításra váró akadályok, de lehetetlen nem lehet. Az akadályok elhárultak, s a szászvári kommunista fiatalok előtt a közeli napokban megnyílik a kultúrotthon egyik szépen berendezett helyisége, hogy otthont adjon számukra.

Az akadály elhárult, s a megalakult szervező bizottság most már napok alatt befejezi munkáját, hogy az új otthon falai között minél előbb csendüljön fel a fiatalok vidám dala, minél előbb megkezdődhessen a szervezeti munka, a küzdelem, hogy a többi már hónapokkal ezelőtt megalakult KISZ-szervezetet utólérhessék. S hogy ez sikerüljön, a komlói testvérszervezetek tapasztalataik átadásával segítik új fiatal szászvári társaikat.

Tordai György:

UBRYK BORBALA TÖRTÉNETE

XXXIV.

Amikor magamhoz tértem, egy szegényes szobában feküdtem. Egy vén anyóka aggódó arccal hajolt fölém. Többen is voltak a kis szobában és keresztet vetettek örömükben, hogy felébredtem.

Enni adtak, és kedvesnővérnek szólítottak. Ekkor döbbentem rá, hogy ruhám elárult. Amikor megemlítették, hogy már üzentek a papért, azonnal menekülni akartam. Nagynehezen lábra álltam, s tántorogva léptem a kijárat felé. De hiába, mert jött már szembe velem a falu plébánosa. Visszafeküdtem az ágyba, ő leült mellém, s faggatni kezdett, honnan jöttem, hová tartok. Mindent megvallottam neki, jobbat nem tehettem, hisz hazudni bűn, s nem is tudok...

Látszott, hogy nagyon meglepődött a hallottakon. Szigorúan meghagyta, hogy vigyázzanak rám, és sietve eltávozott. Rövidesen poroszlókkal tért vissza. Láttukra zokogva hanyatlottam párnáimra.

Ugy látszik, nem kerülhetem el sorsomat! A wesolai klastromban nagy volt a csodálkozás, amikor megérkeztem. Hivatták Zita fejedelemasszonyt, aki alig, hogy kísérőim eltávoztak, vadul ütlegelni kezdett.

— Most meglakolsz! Nem szöksz meg többé soha! — kiáltotta.

Ebben most már én is biztos voltam...

Valami olyat is mondtak, hogy a sátán rabolt el a kocsiból, és az hozott vissza a zárdába. Gratianus atya látta a sátánt, amint az a kocsit megállította és kénköves lángok közt magával ragadott."

— Várjon, ügyész úr — szólt az orvos, — itt egy levél, mely bővebb felvilágosítást nyújt a sátánnal kapcsolatban. A levelet Gratianus atyának írta egy Szaléz nevű szerzetes. Az első része nem érdekel bennünket, mert személyes dolgokról szól, annál inkább a második. Hallgassák csak:

„Bonaventura mesélte nekem a jómúltkor azt az esetet, hogy századunkban utoljára egy kegyes pap, Gratianus páter találkozott a sátánnal. Ez úgy történt, hogy kocsin szállítottak új helyére egy szerzetesnőt, akit állítólag megszállott a sátán. Hír szerint azonban a szűz nem a sátánnak, hanem a szerelem ördögének hatalmában volt csupán, és a sötétséget kihasználva, kisiklott jó papunk kezéből.

A mi páterünk ott állt bőrig ázva az úton, apáca és ördög nélkül. De ez mit sem tesz, fog ördögöt az ügyes barát, ha kell! Behajtatott a zárdába, ahová a szűzet vinni kellett, és izgatottan kereste fel a főnökasszonyt. Előadta neki, mily szörnyűség esett az éjjel az örödöggel cimborázó nővérrel:

— Aznap este nagy vihar dúlt, irtóztató villámok csapdostak mindenfelé. Ahogy ballagott a kocsi, egy villám éppen előtte csapott le, s megvaditotta a két ártatlan lovat. Ugy vágtattak azok, mint fékjük vesztett táltosok. Az utasok egymásra borultak félelmükben, csak az ördög barátnője maradt nyugodt, s mosolyogva nézte a rémült papot és nővért. Egyszerre csak borzasztó fültyülés hallatszott, szikrák pattogtak a kocsi körül, s a megvadult lovak megtorpantak. Kénes lángok gyúltak ki, s vérvörös, izzó lovon ott termett maga a sátán.

Mesemondó papunk azt is leírta, hogy milyen volt a sátán. Kerek tojásfejét fekete, csapzott haj borította, állán szakáll, homlokán hegyes szarvak éktelenkedtek, görbe orra a szájáig ért. Arca izzó vashoz volt hasonló, lába patában végződött, óriás farka mögötte repdesett. Kezében háromágú villa volt, s még lovának zabláját sem tartotta, csak úgy ült nyereg nélkül a szörnyű ménen... Rákiáltott az apácára:

— Jössz-e poklok királynőjének? Jer, magammal viszlek!

Az apáca, Bonaventúra szerint, ezt válaszolta:

— Vártalak, szerelmem, sátánom, atyám és uralkodóm.

Erre a sátán félkezével felvette az apácát, maga mellé a tüzes paripára, és miközben dühös pillantást vetett a papra, egy villámon elvágtatott. A mi papunk még sokáig nézett utána, s látta, amint nagy ívben fel, majd lefelé szálltak. Megnyílt előttük a föld, kénes lángok csaptak ki a pokol kapuján, s aztán eltűntek az izzó mélységben.

Igy mesélte el ezt a tiszteletreméltó pap a zárda fejedelemnőjének, s az nem kételkedett szavában. Kiadta az írást, melyben tudomásul vette, hogy az apácát elragadta a sátán. Ezzel az írással tért vissza a jó pap oda, ahonnan elindult, s ezzel számolt el az apácáról a klastromban.

Bonaventura azzal zárta a mesét, hogy ha valaki netán találkozna még a sátánnal, el ne felejtsen nyugtát kérni tőle az elrabolt apácáról, mert a nevezetes eset óta már nem fogadják el az olyan nyugtát, amit földi halandó ír alá. Ezután csak a sátán sajátkezű aláírása hiteles.

Mindezt azért írom le neked, mert azt gyanítom, hogy a szóbanforgó Gratianus te lehettél, hisz ismerlek kópéságaidról... Ha mégsem te voltál, örökké sajnálhatod, mert az utolsó alkalmat mulasztottad el a sátánnal való találkozásra..."

— Azt hiszem, Gratianus épp annyira hitt a sátán létezésében, mint az istenében! — fakadt ki Lázár atya.

— A „kópéság" mindenesetre jól sikerült — jegyezte meg Riviere.

Az ügyész folytatta az olvasást:

„Egy óra sem telt el, mióta visszahoztak a gyűlölet helyére, s már a beszélgetőterembe vezettek, ahol éppen úgy félkörben álltak a nővérek, mint első elítéltetésem alkalmával. Zita fejedelemasszony villámló tekintettel nézett rám, s máris kimondta az ítéletet:

— Gyalázatos vétkeid és kétszeri szökési kísérleted büntetéséül e szent falak legmélyebb börtönében fogsz szenvedni! Se nap, se világosság ne jusson be hozzád, sötétségben, penészes falak között vezekelj... Ki vagy taszítva körünkből, Jovitta nővér, örökre. Mindenkinek intőjelül, légy elátkozva, megátkozva és — elevenen eltemetve!

... Könnyet sem ejtettem, jajszót sem hallattam, csak néztem őket, mint valami világbéliekét.

Még hallottam, hogy felzúg a válasz, a nővérek bármit éreztek is belül, „igen"-t mondtak a büntetésre.

Éjszakára a cellámba zártak. Ott írom e sorokat. Esteledik... Az utolsó estém... Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?"

Az ügyész elhallgatott. Mindannyian kérdőn néztek rá.

— Itt véget ér Borbála naplója. A többi lap üres... Finita!

— Nincs még vége, Uraim! — szólalt meg az orvos. — Itt a breviáriumban is vannak feljegyzések. Bizonyára ez a folytatás. Ezt majd én olvasom fel.

„Elkezdődött a legszörnyűbb megpróbáltatás, amit emberre mérhetnek. Letuszkoltak a folyosóra, ahol a falak mellett álltak volt testvéreim. Közülük hatan szeges korbácsot tartottak a kezükben. Ludwina hozzám lépett és leszaggatta ruháimat. Teljesen meztelenül álltam ott. S lesújtottak rám a szeges korbácsok. Vér borította el testemet, melyen egyetlen tenyérnyi ép hely sem maradt.

Egyszerre Ágota felé löktek. Ugy láttam, megremegett a keze, aztán mégis lesújtott a korbáccsal, s ez az ütés volt a legfájdalmasabb...

Amikor összeestem, vízzel fellocsoltak, lemosták rólam a vért és tiszta fehér halotti ruhát adtak rám. Kérésemre a breviáriumot kezembe adták. A közeli terembe vezettek, ahol rávatal állt. A rávatalon felnyitott koporsó, abba fektettek.

(Folytatjuk)

Mit kell tenni bányászainknak!

Egy évvel ezelőtt Magyarország tragikus események színhelye volt. A már korábban szervezkedő ellenforradalmi erők — nyugati segítséggel — véres ellenforradalmat robbantottak ki, s céljukat egy mondatban lehet sűríteni: visszaállítani Magyarországon a kapitalizmust. A hazájukat szerető dolgozók azonban látták aljas mesterkedésüket és nem kértek a tőkés rend visszaállításának „örömeiből.“ A szovjet katonák elvtársi segítsége elnémította a rangjaikat „kérlelakálssan“ visszakövetelő tiszt urakat és a báróivadékokat.

A munkáshatalommal soha ki nem békülő Horthy maradványok októberi üvöltése tiszavirág életű volt, s mikor látták, hogy legjobb eltűnni, rombolni kezdtek. Hogy menynyi érték pusztulása terheli őket, azt 22 milliárd mutatja.

Nem tudtak nyakunkra ülni ezek a hazátlan bitangok, Horthyval az élen, aki kincstári látvánnyal ismét belovagolt volna kivénhedt fehér lován. Megdöglött a ló, s a magyar nép hóhéra sem választott más utat.

A felkavart kedélyek lassan elcsitultak és megindult a termelő munka. Télvíz idején voltunk s didergő országunk nagyon várta az életet adó szenet. Bányászaink — leszámítva a naplopókat — dolgozni kezdtek.

Egy év munkájának tükrében elmondhatjuk, hogy a termelés felfelé ível. Már ott tartunk, hogy megközelítettük az ellenforradalom előtti szintet. Ehhez szorosan hozzátartozik a bányászokat megillető kedvezmények bevezetése. Hűségjutalom, nyereségrészesedés, felemelt bérek, 10 000 bányász lakás építése, 7 órás munkaidő és még sorolhatnánk.

Tehát csak az ellenségünk mondhatja, hogy nincs fejlődés, de ez nála már megszokott hazugság, mert a tények minket igazolnak. A kedvezmények azonban szorosan hozzátartoznak bányászaink kötelességéhez, a tennivalóhoz. Mik is ezek?

Küszöbön a tél. Fel kell készülni a folyamatos szénermelésre és a bányászok munkakörülményeinek a biztosítására.

Komlón előreláthatólag nem lesz fennakadás, öt frontfejtésre és két kamrafejtésre számítanak tartalék munkaként. A fejtéselőkészítés az egyik legfontosabb tennivaló. s itt kell érvényesülni a fizikai és műszaki dolgozók igyekezetének.

A zavartalan termelés és szállítás új módszere is figyelemre méltó. A Kossuth függőakna körül fúrt lyukakba perforált csöveket helyeznek s elvonják a vizet a függőaknától és ezzel kizárják a jegesedést.

A tennivaló tehát: felkészülni a téli időszakra, tartalékfejtéseket biztosítani és elő segíteni a zavartalan szállítást. A mennyiségi és minőségi emelkedés természetesen állandó feladat s bízunk a feladatok sikeres megoldásában, mert ez a méltó válasz a gyilkos ellenforradalmárok rombolásaira.

Az ország azt kívánja minden bányásztól, minden műszaki dolgozótól, hogy becsületesen teljesítsék kötelességeiket, mert gyáraink várják a szenet és a munkásotthonokban is szükség van kellemes melegre. Kormányprogramunk nagy lehetőséget biztosít a gyors felemelkedésre, de ez csak úgy valósítható meg, ha valamennyi állampolgárunk kiveszi a részét ebből a munkából, ahol bányászaink méltó helyet foglalnak el.

Kossuth-Petőfi-Táncsics

Olvasva a három közismert nevet, az olvasó ne értsen félre, nem róluk írunk. Azért használtuk címnek ezt a három nevet, mert a komlói vasútállomáson láttuk egy nagy falitáblán.

Ugyanis a vasútállomáson három brigád van, amelyek régóta egymással versenyben állnak. Éppen a táblát néztük, amikor hozzánk jött egy vékony, magastermetű, kormorsarcú vasutas, Berta Pál. Szolgálatban volt. Félig mosolyogva, de büszkén tudomásunkra hozta, hogy ő bizony a Kossuth-brigád tagja. Hogy miért volt büszke erre Berta Pál? Érthető. A brigádok versenyében első a Kossuth-brigád, 370 ponttal, második a Petőfi-brigád 360 ponttal és a harmadik a Táncsics-brigád 350 ponttal. Az első helyen álló brigád 1100 forint jutalmat kap, a második 666 forintot és a harmadik 444 forintot.

Berta Páltól tudtuk meg, hogy a komlói vasútállomás ilyen célokra a Pécsi MÁV Igazgatóságtól minden hónapban 2200 forintot kap. Így tehát a három brigád tagjai minden hónapban pénzjutalomban részesülnek. A versenyben első helyen álló brigád a 2200 forint 50 százalékát kapja, a második brigád 30 százalékát, a harmadik pedig 20 százalékát. Ez a három brigád ugyanazon feltételek alapján versenyzik egymással, mint a komlói vasútállomás a bátaszéki vasútállomással. A brigádok között a legnehezebb dolga a Petőfi-brigádnak van, mert ez a KISZ-brigád néven a bátaszéki vasút KISZ-brigádjával is versenyez.

Még rövid idő volt a vonat indulásáig. Az utasok a vonat ablakaiból utolsó pillantást vetettek az állomás felé. Berta, a vasutas sietve köszönt és elment. Mi pedig a versenytáblát nézve, úgy örültünk a szép eredményeknek, akár ez a magastermetű vasutas.

Jobb minőségű lesz az illetményszén

A hidegebb idő beállta előtt mindenki igyekszik beszerezni a téli tüzelőjét. Sokan vitetik haza az illetményszenüket és ezek közül többen kifogásolják a szén minőségét. Hogy a kifogás nem alaptalan — arról mi is meggyőződtünk. Csökkent az illetményszén fűtőértéke.

— *Mi ennek az oka? — tettük fel a kérdést Kubó Sándornak, a tröszt MEO vezetőjének.*

— Elismerem, hogy a minőség kifogásolható. Ennek több oka van. Az utóbbi időben Béta- és III-as aknán termelt szenet adunk a dolgozóknak. A két aknáról kötélpályán szállítjuk a szenet a Kossuth aknai állomásra, ahonnan haza szállítják. Míg a szén ezt az utat megteszi, nagyon sok minden történik, ami a minőséget károsan befolyásolja.

Vegyünk néhányat ezek közül. Az említett aknákon a kijelölt csapatok fejtik az illetményszenet. A palát külön erre a célra kijelölt dolgozóknak kell válogatni. Ha azonban a csapatnál hiány van a munkaerőben, akkor rendszerint a palaválogatás elmarad. Eredmény: romlik a minőség.

Vagy pedig. A kiszállított szenet bunkerokban tárolják. Az illetményszén külön bunkerba kerül. Ha a tárolótartályok megtelnek és az illetményszénnek kijelölt még nem, akkor ideöntik a rosszabb minőségű szenet is, mely ugyancsak a minőség rovására megy.

Előfordult az is, hogy a Kossuth-aknai állomásról 20 csille illetményszenet kértek. Ezt a mennyiséget rendesen, egymásutáni csillékben le is küldték. Igen ám, de az állomáson csak 5 csillével fért el, a többit leküldték az osztályozóba. Egyszóval nem a rendeltetési helyére került.

— *A tröszt milyen intézkedéseket tesz a hibák megszüntetése érdekében, hogy a minőség kifogástalan legyen?*

— Néhány nap múlva csak — kifogástalan minőségű — III-as aknai szenet adunk. Felszerelünk egy vibrátort, mely a darabos meddőt nem engedi bekerülni az illetményszén közé. Ennek a szerelése megkezdődött, reméljük a szénosztályozó dolgozói időre elkészítik. A jó minőség feltétele az is, hogy a bányászok jó minőségű munkát végezzenek!

Ennek nyomán olyan szenet kapnak a családok, amely a legideálisabb a fűtés szempontjából. A lehetőség adva van, de ehhez nagyon sok dolgozó becsületes munkájára van szükség — mondotta befejezésül a MEO vezetője, mellyel mi is egyetértünk.

NÉVTELEN HŐSÖK

Sokszor foglalkozunk az ellenforradalom után megindult pezsgő élettel, azzal a nemes és szép kormányprogrammal, amely rövid idő alatt annyi újat kezdeményezett. Ezt a programot a becsületes magyar dolgozók együttes erővel hajtják végre és a szorgalmas kezek munkája nyomán jelentkező sikerek népünk alkotókészségének ismételt bizonyítéka.

Ha végignézünk városunk épülő házain, akkor látjuk, hogy mennyi munka és érték van ezekben az épületekben és illő, hogy azokra is gondoljunk, akik ezeket a szép, derűs lakásokat építik. Gondoljunk azokra az egyszerű, kérgeskezű emberekre, akik hordták a téglát, rakták a falakat s verejtékezve emelték a nehéz gerendákat.

Van olyan, akinek a nevét a kiváló munkán keresztül sokan ismerik, de többségük neve nem röppen hír szárnyán, nevüket csak társaik ismerik és most ezekről kell szólni.

Emlékezzünk a kubikosokra, a keménykötésű, kevésbeszédű emberekre. Gyöngyöző, naptól barnára égett vállukon és karjukon feszülnek az izmok, amint szakmai ügyességgel tolják a talicskát, vagy forgatják az ásó nyelét. Az ő munkájuk és verejtékük is benne van a házak alapjaiban és bátran mondhatjuk, hogy rájuk lehet számítani.

Utódaik ők azoknak a kubikosoknak, akik 27 évvel ezelőtt a csekély kereset miatt sztrájkba léptek. Ők voltak azok, akik a mezőváros placán felsorakozott katonák parancsnokának, aki így ordított: pusztuljanak! Látni sem akarom magukat! Így kiáltottak válaszukat: Akkor vakuljon mög! Maga kutyakíla! Sokat közülük kínoztak és gyötörtek, de meg nem törhették őket.

Csendes emberek, de az igazukat nem hagyják, harcolnak az ősi jussért, munkájuk megbecsüléséért, az illő fizetésért. Tiszteletteljel tekintünk rájuk és valamennyien, a társadalom megbecsült tagjai.

Névtelen hősök az állványon dolgozó kőművesek és segítőik. Tűz rájuk a nap, fagyosra csípi orcájukat a hideg szél, barázdát húz a lecsorgó eső foltos ruhájukon és ők dolgoznak. Serény kezük nem pihen és akkor boldogok, amikor szépet és jót alkotnak.

Áldozatos és fáradságos munkájukat most nem egyes emberek, hanem a dolgozók élvezik. Bányászok, kőművesek, útépítők és rakodó munkások laknak a szép házakban.

Az ő nevükben arra kérjük az illetékeseket, hogy ügyes-bajos dolgaik elintézésében megértéssel és a legnagyobb jóindulattal járjanak el. Panaszaikat orvosolják, amiben lehet, segítsék őket.

Sok ilyen egyszerű ember van közöttünk. Róluk talán soha nem írnak az újságok, talán fényképüket sem ismerik, de itt vannak s kezük nyomán hull a rög, serényen koppan a tégla. Köszönjük nektek Eininger, Marci és Hideg brigádok, Réger Tamás, Bíró Imre és Szopkó Dénesek a jó munkát.

Joó György

Kis esetekből nagy ügyek

Bocsánat kedves olvasó, hogy türelmét ismét apró kis autóbuszon történt esemény leírásával tesszük próbára. Az utazó ember a buszokon sok mindent lát, tapasztal, megfigyel. Hiszen annyi figyelemreméltó dolog történik itt.

Megfigyeltük, hogy a Pécsről jövő autóbuszok nem szívesen veszik fel a Mánfáról és Budafáról Komlóra, a piacra utazó idős paraszt nénikéket. A kosarak miatt félnek tőlük. Néha az utasok, máskor pedig a kalauz vagy a vezető viselkedése nem éppen dícséretre méltó. Durván szólnak ezekre az asszonyokra, éppen úgy, mintha ők jókedvükből utaztatnának.

— Mért nem viszi már hátrább a kosarát, nem látja, hogy nem tudnak felszállni! — halljuk gyakran a vezető, vagy a kalauz hangját. Máskor meg már megállás előtt tesznek megjegyzéseket.

A fiatalok udvariasságáról még beszélni sem lehet. Tőlük nyugodtan állhatnak végig ezek az idős asszonyok, helyüket nem adnák át semenyiért. Pedig az asszonyok áruikkal a jobb áruellátást teszik lehetővé, s ezért nem lenézni, de pártfogolni, segíteni kell őket. Legyenek ebben segítségünkre az utasok, a jegykezelők, de még a vezetők is.

Kereskedelmi tájékoztató

Miután rohamléptekkel közeledünk a téli hónapok felé, egyre gyakrabban gondolunk a finom disznótoros vacsorákra, amelyek olyan nagyszerű élvezetet nyújtanak egy-egy étkezés alkalmával. Miután a hízó beszerzése nem okoz problémát, inkább a feldolgozásra kerülő hús kellékei után érdeklődünk.

Bednár elvtárs, az Észak-Baranya megyei Népbolt komlói kirendeltség vezetőjének jelenlétében megkérdezzük Dobos Ferenc elvtársat, a pécsi áruforgalmi osztály vezetőjét és Szili József elvtársat, a pécsi áruforgalmi osztály előadóját:

— *Tudjuk-e biztosítani a vágások idejére a szükséges fűszereket és marhabelet?*

— Budapestről október 22-én 80 ezer méter sózott belet kaptunk. Ez a mennyiség egyelőre elegendő ahhoz, hogy a vágások kezdeti időszakában ne legyen fennakadás. Azért, hogy a későbbi hónapokban is folyamatosan tudjanak marhabelet vásárolni, megtettük a szükséges intézkedéseket.

Bors, só, paprika, rizs, árpagyöngy jelenleg is kapható a fűszerboltokban. A 16 forintos rizsből 120 q van raktárunkban.

— *Számíthat e Komló lakossága novemberben Mirelite áruféleségekre?*

— Mirelite áruféleségeket feltétlenül szerzünk be, hiszen az e célt szolgáló mélyhűtő szekrényt már elhelyeztük s Petőfi téri 15-ös Fűszer-Csemege boltba. Az áruféleségeket azonban novemberben még nem tudjuk biztosítani. Ezügyben a jövőhéten utazunk Kaposvárra, ahol tárgyalásokat folytatunk a mélyhűtő üzemmel. Az eredményről majd tájékoztatjuk Komló lakosságát.

Tanácstagi fogadóórák

1957. október 28.

Buhály László, Kökönyös Ny. iskola délután 5 óra. Fekete Pál, Anna-aknai iroda délután 5 óra. Gábor Balázs, Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Góla Józsefné, Tanácsház délután 5 óra. Huszti Sándorné, Belvárosi iskola délután 5 óra. Lassan János, Fürst Sándor u. óvoda délután 5 óra. Pintér Imre, Zeneiskola délután 5 óra. Sabacz Jánosné, Gesztenyési iskola délután 5 óra. Sonkoly István, II. sz. Legényszállás délután 5 óra. Vudi Ádám, Mecsekjánosi kirendeltség délután 5 óra. Szegődi Ottó, Kenderföldi óvoda délután 5 óra.

1957. október 29.

Czukor Józsefné, Kökönyös Ny. iskola délután 5 óra. Kiss Tóth Imre, Tanácsház délután 5 óra. Molnár II. István, Fürst Sándor u. óvoda délután 5 óra. Pavlicsek József, Keleti iskola délután 5 óra. Pintér Mihály, Zeneiskola délután 5 óra. Simek Árpád, Gesztenyési iskola délután 5 óra. Tatai Jánosné, Kossuth-aknai villamosüzem délután 5 óra.

1957. október 30.

Ebert Vilmos, Kökönyös Ny. iskola délután 5 óra. Jauch György, Kökönyös Ny. iskola délután 7 óra. Kámarás József, Kenderföldi óvoda délután 5 óra. Kerényi József, Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Koppendorfer Elek, Belvárosi iskola délután 5 óra.

DEMETER KÁROLY:

NYUGTALAN NAPOK...

III.

— Ez így nem mehet elvtársak...; Valami nincs rendjén... Miért nem adnak fegyvert...; miért nem adnak tüzelési parancsot?... Meddig várnak még?

— A medvét is szép szóval idomítják barátom — szól az egyik.

— Ezeket nem lehet idomítani. Erőszakra erőszakkal, fegyverre fegyverrel kell válaszolni — mondja a párttitkár.

Ismét csend. Esteledik... Bár elég korai még az idő, de kint már sötét van. Rövid beszélgetés után négy fiatal útnak indul. A feladat: körülnézni a városban. Az emberek hangulatát figyelni. Az esőcseppek ritkán és egyhangúan loccsannak szét a nedves úttesten. Kettesével mennek. Kijárási tilalom van. A hídnál egy páran beszélgetnek. Két rendőr igyekszik feléjük. Széjjel mennek.

— Magukra nem vonatkozik a kijárási tilalom? — szól az egyik rendőr a négy fiatalnak. — Mit keresnek ilyenkor az utcán?

Mátrai, a DISZ-titkár hirtelen elsápad, s dadogva mondja, hogy kik és honnan jönnek, s miért vannak még kinn az utcán. A rendőr cigarettával kínálja őket és tüzet kér.

— Köszönjük, hogy segítenek. Arra menjenek, — mondja szinte felbátorítva majd ők is eltűnnek az utca sötétjében.

A Sport Étterem előtt, a tüntetések szervezője, Merész állítja le a négy fiatalt. Csizmája messziről fénylik. Lódenkabát van rajta.

— Na nézd csak kik jönnek. Egy...; kettő...; négy komcsi... Ejnye, ejnye... Még nem kell félni, — mondja. A hangja gúnyos.

— El innen... Különben még beszélgetünk majd — szól Horkai.

— Velem? Ugyan kérem... Szorul a kapca mi? — szól vissza. — A komcsik bajban vannak mi? Vége a komcsi rezsimnek barátom... Volt, nincs... Így ahogy mondom.

Egy jól sikerült ütés után Merész megtántorodik, az orrát tapogatja, de nem szól. Farkas-szemet néz...;

— Ti...; ti...; talpnyalók...; Még leszek én úr...; Lesz nálam fegyver... De akkor kinyirlak benneteket... Ti járdaszéli bolsi ebek — mondja lihegve, s látva, hogy a négy fiatal egyre közelebb lép hozzá, futva eltűnik a rendelőintézet mögé. Az eső egyre erősödik. A házak ablakai sötétek.

Csend az utcán, s csak az áknák búgó hangja hallatszik.

*

Az irodaépület igazgatói szobájában cseng a telefon: A pártházból kérnek segítséget. Nem sokkal később egy rendőrautó jön az épület elé. Az emberek arcán, akik az autóra kapaszkodnak, ijedtség, félelem látszik. Vajon miért kérnek segítséget? Valami készül? Mi lesz még ebben a csendes városban?

A pártházban mindenki rendes fegyvert, lőszert és kézigránátot kap. Elég sok ember tartózkodik itt. A katonatisztek idegesen mozognak. A nagyteremben katonák alszanak. Az épület körül kettesével teljesítenek szolgálatot. Kint még mindig esik az eső. A nagyterembe egy katonatiszt lép be.

— Elvtársak! Önkénteseket kérek. — A hangja szigorú. — Aki fél az ne jelentkezzen.

Egyszerre sok kéz emelkedik a magasba. Micosz körülnéz. Öten vannak civilek a jelentkezők között. Mellette Lányosi áll, összehúzza magát.

— Mi van öreg? Tessék, itt az alkalom, — szól Micosz Lányosinak. A hangja szinte gúnyos.

— Nem érzem jól magam. Beteg vagyok. Különben én is jelentkeztem volna, — szinte remeg a hangja a félelemtől.

Micosz nem szól. Tudja, hogy Lányosinak nincs semmi baja, csak fél, s ő nem a tettek embere.

A jelentkezők rohamsisakkal a fejükön, katonaköpenyben a pártház előtt lévő autókra szállnak, az autók elindulnak Zobák felé.

A feladat: lefegyverezni az ismeretlen számú felkelő csoportot, amely a bonyhádi rendőrsört lefegyverezve autó buszokon Komlóra indult. A felkelők feladata az volt, hogy kiszabadítsák a Béta-aknai rabokat, majd felfegyverezzék őket és megtámadják a komlói rendőrséget.

Egy kanyarnál az autók megállnak, az önkéntesek leszállnak. Utasítás szerint mindenki helyet foglal. Az idő lassan múlik. Fúj a hideg őszi szél.

— S ha nem erre jönnek? — szólal meg Mátrai, a DISZ-titkár. Kicsit ő is tart valamitől, s bizonytalanul fogja fegyverét. Huszonnyolc éves, de még nem volt katona. Életében először vesz részt ilyen akcióban.

Micosz pár méterrel arrébb a sisakját igazítja. A sisak nagyobb mint a feje, s ide-oda billeg rajta. A köpeny is jó lenne neki, ha bokáig érne. Kényelmetlenül érzi magát. Minél jobban múlnak a percek, minél jobban közeledik az ellenség, annál jobban nő benne a félelem. Fiatalsága ellenére ő már másfél évet harcolt az idegen és belső elnyomók ellen, amikor saját népe fegyvert fogott, a szabadságáért, ő is fegyvert fogott. Sok csatában vett részt és amikor három évi keserves harcok közepette 1949 végén, a szabadságharcukat az idegen túlerők leverték, mint sebesült került Magyarországra. S most mi lesz? A golyó, a halált szóró fegyver nem válogat. Ki fogja értesíteni a távoli szülőket, a Magyarországon élő honfitársakat, ha őt találja a golyó? Hirtelen ezek a gondolatok jártak a fejében, de aztán gyorsan el is tüntek. Hisz' most is szabadságért harcol — egy nép szabadságáért, s ez a szabadság az ő szabadsága is. Bátorságot kap és keményebben szorítja meg fegyverét.

(Folytatjuk)

Hirdessen az Új Komló-ban!

Végső számadás

Vokó János nem az az ember, aki meghátrál a nehézségek előtt. Különösen nem akkor, ha — tanulásról van szó. Hiszen mióta az ország a munkások kezébe került, azóta ő mindig tanul.

Annyira megszerette a tanulást, s úgy elsajátított egykét pedagógiai módszert, hogy néha már azt érzi: tanácsot is tudna adni egy-két helytelenül nevelő tanítónak, tanárnak.

Félreértés ne essék, nem az ő tanárairól van szó. Azokról az emberekről, akik a Bányaipari Technikum bányaművelési tagozatának 50 hallgatóját képezik, csak a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozik. Valahogy így mondja:

— Nagyszerű emberek. Komoly szaktekintélyek.

S egynéhányat közülük még meg is nevez:

— Földes Lipót, Bukovszky János, dr. Rihmer László, igazán jól tanítanak. Sokat tudnak.

Most, hogy az influenza őt is ágynak döntötte, megtörtént az a ritka esemény, hogy — hiányzott az előadásokról. Nem mehetett hétfőn, kedden de még csütörtökön, pénteken sem, a belvárosi iskola annyiszor meglátogatott, oly nagyon megszokott tantermébe. Az anyagot, a jegyzeteket szomszédja, Nagy Béla hozta el részére. S ő, valamennyi tantárgyból ezidő alatt is szorgalmasan készült.

Nehéz az utolsó esztendő. A három év még valahogy elmúlott, eltelt, de ez... igen lassan múlik. Nem a munka, a tennivaló a sok, mert azt csak valahogy elvégzi. Elvégre is — elég hosszú az éjszaka. Bőven van idő a tanulásra. A tantárgyak közül is több a könnyű, mint a komplikált. Itt van például a történelem, magyar, bányaművelés. Mindhármat szereti. Ha irodalmat tanul, fiával versenyez. Vili aki ötödikbe jár, mindig kikérdezi a verseket. S ha néha elakad, bizony megkapja tőle:

— Apu, ezt mégegyszer át kell venni. Ez nem megy.

Nem is az irodalommal vagy a történelemmel van baj. Inkább — a matematikával. A bányaméréssel. Az megy lassabban. Azt érti meg nehezebben. Persze, ha magasabb iskolái is lennének, könnyebb lenne. De így... nyolc elemivel! Azért a bányamérést is szereti. Meg is tanulja. Nem mondhatják róla azt, hogy Vókó Jánost, körzeti bányamúszaki felügyelőt hiába emelték ilyen felelősségteljes pozícióba. Hiába vártak rá, míg tanult szakember lesz. Ezt ő nem akarja hallani.

Inkább tanul éjjel, nappal de — megszerzi az érettségit. Hiszen az utolsó számadásnak sikerülnie kell.

NAPKÖZI *OTTHONBAN*

Sörfőző Boriska úgy nyitott be az Úttörőház épületében lévő napközi otthon ajtóján, mintha sietős útját csak néhány pillanatra szakíthatná meg. Sebtiben becsukta maga mögött az ajtót, aztán egy halk köszönést mormolva, méltatlankodva kérdezte:

— Tanár bácsi hívatott engem?

Lantos Tibor, a napközi otthon tanulóinak délelőttös felügyelője azonnal kész volt a válasszal. Kicsit lehajolt a második osztályba járó Boriskához, s úgy mondta:

— Igen, hívattalak. Nézd csak, már 10 óra van, és te még mindig hiányzol. — Rámutatott Boriska kezében lévő nylon szatyorra:

— Otthoni bevásárlásokat végzel. A házi feladatot pedig még nem írtad meg. Mikor akarod a leckét megírni?

— Tanár bácsi, a nagymamám küldött el bevásárolni. Most hazaviszem ezeket — itt nagyosan a szatyor tartalmára mutatott — aztán jövök vissza.

Bizony jól eljárt az idő, mire Sörfőző Boriska ismét visszatért. Addigra a „tanár bácsi" már sorba megnézte a gyerekek házi feladatait, s közben többször is elismételte:

— Ne írjátok meg otthon a leckét gyerekek. Mondjátok meg a szüleiteknek, hogy majd itt elvégzitek.

Mert lámcsak, a kis Mező Erzsi is, amikor odahaza elvett 29-ből 4-et, csak öt maradt, s amikor 21-et meg 8-at összeadott, 30 lett belőle. A napközi ben meg ma délelőtt — pedig egyedül számolta! — hibátlan volt az összeadás, meg a kivonás is. A Gubich Juliska sem tudott szépen a sorközbe írni odahaza. És itt, a „tanár bácsi" által vett gyakorló füzetbe milyen szépen lerajzolta a betűket. Hiába no, varázslatos ereje van ennek a napközinek. Persze, nem minden gyerek részére. A szép betűvetést, a jó számolást csak azok gyakorolják helyesen, akik rendszeresen és mindig időben jelennek meg az otthon foglalkozásain.

HÍREK, közlemények

Hulladékból lakberendezés

Milyen könnyű dolog is kimondani, hogy a lakásba még egy függöny, szőnyeg, no meg egy könyvespolc kellene. Kimondani könnyű, a beszerzése azonban sokszor nehézségbe ütközik. Hiszen nincs mindig pénze a háziasszonynak az ilyen dolgok vásárlására. S most mégis azt kell mondanunk, mindehhez, sőt teljes lakberendezéshez is könnyűszerrel hozzájuthat a háziasszony.

Hogyan? Ezt is eláruljuk. Cserélni kell. Nézzen csak körül minddenki a lakásban annyi lim-lomot, használhatatlan holmit talál, amennyire nem is gondolt. Használatra már nem alkalmas rongyot, vasdarabokat, papírhulladékot vagy más egyebet bizonyára találunk, s ha mindezt összeszedjük és átadjuk a MÉH-nek még nyerhetünk is. Azonkívül, hogy megszabadítjuk otthonunkat a sok beskaságtól még hasznunk is lehet.

A MÉH ugyanis minden kilogramm hulladékért egy sorsjegyet ad. A sorsjegy húzásakor pedig a főnyeremény egy teljes lakberendezés lesz. A szerencsés hulaldékgyűjtő szoba és konyhabútor, függönyök, szőnyeg, könyvespolc, csillár és egyéb lakberendezési tárgy tulajdonosa lesz. Érdemes tehát MÉH sorsjegyre cserélni a hulladékot. S aztán várni a sorsolást. Hátha szerencsénk lesz.

— A kenderföldi iskola úttörőinek 10 tagú fúvószenekara november 6-án és 7-én a gimnázium, a Május 1 Kultúrotthon, s a kenderföldi iskola ünnepélyén szerepel. Ez alkalomra a Szülői Munkaközösség a pedagógusokkal karöltve úttörőnyakkendőt és zászlót szerez be a tanulók részére.

— Bányaművelési tanulmányaik kiegészítése céljából október 25-én Hosszúhetényben egy aknamélyítést néznek meg, a Bányaipari Technikum, bányaművelő tagozatának hallgatói. A tanulmányút alkalmával dr. Rihmer László ad ismertetést az aknamélyítésről.

— Az üzemi nyelvtanfolyam beindítását, illetve annak költségvetését országos viszonylatban még tárgyalják. A határozat megérkezése után a tröszthöz tartozó üzemek dolgozói négy idegen nyelvet tanulhatnak. Eddig orosz nyelvre 25,

— Az V. könyvsorsjegy húzásakor, december 12-én mintegy 5500 értékes könyv és tárgynyeremény kerül kisorsolásra. A 10 forintos sorsjegyen nyerhetnek Pannonia motorkerékpárt, konyhabútort, táskaírógépet, kéthetes üdülést és még sok mást a jegytulajdonosok.

— Rúdvaniliát biztosított kisebb mennyiségben városunk részére az Észak-Baranyamegyei Népbolt. A vanilia kb 2 forint 50 fillértől 5 forintig terjedő árban lesz vásárolható.

— Nevessünk ősszel is címmel, Németh Marika, Puskás Sándor, Gaál Éva, Solymosi Imre vendégszereplésével, előadást rendez október 29-én a Május 1 Kultúrotthonban. Az este 6 és 9 órakor kezdődő műsort konferálja Kinizsi Andor. A vendégek szórakoztatásában közreműködik a Magyar Rádió Kisegyüttese is.

— 1500 kg [illegible] közeli napokban Komlóra. A szállítmányt az Észak-Baranyamegyei Népbolt komlói kirendeltsége arányos mennyiségben osztja szét a boltok között.

— A palahányón kísérletezgetnek Rudolf Mihály és Tamás Gábor újítási javaslatának bevezetésével. A javaslat a kisasúti betonalj és bánya[illegible] előállításával kapcsolatos. A javaslat bevezetése nagymennyiségű faanyag megtakarításával is jár.

FIGYELEM!

— A bútorüzlet mellett lévő [illegible] kapuhelyiségben, az Észak-Baranyamegyei Népbolt komlói kirendeltségének vezetője a következő választ adta:

„Az üzlet további nyitvatartását nem tudja biztosítani. Azok a vásárlók, akik szeretnék leteiket nem tudják fél 4 óráig beszerezni, a mintegy 50 méterre lévő 15-ös számú Fűszer-Csemege boltban, a későbbi órákban is kielégíthetik igényeiket. Ez a bolt ugyanis reggel 7 órától este 7 óráig tart nyitva".

Méhészeti előadás

A város közigazgatási területén lakó méhészek részére a gödöllői Méhtenyésztői Osztály 1957. november 1-én délelőtt 9 órakor szakelőadást tart a városi tanács ebédlő helyiségében.

A városi tanács mezőgazdasági osztálya felkéri az összes méhészettel foglalkozó dolgozókat, hogy ezen az igen fontos szakelőadáson a megadott időben feltétlenül vegyenek részt.

Röplabda az NB. III.-ért

Komlói Bányász—Tótföld

Egy jugoszláv-határmenti kis faluban került sor a negyedik mérkőzésünkre. 20-án 12 órakor Ricza játékvezető sípjelére így kezdett csapatunk: Orosz, Varga, Kotka, Vókó, Benedek és Vízhányó.

Már az első játszmában kidomborodott csapatunk technikai és taktikai fölénye. Bár támadó nyitásainkat sikerült a tótföldi csapatnak hárítani, azonban ütéseinek és ejtéseink ellen már nem találták meg a kellő ellenszert. Fölényesen nyertük az első játszmát.

A második játszmában Benedek helyett Vass jött be. Támadó játékunkon kissé fékezünk, és kezd izgalmas játék kialakulni. Vezet a tótföldi csapat. A nagyszámú nézőközönség lelkes biztatása közben már-már úgy látszik, hogy a második játszmát a tótföldi csapat nyeri. Csapatunk ekkor viharos támadásba kezd, nagy erejű ütéseik biztos pontot jelentenek, nagyszerű hajrával megnyerjük a második, majd a harmadik játszmát is.

Végeredményben 3:0-ra győztünk. Ezzel a mérkőzésünkkel továbbra is veretlenül állunk a tabella élén. Jók: Vókó, Orosz, Vízhányó.

Eddig lejátszott mérkőzéseink:

Komlói Bányász—Komlói Petőfi 3:0, Komlói Bányász—Szekszárd 3:2, Komlói Bányász—PEAC 3:2.

NYILATKOZAT *telefonon*

— Halló, a 195-ös melléket kérem!

— Kapcsolom!

Igy kezdődött a beszélgetésünk, amikor a tröszt központon keresztül az NB I-es csapat egyik játékosát kértük a telefonhoz. A vonal másik végén egy hang jelentkezett.

— Tessék, Szám Frigyes vagyok — a játékos jelentkezése és bemutatkozásom után ezt kérdeztem:

— Hogyan készültek fel a vasárnapi mérkőzésre, s milyen eredményt vár ettől a találkozótól?

— Jól felkészültünk a vasárnapi mérkőzésre éppen ezért remélem, hogy az eredmény is ennek megfelelő lesz. A jó eredmény elérésével szeretnénk ismét magunk mellé állítani a szurkolókat és azokat a vezetőket, akik már nem bíznak bennünk. Jelenleg jó a hangulat közöttünk, s minden áron győzni szeretnénk. Remélem, hogy ez sikerül is.

— Mi is ezt kívánjuk!

SPORTHÍREK

— Vasárnap délután 14 órakor a Budapesti Vasas—Komló Bányász NB I-es bajnoki mérkőzést a Kökönyösi sporttelepen játsszák.

— A bajnoki mérkőzés előtt 12 óra 15 perckor kezdődik a tartalék bajnoki mérkőzés.

— Ifjúsági labdarúgó csapatunk vasárnap délután Siklóson szerepel. Itt dől majd el a két csapat játékának fölénye.

— A hét végén az ökölvívók Szekszárdra utaznak, ahol a Szekszárdi Dózsa ökölvívóival lesz területi bajnoki mérkőzésük.

— A kézilabdázók Budapesten szerepelnek a hét végén. A fővárosban az utolsó bajnoki mérkőzéseket vívják majd.

— A Komlói Petőfi röplabdacsapat vasárnap délelőtt az itthoni pályán méri össze erejét a PEAC csapatával. A mérkőzés kezdete délelőtt 10 óra.

Közlemény

A Bányász Sportkör vezetősége közli az érdekeltekkel, hogy az október 27-re hirdetett háztömbkörüli motorverseny elmarad.

LEVELESLÁDÁNKBÓL

Szóra sem érdemes, de...

mégis foglalkozunk vele. Kéri Mihály levelében két dologgal, két panasszal foglalkozik. Egy egy piaci nap, vásár után nem takarítják össze rendesen a szemetet a piactéren. A rothadt, rossz gyümölcs, papírhulladék szanaszét hever a téren. Igy volt ez szeptember 17-én és más esetekben is. Jó lenne ha több gondot fordítanának a piactér takarítására.

Egy másik panasz,

igaz ugyan, hogy jelenleg a rossz idő miatt már nem aktuális, mégis említésre méltó. A Május 1 Kultúrotthon kerthelyiségét körülvevő kerítés tetejére szöges drótot tettek. Néhány héttel ezelőtt egy fiatalember ruhája a kerítés mellett elhaladva, beleakadt a kiálló drótba, s azt kiszakította. Helytelen, hogy a szöges drót használatánál nem tartják meg azt a szabályt, mely szerint csak 1.80 méter magasságban helyezhetnek el szöges drótot. Talán mégis helyes lenne megtartani ezt az intézkedést.

Fizessünk, de miért?

Ezt a kérdést tárgyalják most Huszár Sándoréknál és Huszár Béláéknál is. S mert maguktól nem tudtak választ adni, szerkesztőségünkhöz fordultak. Most ezúton közöljük, hogy ügyük intézése folyamatban van, de arra kérjük a panaszosokat, hogy a még náluk lévő a földdel kapcsolatos összes hivatalos írást hozzák magukkal a szerkesztőségbe minél előbb.

Most mit tegyek?

Erre a kérdésére válaszolunk egyik panaszosunknak, Busa Miklósnak. A légópince használatával kapcsolatban ismét érdeklődtünk a városi tanács légóparancsnokánál. Azt a választ kaptuk, amennyiben a Karbantartó Vállalat más használati helyiséget ajánlott fel, s azt nem fogadta el, ez esetben kell csak fizetnie a helyiség használatáért. Ha ez nem történt meg, úgy a használatért külön díjat nem kérhet a vállalat. Ebben az esetben tehát nem kell felmérnie a helyiség nagyságát sem.

MOZIMŰSOR

Május 1. Október 26—30: Megosztott szív. Megrázó angol filmalkotás.

Matiné. Október 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Rejtett folyosó.

Szabadság. Október 26—27: Ganga. Indiai film. Október 28—30: A holt tárna titka Lengyel film.

Matiné. Október 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Hintón járó szerelem.

Szászvári Jószerencsét. Október 26—27: Sötét csillag. Egy néger kislány története, német film. Október 29—31: Véletlen találkozás. Derűs történet mai fiatalokról, bolgár film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: A Komlói Szénbányászati Tröszt: 50 csillést, 20 vájárt. A 24-es Autóközlekedési Vállalat: 1 művezetőt, 1 anyagraktárost (anyagismerettel rendelkezőt) 3 érettségivel rendelkező forgalmista gyakornokot, 6 gumijavító szakmunkást, 10 gépkocsivezetőt, 6 jegykezelőt, 16 autószerelőt és 1 könyvelőt. A 7-es számú Kőbánya: 15 bunkozópakolót. A Komlói Szénbányászati Tröszt karbantartó üzeme: 10 kőművest, 10 festőt, 3 ácsot, 10 segédmunkást, 1 vízvezetékszerelőt és 1 bádogost.

Teljes szívvel válaszolok

A padok szorosan egymás mögött. Minden szó tisztán, érthetően hallatszik. Autóbuszon vagyok, előttem két fiatalember ül. Az egyik egy pelyhedző állú, nyúlánk, barnahajú fiú, a másik idősebb, svájcisapkás férfi. A fiatalabb majdnem Komlóig bóbiskol, alszik. A másik, a svájcisapkás végig az utat figyeli. Az autóbusz az erdők között, a kanyargós országúton kapaszkodik felfelé, amikor hirtelen felemeli fejét a fiatalabb, s hangosan megszólal.

— Ej, de ronda ez a nyavalyás Komló, de utálok már idejárni!

A svájcisapkás szótlan marad. Mereven nézi az erdőt, a tájat, s néha elmosolyodik magában. Nem felel, talán azért, mert még válaszra sem tartja érdemesnek ezt a „kitörést".

Ronda! Ez a szó marad meg élesen emlékezetemben. Mi ronda? Kinézek az ablakon, s az őszi erdőt ezernyi színben pompázva látom. A színskála valamennyi színe, mint csalóka fény játszik szemem előtt. S a magas, nyurga fák között lehelletfinom köd terpeszkedik. Úgy tölti be az egész erdőt, a fák közti rést, mintha egy rakoncátlan fiatal lány stóláját terítette volna szét könnyű mozdulattal a fák között, vagy mintha az öreg, Ősz anyóka ült volna a fák tetejére, s finom, csipkeszoknyája csillanna meg a barnatörzsű fák között.

Hát nem gyönyörködtető ez a táj? Hát lehet ilyen úton unalmas az utazás? Vagy talán nincs semmi szépérzéke ennek a fiatalembernek? Hiszen amint elnézem ezt az elragadóan szép, őszi köntösbe bújt tájat, ujjongani szeretnék. Ujjongani, s megállítani az autóbuszt, hadd nézzem még egy kicsit ezt a mesébe illő képet.

Aztán a busz mégis tovább robog. Lassan beérünk a városba. Büszkén, hivalkodva emelkednek a magasba a sok-sok munkáskéz által épített bányászházak, bányászotthonok. Talán ez ronda? Ez, a bányászok egész lelkét betöltő, s egyetlen szót jelentő dolog: az Otthon?

Nem, az ezekben a házakban lakó bányászok számára ez a legszebb. S aki ráadásul még itt is született, abban a régi kis bányászfaluban, mely pár évvel ezelőtt Komló volt, s most is a kicsi ház udvaráról nézi a mindennap növekvő épületeket, ezt a lázas, gyors, tevékeny munkát, az az egész földön nem talál szebb várost, bárhol is jár.

Vagy ha még ez sem, akkor hát mi ronda? Talán ez a lüktető, dolgos bányászélet, melyet az idős bányászok olyan nagyon szeretnek? Talán ez ronda? Az összes idős bányász nevében szerettem volna a fülébe kiáltani ennek a fiatalembernek: Nem! Ezerszer nem!

Aki ezért a városért dolgozik, annak ez a kép — a kökönyösi emeletes házak, a most épülő új lakásokkal, a belváros új és régi kis otthonaival és Kenderföld egyre inkább beépülő része — csak szép lehet. S azt szerettem volna, ha ez a fiú meghallaná azt is, amikor egy-egy útépítő munkás, kovács, vagy lakatos, vagy talán éppen azt a fénylő, csillogó munkásszemet, munkájáról, feladatáról. Látnia kellene atz a fénylő, csillogó munkásszemet, mely szó nélkül is a munka szépségéről beszél.

Lehet, sőt biztos, hogy vannak még hibák itt, Komlón is. Dehát hol nincsenek? S a város képe egyre inkább széppé formálódik, alakul. Természetesen ahhoz, hogy valaki szépnek lássa ezt a várost, az kell, hogy dolgozzon érte. Hogy vegyen észre minden fejlődést, minden eredményt, s örüljön együtt azokkal, akik azt létrehozták. Igen az kell ahhoz, hogy valaki szépnek tartsa ezt a várost, hogy itt éljen a komlóiak között, s velük együtt vegye ki részét mindenből. Mindent lásson és halljon, amit az ittlakó emberek tesznek, és beszélnek.

Hát ezt szerettem volna elmondani mindenkinek, aki azt állítja, hogy nem szép a város, a mi városunk. S mert erre itt volt leginkább alkalom, hát most megírtam. Hadd tudja meg mindenki!

SZŐKE ANNA

Apróhirdetések

GYÖNYÖRŰ kivitelben rekamiék, fotelok, székek, asztalok, fizetési kedvezménnyel. Budapest, VII., Lenin krt. 20.

EGY 350 köbcentiméteres, jó állapotban lévő „IZS" motor eladó. Komló, Berek u. 503. szám.

KETTŐ darab 180—200 kilogrammos hízó november végéig, illetve december közepéig kapható. Édes Miklósnál, Csikóstöttös, Szabadság u. 33.

EGY jó asztalitűzhely eladó. Vorosilov u. 35. I. 2.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 2. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 87. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. OKT. 30.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	Tény	24-én +	%	Tény	25-én +	%	Tény	26-án +	%	Havi %
Mária	305	325	20	106.6	310	5	101.6	323	18	105.8	105.5
Anna-akna	440	502	62	114.2	483	43	109.8	590	150	134.1	104.7
III-as akna	640	710	70	111.0	715	75	111.7	802	162	125.3	103.9
Béta-akna	870	1003	133	115.3	986	116	113.3	1086	216	121.4	103.5
Szászvár	290	270	—20	93.2	99.6	26	102.2	292	2	100.8	94.0
N.-mányok	275	287	12	104.4	234	—41	84.9	270	—5	98.1	92.5
Kossuth-a.	1410	1372	—38	97.3	134.9	—61	95.6	1522	112	107.9	91.8
Összesen:	4230	4469	239	105.4	4370	140	103.4	4885	655	114.8	98.5

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Versenyben november 7 tiszteletére

Felszabadulásunk óta olyan hatalmas fejlődésen ment keresztül hazánk, mely méltán kelt elismerést a világ becsületes emberében. A semmiből új világot teremtettünk. A magyar dolgozók millióí önfeláldozó munkája lehetett csak az, amely ezt eredményezhette.

A gyors fejlődésünk egyik döntő tényezője a százezreket serkentő versenymozgalom volt, mely különböző formákban nyilvánult meg, de eredménye minden esetben az ország előrehaladása volt. A nemes vetélkedés nélkül ma nem lenne erős iparunk, nem lennének szocialista városaink, és nem éreznék a magyar dolgozók annyira gazdának magukat, mint így.

A versenymozgalom különböző formái — felajánlások, párosverseny, Sztahanov-mozgalom — annak ellenére, hogy szervezésükben voltak hibák és túlkapások a kitűzött célt nagymértékben megvalósította!

Egyszerű emberek csodákat műveltek egy-egy ünnepi műszak, vagy hosszabb ideig tartó verseny esetén. Az ellenforradalom és az utána következő időkben meghamisítva a versenymozgalom igazi célját és tartalmát e nemes országépítő mozgalom ellen uszítottak. De a magyar munkások, megértve azt, hogy a vetélkedés nyomán nemcsak a keresetük emelkedik, hanem egyre közelebb kerülünk a szocializmushoz, úgy adták meg válaszukat az uszítóknak, hogy keserű lett a rágalmazók szájíze.

Március 15-én — az alulról jövő kezdeményezés alapján — olyan eredmények születtek, mely előrevetette egy kibontakozó nagy versenymozgalom kezdetét. Ezen a napon bányászaink 96 vagonnal több szenet adtak a hazának, mint a tervezett mennyiség.

Május elseje tiszteletére a nemes vetélkedés már tömegeket ölelt fel, az ünnepi műszakon 116 vagonnal több szén került felszínre, mint az előirányzott mennyiség.

A VII. bányásznap tiszteletére folyamatos vetélkedés kezdődött. A dolgozók nagytöbbsége felajánlásokkal tett tanúbizonyságot, hogy híve a népi demokratikus rendszernek, hogy minden erejével támogatja a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányt! Több ezer tonna szén és több millió forint mutatta: az ígéretek valósággá váltak!

Az említett dátumok pirosbetűs állomásai az ellenforradalom után újult erővel kibontakozó mozgalmának. Kommunisták és pártonkívüliek vállt vállvetve harcoltak. Harcoltak, mert harc volt ez, nem fegyverrel, hanem réselővel és csákánnyal! Ennek a harcnak szilárd alapja volt és van: a magyar munkásosztály jövőbe vetett hite!

Ma ismét harcba indulnak bányászaink, ipari munkásaink, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója tiszteletére. Egyszerű emberek, a hétköznapok hősei vívják ezt a csatát, s hogy a siker nem marad el, arra biztosítékot nyújtanak a Vinkovicsok, Kovács N. Lajosok, Szilas Adolfok és a Béta-aknai 22-es csapat tagjaihoz hasonlók.

Egyszerű, mindennapi emberek, de az ő munkájuk nyomán világraszóló eredmények születnek.

Szélesedik, növekszik és ellenállhatatlanul terjed az a mozgalom, mely elengedhetetlen feltétele a szocializmus építésének. Növekedése nyomán pedig nő a jólét, emelkedik az életszínvonal. Tanúbizonysága ennek az, hogy ebben az esztendőben volt a legmagasabb a kifizetett hűségjutalom összege. Tanúbizonysága ennek az, hogy ebben az esztendőben építettük a legtöbb lakást szocialista városunkban. Tanúbizonysága ennek az, hogy bányászaink keresete soha nem volt olyan magas, mint jelenleg.

Es fényes tanúbizonyságként beszél az a hét és fél millió forint, mely jelenleg az elért eredmények alapján, a nyereségrészesedés fizetésre gyűlt össze.

Ma más a jellege a versenymozgalomnak. Nem sztárok, nem erőltetett feltételek alapján, hanem a dolgozók szívből jövő felajánlásai és reális, a munkát könnyebbé, de eredményesebbé tevő munka feltételei alapján. Ellenállhatatlanul nő a munkaverseny és ezzel párhuzamosan nő a hétköznap derék hőseinek jóléte!

A Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozóinak felhívása a Pécsi Szénbányászati Tröszt dolgozóihoz a párosverseny felújítására

KEDVES ELVTÁRSAK!

A két tröszt közt már hagyományossá vált párosverseny további felújítását javasoljuk a IV. évnegyedre.

Biztosak vagyunk abban, hogy a két tröszt között kialakult párosverseny komoly ösztönzést és segítséget nyújt a munkaverseny minél szélesebb körben való kiterjesztéséhez.

1. **1957. IV. negyedévi termelési tervünk 1.000 tonna többletszénnel fogjuk befejezni.**
2. **Ugyancsak évnegyed kokszszénszállítási tervén felül 4.000 tonna kokszszenet adunk a népgazdaságnak.**
3. **1957. IV. negyedévben 3 millió forintot takarítunk meg a IV. negyedévre jóváhagyott önköltségi tervszámunkhoz viszonyítva.**
4. **Baleseti összmutatónkban 3 százalékos csökkentést érünk el ez év III. negyedévének tényszámához képest.**

A III. negyedévi párosverseny kiértékelésekor (1957. X. 23.) hozott megállapítást a IV. negyedévi kiértékelésnél következők szerint kötelezőnek elismerjük:

1. **Termelés: Alap a IV. negyedévi tervszám. Minden 1 százalék többlettermelés = 10 pont.**
2. **Gázszén: Alap a IV. negyedévi tervszám. Minden 1 százalék többlettermelés = 1 pont.**
3. **Önköltség: Alap a III. negyedévi tény Ft/to. Minden 1 százalék csökkentés = 10 pont.**
4. **Baleset: Alap a III. negyedévi tény százalék. Ehhez mért 1 százalék csökkenés = 2 pont.**

Komló, 1957. október 24.

Jószerencsét!

A Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozói nevében:

CZÉDER JÁNOS
trösztbizottsági eln.

PIEGL JÁNOS
tröszt igazg.

KELEMEN LÁSZLÓ
MSZMP városi titkár

NYOLCAN VANNAK

A súlyos bányászlámpa nagyot koppan a szék karfájánál, amint hozzáütődik. Zörren egyet, mintha figyelmeztetne „Vigyázat, itt vagyok" aztán, ahogy gazdája helyet foglal a széken, ismét elhallgat. Egy-két pillanatra csend lesz, majd amikor már mind a nyolc bányászember helyetfoglal, megindul a beszélgetés. Eleinte lassan, vontatottan, később azonban mindnagyobb érdeklődéssel, őszinteséggel.

— Hát az úgy volt — fejtegeti a brigád tagjai közül az egyik, amint elsőnek lett közlékenyebb az újságíró iránt, hogy Kovács Imre mindig ígérget nekünk valamit. Műszak alatt, — ha szóba kerül — szívesen hajtogatja, hogy lecserepezi egyik-másik társuk rossz házatetejét már úgy... baráti alapon. A napszinten azonban elfeledkezik ígéretéről. Ezért ragadt rá a „cserepező-mester" név.

Na, mármost a Juhász Jánost, azért kereszteltük el „Borítsa meg mégegyszer"-nek, mert ez a szólás-mondása. A poharat ugyanis csak újratöltve szereti. Hát ha így van, legyen így — gondoltuk, s hogy el ne felejtse, állandóan emlékezetébe idézzük munkaidő alatt is, ezt a mondatot. Csakhogy ha mi azt mondjuk „borítsa meg mégegyszer", akkor a csillére mutatunk. Mert nem szeretjük ám, ha üresen állanak a csilléink.

Miért is mondták el „keresztelési műveleteiket" ennyire bizalmasan a III-as aknai, Czigler György brigádjában dolgozó bányászok? Lássuk csak:

24-én Juhász János, azaz „Borítsa meg mégegyszer" fejtette a szenet. Szorgalmas munkája nyomán, azon a napon 45 csille szenet adott a csapat. A terve pedig, csak 28 csille volt. No dehát nem lehet azt tétlenül hallgatni, ha a többiek állandóan mondogatják: „Borítsa meg mégegyszer". Hát megborította...

Másnap, október 25-én Kovács Imre vette kezébe a réselőt. Merthogy így beszélték ezt meg valamennyien. „Egyik nap Te, a másik nap én". Mindenkire egyformán essék a nehéz munkából. „Cserepező mester" elmaradt. Pedighát érti ő is a szakmát. Nem mai bányász. Fortuna istenasszonya ezúttal mégsem kedvezett neki. Vagy nyolc csillével kevesebbet termelt Juhász Jánosnál.

Persze, ez is dícséretre méltó cselekedet volt. Hisezn a napi előirányzott mennyiséget még így is túlszárnyalták. Ezért hát, csak nevetnek az eseten.

Amint ott ülnek a pártiroda szobájában, szenesen, piszkosan, „sichtes" ruhában, úgy beszélnek, hogy szinte újra átélik a nyolc órai műszakot. Tréfásan, jókedvűen mondják el az epizódokat, amelyek hamarabb mulasztják a perceket, a föld sötétjében. Így történik meg velük az, hogy bár elsőnek szállnak le mindennap, visszafelé az utolsók között érnek a kashoz. Mind a nyolcan — Czigler György, Kovács Imre, Juhász Sándor, Jakobik János, Struba György, Papp József, Szabó Ferenc és Fritcz István — egyben megegyeznek: összefogva, szorgalmasan, becsületesen dolgoznak.

Legénységszállókról, váróteremekről

Az elmúlt évben sok kifogás merült fel a legénységszállók lakói részéről. A fűtésre és magára az elhelyezésre panaszkodtak. Hogy ez így volt, annak döntő okozója az ellenforradalom nyomán keletkezett jelentős anyagi és erkölcsi veszteség volt.

Ha most egy év távlatából visszapillantunk, meg kell, hogy állapítsuk: nagyon megváltozott a szállók képe. A tröszt vezetői gondoskodnak arról, hogy a szállásokon lakó dolgozók a lehető legnagyobb kényelemben éljenek. Benhardt elvtárs, a tröszt munkaügyi osztályvezetője a következőket mondotta a szállók télre való előkészítéséről:

Ezen a télen nem lesz kifogása a fűtésre. Gondoskodtunk arról, hogy elegendő szén és fa legyen minden egyes szállón. Ahol szükség volt, ott átalakítási és javítási munkálatokat végeztettünk. Megtörtént a lakószobák és a lépcsőházak üvegezése is. Átalakítottuk a Ságvári I. és II. szállókat. Itt most jelenleg kényelmes, kettő-négyágyas, könnyen fűthető szobák állanak a dolgozók rendelkezésére. Úgy, hogy elmondhatjuk, bátran nézünk a tél elé, mert felkészültünk rá.

A hideg idő beálltával szükség van arra, hogy a vidékről bejáró munkások részére váróterem, vagy melegedő helyiségek álljanak rendelkezésükre. A Komlói Szénbányászati Tröszt jelentős összeg beruházásával a környék sok falvában építtetett és rendezett be ilyen helyiségeket. S ahogy a legutóbbi ellenőrzés is megállapította, ismét nagy összegeket kell igénybevenni. Az ellenőrzés során kiderült, hogy ezekből a helyiségekből nemcsak a kályhákat és az egyéb berendezési tárgyakat lopták el, hanem sok helyen még az ablakokat és az ajtókat is leszerelték.

Minden ősszel pedig nem lehetséges az, hogy ezeket ismételten felszereljék. Ezért úgy határoztak a tröszt vezetői, hogy nem melegedő helyiségeket, hanem csupán csak váróteremeket rendeznek be.

A tröszt vezetői azt várják, hogy a vidékről bejáró becsületes emberek és a legénységszállók lakói megbecsülik, megóvják a rongálástól és lopástól az újonnan felszerelt váróteremeket és berendezéseket.

Az első vásárlók

A kökönyösi kislakásépítkezés színhelyén ássák a csatornákat, jelölik a járdákat, és a szorgalmas munka eredményeként tíz nap múlva az ízléses házakban lesz víz és villany.

24-én délelőtt az érdeklődők megtekintették a házakat. Az első vevők közé tartozik Faragó Béla, a szénosztályozó dolgozója. Ikerházat vásárolt, ahol szomszédja — munkatársa — Grósz Antal lesz. A vételről az alábbiakat mondja:

— 1951 óta dolgozom Komlón. Régi vágyunk, hogy saját házunk és kertünk legyen. A három gyerekkel együtt már nagyon vártuk, hogy a ház készen legyen. Havi keresetem 2 000 forint körül van, és már meg van az előleghez szükséges 13 000 forintom.

Az érdeklődők elismerésüket fejezték ki az építőknek, mert a lakások — ezt mindenki megállapíthatja — megfelelnek az igényeknek és nem hiába volt a kökönyösi építkezés az építők szívügye. Az új városrész ékessége Komlónak, ez a vevők véleménye.

Egy másik vevő, a két gyermekes Belső József, mint lakatos dolgozik Béta-aknán. Sógorával, Molnár Ferenccel együtt, szintén ikerházat vásárolnak. Belsőék 8 éve dolgoznak Komlón. Havi keresetük 1.800 forint. Ugy tervezik, hogy a házuk elé szőlőlugast és virágoskertet létesítenek.

Boldog örömmel, a gazda szemével nézik a házakat, és szinte ünnepélyes a pillanat, amikor belépünk a lakásba. A nagyméretű, derűs konyhában öröm lesz a háziasszony élete. Az éléskamra tágas, s ha ezt megtöltik, egy évig nincs gond élelemre. A fürdőszoba is ragyogó. A nagyobb lakószobában háromméteres ablakon ömlik a napfény és a kisebb szoba is hívogatóan kedves.

Amikor ezek a sorok megjelennek, talán már a szerződést is megkötötték az új háztulajdonosok.

ÖSSZEFOGÁS, SZERETET, BÉKE

E hármas jelszó jegyében nyitották meg vasárnap délután a városi nőaktíva gyűlését Komlón. A város asszonyai körében rendkívüli érdeklődés nyilvánult meg az aktíva iránt, melynek egyik mutatója volt az, hogy a mintegy 200 meghívott küldöttön felül, még több mint százan jelentek meg.

Három órára zsúfolásig megtelt az ízlésesen berendezett tanácskozóterem, a város asszonyaival, s a meghívott szovjet édesanyák küldöttségét percekig tartó lelkes tapssal fogadták.

Szentistványi Gyuláné, a pécsi Városi Pártbizottság munkatársa volt az aktíva előadója. Beszédét — melyben a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójáról emlékezett meg — többször szakította meg a résztvevők egyetértő tapsa. Beszédében összehasonlítást tett a magyar édesanyák felszabadulás előtti helyzetéről, és a mairól.

Az aktíva élénk helyesléssel fogadta a beszámolónak azt a részét, amely megállapította, hogy „minden eredményünknek kiindulópontja és további fejlődésünknek zálogát jelenti az a győzelem, melyet 40 esztendővel ezelőtt az orosz proletariátus, a szocialista forradalom győzelmével megteremtett".

Ünnepélyes meghatottsággal fogadták az aktíva résztvevői a város úttörőinek küldöttségét, akik köszöntötték a megjelent magyar és szovjet édesanyákat, eredményes tanácskozást kívánva, s mintegy kétszáz csokor virágot és kicsiny selyemszívet osztva szét az aktíva résztvevőinek.

Az előadó beszéde után Plotnikova Katya, a szovjet nők egyik küldötte üdvözölte a nőtalálkozót. Elmondotta, hogy a második világháború ideje alatt 20 éves volt, s a női hadseregben pilótaként harcolt az emberiség békéjét feldúló fasiszta haderő ellen.

Köszönetet mondott a kedves fogadtatásért, s a szovjet és magyar édesanyák közös harcára buzdított a barátság elmélyítéséért és a béke megvédéséért.

Kutas Mártonné, az édesanyák keserves gyermekkoráról és a közös összefogás szükségességéről beszélt. Majd egy édesanya a háborús uszítók elleni összefogásról szóló verset szavalt.

Klimova Ljuba, szovjet tanítónő, az orosz anyák jókívánságait fejezte ki az aktívának. A KISZ üdvözlőszavai után Tatai Jánosné ismertette az országos nőkonferencia jelentőségét, majd megválasztották a város küldötteit. Az aktíva az úttörők szórakoztató zenéjével ért véget.

ISMÉT a cserépkályhákról

Nagy az öröm Kökönyösön, a Mikszáth Kálmán utcában. Néhány nappal ezelőtt, pontosabban október 10-én, megkezdték végre a cserépkályhák építését. S azóta három épülettömbben már be is fejezték a munkát.

Jelenleg az 5-ös számú ház utolsó lakásában dolgoznak a kályhaépítők. Éppen az anyagszállítást végzik, amikor felkeressük őket. Munkájukról a mesternél, Horváth Józsefnél érdeklődünk:

— *Hány kályha építését fejezték be eddig?*

— Összesen 17 cserépkályhát építettünk fel 10-e óta. Munkánkat részben hátráltatja az, hogy nem kapjuk meg időben az anyagot. A szállítást egy kicsit meg kellene gyorsítani.

Igen, ezt feltétlenül meg kell tenni, hogy akadálytalanul végezhesse munkáját a két ember. Eddig ugyanis csak két ember dolgozik a kályha építésen. Így természetesen nem tudják teljesíteni azt, amit néhány héttel ezelőtt megígért Somogyi elvtárs, hogy hetenként 30—40 kályha építését fejezik be. Ha kapnak segítséget — ami valószínű — akkor meggyorsul a munka.

— *Mikorra fejezik be a Mikszáth Kálmán utcában a kályhaépítést?*

— Másfél hét alatt befejezzük itt a munkát, aztán a Pécsi úton lévő házakban kezdjük el a cserépkályhák építését.

Ezekután néhány háziasszony véleményét kérdezzük meg az új kályhákról. Mondhatjuk mindenütt örömmel beszéltek róla. Mellmann Henrikné pl. így válaszolt:

— Már ki is próbáltuk a kályhát, nagyon jól melegít. Nagyon örülünk neki.

Az MSZMP tézisei

a Nagy Októberi Szocialista Forradalom

40. évfordulójára

Negyven esztendő eredményei a Szovjetunióban

III. folytatás

Az 1917 októberi nagy forradalom szocialista forradalom volt, amelynek azonban egész sor, a polgári demokratikus forradalom által megoldatlanul hagyott feladatot is el kellett végeznie. Igy a szovjet kormány egyik legelső rendelete, a földről szóló rendelet:

— Lenin elvtárs javaslatára — kártalanítás nélkül parasztkézre adta a monarchia, az egyház és a földbirtokosok egész földjét, a parasztmegeket önálló cselekvésre hatalmazta fel és buzdította, s a parasztság új hatalmi és tömegszerveit, a falusi szovjeteket megbízta a föld azonnali birtokbavételével és felosztásával.

A szovjet kormány tettekkel bizonyította be, hogy szakít a cárizmus és az orosz burzsoáziai nemzeti elnyomó politikájával: elismerte a cári birodalom területén élő elnyomott nemzetek és nemzetiségek önrendelkezési jogát, beleértve ebbe az Oroszországtól való elszakadás jogát is. Igy állt helyre Finnország és Lengyelország azelőtt megsemmisített függetlensége. A volt cári birodalom nemzetiségeinek dolgozó osztályai és az orosz munkásság meg a szegényparasztság között barátság és szövetség ezért szilárdult meg a szocialista internacionalizmus zászlaja alatt.

A régi, cári Oroszország politikailag, gazdaságilag, kulturálisan, a nép életszínvonala, stb. tekintetében a világ egyik legelmaradottabb országa volt; az ipari termelés legfontosabb ágaiban a kezdet kezdetén állt: puszta piaca és nyersanyagszállítója volt az iparilag fejlett nyugati imperialista országoknak. Ezt az elmaradott, függő helyzetben lévő országot az 1917 októberével kezdődő fejlődés ipari nagyhatalommá tette. A hatalmas ipari fejlődés és az ország mezőgazdaságának nagy eredményeket hozó kollektivizálása megváltoztatta az ország osztályviszonyait. 1913-ban az ország lakosságának csak 17 százaléka volt munkás és alkalmazott, 1955-ben pedig 58.3 százalék. Az egyénileg gazdálkodó parasztok aránya 1913-ban 66.7 százalék volt; 1955-ben csak 0.5 százalék; 1913-ban még a népességnek 16.3 százaléka tartozott a földbirtokosok, tőkések, kereskedők, kulákok, kizsákmányolók kategóriájába; 1937-ben a népességi statisztikában már nem is volt ilyen rovat — a kizsákmányoló osztályoknak még tizedszázalékokban kifejezhető irmagjuk sem maradt.

Ami az ipari termelés mennyiségi színvonalát illeti: ha az 1913-as színvonalat 100-nak vesszük, akkor a megfelelő indexszám 1956-ban 3021 volt.

A Szovjetunió arra törekszik, hogy biztosítsa a kapitalista világgazdaságtól való függetlenségét és önállóságát. Ezért az iparosítás kezdete óta — követve Lenin iránymutatását és támaszkodva a hatalmas ország természeti erőforrásokban és ipari nyersanyagokban való kimeríthetetlen gazdagságára — sokkal gyorsabb ütemben fejlesztette a termelőeszközöket gyártó iparágakat (az A-szektort), mint a fogyasztási cikkeket termelő iparágakat (a B-szektort). Ha az A-szektor 1928. évi termelési színvonalát 100-nak vesszük, akkor a megfelelő indexszám 1956-ban már 4339 volt; a fogyasztási cikkeket termelő ipar azonban az 1928-as 100-ról 1956-ra csak 984-re nőtt. Az A- és B-szektor fejlődésének ez az eltérése természetesen azt is mutatja, hogy a Szovjetunió népének a gazdasági függetlenséget és katonai erőt biztosító A-szektor fejlesztése érdekében önként vállalnia kellett a növekvő szükségletek kielégítését szolgáló iparágak fejlődésének viszonylagos lassúságát.

(Folytatjuk.)

Ginder bácsi meg a repülőgép

Alacsony, barnahajú, bajúszos bácsi Ginder Antal. A szászvári bányaüzem kocsisa. Mivel a közlekedési eszközökhöz neki is van némi köze, így hát nagy figyelemmel kíséri azok fejlődését. Leginkább mégis a repülőgépet csodálja. Eddig azonban csak a földről nézte a magasan repülő gépmadarat. Gyakran gondolt arra, milyen jó is lenne egyszer beleülni egy repülőbe, s elszállni vele Budapestre.

Ez a vágya nemrég teljesült. Három barátjával összegyűjtötték a pénzt, s október 3-ára repülőjegyet váltottak Pécsett. Csillogó szemmel beszél Ginder bácsi az első repülőútjáról.

— Csuda jó érzés volt a repülőgéppel a magasba emelkedni — mondja. El sem tudom mondani, mit éreztem az utazás alatt, de nagyon jó volt. Onnan, fentről, a magasból még a nagy emeletes házak is csak gyufásdoboz nagyságúnak látszottak. Büszkén ültünk ám a repülőgépben, de azért mindent jól megfigyeltünk!

Amikor Budapestre értünk, reggelire elfogyasztottunk 10 deka szalámit, meg három zsemlyét, utána meg fröccsöt ittunk. Már éppen a második pohár volt a kezemben, amikor mellém lépett egy fiatalember, s megszólított:

— Ugye bácsi, maga már sokszor utazott repülővel?

— Nem én! Most ültem benne először! — feleltem. Ő meg csak folytatta a kérdezősködést.

— De most biztosan nagyon fontos dolga van itt, hogy repülővel jött?

— Nem volt más dolgom, minthogy megreggelizzek. Utána pedig visszarepülök Pécsre — válaszoltam. Erre aztán nagyot nézett a fiatalember. Azt hitte, hogy csak becsapom. Pedig én valóban csak reggelizni jöttem. Nem szólt többet, sarkonfordult, és otthagyott bennünket. Mi meg nagyot nevettünk rajta.

S jóízűen nevet még most is, ahogy a történetet meséli. Hát ilyen volt Ginder bácsi első repülőútja. Igy barátkozott meg ezzel a csodálatos tüneménnyel, a repülőgéppel. De még milyen csodálatos. Hiszen a nagyapja idejében még csak lovaskocsin jártak az emberek, akkor még nem is álmodtak ilyen nagyszerű utazásról. Ginder bácsi apja pedig már látott ugyan repülőgépet, de még gondolni sem mert arra, hogy egyszer ő is beleüljön. Igaz, hogy pénze sem volt rá.

Pedig milyen nagyszerű érzés a levegőben repülni. Nagyon megtetszett ez az utazás az egyszerű munkásembernek. S most már ismét tervezget. Talán a második repülőút is ilyen érdekes lesz, mint ez az első volt.

Postánkból:

Tényleg nem lehet megoldani?

Levelet kaptunk Ambrus Lajos, Béta-aknai dolgozótól, aki az ifjúsági labdarúgócsapat nevelője, s ilyen minőségben a vájáriskolán lévő csapattagokat többször felkeresi. Levelében kifogásolja, hogy az intézetbe a nap bármely órájában bárki szabadon bemehet, annak ellenére, hogy az portásokkal rendelkezik. Idézünk leveléből:

„Még sohasem kérdezte meg egy portás sem, hogy ki vagyok, és mit keresek ott. S amikor erre a portást figyelmeztettem, nevetve legyintett és otthagyott. A főkönyvelő elvtárs, akinek az esetet elmodtam, azt válaszolta: ‚Ezt mi is tudjuk, de semmit sem tudunk tenni ellene". Ugyancsak a ‚tehetetlenségre' utal az igazgatóhelyettes elvtárs is.

— Most azon gondolkodom, hogy vajon mit tennének, ha oda nem kívánatos elemek bejutva, bármilyen formában kárt okoznának, vagy erkölcsi, vagy az állami vagyon rongálásával."

*

Mi úgy gondoljuk, talán mégis lehetne változtatni ezen a helyzeten.

Ezt is jó tudni!

Egyre jobban fokozódik az érdeklődés a kislakások vásárlásával kapcsolatban. A fizetési feltételekhez szorosan hozzátartozik a havonta rendszeresen fizetendő törlesztési részlet, de emellett — ha valaki takarékos — az alábbi kedvezményben részesülhet.

Ha a dolgozó a 474 forintos havi törlesztésen felül évi 5 688 forint rendkívüli törlesztést teljesít — hűségjutalom vagy nyereségrészesedésből — akkor 1967. év végére teljes tartozását törlesztheti. Ugyanis a havi részleten felül, minden évben befizetett 5 688 forint — minden befizetésnél — a vételár 1 százalékos csökkenését hozza magával, ami természetesen kihat a kamatokra is, méghozzá a vásárlóra kedvezően.

Tehát takarékos élettel a saját házat 10 év alatt is ki lehet fizetni. Az eddig jelentkezett vevők is úgy gondolják, hogy nem kell 25 évig várni, hanem előbb kifizetik a ház árát, mert a gyorsabb törlesztés nagy kedvezményekkel jár.

Párthír

A kökönyösi pártszervezet vezetősége közli a tagsággal, hogy november 5-én tartja rendes taggyűlését, délután 5 órakor, a Vájáriskolában.

A Béta-aknai pártcsoport munkájáról

1957. júniusában választottak meg pártcsoportvezetőnek az Aknamélyítő Vállalat Béta-aknai üzemegységénél.

Üzemegységünkhöz tartozik Béta-akna és a kövestetői üzemek. Pártcsoportunkhoz tartozik 7 fő, mely mindharom állománycsoportból tevődik össze. Pártcsoportunk munkáját az üzemi pártvezetőség útmutatása alapján üzemegységünkre átültetve a célokat sajátmagunk tűzzük ki, valamint azok végrehajtási módozatait is.

A csoport munkája szorosan kapcsolódik az üzemi munkához, illetve annak minőségi és mennyiségi tervének teljesítéséhez.

A pártcsoportértekezleten megosztjuk egymás feladatait. Például egyik elvtársunk a minőség, a munkafegyelem, valamint balesetelhárítási teendőket, másik a szakszervezeti összekötő teendőket lát el, vagyis összekapcsolja a tömegszervezeti munkát a pártmunkával. Pártonkívüli dolgozóinkat is megismertetjük üzemi célkitűzéseinkkel.

Üzemünk pártéletét kissé nehézkessé teszi az, hogy harmadonként vannak szétosztva a párttagok, de így is meg tudjuk oldani problémáinkat személyenkénti elbeszélgetéssel.

Az összevont taggyűlések előtt tagjainkkal beszélgetünk és így a gyűléseken 100 százalékos szokott lenni üzemegységünktől a részvétel. Tagdíjfizetésre senkit sem kell felszólítani, sőt egynapos késés esetén már kérik a pártbélyegek kiadását... Az ellenforradalom után januárban tartottuk az első megbeszélésünket, melyen célul tűztük ki a munkástanácsba befurakodott ellenforradalmárok leváltását, valamint a dolgozókkal megismertettük az ellenforradalom azon célkitűzéseit, melyek a távolabbi időkben valósultak volna meg.

Ilymódon ezek és egyéb politikai célkitűzéseknek a tömegszervezeteken keresztül a dolgozók elé vitelével elértük azt, hogy dolgozóink világosan látták, és látják, hogy ma hol a helyük és melyik az a rendszer, amelyik mellett akár munkával, akár más állásfoglalással betegyék a garast. Jelenlegi célkitűzéseink között szerepel üzemünkben a KISZ-szervezet segítése, támogatása, mely munkához jelenleg a KISZ I. Országos Komferenciájától várjuk az irányelveket.

Herczeg József
pártcsoportvezető

A Hazafias Népfront országos tanácskozása után

Hogyan értékeli az országos tanácskozás munkáját, s miben látja a Hazafias Népfront Komlói Bizottságának feladatait?

Ezt jöttünk el megkérdezni Árokszállási Károlytól, a Népfront komlói elnökétől. Válasza a következő volt:

— Az országos tanácskozás több olyan kérdést tisztázott, mely a Hazafias Népfront elkövetkezendő munkájában iránymutatásként szolgált. Ezek közül is ki kell emelni a Hazafias Népfront működésére vonatkozó meghatározást. Az országos tanácskozás előtt ugyanis tisztázatlan kérdés volt, hogy a népfront mozgalom, vagy szervezet keretén belül működjék. A tanácskozás egységes állásfoglalása alapján a mozgalom formáját alkalmazzuk, mivel a szervezet bizonyos megkötöttséget vonna maga után. Ahhoz viszont, hogy a hazafias népfront a legszélesebb tábort összefogja, feltétlen a mozgalmi jelleg kell, hogy érvényesüljön.

Az országos tanácskozás előtt a Hazafias Népfrontot sokan a parasztság, vagy a pártonkívüliek értelmiségi rétege, pártjának képzelték el. Az országos tanácskozás leszögezte, hogy a Hazafias Népfront mozgalom a párttagok és a pártonkívüliek közös fóruma, melyben a becsületes pártonkívüliekkel együtt dolgozunk a problémák megoldásán, s programja azonos a Munkás-Paraszt Kormány programjával, melyet a helyi viszonyoknak megfelelően kell alkalmazni.

Miben látja a Hazafias Népfront Városi Bizottságának feladatát?

— A Hazafias Népfront feladata, hogy tovább erősítse azt a nemzeti egységet, amely előrevisz bennünket a szocialista építés és a béke útján. Soraiba szólít mindenkit, aki támogatni kívánja a szocializmus építését. Feladatunk, hogy a pártszervezetekkel való kapcsolatunkat megjavítsuk, mely előfeltétel az országos tanácskozás felhívásának megvalósításához. Együttműködni, támogatni a Városi Tanácsot a tömegekkel való kapcsolat kiépítésében. Feladatul tűzzük ki a tömegszervezetekkel való kapcsolatunk együttműködésünk megjavítását.

Feladataink megvalósításához szükségesnek tartjuk, hogy az országos tanácskozás anyagát megvitassuk és annak szellemében a IV. negyedévre munkaprogramot készítsünk. Ennek során figyelemmel leszünk a helyi sajátosságokra és tervezzük Komló város 1958. évi beruházási tervének megvitatását. Emellett a fontos kérdés mellett a szociális, kulturális és egyéb kérdésekkel kívánunk behatóan foglalkozni.

Véleményem szerint ennek megvalósításához az szükséges, hogy a Városi Népfront Bizottság tagjai átérezzék a népfront mozgalom jelentőségét, ugyanakkor a városunk lakossága segítséget nyújtson a problémák megoldásához. Csak úgy tudunk eredményes munkát végezni, ha a párttagok és a pártonkívüliek az országos tanácskozás szellemében segítséget nyújtanak munkánkhoz.

A Városi Népfront Bizottság november első napjaiban ül össze, hogy az elmondottak alapján a helyi gyakorlati teendőket meghatározza.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXV.

A kápolnában megcsendült a lélekharang. Gratianus atya beszentelt, mint egy halottat, és misét mondott. A nővérek körben álltak, s amikor a szertartásnak vége volt, hatan vállukra vették a koporsót. Levittek a pincébe, a csigalépcsőn. Ahogy vonult a menet, sokan arcomba köptek, hogy még utolsó utamon is megszégyenítsenek, megalázzanak.

Legjobban szerettem volna meghalni. Bárcsak azonnal megöltek volna, mint, hogy így gyötörjenek.

Börtönöm, melyben azelőtt is bezárva tartottak, a kis ablakot befalazták. A bejáratnál nagy halom tégla emelkedett, s minden oda volt készítve a teljes befalazáshoz.

Már félelmet sem érzek... Meggyötört testem csak csendet kíván!

Kiemeltek a koporsóból — azt már sajnálták tőlem. Egy halom szalmára dobtak, és elkezdték az ajtó befalazását. Eltakartam az arcomat, hogy ne is lássam e szörnyűséget, s magamhoz szorítottam szent könyvemet.

A nővérek zsoltárokat énekeltek, s miközben emelkedett a fal, végiggondoltam elmúlt életemet.

Az ének elhalt, a nővérek eltávoztak. Irtózatos csend borult rám. A falon akkora nyílást hagytak, amin egy cserépkorsó befér... A falra erősítve pislákol életem utolsó fénye, egy szál gyertya. Ennek világánál írom e sorokat. Azután kidobom a nyíláson a szent könyvemet, hátha eljut valakihez, aki megszán. Némsokára utolsót lobban a drága fény. Tarts még egy percig, hadd írjam le utoljára, mi életem értelmét jelentette: Szeretlek Dimitrij! Erőtlen volt ölni, erőtlen volt szenvedni, mert megismertem a legnagyszerűbb érzést: a szerelmet.

Vége! Vége a fénynek... Uram, adj csendes éjt szenvedő gyermekednek."

Az orvos befejezte az olvasást. A szobára csend ereszkedett. A négy férfi néhány percig szótlanul nézett egymásra, talán mindnyájukat ugyanazok a gondolatok foglalkoztatták. Az orvos szólalt meg először.

— Vajon mit tett Dimitrij a húsz év alatt, hogy megmentse Borbálát? Lehetséges, hogy részéről csak kaland volt? Vagy meghátrált az akadályok elől, elfelejtette Borbálát, megnősült, s nem is gondol többé a történtekre?

Egyetértettek abban, hogy ez lehetetlen. Elolvasták Dimitrij leveleit, s ezek az írások egy becsületes, egyszerű ember őszinte érzéseiről tanúskodnak. Az ilyenek nem hagyják el egykönnyen szerelmüket, nem szegik meg adott szavukat. De vajon megkísérelte-e máskor is, hogy megszöktesse Borbálát? Megtudta-e, mi történt vele?

Sok-sok kérdést tettek fel egymásnak, de ezekre csak Dimitrij adhatná meg a választ.

Riviére-t az üggyel kapcsolatban más dolgok is érdekelték. Az orvoshoz fordult.

— Hogyan maradhatott Borbála életben ilyen hosszú időn át, ha csak kenyeret és vizet kapott?

Az orvos helyett Lázár páter válaszolt:

— Valóban csodával határos, hogy ilyen körülmények között életben maradt. Nagy része volt ebben az öreg Krisztina nénének, aki mindennap vitt a batyujában valami ennivalót a kenyéren kívül, ha mást nem, egy fej hagymát. Ez a bolondos öreg Krisztina embersége sebb volt, mint ott valamennyien...

Sokáig beszélgettek még. Búcsúzáskor megállapodtak abban, hogy másnap este újra találkoznak az orvos lakásán. Riviére együtt indult el Lázárral.

— Beszéljen Ágotával, páter — mondta Riviére.

— Próbáljon rá hatni, hogy a bíróság előtt csak az igazságot vallja! Semmi mást, csak a tiszta igazságot!

Lázár vállalta.

Másnap Lázár atya érkezett legkorábban az orvos lakására. Izgatottnak látszott, és alig várta, hogy Riviére és Donecki megjöjjön.

— Magas vendég érkezett Krakkóba — mondta —, Falcinelli pápai nuncius. Érkezése után Baworski jezsuita rektorral tanácskozott, és csak ezután kereste fel Galecki érseket.

Ebben a pillanatban belépett Riviére és már az ajtóban érdeklődött.

— Ágotával tudott beszélni, Lázár páter?

— Beszéltem vele. Semmire sem akar emlékezni. Irtózatos félelem látszott a szemében. Mindenre csak bólogatott. Azzal búcsúztam el tőle, hogy Isten előtt is kedves, ha az igazságot vallja, és könnyít a lelkiismeretén.

Közben megérkezett Donecki ügyész is. Már az előszobából hallani lehetett, hogy nem egyedül jön. Egy magas, szőkehajú, dús szakállú férfival lépett be.

— Uraim! Engedjék meg, hogy bemutassam önöknek kedves ismerősömet, Dimitrijt — kis szünetet tartott, hogy a hatás annál nagyobb legyen.

— Bemutatom önöknek — ismételte — Dimitrij, Barcinski Dimitrij urat!

Mindhárman meglepetten ugrottak fel, és Dimitrijhez léptek. Az orvos örömében átölte Dimitrijt.

— Ha tudná mennyit emlegettük! Hogy került ide?

Dimitrij helyett az ügyész válaszolt:

— Ma délelőtt éppen a per iratait tanulmányoztam, amikor a hivatalszolga jelentette, hogy egy ember keres, aki mindenképpen beszélni akar velem. Sürgős dolgomra hivatkozva elutasítottam, s azt üzentem, hogy jöjjön két hét múlva! De a szolga pár perc múlva újra bejött azzal, hogy az ember nem távozik, míg nem beszélhet velem. Dühösen kérdeztem az illető nevét, s a szolga megmondta: „Barcinski Dimitrij". A Dimitrij név hallatára felkiáltottam, és a következő pillanatban már a folyosón voltam, hogy magam vezessem be. No, és most itt van közöttünk, s itt a jegyzőkönyv is a vallomásról. — Ezzel kivette táskájából a jegyzőkönyvet, és diadallal lobogtatta.

— Ezúttal mi nem a jegyzőkönyvre vagyunk kíváncsiak — hűtötte le Grozdyski doktor az ügyészt —, hanem Dimitrij magát szeretnénk hallani. Kérjük Önt, kedves Dimitrij, mondjon el mindent, amit Borbála történetéről tud!

— Ahhoz, amit önök tudnak, én már csak nagyon keveset tehetek hozzá, sajnos nagyon keveset... — keservesen sóhajtott, és egy pillanatra tenyerébe rejtette arcát.

— Több mint húsz esztendeje annak — kezdte el történetét Dimitrij, hogy a wesolai zárdában megpillantottam Borbálát. Vannak, akik nem hisznek abban, hogy első látásra egy életre megszerethet az ember valakit, pedig velem ez történt. Igaz, hogy csupán a külszín, a szépség az, ami szerelemre gyújtotta a szívet, az még nem élő, örökké tartó érzéshez. Ahhoz több kell. Az első látásra fellobbanó szerelem csak mádásra csapó láng, mely hamar kialudna, ha nem találná a megértés. Számos levelet váltottunk, így ismertük meg egymást igazán. Nagyon megszerettem, és mindenáron feleségül akartam venni. De irtózatos kegyetlenek Krisztus egyházának szabályai! Tudtam, hogy Borbálát nem engedik el szépszerével, nem maradt más hátra, mint hogy titokban megszöktessem a kolostorból.

Folytatjuk.)

Béta-aknai KISZ-brigádok között

A kas gyorsan rohan lefelé az aknán. A szénporos, gumicsizmás, bőrsapkás bányászok szorosan állnak egymás mellett a kasban. Kezükben lámpák és csákányok. Nevetnek, tréfálkoznak. A kas egy-egy szintnél megáll, egypáran kiszállnak, majd tovább indul.

Mi is kiszállunk. Első megállapításunk az, hogy a vágatok rendesek, tiszták és elég világosak. A célunk, meglátogatni a két Béta-aknai KISZ brigádot. Elég hosszú az út, s amikor egy kicsiny, keskeny gurítót megmászunk, társam K. elvtárs hozzám szól.

— Itt dolgozik az 514-es KISZ brigád.

Odaértünk. Előttünk egy hosszú fejtés. A munka javában folyik.

A fejtőkalapácsok úgy csattognak, akár a fegyverek. Mindenki dolgozik. Ki fát vág, ki ácsol, ki oldalaz. Dől a szén és a fiatal, izmos legények szorgalmasan lapátolják a szenet. Messziről is fénylik testükön az izzadság.

— Hogy megy a munka? — kérdezzük.

— Megy, — mondja Gyetvai Mihály és szénporos tenyerével homlokát törölgeti. — Ha jól dolgozunk, megy. Tetszik látni...

— Versenyben vagyunk ám — vág közbe Ravaz Miksa — mi ugyanis KISZ brigád vagyunk és versenyben állunk a 124-es KISZ brigáddal.

— A maguk KISZ brigádja hány főből áll?

Ravaz Miksa egy darabig gondolkodik:

— 23-an vagyunk — felel később.

— Na és a két brigád között melyik vezet?

— A napi százalékban egy kicsit elmaradtunk. Például október 21-én mi 123.7 százalékra teljesítettük napi tervünket, ők pedig 163 százalékra. De a haviban mi vezetünk 136.3 százalékkal, ők pedig 134.1 százalékon állnak.

— A vezetőktől kapnak segítséget?

— Igen. Nincs rájuk panasz, minden segítséget megadnak. Azt ők is szeretik, ha az üzemük jól áll a termelésben.

Tovább nem zavarjuk őket. Elköszönünk és lefelé indulunk a másik brigádhoz. A 124-es KISZ brigád szintén fejtésben dolgozik. A fejtésük kisebb. Ők kevesebben vannak. Ugyancsak a látványnak vagyunk szemtanúi. Itt-ott világítanak a bányászlámpák, izzadt testek mozognak, csattognak a fejszék, a csákányok, a fejtőkalapácsok. Scheffer Henrik nagyban lapátol, amikor hozzámegyünk. Nem beszél — homlokáról csurog az izzadság. Később megszólal:

— Hát én amondó vagyok, hogy a tettek beszélnek. Tetszenek látni, hogy dolgozunk. Ez így megy mindig.

— Hát miért ilyen gyorsan dolgoznak?

— Ez nem is gyors — mondja Schmidt József. — Mi másképpen is tudunk dolgozni. Igaz, hogy nem valami lassan dolgozunk, hiszen ez érthető is. A másik brigád, akivel versenyben vagyunk, most egy kicsit előre tört, aztán szemrehányásokat tesznek, lustának neveznek minket. En pedig azt mondom, az nevet jóízűen, aki a végén nevet.

*

Hát igen, Schmidt Jóskának igaza van. Tőle tudjuk azt is, hogy a két brigád november 7 tiszteletére versenyben van. Innen is elköszönünk, hiszen sürget a munka.

Jószerencsét! Kedves munkahősök, Schmidt Jóskák, Ravaz Miksák, László Györgyök, további sok sikereket Béta-aknai KISZ brigád!

— Demeter —

Élő és fejlődő mozgalom

Közeleg annak a napnak a 40. évfordulója, amikor az orosz proletariátus lerázta magáról a cári önkény igáját, és hozzálátott a hatalmas mű, a szocializmus felépítéséhez. Az évforduló napja valamennyi munkás szívében él, és méltó módon vallják sajátjukénak a győztes szocialista forradalom sorsdöntő napját.

Komló bányászai között egyre jobban kibontakozik az újformájú munkaverseny mozgalma. Az ellenforradalom leverése után először Kossuth-bányán szervezték meg a versenyt. Kemény helytállással bányászaink már az év elején megindították a mozgalmat. Az első és második negyedévben Kossuth-akna Béta-aknával állt versenyben, amelyből mindkét esetben Kossuth-akna dolgozói kerültek ki győztesként.

A harmadik negyedévben már a csapatok dolgozói is keményebben markolták a fejtőkalapácsot és kialakult az egymás közötti verseny.

Augusztus 20, szeptember 1, egy-egy állomása volt a nagyobb termelésnek. Van eredmény és erről így nyilatkozik Hohn Antal elvtárs, Kossuth-bánya szakszervezeti elnöke.

— A nemrég megjelent versenyfeltételek a jövő év elején értékelhetők, mert fél évi jó munka kell ahhoz, hogy valaki elnyerje a sztahanovista oklevelet és az ezzel járó egyheti fizetésnek megfelelő pénzjutalmat.

A versenyszervezésben a legnagyobb feladatunk — folytatta Hohn elvtárs — a november 1-től 7-ig terjedő időszak termelését — munkaverseny formájában fokozni, amelyben a bizalmiak, a csapatvezetők és a műszaki dolgozók javaslata és véleménye a mérvadó.

— Közvetlenül mit tesz a szakszervezet a verseny fejlesztése és támogatása érdekében?

— A kezdeményezés előre viszi a terv teljesítését, és a nyereség visszatérítésnél is nagy jelentősége van. A jól kiépített bizalmihálózat és a vezetők bányajárása gyorsan intézkedik a hibák kijavításában.

— Milyen segítséget kap a Horák KISZ brigád?

— Horákék versenybe vannak a Béta-aknai KISZ brigáddal, jelenleg TH vágatban dolgoznak, később gurítóban. Munkahelyük tehát egész évben biztosítva van. Napról-napra beszélünk a csapat tagjaival és a gyors segítség alapján elmondhatjuk, hogy Horákéknál minden rendben van, semmire nincs panaszuk.

A szakszervezet tehát igyekszik segíteni a versenyt kezdeményező bányászokat, mert ez a mogzalom is biztosíték arra, hogy Kossuth-bánya jövő hónapban eléri a 100 százalék feletti termelést.

Tanulhatunk tőlük

A közös tulajdon védelmének egyik nagyon szép és követendő példáját mutatta a kenderföldi, Zrínyi utca 34. szám alatt lakó 3 asszony.

Nevezett házban már korábban kitört 3 lépcsőházi ablak s most, a hűvös idő beálltával szükségesnek látszott a megjavításuk. „Sajnos erre most kevés időnk és pénzünk van" — mondotta az illetékes vállalat s így a javítás el lett halasztva. Igen ám, de Szabó Gyuláné, Hiller Józsefné és Peterdi Andrásné lakók elhatározták, hogy megcsináltatják a törött ablakokat.

Így is történt. Elvitték és annak rendje és módja szerint fizettek mintegy 100 forintot. Egy kis különkiadás, az igaz, de most már nem fúj be a szél, védettebb a lépcsőház.

A többi lakó is felfigyelt erre a szép cselekedetre és elosztva a költséget, ők is részt vettek a munkából. Egy-egy lakóra most már néhány forint jutott, s már nincs szépséghibája a lépcsőháznak.

Ezek az emberek megmutatták a helyes utat és ebből nagyon sokan tanulhatnak. Ahol a gyermek kitöri az ablakot, legyen a szülő kötelessége a javítás. Minden lakó egyformán vigyázzon a házakra, lakásokra, mert ez mindnyájunk közös tulajdona.

Mindhárom munkásasszonynak köszönjük a szép cselekedetet és azt kérjük, hogy továbbra is őrizzék a saját vagyonukat. Kicsiny, de igen tanulságos cselekedetük, reméljük, hogy több embert elgondolkoztat és megszívlelik ezt a dícséretreméltó tettet.

A PULT MÖGÖTT

Ott áll mosolyogva, jókedvűen Tóth Lászlóné, a pult mögött. Mindenkit észrevesz, mindenkihez szól, és ha csak teheti, úgy ügyeskedik, hogy a vevők az ő közelébe kerüljenek. Az ajtóban megjelenő fiatalembert például máris messziről köszönti: „Jónapot kívánok", s hogy közelebb ér, el nem mulasztja: „Tessék parancsolni"? Aztán fürge ujjaival már sorakoztatja is egymás mellé a számokat olyan sorrendben, ahogy a vásárló a cukrot, napolyit, vagy éppen a szalámit kéri.

Fehér köpenye, hol itt, hol ott villan meg a pult mögött. Az egyik percben cukorkát mér, a másikban már a tejet tölti kannába, vagy a kenyeret teszi mérlegre. Ügyesen, gyorsan mozog. Nem szereti ha kevesen vannak, és csak akkor érzi jól magát, ha — szünet nélkül dolgozhat: „Nincsen kedvem itt lenni, ha tétlenkedni kell" — szokta mondani, s ilyenkor mindig arra a két év előtti néhány hónapra gondol, amikor a vállalat betegsége miatt a ruházati boltba helyezte. Milyen rossz volt ott egész nap! Szinte összehasonlíthatatlan a fűszerbolttal! Napjában, feleannyi vásárló nem akadt, akit kikellett szolgálnia. Az ilyen munkát ő nem szereti. Azért is kérte magát vissza régi mukatársai közé. Ide, az Imretelepi fűszerüzletbe. Hadd legyen továbbra is a megszokott, kedves vevőtáborának eladónője. Mert jóleső érzés az, ha tudja, hogy becsülik. Ha tudja, hogy hiányzik nekik. Lám tavaly is, amikor két hónapig beteg volt, nem is gondolta volna, hogy annyian észrevették távollétét. Mikor ismét munkábaállt, szinte valamennyi vásárlója megkérdezte: hol volt ennyi ideig, miért hiányzott, tán csak nem betegség gátolta munkáját?

Mennyire jól esett a figyelmesség! Hiába no... érdemes így dolgozni. Még akkor is, ha a 8 órai munka után, otthon a „második műszak" várja. Még akkor sem kényszerből, kötelességszerűen dolgozik. Mert ő szereti a boltot. Nem cserélné akármilyen nagyszerű állásért sem el. Az öt év, — melyet ebben a munkakörben töltött — szorosan a pulthoz köti. Ha megjelenik fehér kendőben, fehér köpenyben a vásárló előtt, egyszeriben mindent elfelejt. A fizikai fájdalmát, amely talán egy újabb betegség előhírnöke, az otthoni gondot, vagy éppen a munkájához tartozó egyéb problémát. Kikapcsolódik mindenből és csak — a vásárlót látja. Az ő kérdésére igyekszik udvariasan válaszolni és kívánságát pillanatok alatt teljesíteni.

Még nem fordult elő egyszer sem, hogy panaszkodtak volna rá. Azaz... mégis. Az ellenforradalom ideje alatt, néhány asszonnyal volt egy kis afférje. Olyan árucikket követeltek tőle, ami a boltban nem volt. Ő bizony odamondogatta nekik: „Menjenek dolgozni, ne sztrájkoljanak, akkor majd lesz". Nem is tetszett az „asszonyságoknak". Amint meghallotta, többen közülük azt sugdosták, hogy: le kell váltani. El kell küldeni.

Szerencsére ez már elmúlt. Emlékezetében esetleg csak kellemetlen emlékként marad meg...

Ha néha-néha kiürül a bolt, és nincs kit kiszolgálnia, akkor a — családra gondol. A nagyobbik fiára, aki csak 12 éves, de már férfi számba kell venni a ruháját, cipőjét, a csintalan kisebbikre, az ebédfőzésre, vagy éppen a beocsolt ruha vasalására. Néhány perces elmerengések ezek, mert amint megjelenik az első vevő, ő ismét kedves mosollyal arcán, készséggel mondja: — „Jónapot kívánok. Tessék parancsolni"... És frisesn, ügyesen, tovább végzi munkáját.

Az utolsó negyedévtől függ

A 7-es számú kőbánya dolgozói jó munkát végeztek ebben az esztendőben is. Ennek nyomán van alapja, hogy nyereségrészesedés fizetését várják. De, hogy a pénz kezükben legyen, továbbra is eredményes munkát kell végezniök és a negyedik negyedév tervét is teljesíteni kell.

A jelenlegi eredményekről már pontos számadatok is vannak, melyekről Fekete Sándor főkönyvelő tájékoztatott bennünket.

„A jelenlegi eredmények alapján 622 000 forintot oszthatunk szét. Ebből az összegből a komlói üzem dolgozóinak 283 ezer, a nagyharsányiaknak 222 ezer, a hirdieknek 58 ezer és az erdősmecskeieknek 59 ezer forint jut.

A jelenlegi állapotok szerint tehát a fenti módon oszlik meg a nyereségrészesedés és előreláthatólag a kifizetendő összeg nem csökken. Egy tényező van, amelyet vállalatunknak feltétlen teljesíteni kell és ez az 1957. negyedik negyedévi terv.

Jelenleg vállalatunk 100 százalék alatt áll és a terv esetleges nem teljesítése bizonyos korlátozásokat okozhat a nyereségrészesedés kifizetésében is. Ezért a vállalatunk minden dolgozójának elsőrendű feladata az utolsó negyedév tervének teljesítése. Ha a tervünket most is teljesítjük, akkor mindannyian nyugodtak lehetünk, mert részesülni fogunk a többletnyereségből."

Az utolsó negyedév tervének teljesítésére meg van a lehetőség. Ehhez azonban esősorban a komlói és a harsányi üzemeknek kell jobb eredményeket elérni. A kitűzött terv reális és biztosak vagyunk abban, hogy itt is lesz „13-ik havi fizetés".

Fiatal mozgalom — fiatal vájár

A „Nevelj új bányászt"-mozgalom nagyon fontos szerepet játszik a jövő vájárjainak a nevelésében. Arról van szó, hogy a szakképzett, idős bányászok — felelősségük tudatában — a mellettük dolgozó csillésből vájárt neveljenek, olyat, aki valóban mestere a szakmának.

Szedlár Ferenc vájár már korábban vállalta, hogy a hozzá beosztott Mocsári Jánosból vájárt nevel. A félévig tartó nevelő munka meghozta gyümölcsét, mert Mocsári János kiváló eredménnyel letette a vájárvizsgát.

A fiatal és idős vájár továbbra is együtt dolgozik. Mocsári János már felelősségteljes munkát végez. Érdemes volt tanulni, mert keresete is több és ha továbbra is szorgalmas lesz, eljön az idő, amikor majd ő tanítja a fiatalokat a bányaművelés minden csínjára-bínjára. Addig még azonban sok munka vár rá és reméljük, hogy tervteljesítésben nem marad el mestere mögött.

DEMETER KÁROLY:

NYUGTALAN NAPOK...

IV.

— Parancsnok elvtárs!...
— Tessék?...
— Búgást hallok... Jönnek...

A parancsnok szinte futva megy egyiktől a másik emberig. Mindenkit bátorít mégegyszer, az utolsó pillanatban.

A kanyarból egy Ikarusz bukkan elő. Nehezen jön fel a kapaszkodón. Elől a gépkocsivezető mellett még hárman tartózkodnak. A busz mögött még két letakart teherautó is kaptat fölfelé. Feszült pillanatok ezek.

Egyszerre, mint egy váratlan ágyúdörgés keveredik össze az esőcseppek csobbanása, az autók mély búgása a fegyverek éles csattanó hangjával. A busz és a teherautók hirtelen leállnak. A leghátsó kocsiról néhány felkelő ugrik le és eszeveszetten futni kezd az erdő felé. Közben az önkéntes csoport körülzárja az utókat. A felkelőknek nem maradt idejük az ellenállásra, oly gyorsan érte őket a „fogadtatás". Látták a sisakos embereket, a szigorú, kemény tekintetű munkásarcokat, rájuk szegezett szemeket és rájuk meredt fegyvereket. Egyenként szállnak le a kocsikról és feltartott kezekkel sorba állnak.

— Fel a kezekkel — szól Mátrai, most már bátrabb hangon az egyik, kezét még fel nem tartó felkelőre.

Kezdődik a motozás. Micosz odamegy az egyik alacsonytermetű, zömök felkelőhöz.

— En... én... nem akartam...; — dadogja a felkelő.

— Tartsa fel a kezét és ne dadogjon — szól rá Micosz.

— Ne lőjjön — mondja a felkelő — feleségem van. Gyereket vár. Erőszakkal hurcoltak ezek...

— Ez micsoda?... a felkelő zsebéből egy pisztolyt húz ki Micosz és azzal együtt vagy tíz darab fényképet. A kép pornográf. Meztelen nőket és férfiakat ábrázol.

Micosz tovább megy. Amikor egy nyáriruhás, huszonkét éves körüli nőhöz lép, az felemeli a szoknyáját, s így szól:

— Tessék... tessék komi úr... Elég? Ha akarja, még a bugyimat is lehúzom.

— A nő undorító hangja alázatosan, félig-meddig gúnyosan csendül.

— Nem vagyok kíváncsi a bugyijára — szól Micosz.

— De erre igen... — szól a nő, és kezével a lábaközé csap...

— Emelje fel a kezét — szól rá Micosz — tudhatná, hogy fogoly — mondja és undorral félre köp.

A motozás nem tart soká. Sok felkelőn ott van a jól ismert lakóhelyük jele, a csíkos rabruha. A motozás után az elfogott Ikarusz — tele fegyverrel és lőszerrel, a két teherautó és hatvanöt fogoly felkelő „kísérettel" útnak indul Komló felé...

*

Lassan világosodik. Szombat van, 1956. október 27-e. A talaj még vizes, az idő hűvös. Az égbolton súlyos fekete felhők kavarognak. A Pártházban az emberek bizonytalankodnak. Pestről semmiféle utasítás nem jön. A párttitkárok, a katonatisztek, a vezetők hiába várnak a telefonközpontnál, mert a telefon néma...

Vajon mi lesz még? Hová vezet ez az út? — ilyen gondolatok kavarognak az emberek agyában. Akik biztak, hittek Nagy Imrének, akik sok vitában határozottan kijelentették, hogy a miniszterelnök igenis „kommunista!" Most szinte szégyenkezve hajtják le fejüket. Nagy Imre beszédei, cselekedetei ennek az ellenkezőjét bizonyították. Áruló lett... Eladta az országot és a munkásosztályt...

A pártház előtt emberek ácsorognak. A térre két irányból is jönnek a felkelők. Mindegyik mellén, kabáthajtókáján, vagy sapkáján ott díszeleg a gyászszalagos Kossuth címer. Kezükben magasra emelt zászlók és rekedt torkukból a szózat szövegét mormogják. A felkelők között most sincs egy józan becsületes ember, valamennyien huligánok, körítve prostituáltakkal, munkakerülőkkel...

— Bocsássák szabadon négy társunkat! — hangzik fel követelésük.

Ugyanis négy felkelőt azon az estén lecsukott a rendőrség, amikor Kökönyösön az Üzletház előtti téren történt az összecsapás.

A követelések tovább hangzanak. Most már három vezetőjük is akad a felkelőknek, Tarnai Béla, Nagy Valéria és egy őszülőhajú, középtermetű vékony ember. Követelésük 24 pontból áll. A három vezető bejön a pártházba. Tárgyalni akarnak. Majd ismét kijönnek, s az egyikük magasra emeli a két kezét és beszélni kezd:

— Magyar testvéreim. Csendet kérek! Ugyanis arról van szó, hogy...

— Nem jól beszélsz te hülye — szól mellette Tarnai és a helyére lép...

— Te vagy a hülye — szól vissza a másik. — Te... te állat!...

A két „vezető" egy darabig egymást szidja, veszekednek. A tömeg morajló hangja egyre erősödik. Végre megállapodnak, mert Tarnai beszélni kezd...

— Magyar testvéreim... Tárgyalásunk eredménye... ki engedik a négy társunkat!...

— Most engedjék ki — ordít a tömeg — vagy nem megyünk innen!

— Látni akarjuk őket!...

— Ha nem engedik ki öt percen belül, az egész rendőrséget szocializmusukkal együtt a levegőbe röpítjük!... Kerek öt percet adunk! — ordítják tovább. — Le a bolsikkal a vezetésből!... Halál az ávósokra, a spiclikre... Minden bolsi akasztófára való!... üvöltik tovább. (Hát ez az ő szabadságuk, mely nem más, mint ellenforradalom...)

(Folytatjuk.)

Tanácstagi fogadóórák

1957. november 1: Koczab Józsefné, Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Dr. Laczhegyi László, Tanácsház 5 óra. Makra István, Kenderföld-i óvoda 5 óra. Orosz István, Kökönyös Ny. iskola 5 óra. Pörnecz Mihály, Fürst Sándor u. óvoda 5 óra. Stemler Józsefné, Béta-aknai iroda 5 óra. Vass István, Anna-aknai iroda 5 óra. Markos Ferenc, Kökönyös K. iskola 5 óra. Kinder Lajosné, Kenderföld-i óvoda 5 óra. Nagy Imre, Kökönyös Ny. iskola 5 óra. Rajnai Józsefné, Tanácsház 5 óra. Sebestyén Györgyné, Kenderföld-i iskola 5 óra. Tihanyi János, Tröszt iroda 5 óra.

1957. november 4: Kossz György, Kökönyös K. iskola délután 5 óra. Schwarcz József, Kökönyös Ny. iskola 5 óra. Zsubla Vilmos, Kenderföld-i iskola 5 óra. Galabár Tibor, Arany J. u. óvoda 5 óra. Unger János, Kökönyös K. iskola délután 7 óra.

1957. november 5: Perjési Rezső, Kenderföld-i iskola délután 5 óra. Róth Antal, Kökönyös K. iskola 5 óra.

Megkezdődött
a „Forradalmi Hét"

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40-ik évfordulója tiszteletére a Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozói november 1-től 6-ig „Forradalmi Hetet" tartanak.

A nagy nap méltó megünneplésére bányászaink kiváló eredményekkel készülnek. Már a „Forradalmi Hetet" megelőző napokban olyan eredmények születtek, melyek azt bizonyítják, hogy bányászaink teljes egészében tisztában vannak az évforduló jelentőségével.

Hirdessen
az Új Komló-ban!

Miről tárgyalt a Tanács VB?

Az 1957/58. évi művelési munka feladatairól Panaszügyek és munkáslevelek intézéséről Az 1958. évi tanácsi költségvetés elkészítéséről

Október 23-án, szerdán délelőtt tartotta a rendes ülését a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága. Ezen az ülésen tárgyalta a Népművelési Csoport előterjesztésében, a november 15-i tanácsülés elé kerülő 1957—58. téli népművelési munka feladatait. A végrehajtó bizottság megállapította, hogy az utóbbi időben történt változás Komló kulturális életének fejlesztésében, több központi rendezvény van, mint az elmúlt évben volt, s ezek a műsorok, rendezvények nívósabbak és jobban szervezettek. Megállapította azt is, hogy megszűnőben van az egyes kulturintézmények, tömegszervezetek közötti ellentét, és a tanács irányító, ellenőrző munkája a kulturális területen is rendezetté vált.

A végrehajtó bizottság megállapította azt is, hogy a tömegek kulturális nevelésénél még sok a tennivaló. Igy többek között nem jól ment a kulturális nevelő munka, a lakónyszállásokon, illetve az üzemek, kulturális tevékenysége alaposan visszaesett. Bár az utóbbi időben egynéhány üzemnél, így például a szénosztályozónál, Béta-aknán, stb. megindult a kulturális csoportok szervezése, munkája. Nagyon jó hatást vált ki az is, hogy a Május 1 Kultúrotthon az utóbbi időben sorozatosan megrendezi az irodalmi esteket, a mikrobarázdás zeneestéket, melyen a magasabb zenekultúra kedvelői, illetve az irodalombarátok 50—60 tagú csoportja vett részt. Mindez azonban kevés, mert a többség még nem jutott megfelelő kulturális nevelő munkához.

Intézkedett a tanács végrehajtó bizottsága abban az ügyben is, hogy a szükségnek megfelelően analfabéta tanfolyamot indítsanak Kossuth-bányán, vagy egyéb üzemeknél is, ha megfelelő számú jelentkező van. Intézkedést tett a tanács végrehajtó bizottsága, hogy a kökönyösi Szabadság mozi környékét rendbehozzák, megjavítsák a lejárati lépcsőt, az esti világítást, hogy biztosítva legyen a mozibajárók sértetlen közlekedése esős idő idején.

*

A tanács végrehajtó bizottsága megállapította, hogy az utóbbi időben történt változás, a tanács egyes ügyosztályainál a beérkező panaszügyek és munkáslevelek intézésénél. Nem jól intézik azonban a panaszügyeket és munkásleveleket városunk egyes üzemeinél. Ezért határozatot hozott a végrehajtó bizottság egy ideiglenes bizottság alakítására, mely ideiglenes bizottság a városi pártbizottság irányítása alatt Komló összes állami és gazdasági szerveinél felülvizsgálja a panaszügyek és munkáslevelek intézését. Intézkedett a végrehajtó bizottság, hogy a tanács apparátusán belül a panaszügyekkel és munkáslevelekkel, mint egyszemélyi felelős, a jogügyi előadó foglalkozzon, és minden panasz beérkezésétől számított 8 napon belül az ügyben intézkedést tegyen, és arról írásban megfelelő módon tájékoztassa a panasztevőt, illetve a tanácstagot. Ezzel a határozattal megoldódik a tanácstagok fogadóóráin, vagy tanácstagi beszámolóin, a választó polgároktól felvett panaszok, bejelentések, javaslatok intézése is.

A tanács végrehajtó bizottsága elvben foglalkozott az 1958. évi tanácsi költségvetéssel, illetve egyéb hitelek kérésével is. Ezzel az üggyel a legközelebbi tanácsülés bővebben foglalkozik majd.

Vasas—Komló 1:0 (0:0)

Komló, 4.000 néző. Vezette: Pósa.

BP. VASAS: Kovalik — Kárpáti, Kontha, Sárosi — Bundzsák, Berendi — Raduly, Csordás, Szilágyi I., Teleki, Lenkei. Edző: Baróti Lajos.

KOMLÓ: Magyar — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kholmann, Molnár II. — Grózdics, Kiss, Daum, Szám, Gerencsér. Edző: Bodola Gyula.

A mérkőzés első félidejében a támadást komlóiak vezették. A Vasas játékosok 45 percen keresztül inkább védelemre szorultak. A heves komlói támadások következtében Kovalik több esetben is nehéz helyzetbe került. Ugy látszott, a Komlói Bányász lelkesen, összefogóan játszik. A változatos, érdekes játék ellenére mégsem sikerült gólt szerezniök. A több esetben is kialakult gólhelyzeteket pontatlan lövések miatt nem tudták kihasználni. A 35. percben a komlói csatársor szépen megindult a Vasas kapuja felé. Az utolsó pillanatban azonban a Vasas védelem élénkebbnek bizonyult, s Gerencsértől elszedik a labdát.

Időnként a komlói kapu is veszélyben van, Magyar azonban minden lövést szépen kivéd. Ügyes mozdulatait, gyorsaságát, a közönség minden esetben tapssal jutalmazza.

Az első félidő döntetlennel, (0:0) végződött.

A második félidő első 20 perce mezőnyjáték volt. A sorozatos Vasas támadásokat a 60. perc után megszakítja egy-egy komlói támadás is. Ezek azonban egyre szórványosabbak. A 61. percben Vasas erőteljesebben támad. Nagy veszélyben a komlói kapu. Magyar fürge védekezése menti meg a helyzetet. A 64. percben Komló nagy gólhelyzethez jut. A labda azonban a kapu mellé száll. Ezután 2—3 percen keresztül a Vasas csatárok indítanak izgalmas támadásokat a komlói kapu ellen. Magyar minden esetben ragyogóan véd. A 82. percben a Vasas támadásoknak eredménye született. Gólt értek el. Raduly kitűnő csellel elfutott a komlói védelem mellett és az alapvonal előtt élesen, félmagasan beadott. A berohanó Csordás három méterről szép csukafejessel a vetődő Magyar alatt a kapu jobb oldalába továbbította a labdát. 1:0 a Bp. Vasas javára.

A Vasas gólja láthatóan lehangolta a komlói csatárokat. A továbbiakban, kevésbé lelkesen játszottak. Bár megkíséreltek még néhány támadást az ellenfél kapujára, azonban erőlködéseik gyengének bizonyultak.

A küzdelem ilyen kedvezőtlen alakulása, a szurkolók soraiban is lehangoltságot eredményezett. Míg a gól berúgásáig állandóan „Hajrá Bányász"-tól zúgott a mezőny, a 82. perc után inkább a Vasas szurkolói buzdítottak.

Vélemény:

A komlóiak győzni, vagy legalább is egyenlíteni tudtak volna, ha gyorsabban mozognak. A 90 percen keresztül több alkalommal is adódó nagyszerű gólhelyzeteket ügyességgel, rutinosabb cselvetésekkel jobban kihasználhatták volna. A mérkőzés egész ideje alatt Magyar volt az, aki szívvel lélekkel játszott. Védései nem egyszer mentették meg a kaput az ellenfél góljától. Jók voltak még: Kholmann, Kripl, Grózdics és Polgár.

Béta-akna—Pécsi Traktor 2:2 (1:0)

Nehéz feladat várt a bétai csapatra Pécsett a Traktor otthonában. Értékes az egy pont, amivel hazatértek, de kevés szerencsével győzelem is születhetett volna. Béta-aknai támadásokkal indult a mérkőzés és már az első percben Kovács révén vezetéshez jutott a csapat.

További lendületes támadások során állandó veszélyben volt a hazaiak kapuja. A 2. percben Kovács kihagyta a mérkőzés legnagyobb helyzetét. Az üres kapura gyengén gurított, s a befutó hátvéd menteni tudott a gólvonalról. Az 5. percben egy balszélről szálló beadás a Traktor kapuja előtt a jó helyen álló Farkast, jó helyzetben találja. A rosszul sikerült lövés nyomán a labda mellészállt. Végig a félidőben a bányászcsapat irányította a játékot, újabb gólt azonban nem tudott elérni.

Az 55. és a 60. percben két védelmi hibából a Traktor 2:1-re fordította az eredményt. A mérkőzés utolsó 20 percében Béta nagy hajrával igyekezett az egyenlítésre, mely a 75. percben Deák révén sikerült. A bétai csapat lelkesedése dicsérhető. Az utolsó percekben helyzeteik alapján meg is nyerhették volna a mérkőzést.

Béta-aknai ifi—Pécsi Traktor ifi 3:1 (1:0)

Végig biztos volt a komlói ifik győzelme. Jobb összjátékuk több gólhelyzetet és fölényt jelentett számukra.

Komlói Bányász ifi—Siklósi Traktor 3:0 (2:0)

Komlói Bányász ifi: Nagy — Maluz, Baranyai, Schalk — Bischoff, Tóbiás — Madarász, Krausz, Hegyi, Farago II., Boda.

Jók: Baranyai, Madarász és Hegyi (A mezőny legjobbja: Schalk).

Góllövők: Madarász 2 és Hegyi.

A bányász ifi ilyen arányban is hegérdemelten győzött az igen lelkes siklósi ifik ellen.

HÍREK, közlemények

Téli tárolás

A MEK raktárában serényen dolgoznak az asszonyok. Burgonyát, hagymát válogatnak, hogy a téli hónapokban megfelelő minőség, elegendő mennyiség álljon a vásárlók rendelkezésére.

— Mennyi burgonyát, hagymát és almát tároltak ezidáig? —kérdezzük a MEK-kirendeltség vezetőjét, aki a munkálatokat ellenőrzi és irányítja:

— Válogatott burgonyából 10 vagonnal, hagymából pedig 2 vagonnal tároltunk. Almából — sajnos, tárolóhely hiánya miatt —, még semmit sem tudtunk télire raktározni.

— Tovább folytatják a tárolásokat?

— Még legalább 15 vagon burgonyát és 5 vagon hagymát szándékozunk kiválogatni.

— Es almából?

— Ha a tanács és a karbantartó üzem intézkedik, hogy a szükséges pincéket megkapjuk, akkor az alma tárolását is megkezdjük. Ezt a munkálatot egyedül a helyiség hiánya hátráltatja.

— Mennyi almát biztosítanak télire?

— 5—6 vagonnal teszünk el.

*

(Ugy gondoljuk, ideje volna, ha a karbantartó üzem biztosítaná a pincéket az alma tárolására. Szerk.)

— **Csöveskukorica** vásárolható korlátlan mennyiségben, az Ivánbattyáni Ságvári Endre Tsz piaci elárusítóhelyén. A kukorica ára: 140 Ft/q. Ugyanitt hetenként kétszer élőhal is kapható 12—20 forintos árban.

— **A szászvári bányaüzem** rendezésében szeptember 22-én újítókiállítás nyílt Szászváron. A kiállítást egy hét alatt több mint ezer látogató, köztük több vidéki és külföldi érdeklődő tekintette meg.

— **Uj, modern** helyiségeket kapott a Vörösmarty utcában, a kenderföldi óvoda. Az Arany János utcai régi helyiségeiből pedig az iskola kapott egy tantermet. Ezzel könnyebbé vált a szűkös körülmények között tanuló gyermekek helyzete. A régi óvoda többi helyiségeiből pedagógus lakásokat alakítanak.

— **Érdekes könyvet** írt a közlekedési eszközök fejlődéséről az ifjúság számára A. Weiler, M. Rouze. A könyv a delizsánstól (batár) a repülőgépig bemutatja a járművek fejlődését, összefüggésben koruk fejlődésével és gazdasági viszonyaival. Az érdekes és szórakoztató leírásokat sok szép régi metszet, karikatúra és fénykép illusztrálja. Magyarul is megjelenik a könyv.

— **A Május 1 Kultúrotthon** újjászervezett tánccsoportja, színjátszói és énekkara a november 6-i ünnepségre készül. Az ünnepélyen a bányászzenekar két orosz zeneszerző művét mutatja majd be.

— **A Komlói** Szénbányászati Tröszt felkészül a télre. Tekintettel a várható téli közlekedési akadályokra, a tröszt munkaügyi osztálya mintegy 150 vidéki dolgozót tud elhelyezni szükségszállásokon. A szállást — hófúvás esetén — vehetik igénybe a dolgozók.

— **Október 23-án** bányászaink 160 tonna szénnel termeltek többet a napi tervüknél.

— **Gázszénből** — október 26-ig — 6856 tonnával küldtünk többet Sztálinvárosnak. A havi terv esedékes részét ezzel a mennyiséggel együtt 21.3 százalékkal teljesítettük túl.

— **A Béta-aknai** 22-es csapat 24-én 177.9 százalékra teljesítette napi tervét. A havi terv esedékes részét 140 százalékra teljesítették. A 25-ös csapat még ennél is jobb eredményt ért el, s havi tervét — 24-ig — 64.9 százalékkal szárnyalta túl.

— **A Nagymányoki Brikettgyár** — 27-ig — 29 vagonnal több brikettet gyártott, mint az előirányzott mennyiség.

— **A szászvári** újítókiállítás emlékkönyvébe mintegy 500-an írták be elismerő véleményüket.

— **Karikára fűzött** kulcscsomót találtak Kökönyösön. Az igazolt tulajdonos a kökönyösi rendőrőrsön a kulcsokat átveheti.

— **November** 7-én a Béta-aknai üzem vezetősége az üzem dolgozóival ismerteti a nyereségrészesedés helyzetét.

— **Az Epitőipari Vállalat** dolgozói termelési értekezleten tárgyalják meg az eddigi eredményeket és a jövő feladatait. Az értekezleteken kerül kiosztásra a felépített házak után járó célprémium összege.

A célprémiumban részesülők közül különösen kiemelkedik a Muntyán brigád, amely 26 befejezett lakás után 8.580 és 23 építés alatt álló lakás után pedig 7 590 forintot kap. A prémiumot csak akkor fizetik ki, amikor a lakások teljes egészében elkészültek, addig csak előleget fizet a vállalat.

A közelmúltban méréseket végeztek a Bajkál-tóban és az eddig vélt 1741 méter maximális mélységgel szemben 1940 métert is mértek, amely egyúttal a világ összes édesvizű tavainál észlelt rekordmélységet is jelenti.

— **Országos** állat- és kirakodó vásár lesz szeptember 3-án (vasárnap) Pécsett — közli a városi tanács mezőgazdasági osztálya.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 30 csillést, 10 vájárt, 24-es AKÖV 16 gépkocsivezetőt (2 éves gyakorlattal), 8 autószerelőt, 2 rugókovácsot, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 10 férfi kalauzt, 1 értékkönyvelőt, 1 művezetőt, egy üzemgazdászt, 7-es sz. Kőbánya 10 bunkozópakolót, Karbantartó Vállalat 10 kőművest, 10 festőt, 3 ácsot, 10 segédmunkást, 1 vízvezetékszerelőt és 1 bádogost keres.

Egy beszélgetés margójára

Ugy mondják, a székelyt a „teremtő" is csavaros észjárásúnak teremtette. Sok történet, elbeszélés, anekdóta szól a székely góbé csavaros esze-járásáról és agyafúrt képességairól. Tudja az ördög, hogy, hogynem, a magam esze is sokszor ilyen csavarosan jár, s talán ez adja többször kezembe a tollat, mivel tollforgató ember lévén. S most hirtelen eszembe jut egy bányász ismerősömmel való beszélgetésem is, amikor Pécsett, a buszmegállónál találkoztunk. Igy kezdte.

— Mi újság szerkesztő barátom? Mi járatban volt és hol? ...

— Mi járatban? — mondom. — Itt jártam Pécsett s most hazafelé igyekszem.

— És mondja csak. Szereti maga, illetve tetszik magának ez a munka? Mert szoktam ám olvasni írásait ...

— Hogy tetszik-e ... hát nemcsak azért csinálom, mert tetszik, vagy nem ...

Bizony nemcsak azért, mert ezt élethivatásomul választottam. Ezt akkor nem mondtam meg, de most pótolom. Ugyanis úgy kezdődött, hogy akaratomon kívül is újságíró lettem, s amikor belekóstoltam ebbe a munkába, hát nagyon megízlett. S hogy miért? Azt mondom el itt sorjában ...

*

Október 22-e volt, kedd fél-tizenkettő. A Komló felé menő busz 30 utassal elindult a Kossuth térről. A baloldali ülőrész második sorában ültem. Mögöttem lévő ülőhelyek nagyrészét nő utasok foglalták le. Beszélgettek. Nem illendő dolog a hallgatózás, s így utólag kérek tőlük bocsánatot, hogy mégis megtettem. De hisz' nem is tehettem mást, mert oly hangosan beszéltek, hogy kénytelen-kelletlen oda kellett figyeljek. Megaztán a téma is érdekelt. Sok mindenről esett szó. Ebből egy-két részletet:

— Férjhez mész?

— Dehogy megyek — hangzott a válasz. — Tessék csak nézni! — egy fényképet mutat.

— Ni csak, motorja van? ... Milyen kár, hogy nem látom jobban az arcát, mert kissé homályos a kép. Jóképű fiú lehet. Hány éves?

— Huszonhét.

— Hozzámész? ...

— Á! Dehogy ... Hivott ki magához ... egy éve lesz, hogy Angliában van ... Ki is mehetnék, ha hozzá mennék feleségül ...

— Mit ír? Milyen élet van ott?

— Jó. Azt írja. Jól is keres ... De hazavágyik ...

— Én nem mennék ki ...

— Én sem ... En sem ... — szólnak közbe vagy hárman.

— Nekem is van kinn rokonom — mondja az idősebbik —. Már tíz éve kinn van. Van neki saját autója. Jó élete van. Most viszi ki a feleségét. Idős, hatvanon felüli ... Azt írja levelében, hogy mi nem tudjuk mennyivel másabb az ottani életforma: ...

*

Nos, ennyit erről a témáról, mely ugyan még tovább folytatódott, de lassan átterelődött más témára. S végül örömmel állapítottam meg, hogy a mögöttem ülő női utasoknak mégis csak jobban tetszik a magyar életforma, s inkább maradnak itthon. De ... igen de ... s ezen elgondolkoztam.

Mi tudjuk, hogy odakint Amerikában, a kapitalista nyugaton más az életforma. Azt is tudjuk, hogy akik egy évvel ezelőtt disszidáltak, miért tették. Sokan — a fiatalabbak közül — csak kalandvágyból. Sokan hallgatva a kapitalista propagandára, felültek a jénékig tejfől elméletnek, a könnyű pénzszerzési lehetőségnek. Nem gondoltak arra, hogy odakint jobb ugyan az élet, többet is keres az a munkás, mérnök, orvos, aki dolgozik, de többet is kell dolgozzon érte, mert ott a kapitalisták a kifizetett munkabér után busás profitot akarnak. Nem gondoltak arra, hogy ott kinn, a kapitalista nyugaton csak egy célért kell a munkás: a tőkés busásabb haszna hajtásáért.

Hazavágynak azok, akik kimentek többségükben, mert hiányzik nekik az édes anyaföld. Hiányoznak a rokonok, a barátok, a megszokott sajátos magyar élet. A zamatosízű magyar borok, a csodálatosan szép magyar hon, az élet örömei, és bajai. Hiányzik nekik ez a csodálatosan jó magyar levegő.

Talán erre gondoltak azok a női utasok is, akik bátran kijelentették: „En nem mennék ki!"

*

— Tudod, visszamennék én Pestre, vagy a környékére. De nincs lakás — szólalt meg az idősebbik. És tovább folytatódott a beszélgetés. Most már új témáról, saját munkájukról volt szó.

— Tudod, jó falun, mert ott jóformán megmarad a fizetés. A mellékes is elegendő. Ti kimentek falura?

— Nem. Maradunk. Igy is csurran meg cseppen. Meg aztán a város mégis csak jobb ...

— Igen, igazad van. Ne is menjetek falura, mert ott ellaposodik az ember. En is azt mondom ... a város az jobb ... Bár ez a mi körzetünk nem a legjobb. Itt a gyárváros környékén nem igen akad mellékes. Itt csak kölcsönös segítség alapján megy a dolog.

*

Nos, íme a másik téma. Nem jó falun, mert ott ellaposodik az ember. De miért? S mit szólnának hozzá falun, ha senki sem menne le nekik, a falun lakó népnek segíteni szebbé, kulturáltabbá, otthonosabbá, szocialistává tenni a falut? Baj lenne ez nagyon. Ma még sok a különbség a falu és a város között. Ninos annyi szórakozási lehetőség sem. De lesz, csak meg kell ott is teremteni. Bár nekem az a véleményem: a falunak is megvan a maga szépsége, a maga sajátos szórakozási formája.

No és a kölcsönös segítség? Hát nem többet ér az olyan munka, mely a másik embertársamon való segítésért van, melyért kölcsönös munkával fizetnek?

De hallgassuk csak a harmadik témát:

— Mennyi szakszervezeti tagdíjat fizetsz?

— Eddig hetet fizettem. S olyan mérges voltam amikor a fizetésem emelése után 10 forintot kellett már fizetnem.

— En bizony eddig nem fizetek. Nem kötelező a szakszervezeti tagság. Megaztán két fizetés is elmúlt az új iskolaév megkezdése óta, de éntőlem nem kérték a szakszervezeti díjat. En pedig nem szólok.

— Jó pedig a szakszervezeti tagság, mert segélyt is adnak, ha kell, meg az üdülést is elintézik, olcsón ...

Igy folytatódott a beszélgetés, majd hirtelen más problémába csapott át:

— Bent étkezel?

— Nem. Otthon főzök magamnak. Drága bent az étkezés.

— Igen. Bizony drága. Öt forint az sok ám. Nem is értem. Budapesten is csak 3,30-at fizetnek a kollégák, meg Pécsen is csak ennyit. Nem tudom miért nem tudja ezt nálunk is elintézni a tanács.

*

Ugye milyen jó lenne, ha most az idősebb asszony, aki ezt mondta, tagja lenne a szakszervezetnek és megkérné: „Nézzék meg az elvtársak, miért olcsóbb a pesti, vagy a pécsi otthonokban az étkezés?"

Pécs és Komló között rövid az út. Csupán 50 percnyi. S ezalatt az idő alatt egy egész életet ismerhet meg az ember. Ezt tettem én is. S a végén papírra vetettem, hogy közkincsé tegye. Vagyis: munkát adjak a nevelőknek, a nevelésre ...

— góbé —

MOZI MUSOR

Május 1. Október 30-án: Megosztott szív. Megrázó angol film. Október 31-től, a szovjet filmhét kezdetekor, november 4-ig: Egymásra találtak. Szovjet film.

Szabadság. Október 30-án: A holt tárna titka. Lengyel film. November 1—3: Mary hercegnő. Szovjet film.

Szászvári Jószerencsét. Október 30—31: Véletlen találkozás. Derűs történet mai fiatalokról. November 2—3: Londonban jártunk. Magyar film.

MAGYAROS VACSORAVERSENY

1957. október 30-án (szerdán)

a Mecsek Étteremben

A versenyen disznó toros vacsorát szolgálunk fel.

Erre a versenyre szeretettel meghívjuk kedves vendégeinket.

Apróhirdetés

GYÜNYÖRŰ kivitelben rekamiék, fotelok, székek, asztalok részletfizetési kedvezménnyel Budapest VII., Lenin krt. 20.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső